LILITH, EROSUL LUNII NEGRE

HANNELORE TRAUGOTT

Titlul original: Lilith - Eros des schwarzen Mondes, 1995
Edition Astrodata,1999
Bioenergetic KFT.

Cuvânt înainte

Această carte s-a născut din entuziasm. Cu câțiva ani în urmă când am auzit despre Lilith, s-a aprins în mine o scânteie, care arde şi astăzi. De multe ori era greu să lămuresc şi altora conținutul Lunii Negre. Asta e greu pentru că Lilithul nu poate fi înțeles logic, râde ironic văzând eforturile noastre. Ironia crează răni, şi ca să nu simțim o uitătm, înşirând-o în rândul ironicilor. Unii râd de Lilith şi astfel neagă importanța ei. Imaginile ironizează legile logicii. De aceea am ales imagini şi povestiri ca să fac mai clară cu ajutorul lor lumea Lunii Negre. Poate ajuta ca fiecare să-şi creeze despre ea o imagine interioară, adică s-o putem imagina în noi înşine. E foarte important să lăsăm loc atât logicii cât şi imaginilor interioare. Ca să putem lega aceste două părți şi pe termen lung trebuie să apreciem ambele şi să le ținem în echilibru. Dacă echilibrul se răstoarnă atunci se răstoarnă şi relația dintre ei doi aşa cum mitul lui Lilith şi Adam semnifică acest lucru.

De multe ori mă bazez pe mitologie. Dacă miturile sunt interpretate ca imagini vii ale lumii noastre interioare şi le şi acceptăm, atunci deja suntem pe drum spre adevărata schimbare. După părerea lui Herman Weidelener, pentru cultura noastră din când în când este mai important mitul Vechiului Testament decât miturile greceşti. Miturile din Vechiul Testament au o influență mai puternică asupra vieții religioase a omului occidental, decât tradițiile greceşti. În miturile Mării Mediteraniene de multe ori dispare întunericul, deoarece oamenii sudici se tem de întuneric. Vorbesc cu plăcere despre ziuă şi despre lumină. „Miturile în care dispare rolul întunericului - deci calitatea iadului, unde puterea răului este subapreciat - îmbolnăvesc sufletul uman. „Partea feminină a fost identificată cu întunericul. Oare acest lucru nu se datorează miturilor?

Mitologia nordică apreciază întunericul şi ascultă de partea feminină. Interesant că aceste mituri au fost uitate. Despre miturile nordice auzim foarte puțin, dar încet-încet încep să domine totuşi asupra miturilor greceşti şi ebraice. Asta înseamnă că trebuie să învățăm să apreciem corect forțele întunericului, şi polaritatea feminină trebuie reaşezată la locul ei binemeritat Povestirea lui Lilith şi Adam este un mit vechi ebraic. Este o povestire pe care o ascult în continuare cu plăcere. De aceea o folosesc în cartea de față ca să prezint lupta străveche între cele două genuri. Reapariția lui Lilith arată că sfârşitul mitului trebuie altfel imaginat acum. Actualitatea Lunii Negre provine din faptul că tot ceea ce am inhibat şi am înnăbuşit în noi acum trebuie integrat. Valorile patriarhale se clatină. Puteți să mă acuzați că folosesc mitologia greacă - adică foarte patriarhală - ca să refac un mit vechi patriarchal, ebraic, ca să înțeleagă cititorii mai bine esența părții feminine şi a Lunii Negre.

Asta are mai multe cauze. Una este că, normal, am fost crescută şi eu după principii patriarhale de aceea am cunoscut în primul rând miturile Mării Mediteraniene. Această cauză însă nu-mi prea place. Al doilea motiv e mai bun, îmi place dacă „dracul este izgonit cu Belzebub" În partea de astrologie am încadrat acele mituri şi povestiri pe care deja le-am publicat în revista Astrologie Heute. Foarte mulți cititori au confirmat că au reuşit să se identifice foarte bine cu povestirile. De aceea le folosesc din nou. Aduc mulțumiri tuturor clienților şi elevilor care mi-au pus la dispoziție experiențele lor personale. Fără ei cartea n-ar fi completă. Mulțumiri speciale acelora care mi-au permis ca să public cazul lor ca exemplu. Aduc mulțumiri şi lui Ethel Vogelsang, care m-a încurajat să scriu această carte. Oamenii din jurul meu - şi în special Petra - m-au susținut să nu-mi pierd elanul. Le mulțumesc mult!

PARTEA ÎNTÂI

1. 01. - Mitul lui Lilith

Când Dumnezeul a crea primul om a spus: „Nu e bine ca omul să fie singur”, şi i-a creat o femeie - asemănătoare lui - din pământ, şi-a numit-o Lilith. Ei însă foarte repede au început să se certe. Femeia i-a zis bărbatului: nu vreau să fiu sub tine. Bărbatul a spus: nu vreau să fiu sub tine, mai degrabă deasupra ta pentru că meriți să rămâi inferioară iar eu superior. Femeia a răspuns: suntem la fel pentru că amândoi provenim din pământ. Dar nu s-au înțeles. Când Lilith şi-a dat seama a pronunțat numele deosebit al lui Dumnezeu şi s-a ridicat în aer. Adam (omul) şi-a chemat creatorul şi a spus: Domnul Lumii, femeia pe care mi-ai dat a plecat de la mine.

Atunci Dumnezeul Atotputernic - slăvit să fie - a trimis trei îngeri ca s-o aducă înapoi. Atotputernicul - slăvit să fie - i-a spus lui Adam: dacă vrea să se întoarcă e în regulă. Dacă nu, atunci zilnic vor muri 100 din fii ei. Îngerii au ajuns-o din urmă pe Lilith în adâncul acelei ape în care egiptenii în vremea lor s-au scufundat. I-au transmis vorbele lui Dumnezeu. Ea n-a vrut să se întoarcă.

Atunci i-au spus: te înecăm în mare. Lilith a răspuns: lăsați-mă în pace pentru că am fost creată numai (sunt ca să fiu) ca să slăbesc copii, pe băieții de la naştere până la 8 ani, pe fetele de la naştere până la 20 de ani. Când au auzit ce spune au vrut s-o prindă. Jur pe numele lui Dumnezeu Viu şi Existent (El) că dacă văd numele sau fața voastră în „camee” (piatră prețioasă sculptată) atunci nu voi avea putere asupra copilului - şi a acceptat că zilnic să-i moară 100 de fii. De aceea spunem că în fiecare zi mor 100 de „draci” (ce poate însemna şi „spirit” sau „suflet”). De aici provine ca în cameea copilului mic este scris numele lui. Când vede acesta îşi aduce aminte de promisiunea făcută şi copilul se vindecă. Să vedem acest mit din mai multe puncte de vedere.

1. 02. - Imaginea despre Dumnezeu

„Dumnezeu a creat omul după chipul şi asemănarea lui, bărbat şi femeie”. În limba ebraică multe cuvinte înseamnă Dumnezeu, şi fiecare are o semnificație deosebită. În mitul facerii acest Dumnezeu care a creat omul după asemănarea lui e Elohim. Cuvântul Elohim are o rădăcină masculină şi una feminină, şi putem spune că Dumnezeul androgin a creat omul bărbat şi femeie” după chipul său „astfel Adam/omul nu e numai bărbat şi femeie ci e androgin.

Ethel Vogelsang scrie: „În părțile următoare ale Bibliei Elohim este înlocuit cu Iahve, cu Dumnezeul El masculin. Când Ben Sira a consemnat mitul, atunci creația a fost dusă la capăt deja de un Dumnezeu bărbat. Diferențierea dintre imaginea androgină de Dumnezeu şi imaginea Dumnezeului Tată este factor esențial în înțelegerea mitului lui Ben Sira. „ Oare Lilith când a părăsit raiul a luat cu ea cunoaşterea că Dumnezeul şi omul este androgin? A predat puterea Dumnezeului-Tată şi lui Adam/bărbat?

Lilith avea cunoştințe şi şi-a arătat cunoaşterea şi puterea înainte să plece. A pronunțat numele deosebit al lui Dumnezeu. De unde ştia? Prin rostirea „Numelui de nerostit al lui Dumnezeu” a arătat, că ştie taina cea mai mare a creației. Oare omul a pierdut această cunoaştere prin faptul că Lilith a plecat? Dacă cineva spune numele, sau pune jurământ unui Dumnezeu înseamnă că există în el cunoaşterea şi puterea pe care poate să o folosească. Lilith şi-a arătat cunoaşterea dar a renunțat la putere. De ce? Putem ghici numai. În orice caz prin faptul că a plecat a mişcat lucrurile. Negația şi refugiul ei era deci o inițiere. Nu s-a supus, la fel ca şi Lucifer sau Samael, şi astfel nu-i de mirare că se spune despre ea că a devenit soția lui Samael. Astfel a

devenit „regina întunericului” şi a fost numită demonul morţii şi a pieirii. Prin faptul că a refuzat să se întoarcă şi-a cedat locul „patriarhilor”, cei care au blestemat-o, au alungat-o - le era teamă de ea pentru că reprezenta o forţă, de care Eva nu e capabilă nici până azi. Se spune despre Lilith că a profitat de şarpele din rai ca să vorbească cu Eva, dar se spune şi că ar fi şi ea şarpe.

Despre asta o să vorbesc în capitolul „Lupta lui Iahve cu şarpele” Aici menţionăm numai că Lilith avea legătură cu Eva, dar Eva nu era capabilă să o recunoască pe „sora ei întunecată”. Şarpele a poruncit omului să mănânce de pe „pomul cunoaşterii”, şi i-a înmânat fructul, astfel putem afirma că era prezenta la naşterea conştiinţei. A dăruit omului şi conştiinţa forţelor demonice, astfel a devenit simbolul demonului. Demonul a fost numit Lilith. Aşa cum divinităţile pot fi invocate prin folosirea puterii lor, tot aşa şi demonii pot fi strigaţi pe nume, dacă vrem să îi alungăm: „dispari Satane! Afara Lilith!” Pronunţarea numelui dă putere. În jurul puterii se învârte orice disputa între Lilith şi Adam. Lilith nu vrea să rămână mai prejos (în actul sexual) şi se împotriveşte, se răscoală.

Este demn de remarcat faptul că nu vrea să fie mai prejos, a fost interpretat de Adam, că atunci ea vrea să fie sus. Lilith n-a spus niciodată acest lucru. N-a vrut să domine, a vrut egalitate. Adam n-a ascultat-o. Şi astăzi încă foarte mulţi îi dau dreptate lui Adam. Ethel Vogelsang scrie: Faptul că Adam a considerat tentativă de a domina, dorinţa lui Lilith la drepturi egale - este proiecţia multor scriitori care scriu despre Lilith. Chiar şi acei autori mai contemporani care au avut deja o viziune mai diferenţiată asupra feminităţii, au luat ca atare conţinutul deformat al mitului, care a dus la faptul că feminitatea a fost considerată prin natura sa negativă şi distructivă.

Îl citează pe Kultov: Lilithul este o parte din Selbst, cu care psihicul modern trebuie să între iar în legătură, ca să nu mai fie o parte diferenţiată din punct de vedere spiritual. E greu să intri în legătură cu aceea parte, care a fost desconsiderată şi demonizată. Totuşi a ales această poziţie poate nici nu bănuia ce consecinţe o să aibă ieşirea ei. Dumnezeul-Tată şi Adam/bărbatul au hotărât ce este „femeia” şi care este locul ei în lume. Lilith a vrut drepturi egale, situaţia de „şi-şi”. Sistemul de valori al patriarhilor este construit pe „sau-sau”, şi nu admite percepe ce voia de fapt Lilith. Astfel patriarhatul poate folosi numai într-o mică măsură darurile şi cunoaşterea şarpelui.

Cunoaşterea înseamnă libertate şi cunoaşterea provoacă şi scindare, înseamnă polaritate. Dar poziţia „sau-sau” transformă polaritatea în dualitate, şi astfel duce într-o stradă cu sens unic. În engleză „to apprehend” înseamnă obţinerea cunoaşterii, dar în acelaşi timp şi teama „apprehension”. Ne temem de ignoranţă şi ne temem de cunoaştere şi din când în când nici nu vrem să ştim. Lilith, adică reapariţia valorilor ei semnifică clar acest lucru. Poate din nou ne pierdem în vechiul conflict: „cine este sus şi cine este jos?” (Acest conflict apare şi în haina astrologică, astfel unii pun sub semnul întrebării existenţa lui Lilith „sus şi jos”). Oare Adam/bărbatul se repetă pe sine însuşi prin Eva? Încă n-a meditat asupra faptului că poate să câştige. Vede numai pierderea poziţiei de conducere şi foloseşte vechiul „Dumnezeu-Tată pentru a o blestema pe Lilith, cu atât mai mult că acum are şi o Evă care se adaptează uşor. Joacă şi cel mai puternic atuu, ca s-o ştie de partea lui. Povesteşte despre Lilith, despre „criminala de copii”. Prin gestul ei că a refuzat întoarcerea înapoi şi acomodarea, Lilith a atras asupra ei furia Dumnezeului-Tată. Blestemul era de fapt „pentru ce a fost creată”. Asta înseamnă că Dumnezeu a creat-o pe Lilith ca să „slăbească sau să omoare acei copii, al căror suflet e pierdut”.

Asta la prima vedere pare să fie un paradox, astfel poate să spună îngerilor: „Cum pot fi blestemată pentru ceea ce am fost creată?”. Dumnezeu i-a dat aceasta sarcină neplăcută lui Lilith, să reprezinte „aspectul lui distrugător. „Ea a fost creată pentru acest lucru, astfel blestemul lui Iahve se dovedeşte a fi trădare. Astfel Iahve a blestemat şi a demonizat o parte a creaţiei. Poate ca astfel Lilith a devenit primul ţap ispăşitor al creaţiei? Să facem acum un salt la astrologie. Unde se află Lilithul adică

Luna Neagra în tema noastră, acolo de multe ori blestemăm ceva pentru care „am fost cu adevărat creați”.

Ne facem blestemați din punctul de vedere al Tatălui-Dumnezeu pedepsitor şi din punctul de vedere al patriarhilor, pentru că nu mai avem acces la „valorile lui Lilith”. Poate că a venit momentul să acceptăm natura noastră, să ne iubim, ca să găsim propria noastră etică în spatele moralei care tocmai domină. Asta înseamnă că dezvoltăm în noi o responsabilitate morală față de noi înşine. Întoarcerea lui Lilith ne poate motiva ca să identificăm valorile ei şi poate să ne încurajeze să nu ne supunem patriarhilor.

1. 03. - Partea feminină şi întoarcerea lui Lilith

După cum am mai amintit dezaprecierea părții feminine provine şi din religiozitate şi este caracteristic atât femeilor cât şi bărbaților. Dumnezeul patriarhal hotărăşte morala lumii noastre şi sistemele sale de valori pătrund în straturile noastre cele mai adânci. Prin ridicarea Dumnezeului bărbat, vechea divinitate feminină a fost alungată; Eva deci n-are un model de divinitate cu care să se identifice. A fost acuzată că ea este responsabilă pentru căderea în păcat, şi face mai bine dacă-şi asumă penitențe prin servicii şi prin suferințe. Pentru ea modelul este Maria care n-are partea inferioară a corpului sau Maria Magdalena, care a trebuit s-o nege ca să obțină înălțarea sufletească. Femeia ca şi sexualitatea au fost considerate „necurate”.

La leviți multe activități sexuale erau scârboase şi multe tipuri de sexualitate erau interzise. Sexualitatea, corpul feminin şi boala - erau noțiuni asociate între ele, adică boala, funcțiile de bază a femeii (menstruația şi naşterea) erau considerate „necurate”. Lichidele organismului, lichidele secretate de organism ca urina, sângele eliminat în timpul menstruației, sperma, erau considerate dubioase şi scârboase. Omul este tot un „produs în urma secreției” feminine, de aici şi naşterea a fost desconsiderată. Astfel este desconsiderată şi înăbuşită natura şi „lucrul cel mai firesc din lume”. Femeia este în legătură cu procesele fireşti pe când bărbatul dezapreciază dorința lui după femei sau altfel trăirea caracteristicilor sale „feminine”.

Legendele lui Lilith arată cât de mult doreşte bărbatul femeia şi în acelaşi timp se şi teme de ea, şi cât de mult vizualizează prin ea pornirile sale sexuale. Pe ea o face vinovată pentru ejaculările sale nocturne, şi îşi creează o imagine în care „femeia absoarbe măduva lui”. „În legislația vrăjitoarelor” care era scrisă de doi călugări şi considerată obligați juridică de către papă, este scris că femeia în majoritatea cazurilor este impulsionată de porniri şi de pasiuni, iar dragostea şi ura se nasc din dorințele corpului. Femeia este mai sensibilă corporal ca bărbatul. În afară de acestea, este neputincioasă sexual, e mincinoasă, atractivă şi ispititoare. Femeia, din punct de vedere spiritual, e primitivă, uşuratică, superstițioasă, uşor influențabilă, şi puse toate acestea la un loc în concluzie este „un animal imperfect”.

Papa ca reprezentantul Dumnezeului-Tată a binecuvântat această afirmație în numele lui, e de înțeles că şi femeia a fost surprinsă de această desconsiderare chiar dacă protestează împotriva ei. Tatăl sau soțul ei trebuie să dovedească că toate acestea nu sunt valabile şi în cazul ei. În concluzie asta înseamnă: „Eu nu sunt pasionată ci mă adaptez sexual, sunt modestă (soția bună până la începutul secolului nostru din punct de vedere sexual nu simțea nimic) sunt cinstită şi aştept până mă doreşti. Cred în ceea ce a fost binecuvântat de papă (deci ceea ce poate fi dovedit) şi mă străduiesc foarte mult să corespund aşteptărilor acestui sistem. Acum sunt un animal perfect, deci sunt „femeie”? Poate că toate acestea sună cam cinic, sau par depăşite pentru unii dar nu suntem totuşi foarte departe de realitate.

„Valorile Tatălui” pentru foarte multe femei sunt aşa de hotărâtoare încât nu caută şi nici nu-şi cunosc propriile valori. Înnăbuşesc natura lor feminină, devin „bărbați prea-compensați” care se arată în haine feminine. Relația perturbată cu propria lor natură este reflectată şi prin faptul că intră foarte greu în contact cu alte

femei (pentru că servesc interesele bărbaților) sau îi pun pe bărbații în situația să vorbească despre desconsiderarea feminității lor. Astfel caută un partener care acceptă numai partea lor „de bărbat” şi acceptă numai comportamentul de mamă sau de fetiță adaptabilă. James Hillmann scrie că fuga de feminitate este atunci când „bărbatul încearcă să minimalizeze la rolul de suplinitoare, de mamă sau de fetiță, acest spectru imens” care este femeia.

Acel bărbat care are un astfel de „harem interior” are la dispoziție numai o bandă îngustă unde poate să se întâlnească cu o femeie. Va căuta femei care vor juca rolul de mamă, care nu pun sub semnul întrebării faptele lui, pentru că valorile lor sunt preluate din „recunoaşterea tatălui”. Aici domină armonia fără semnul întrebării astfel relația este aşezată pe „gheață”. Pasiunea, dorințele, sentimentele şi lumea dispozițiilor capătă loc numai între „cadrane controlate”. Descărcările sunt considerate „greşeli” şi atenția este îndreptată în altă direcție iar „lupta împotriva pierderii” este „imaginea irațională a duşmanului” cu care este acoperită propria lor desconsiderare. În fiecare cerc de prieteni există un cuplu isteric despre care se poate vorbi critic. S-o lăsăm acum pe Lilith pe prim plan. „Psihicul utilizează pe ispititorul dacă eul nu este pregătit să se mişte” scrie Hillmann. Lilithul este regina cu aripi a visurilor, apare noaptea şi iar dispare.

Exprimând homeopatic: visul ca materie similară şi de psihic însuşi creată, începe vindecarea sufletului. Lilithul impulsionează prin intermediul visurilor şi ajută la arderea focului interior. De multe ori nu percepem acest lucru sau nu găsim canalul lui şi înnăbuşim focul interior cu mii de minciuni. Dar dacă focul arde în continuare poate să aprindă fantezia sufletului. Apar imagini, se trezesc dorințe şi corpul le dă drumul (în adevăratul sens al cuvântului). Se naşte o forță de mişcare, vraja începe să funcționeze şi începe căutarea (de multe ori chiar inconştient). La un moment dat (pun pariu că la un anume tranzit al lui Lilith) ne întâlnim cu un om care e foarte atractiv şi parcă emană o forță magnetică.

Cu Lilith ne întâlnim prin intermediul unui alt om, şi aprinde un foc imens în noi. Ardem, pulsăm de dorință şi suferim de gelozie. Ne îndrăgostim, pierdem sinea noastră şi creştem. Ne apărăm, îl pierdem pe celălalt şi creştem. Se rup răni, fie prin dragoste, furie, supărare, tristețe sau ură. Ne întâlnim cu îngeri şi cu draci, oscilăm între rai şi iad, adică între aceste sfere. Lilithul este duşmanul sterilității, aparține mai ales legăturilor sterile şi aici deranjează. Ne fugăreşte în evoluție, aduce nelinişte şi mişcare ca să ne trezească din letargie. Relația bărbatului şi a femeii în general e lipsită de echilibru. Erosul ne îmbolnăveşte.

Bărbatul şi femeia poartă în interior acest eros îmbolnăvitor, astfel se află într-o situație fără ieşire. Acest dezechilibru este susținut cât timp hrănim imaginile vechi. Avem nevoie de remitologizare, adică pe lângă Dumnezeul masculin trebuie să punem şi pe Dumnezeul feminin, ca să ne apropiem de întreg. Dumnezeu-Mama pătrunde în conştiința noastră, e furioasă şi ne sperie dacă nu o acceptăm şi ne apărăm de ea. Este inspirativă şi susține evoluția noastră dacă o salutăm şi o acceptăm. Dacă perechea noastră interioară intră în echilibru atunci suntem capabili să creem o legătură care este dincolo de întrebarea de „sus sau jos”.

1. 04. - Vizavi cu Luna Neagră - Priap

Luna Neagră este polul unei axe în horoscop. Să numim Priap polul de vizavi. L-am putea numi şi Dionisos sau Eros, pentru că aici acționează forțele dionisiace şi pentru că Eros vrea să se desfăşoare pe această axă. Să cercetăm mitologia acestor trei personaje: Priap, Dionisos şi Eros. După legendele vechi ei sunt rude, din când în când chiar sunt identici şi ne oferă foarte multe imagini. Acesta ne ajută să înțelegem conținutul şi dinamica acestei axe a horoscopului.

Cum se numeşte acel Dumnezeu despre care se spune că este în acelaşi timp şi tatăl şi fiul lui Hermes? Însuşi Hermes, şi apare ca fiul şi soțul aceleiaşi zeițe, ca un

zeu falic. Şi un alt zeu falic a reuşit să îndeplinească aceste două roluri: de tată şi de soţ tânăr. Dacă Hermes e tatăl, atunci el e fiul; dacă Hermes e fiul atunci apare celălalt ca tată. Acesta corespunde perfect relației dintre Marea Mamă şi partenerul său masculin, căruia i-a dat viață, l-a ales ca partener şi l-a născut din nou. Acest celălalt cel mai sigur a fost Priap însuşi. Aphrodita a fost mama lui Priap, şi foarte mulți susțin că Dionisos a fost tatăl. El se declară ca fiu al lui Hermes şi susține că nimeni nu mai e hermafrodit în afară de el. Priap a fost un copil diform.

Hera a fost geloasă pe graviditatea lui Aphrodita şi a vrăjit corpul ei. Astfel Aphrodita a născut un copil diform care a avut o limbă mare, o burtă imensă şi un falus uriaş. Aphrodita l-a aruncat, l-a părăsit şi l-a negat. L-a găsit un păstor pe noul născut care şi-a dat seama chiar şi prin prezența falusului uriaş că copilul este hermafrodit şi ştia că astfel ajută la fertilitatea plantelor şi a animalelor. Astfel a devenit Priap zeul fertilității şi al însămânțării. O legendă povesteşte că Priap a preluat de la Hera educația micului Ares. Prima dată a făcut un dansator perfect din el, şi după ce l-a învățat această artă, l-a învățat şi arta războiului. Astfel Priap a intrat în rândul educatorilor de zei falici sau semianimali, printre care mai cunoscut este Chiron centaurul.

Are un punct comun cu Chiron - aceea rană, că amândoi au fost respinşi de mamă. Să recapitulăm simbolistica. Priap simbolizează fertilitatea, însămânțarea (creația), cunoaşterea aprofundată a dansului şi a războiului (Marte şi Venus). Este hermafrodit şi rana lui interioară este izolarea şi respingerea. Forma lui de monstru este totodată şi ciudățenia lui. Această ciudățenie a fost fructificată numai după ce a fost recunoscută. Proporțiile exagerate ale lui Priap se manifestă prin falusul în erecție. Erecția era considerată manifestarea puterilor demonice. Dacă femeia observă această erecție atunci îl deoache - dacă-l vrea pe bărbatul respectiv. Şi-l găseşte respingător dacă nu îl doreşte. În orice caz nu rămâne indiferentă la vederea falusului erectat. Aici ne întâlnim cu o dinamică pe care am văzut-o deja şi la Lilith.

Deochierea, atracția şi respingerea. Sub ce altă formă ne-am putea întâlni cu proprii noştri demoni? Ca şi Priap şi Lilith este abandonată, blestemată, dar tocmai acest blestem o face deosebită. Lilith este simbolul întâlnirii polarităților, Priap reprezintă ambele genuri şi predă arta lui Marte şi lui Venus deopotrivă. Astfel aici întâlnim o putere de creație uriaşă şi cel care se miră de acest fapt este însuşi fiul lui Dionisos şi fratele lui Eros, Dionisos

1. 05. - Dionisos

Zeul dement. Din cauza lui înnebunesc mainaşii (însoțitoarele lui Dionisos). Nu cauza nebuniei trebuie cercetată, ci semnificația Demenței Divine. Tatăl lui Dionisos a fost Zeus, mama lui, muritoarea Semele. Semele în timpul sarcinii a vrut să-l vadă în formă adevărată pe Zeus. Zeus s-a arătat sub formă de fulger - ca adevărata lui formă şi Semele s-a ars. În jurul burții a crescut iedera care l-a apărat pe copil. Zeus cu viteza vântului l-a tăiat din pântecele mamei şi l-a implantat în coapsele lui ca să-l poarte de acolo. Când s-a terminat sarcina, Zeus a născut copilul zeu, Dionisos.

Titanii (care reprezintă instinctele masculine) n-au vrut ca să se nască copilul. L-au sfâşiat şi l-au tăiat în bucățele pe Dionisos şi l-au fiert în lapte. O picătură de sânge a căzut pe pământ şi din ea a crescut un rodiu (măr) simbolul fertilității. Zeus şi mama lui, Rhea l-au construit din nou pe Dionisos. Astfel Dionisos s-a născut de trei ori. Zeus l-a dat pe copil lui Ino, sora lui Semele. Ea şi soțul ei Atamas l-au crescut ca pe o fetiță. Au făcut asta, ca Hera, zeița geloasă, să nu cumva să descopere copilul născut în afara căsătoriei, pe care l-ar fi urmărit cu multă ură. Hera a aflat totuşi dar Zeus a acționat rapid.

L-a îndrumat pe Hermes ca să-l transforme pe Dionisos pentru o perioadă în capră, şi s-o ducă pe minunatul munte Nisa. Acolo a fost ascunsă de nimfe, crescută şi hrănită cu miere. Dionisos a petrecut ani fericiți aici. A cunoscut bucuriile

senzoriale pământeşti, a învățat poezie şi muzică de la muze, de la satirii cu corpuri jumătate capră jumătate om a învățat dansul şi sexualitatea, de la prietenul lui Silenos înțelepciunea, virtutea şi în primul rând capacitatea de a se bucura. Dionisos deci este zeul, care s-a născut din foc, şi a fost hrănit cu apele şi cu plăcerile pământului.

Focul şi apa aici se contopesc în putere creatoare. Realizarea lui divină a fost că a inventat vinul. În sfârşit Hera l-a găsit pe Dionisos şi l-a lovit cu nebunie. Atunci în stare de demență a cutreierat lumea în compania lui Silenos cel gras, bătrân şi beţiv, cu un alai format din nimfe, centauri, spiritele pădurii şi manaise. Ele au fost doamnele sălbatice ale munților, inițiate în misterele vechi feminine. Rhea, Mama Pământească l-a vindecat din nebunie şi l-a inițiat în misterele secretelor feminine. Puterea lui Dionisos a devenit unică. Dionisos a invitat oamenii la sărbătoarea lui. Cel care l-a respectat a avut parte de extaz divin, cel care a fost împotriva lui a ales nebunia. Această nebunie a fost manifestată de manaise. Au alăptat viței şi i-au sfâşiat. La fel au procedat cu bărbații şi cu copii.

Aceste doamne sălbatice erau adoratoarele Marii Zeițe, erau capabile de bucurie, extaz şi n-aveau complexe. Aveau şi capacitatea ca să înflorească tot pământul. Ele îl urmăreau tot timpul pe Dionisos. Odată s-a refugiat în fundul mării de ele şi s-a ridicat bogat. Cu cine s-a întâlnit acolo? Dionisos s-a scufundat de multe ori şi tot de atâtea ori s-a şi ridicat. A ajuns şi pe Olimp. De aici a reuşit s-o salveze pe mama lui (pe Semele), aducând-o din lumea întunecată, şi i-a dat numele de Thuone, care înseamnă extaz. Dionisos, e considerat zeul dement. Fără o mică doză de demență nimeni nu reuşeşte să creeze ceva măreț. Cel care creează viață trebuie să se scufunde în adânci străfunduri, unde locuiesc mai marii vieții. Când se ridică în ochii lui se văd luminile demenței, pentru că acolo jos viața şi moartea locuiesc împreună „-spune Scheling". Dragostea şi moartea totdeauna s-au salutat cu entuziasm şi erau atraşi unul de altul. „ Aischul l-a numit pe Dionisos „feminin", iar Euripide „feminin-străin".

Lumea dionisiacă este feminină pentru că este însoțit de femei oriunde se duce. Din când în când totuşi este numit „bărbătesc-feminin". Amestecarea elementelor bărbăteşti şi feminine se pot observa şi pe imaginile lui Dionisos. Acesta este starea de androgin, pentru că Dionisos manifestă androginatul zeiesc. El este acel zeu care unifică perfect în el bărbatul şi femeia. Este intermediar între genuri, şi el este legătura vie între cele două părți. E de înțeles că de aici se declanşează strigătele de bucurie, orgia creativității, extazul, entuziasmul şi fericirea. Acestea sunt cuvinte puternice, care conțin o forță uriaşă. Puterea şi forțele enorme după cum se ştie îl însoțesc fidel pe Dionisos. Să ne gândim numai la manaise demente. Viața trăită la maxim şi puterea morții stau aproape unul de altul; zeul dement se sacrifică iar şi iar ca să creeze viață.

Dionisos ca şi Lilith, este duşmanul sterilității. Lipsa calității dionisiace ne ține sterili şi ne duce în apatie, rigiditate şi boli dependente. Se pare că Lilith are multe asemenea energii dionisiace, sau să inversăm: Dionisos aparent are o legătură bună cu Lilith. Poate că din când în când se întâlneşte cu ea în fundul mării. Amândoi sunt simbolul feminității şi a stării de androginat. În orice caz înseamnă o tensiune puternică şi dacă puterea lor în horoscop se întinde pe axa Lunii Negre, atunci devine vizibil ce dramă şi ce posibilități se pot desfăşura aici. Dacă înnăbuşim aceste puteri, atunci creem nişte demoni de care ne temem atât de mult încât ne prefacem morți, nu cumva să ajungă la noi şi aici eliminăm viața din noi. Dacă lăsăm ca aceste puteri să se reverse" atunci putem crea ceva mare aici". Atunci se poate desfăşura Eros.

1. 06. - Eros

Aphrodita şi Ares aveau mulți copii frumoşi Eros, cel mai mic a fost numit zeul dragostei. Cu toate că l-au înconjurat cu atenție, acest copil născut de două ori n-a

crescut atât ca ceilalți copii, ci a rămas un copil mic, durduliu, cu aripioare şi pe obraz avea nişte gropițe care se umpleau de zâmbetul lui şmecher. Aphrodita când se îngrijora din cauza sănătății fiului său, cerea sfatul lui Themis, care plină de suspiciune i-a răspuns: „Dragostea nu poate să crească fără pasiune. „ Eros a ieşit din oul cosmic, deci a fost prezent la începuturile creației. Unii spun că mama lui e Aphrodita. Ca tată uneori este indicat Hermes, altădată Ares. Eros, care provine din legătura dintre Aphrodita şi Hermes este tot hermafrodit.

După cum am amintit şi Priap s-a numit hermafrodit; deci în formă se întâlnesc Eros şi Priap. Eros care provine din legătura dintre Aphrodita şi Ares, este zeul neînfrânat al dragostei şi care înarmat cu săgeți stă în spatele oamenilor şi îi impulsionează spre dragoste. Eros n-a putut să crească cât timp i-a lipsit pasiunea. Când Themis a arătat această slăbiciune, atunci Aphrodita împreună cu Ares l-a creat pe Anteros, antipatia. Dragostea/Iubirea şi antipatia numai împreună pot să crească şi să se coacă. Secretul creşterii sale, Eros a vrut să-l împărtăşească şi oamenilor. Unge săgețile lui cu miere şi cu fiere ca cel atins să simtă şi bucurie şi suferință.

Astfel implantează în oameni moştenirea părinților (zeița dragostei şi zeul războiului) şi îi impulsionează iar şi iar la unificare. Eros este manifestarea faptului, că orice mişcare revendică şi o mişcare contrarie. Eros are nevoie de Anteros, altfel n-ar creşte niciodată şi rămâne totdeauna copil mic. Poate să crească în prezența fratelui, şi când este despărțit de el, îşi ia din nou forma lui de copil. Acest fapt este numit de Rollo May „eros bolnăvicios”. Dragostea fără pasiune e bolnavă, uscată, banală. Dispare vraja şi este înlocuită de un ritual golit. Sexualitatea îşi pierde dimensiunile, şi devine un instrument de putere sau un program de gimnastică. Unificarea în cazurile acestea înseamnă cel mult golirea hormonilor, şi instinctul devine din nou motivația unificării, numai dacă relația devine din nou un întreg. Dacă nu se întâmplă acest lucru atunci întâlnirea devine banală şi se crează un gol. Adică, golire în loc de împlinire! Eros nu este numai ceea ce ne mişcă ne goneşte pe noi, ci în primul rând ceea ce ne atrage. El este forța de mişcare a acelei unificări, care ne leagă de ceea ce aparținem.

Rollo May scrie despre asta: „Unificarea cu propriile noastre posibilități, unificarea cu oamenii semnificativi ai lumii noastre, este relația în care descoperim propria noastră împlinire”. Dacă Goethe scria: „femeia eternă ne atrage”, atunci acest îl lucru putem citi şi la modul: Eros în alianță cu o femeie ne atrage!”. Astfel iar o descoperim pe Lilith. Nu ne putem opune ei fără să ne lovim de Eros. Lilith şi Adam ne oferă prima imagine despre lupta genurilor, despre atracție şi respingere. Vibrația dintre atracție şi respingere hotărăşte pulsul omului, şi de aici provin vechile puteri. Vârful acestei puteri în horoscopul nostru este acolo unde stă Luna Neagră, acolo desfăşurăm acel dialog care ne aminteşte de Venus şi Marte. După cum deja ştim, ei sunt părinții lui Eros şi Anteros, dragostea - iubirea şi antipatia aici se înfiripează şi încep să crească.

1. 07. - Văl şi amuletă

Amuletele sunt nişte instrumente magice care îndepărtează demonii. În general sunt făcute din metal, de care se tem demonii şi spiritele rele. De aceea se obişnuieşte să se poarte inel sau brățară ca amuletă. Uneori se mai foloseşte şi oglinda ca să-l alunge pe cel care s-a uitat în el. În unele regiuni oamenii îşi foloseau şi mâinile lor în rol de amuletă, pentru că întinderea mâini şi ținerea sub formă de negație poate să alunge răul, şi asta a fost şi exprimarea puterii de domnitor. O altă formă a fost şi pumnul strâns, unde degetul mare a fost intercalat între arătător şi degetul mijlociu. Gestul acesta este folosit azi şi este şi simbolul actului sexual. Mai demult cu acest gest se fereau împotriva „privirii răului”. Potrivit legendelor vechi entitățile malefice au ochi mari, magici, iar de privirea lor omul pietrifică şi nu se poate apăra. Acestea le cunoaştem de la Medusa.

Privirea lui Lilith, la fel trebuia alungată. Lilith după cum se spune are ochi albăstrii. (Albastrul este culoarea demonilor). Este descrisă ca o femeie minunată, cu partea superioară a corpului descoperită, şi cu părul lung şi foarte frumos. Numărul amuletelor care au fost confecţionate ca să fie ţinută departe arată cât de mult se temeau de ea. Pe aceste amulete se află numele ei, pe alte imagini o vedem în lanţuri. În primul rând femeile gravide şi care aveau noi născuţi foloseau aceste amulete. Uneori în cazul acestor femei desenau în jurul patului lor un cerc de protecţie în care au scris: „Afară Lilith!" Animalele care o însoţeau pe Lilith, bufniţa şi şarpele erau la fel de alungate ca şi ea. Tot aşa de dezapreciată a fost şi urmaşa ei, Eva. „Mama vieţii" şi fiicele sale erau dezapreciate, învăluite, acoperite. Cuvântul arab hidsab înseamnă în acelaşi timp şi amuletă şi văl. Acest fapt dovedeşte că şi vălul avea rol de protecţie împotriva efectelor magice rele.

Vălul se purta ca să nu vadă ceva de care se temeau. Mai târziu au învăluit, lucrul de care au vrut să se ferească. Vălul era purtat în exclusivitate de femei; pentru ele era prescris. Să vedem ce înseamnă amuleta şi vălul în simbolistica astrologiei. Acele amulete, care alungă răul, apără şi au putere magică fac parte din categoria tabuurilor, şi astfel stau sub dominanta lui Pluton. Vălul care acoperă, te face invizibil şi aparţine lui Neptun. Limita este mobilă bineînţeles, pentru că şi principiul lui Pluton şi a lui Neptun are de a face cu reţinerea, cu invizibilul şi cu acoperirea. În Legătură cu Lilith ne vom întâlni des cu acel conţinut care aparţine lui Pluton şi Neptun. În horoscop Lilith reflectă o pată oarbă, ne pune în legătură cu umbra noastră, cu demonii noştri, dar reprezintă şi acel pod prin care putem depăşi limitele. Despre asta vom vorbi detaliat în capitolul „Axele". Mai ales în partea astrologică amuleta va folosi ca metafora lui Pluton, iar vălul pentru conţinuturi Neptuniene.

1. 08. - Sângele

Omul primitiv şi-a dat seama foarte repede că sângele este purtătorul vieţii; a văzut că dacă animalul îşi pierde sângele, atunci şi viaţa dispare din el. Faptul că femeia gravidă nu sângerează a însemnat pentru el, că viaţa crescândă are nevoie de sânge. A ajuns la concluzia că puterea de viaţă a unui organism poate fi mărită dacă primeşte sânge. Vechii indieni au băut şi sângele eliminat prin ciclul menstrual, pentru că au crezut că astfel potenţialul lor va creşte şi vor trăi mai mult. În Roma antică au dat sângele gladiatorilor ucişi bolnavilor de epilepsie. Foarte multe triburi şi astăzi beau sânge de om ca să-şi întărească sufletul, şi sunt care beau sângele duşmanului ucis, ca să între în ei curajul lui. Obiceiul de a bea sânge în cazurile acestea însemna o relaţie intimă cu sufletele celor ucişi.

Astfel s-a născut şi obiceiul că sângele unui om este dat celuilalt, devenind astfel „fraţi de sânge". Evreilor le este interzis consumarea sângelui animalelor. La ei s-a născut şi un alt obicei: şi-au uns cu sânge corpul lor sau un alt obiect. În cele mai multe cazuri pragurile uşilor. Demonii sunt setoşi de sânge şi se adună la miros de sânge şi se împotmolesc la prag ca să profite de sânge. Sângele a fost folosit şi la purificarea sacrală. În concepţia iudeo-creştină sângele spală păcatele, se pot face penitenţe prin asta. În unele culturi ungerea cu sânge este considerată o vrajă plină de abundenţă. Sacrificiul de sânge este deosebit de important. Mama Pământului primeşte sânge ca oamenii să obţină bunăvoinţa ei, să obţină astfel creştere şi fertilitate.

Aşa cum pământul are nevoie de ploaie, astfel îi trebuia şi Marii Mame sângele ca să creeze viaţă nouă. La început sacrificau oameni, pe urmă animale. În timpul sacrificiului Marea Mamă se unifica cu perechea ei (asta era simbolizat printr-un act sexual), care după unificare a fost ucis ca să se renască odată cu începutul ciclului nou. Celor care au fost ucişi le-a fost asigurată renaşterea iar cei prezenţi se încărcau cu o putere de viaţă nouă. Primii regi totodată erau şi perechea Marii Mame. Ken Wilber descrie un ritual în care a fost sacrificat un om voluntar, adică un rege: Când a venit momentul regele a construit un loc de sacrificare din lemn şi l-a acoperit cu

văluri de mătase. După aceea şi-a făcut ritualul de baie şi cu festiv a mers la biserică şi a adorat divinitatea. Pe urmă s-a urcat la locul de pieire, a luat un cuţit şi în faţa publicului a început să-şi taie părţile corpului - nasul, gura, mâinile, picioarele şi carne cât putea. Le-a aruncat până a pierdut atâta sânge că a început să-şi piardă conştiinţa, şi atunci şi-a tăiat gâtul.

Acest ritual cu tăierea părţilor este interesant, pentru că cunosc asemenea tentative - bineînţeles mai blânde - pe care Lilithul dominant poate să le declanşeze. Parcă ceva i-ar forţa pe aceşti oameni să repete acest ritual crud. Unele culturi susţineau că demonii pot fi satisfăcuţi cu sângele celor vii. Chiar şi romanii civilizaţi sacrificau oameni în timpul războiului cu punii. O formă mai deosebită a sacrificiului prin sânge este tăierea împrejur şi ritualurile de iniţiere. Baza de pornire în cazul acesta este că, prin sacrificarea sau afectarea unei părţi a corpului, restul corpului capătă o putere magică.

Tăierea împrejur este de multe ori condiţia ca cineva să fie acceptat într-un legământ. Cipora, soţia lui Moise a tăiat organul sexual al fiului ei, şi cu pielea care sângera a atins piciorul (organul sexual) al lui Moise şi i-a spus: „Într-adevăr tu eşti logodnicul meu de sânge. „Şi astfel Iahve nu l-a ucis pe Moise şi l-a primit în legământul făcut cu Abraham. Sângele are un rol important şi în vrăjile de dragoste. Dacă amestecă sânge în prăjituri sau zahăr şi iubitul vânat mănâncă atunci se îndrăgosteşte ireversibil. Femeia părăsită de multe ori dădea să bea din sângele de menstruaţie celui care i-a fost infidel, ca să-l înlănţuie din nou. Vraja sună astfel: „Dacă înghiţi sângele meu atunci ai acceptat şi o parte din fiinţa mea". Sângelui de menstruaţie şi sângelui care se produce la pierderea virginităţii i se atribuiau puteri magice. Sunt culturi unde o fată virgină este condusă pe câmpii în timpul ciclului menstrual ca ele să fie fertile.

Alţii duc de trei ori jur împrejurul mesei şi casei sângele celei deflorate, ca să crească numărul animalelor. Acum să vedem demonizarea sângelui. Există o teamă de sângele menstrual şi de sângele eliminat în momentul deflorării, pentru că dau o putere magică femeii. Este considerat o eliminare corporală şi ceea ce este eliminat de corp era considerat magic şi de temut. În multe culturi femeile erau considerate „necurate" în timpul ciclului menstrual şi în unele locuri erau izolate de familie. În momentele acestea locuiau în odaia lor de menstruaţie. La unele triburi n-aveau voie să atingă bărbaţi şi chiar şi astăzi există obiceiul, ca femeia cu menstruaţie n-are voie să atingă carnea proaspătă.

Plinius scrie despre acest lucru: Nu e uşor să găseşti un lucru care ar avea un efect mai minunat decât menstruaţia femeii. Dacă se duce în preajma mustului, se acreşte, plantele câmpului îşi pierd fertilitatea de atingerea lor, altoii mor, germenii se usucă în grădină, şi cad fructele de pe pomul sub care se aşează. Smalţul oglinzii îşi pierde luciul de privirea lor, iar cuţitul rămâne fără ascuţiş. Fildeşul îşi pierde strălucirea, minereul şi fierul se ruginesc, au un miros neplăcut şi câinii care le ling devin turbaţi şi cu muşcătura lor răspândesc o otravă incurabilă. Această înşiruire plină cu fantezie se regăseşte în mai multe zone, la mai multe triburi, în fiecare secol. Exemplele ar putea fi înşirate până la nesfârşit.

Potenţialul demonic al femeii - mai ales a celei cu menstruaţie - a impulsionat multe popoare, ca să le ţină departe de locurile şi de activităţile sacrale. Şi naşterea este însoţită de sânge, de aceea, potrivit unui obicei vechi evreiesc - care a fost preluat într-o formă mai blândă şi de creştinism - femeia la 40 de zile după naştere trebuia să facă o purificare rituală şi numai după aceea putea intra în casa lui Dumnezeu. Este un subiect delicat şi unificarea cu o femeie din menstruaţie. Aici se întâlnesc două lichide ale organismului, două „substanţe de eliminare", putem spune că doi demoni. Lilith se întâlneşte cu Samael. Oh, succubus! Oh, incubus! Întâlnirea spermei cu sângele din menstruaţie din vremurile de demult este de domeniul puterilor demonice. Din acest punct de vedere capătă o altă semnificaţie teama de femeia la menstruaţie; unirea cu ea îl face „necurat" pe bărbat şi naşte demoni. Unele popoare

aşa de mult se temeau de sângele deflorării că apelau la străinii călătorii ca să defloreze fetele.

Uneori un preot îşi asuma acest rol. Îşi făcea datoria cu un deget uns cu vin, sau pe cale naturală. În Egipt erau respectate acele femei care au fost deflorate de un om sfânt. Şi acel bărbat a cărei soţie avea o relaţie cu un preot se mândrea. Ottokar Nemecek susţine că prostituţia bisericească în unele culturi era o vrajă sacrală de protecţie împotriva pericolelor demonice din timpul primului act sexual, astfel fata era deflorată sub protecţia bisericii.

La unele popoare primitive momentul maturizării sexuale însemna şi atracţia demonilor şi bărbaţilor străini - de obicei cei din tribul vecin - erau rugaţi să le defloreze fetele. Din teama întâlnirii sângelui cu sperma, adică teama de acei demoni care erau prezenţi la primul act sexual s-a născut şi acel obicei că mireasa era deflorată de rude, de străini sau de sclavi. Am văzut deci potenţialul dătător de viaţă şi cel demonic al sângelui. Asta poate să conducă la aceea nelămurire, că ar fi o chemare la un sacrificiu de sânge mai mare (pe care unii l-ar accepta cu plăcere iar alţii s-ar teme). În nici un caz nu e vorba despre asta. Am prezentat toate acestea ca să clarific şi mai bine corespondenţele şi să-l impulsionez pe cititor să-şi verifice propriul lui sistem de valori.

Lilith nu poate fi separat de ciclicitate. Apariţia ei le impulsionează pe femei, ca să găsească o nouă relaţie, poate erotică cu propriile lor mistere. Iar pe bărbaţi îi încurajează, ca să se apropie fără teamă de aceste mistere. Şi aici citez povestea unui bărbat: În primii 20 de ani ai activităţii lui sexuale n-a avut relaţie cu o femeie din menstruaţie. În general nu suporta sângele, şi la vederea sângelui de menstruaţie i se făcea scârbă. Când Luna Neagră din tema lui era activată de Pluton şi Lilith a început o relaţie cu o femeie care îl atrăgea foarte puternic sexual. Aveau efecte cele mai puternice asupra lui în momentele când se unifica cu această femeie în timpul menstruaţiei. Faptul că i-a dispărut teama şi scârba îl fascina. S-a gândit că acum iubeşte şi atinge pentru prima dată o femeie şi această trăire îl făcea mai înţelegător, mai blând şi mai apropiat. Această femeie a însemnat nu numai o nouă trăire pentru el ci şi un impuls pentru o nouă stare de conştiinţă.

1. 09. - Victima - Minotaurul

„Fiecare creaţie necesită şi sacrificiu. Putem deduce când şi cum se întâmplă sacrificiul sau pierderea, câteodată putem şti şi ce trebuie sacrificat, dar sacrificiul în sine niciodată nu poate fi evitat”. --EDWARD C. WITHMONT—

Minos era regele din Creta şi fiul lui Europa. În tinereţe l-a rugat pe Poseidon să-l ajute să ajungă la tron înaintea fratelui său. Poseidon, zeul mării, în semnul domniei lui Minos a ridicat din mare un taur alb. Mai înainte însă Minos i-a promis că îi va sacrifica taurul dacă ajunge la putere. Minos a ocupat tronul. Dar taurul era aşa de frumos că n-a putut rezista şi l-a primit în turma lui. L-a păcălit pe Poseidon şi a sacrificat un alt taur. Poseidon s-a înfuriat din cauza înşelăciunii. A vrut să se răzbune şi a rugat-o pe Aphrodita ca s-o vrăjească pe soţia lui Minos, Pasiphae, numele căreia înseamnă „cea care luminează tot”. Aphrodita a aprins pasiune în Pasiphae faţă de taur. Pasiphae a apelat la ajutorul lui Daidalos, meşteşugarul vestit din Athena, care pentru distracţia familiei lui Minos sculpta păpuşi „vii”. Daidalos a sculptat o vacă din lemn, a acoperit-o cu piele de vacă, şi Pasiphae s-a ascuns în ea. Astfel s-a apropiat de taurul, care i-a satisfăcut dorinţa. Pasiphae a rămas gravidă şi l-a născut pe Minotaur care avea cap de taur şi corp de om.

Minos a vrut să-şi ascundă ruşinea şi l-a rugat pe Daidalos să construiască un labirint subteran. În acest labirint l-au ascuns pe Minotaur căruia ca hrană i-au fost sacrificaţi băieţi şi fete virgine. Minotaurul mai târziu a fost ucis de Theseu. Minos l-a păcălit cu victima pe Poseidon. Mai bine zis a vrut să-l înşele pe zeu, prezentând un sacrificiu care calitativ nu corespundea lui. Victima frumoasă a păstrat pentru el şi a

prezentat un sacrificiu - aparent cu un alt taur. Consecințele acestui act le cunoaştem deja din povestirea lui Prometheu care a vrut să-l păcălească pe Zeus cu un sacrificiu. Dacă vrem să păcălim un zeu cu sacrificiul care i se cuvine, atunci atragem supărarea lui.

Pedeapsa lui Minos a fost un monstru căruia astfel zilnic trebuia să-i aducă sacrificii. Tinerii imperiului trebuiau duşi lui Minotaur ca să-i le mănânce şi cu orice vlăstar nou el trebuia hrănit în labirint. Minos n-a vrut să aducă sacrificii de bunăvoie, astfel fără voia lui era obligat la un sacrificiu continuu. S-a predat monstrului în loc de zei. Oamenii aduc sacrificii când vor să câştige bunăvoința zeilor. Am putea spune că sacrificiul este o chemare la care omul aşteaptă un răspuns. Sacrificiul înseamnă să facem un lucru sfânt. Fără sacrificii nu ajungem în lumea transcendentală. Cain s-a speriat că Dumnezeul n-a acceptat sacrificiul lui. A promis un sacrificiu de sânge lui Dumnezeu şi până la urmă s-a ajuns la un act de sânge cu Abel. Sacrificiul ne restabileşte dacă pierdem echilibrul. Noi înşine devenim victime în momentul în care nu înțelegem o situație din care avem de învățat.

Evenimentele ciclice nu există fără sacrificii. Unde negăm sacrificiul acolo negăm şi viața. În cazul acesta ne blestemăm pe noi înşine, creem propriul nostru Minotaur. Acest monstru care trăieşte în labirintul nostru interior ne obligă la sacrificii, pentru că trebuie hrănit continuu. Imediat înghite ceea ce este proaspăt şi tânăr în noi. Aici se află analogia cu Lilith, care a fost blestemată ca să mănânce copii. Este o caracteristică a omului, că uneori sacrifică ceea ce nu mai are nevoie. De multe ori am constatat că după consultațiile astrologice, unde am vorbit despre necesitatea eliminării plusului, despre despărțire şi sacrificii, respectivul s-a dus acasă şi ca sacrificiu a aruncat sticlele goale de muştar, care stăteau prăfuite undeva în fundul pivniței.

Poate că sună cinic dar de multe ori povestesc prin telefon asemenea sacrificii, şi au impresia că astfel au rezolvat capitolul aruncării mizeriilor vechi. N-avem ce să spunem în situațiile acestea dar trebuie să ştim că este un sacrificiu formal. Aşa că nu trebuie să ne mirăm dacă „zeii" nu ne răspund. Deoarece nu le place dacă sunt păcăliți. Dacă urmărim legătura dintre Lilith şi evenimentele ciclice, atunci devine de înțeles legătura între apariția lui Lilith şi victima. Lilith, Marea Zeiță cere conştiință, care necesită sacrificiu. După cum am mai spus creem un Minotaur în noi dacă nu vrem să sacrificăm. În situația asta ne sacrificăm pe noi. De multe ori este reflectat acest Minotaur asupra lui Lilith.

Lilith vrea viață şi creştere. Dar asta cere sacrificiu. Dar Lilith nu este Minotaur. Acest monstru care înghite orice viață creşte numai dacă refuzăm sacrificiul. Mi se pare foarte important să înțelegem această relație, pentru că am constatat că în domeniul Lilithului şi sacrificiului este un haos mare. În continuare dau un exemplu simplu ca să fac clar „sacrificiul conştient". Să presupunem că călătorim cu un balon. Este normal că trebuie să sacrificăm saci de nisip (pământ, materie) dacă vrem să ne ridicăm. Şi ştim tot aşa că trebuie să sacrificăm gaz (materie invizibilă) dacă vrem să atingem pământul. Nu are nici un sens să plângem după gaz, sau după sacul de nisip. Ştim că avem nevoie de acest sacrificiu ca să atingem pământul. Să presupunem că cineva nu ştie acest lucru; stă în balon şi-şi păstrează saci de nisip în timp ce plânge că nu poate să se ridice. Pentru o imagine completă să luăm şi cazul unui alt om, care tot timpul se mişcă printre sfere.

El se plânge că ar vrea cumva să atingă pământul dar nici nu se gândeşte să dea drumul la gaz. Amândoi trebuie să facă un sacrificiu continuu pentru că n-au înțeles esența sacrificiului. Să-i facem loc acum şi lui Lilith. Poate că de la prima persoană va lua un sac de nisip. Vai, ce rea e această Lilith! Poate că la al doilea om dă drumul la gaz. Doamne, totdeauna trage în jos! De aceste lucruri ne amuzăm acum şi totuşi ne ferim cu amulete împotriva lui Lilith, dacă vrea să ne învețe ceva prin sacrificii. Justificăm comportamentul nostru şi o facem pe ea responsabilă pentru Minotaurul care trăieşte în labirintul nostru. Să aruncăm o privire acum, cam unde ar fi responsabilitatea lui Lilith. Lilith n-a fost alungată din Rai, ea a plecat în semn de

protest. Nici n-a vrut să se întoarcă şi astfel a atras asupra ei un blestem. Poate că nici n-a bănuit ce consecinţe va avea fapta sa; asta a rămas propria ei responsabilitate.

De bunăvoie a renunţat la locul ei pe care îl ocupa în realitatea lumii exterioare. Dacă părăsim pe cineva nu trebuie să ne mirăm dacă trezim în el confuzie, frustrare, tristeţe şi mânie. Trebuie să avem în vedere şi posibilitatea că în supărarea lui ne trădează, sau ne blestemă. Sunt unii care se consolează foarte repede ca şi Adam, dar totuşi rămâne o rană deschisă. Poate că va învinovăţi pe toate femeile, pentru că a fost părăsit de Lilith. Lilith nu l-a lăsat ca s-o iubească şi astfel Adam a găsit metoda ca să pedepsească urmaşii lui Lilith. Ar fi incorect să spunem: vai, săraca Lilith! După părerea mea nici ea n-ar vrea acest lucru, cu toate că a fost blestemată, respinsă, trădată, bârfită de o mie de ori. Acesta trebuie vindecat şi în primul rând - trebuie să se întoarcă acasă. Cred că Adam şi Lilith amândoi sunt răniţi. Amândoi sunt în acelaşi timp şi victime şi călăi. Acest lucru îl vom cerceta mai apropiat în capitolul „Chiron".

1. 10. - Perspectivele lui Lilith

Marea Mamă, Marea Hrănitoare, Marea Ocrotitoare, Marea Nimicitoare, Marea Înghiţitoare, Marea Mamă domină asupra corpului, naturii, materiei, instinctelor, fecundităţii, sexualităţii, Aspectul Lamastum, Mâncătoare de copii, Aspectul Istar, Marea Cuceritoare, Marea Curvă, dar şi Curvă Sfântă, preoteasa Marii Zeiţe, Lilithul, ca cunoaşterea, Demonizată - rupere şi mulţime, Iniţiatoare - intuiţie şi înţelepciune, Lilithul, care cunoaşte starea de androgin (Elohim, Dumnezeul androgin a creat omul după chipul său, de bărbat sau de femeie)

1. 10. 1 - Marea mamă

Figura cea mai semnificativă a religiilor este Marea Mamă. Are trei fete: bună, fecundă, şi mamă bună-rea. Astfel ea este Marea Hrănitoare, Marea Ocrotitoare, Marea Nimicitoare şi Marea Înghiţitoare. „În istoria gândirii, statuile lui Venus din ultima parte a epocii de piatră sunt manifestarea cea mai veche a acelui gând ritual, că femeia este manifestarea începutului şi continuării vieţii (Marea Mamă, sau Marea Ocrotitoare) şi simbolul materiei pământeşti (Natura de Mamă).

Joseph Campbell constată că „Marea Mamă poate fi recunoscută încă de la începuturile omenirii." Marea Mamă domină asupra lumii materiale. Reprezintă întreaga natură în forma ei cea mai curată: materia, instinctele, pământul, corpul, recolta, fecunditatea, sexualitatea, sentimentele, dorinţele, magia şi începutul mitului, cum scrie Wilber. Marea Mamă cere sacrificiu. Sacrificiu de sânge. Iar omul îi dă - prin ritualuri. Comerţul reciproc „sânge pentru viaţă şi pentru natură" tot de ea aparţine. Marea Mamă cere sacrificiul dezlegării izolării eului. Eul poate să se dezlege în două moduri: ori cade iar în inconştienţă sau prin transcendenţă. Să vedem prima posibilitate: Cu cât e mai puţin dezvoltat eul cu atât mai mult domină inconştientul.

Putem observa „o gravitaţie psihică" în relaţia eului cu inconştientul, cum scrie Neumann, şi eul are tendinţa ca să se întoarcă în starea iniţială de inconştientă. Această tendinţă este invers proporţională cu puterea eului şi a conştiinţei. Cu cât e mai puternică conştiinţa, cu cât are mai multă energie eul sub formă de voinţă, cu atât este mai mică această tendinţă. Cu cât este mai slabă conştiinţa şi eul cu atât va fi mai evidentă puterea gravitaţiei psihice, cu atât va fi mai mare tendinţa de a se întoarce în starea de inconştientă. Conştiinţa de multe ori este ilustrată prin eroi bărbaţi, iar inconştienta înghiţitoare printr-un monstru feminin.

Eul este simbolizat deci printr-o formă de bărbat iar inconştientul printr-o formă feminină. Acesta se arată cel mai bine în miturile de ucidere a balaurilor. Acum putem în locul eroului nu pe Adam/bărbatul, ci pe Adam/omul. Dacă eroul/omul, nu

pleacă, ci rămâne în brațele mamei, ăsta este simbolul atașamentului față de inconștient, ceea ce poate fi exprimat și prin simbolul că a căzut în prizonieratul vrăjitoarei. **Ceea ce cunoaștem putem domina și adapta serviciilor noastre. Ceea ce nu putem denumi, ne domină pe noi**. Aici suntem în dependență. Pe scurt: „cu cât mai inconștient cu atât mai dependent". Dacă eul este slab, atunci eroul nu pornește și nu trece prin probele. Luptă și el, dar numai cu oboseala, cu voința slabă, cu indispoziția, cu lenea, cu insucces și cu plictiseala. Rămâne legat și în continuare de mamă (de materie) pe care o trăiește ca pe Marea Hrănitoare, Marea Nimicitoare și Marea Înghițitoare. Rămâne între ghearele Marii Mame. Să vedem acum pe Marea Înghițitoare, Mâncătoarea de copii.

1. 10. 2 - Aspectul Lamastum

Despre Lamastum se spune că pândea femeile gravide și rupea pe copii din pântecele lor, sau lua pe noi născuți. „La început chinuia pe copii cu foc și fierbințeală, pe urmă cu febră și cu tremurat". Lamastum deci este un demon îngrozitor, care după părerea lui Fritz Perls în conștiința evreilor este aproape identic cu Lilith. Amândoi chinuiesc, fură sau ucid pe copii noi născuți. În mitologia greacă găsim corespondentă cu Lamia, numele căreia înseamnă „înghițitoare". A fost o regină frumoasă și a devenit iubita lui Zeus. Geloasa Hera a blestemat-o pe Lamia astfel s-a înnebunit și a ucis proprii ei copii. Actul lui îngrozitor o chinuia și astfel a devenit rea până-n oase. A devenit geloasă pe alte mame și astfel le fura copii. Are capacitatea să-și scoată ochii ca să rămână trează și când doarme. Vede dincolo de lucruri, observă totul, astfel devine simbolul mamei care permanent controlează, cuprinde tot.

După cum am amintit mama îngrozitoare de multe ori este ilustrată sub formă de monstru sau balaur. Dacă cineva este înghițit de monstru însemnă că rămâne inconștient. În burta monstrului nu putem vedea dușmanul care ar trebui învins. Pentru asta ar trebui să ne scuipe monstrul. Un eu slab trăiește acest moment nu ca pe o eliberare ci ca „respingerea dintr-un Rai fără responsabilități". Sloganul sună astfel: „mai degrabă să fiu prizonier și apatic în burta monstrului, decât liber și viu în fața lui".

Dacă este scuipat de monstru e un moment de criză pentru el și caută din nou protecția brațelor de mamă, dependenta de ea, ca în final să se piardă în ea. Astfel ocolește experiența luptei și devine o personalitate slabă, pustie, fără interes, încredere în sine, conștiință. Căutarea eroului devine dependentă, ca să estompeze plictiseala și lipsa de sens a vieții lui. Dar deoarece totul vrea să crească, apare în fața eroului Ispititorul, care-l trezește. Îl cheamă. îi promite noi experiențe și astfel îl poate inița.

1. 10. 3 - Aspectul Ișstar

Istar este marea zeiță babiloniană a dragostei și a stelelor, arhetipul Marii Ispititoare. Ea este zeița protectoare a sfinților prostituați, care uneori sunt numite și târfe cultice bisericești. Într-un text babilonian Lilithul apare ca una dintre târfele bisericești ale lui Istar. În cinstea lui Istar au ținut orgii, unde fetele se dăruiau unui bărbat străin, astfel își sacrificau virginitatea lor. Străinul simboliza un zeu, astfel fața simbolic a devenit soția acestuia. Lilith este considerată și marea Ispititoare, care noaptea apare la bărbați, apare în somnul lor, și ea este vinovată și de ejaculările nocturne. Asta înseamnă că folosește sperma bărbaților și crează demoni ce ele.

Ejacularea nocturnă a bărbaților era disprețuită și în tradiția evreiască și în tradiția creștină, și considerau că trebuie neapărat evitat. De secole cântă în rugăciunea lor de seară preoții, călugării și călugăritele: „ si oprește pe dușmanul nostru, ca să nu polueze corpul nostru. „ Dacă totuși s-a întâmplat atunci Lilith a fost de vină. Această poveste face țap ispășitor din ea și dovedește că sexualitatea a fost desconsiderată și pentru dorința sexuală o făceau vinovată pe femeie. Femeia este dezapreciată și asuprită în multe culturi, pentru că tine în mișcare prin fecunditatea

ei roata renaşterilor. Dar este desconsiderată chiar dacă nu este fecundă. Dacă a trăit sexualitatea în aşa fel că n-a dorit să fie gravidă, asta era considerată din cele mai vechi timpuri păcat.

Eva s-a conformat acestui sistem de valori. Are nevoie de Lilith ca să descopere din nou dreptul ei la sexualitate. Lilith reprezintă tot ce lipseşte din Eva; ispititoare, teribilă, puternică, uriaşă, şi se află în strânsă legătură cu sexualitatea şi cu forța creatoare. Puterea şi sexualitatea erau strâns legate totdeauna. Sexualitatea este o experiență uriaşă. În război duşmanul este umilit sexual prin faptul că soția ei este agresată. Observațiile arată că în momentul morții la persoanele executate se produce ejaculare. Acele imagini unde moartea şi sexualitatea, adică marea şi mica moarte se întâlnesc sunt fascinante şi au o atracție puternică asupra oamenilor. Poate să provoace o teamă uriaşă.

Oare toate acestea nu amintesc de Lilithul cuceritor şi de temut? Lilith în aspectul Istar ne ispiteşte la pasiuni, ne trezeşte din apatie. Până la urmă de noi depinde dacă ne întâlnim cu ea prin intermediul pornografiei sau o descoperim în noi ca pe o preoteasă, ca pe prostituata sfântă. Cum? Acesta trebuie rezolvat de fiecare în parte. Lilith ca şi Sfinxul ne dă rebusuri de rezolvat. Sau ca reginele din poveşti. Care n-a reuşit să rezolve problema a murit (Aici apare din nou aspectul de mâncător, înghițitor). Dar dacă eroul a rezolvat problema, atunci se dăruia lui. Pentru erou a devenit muză, comoară, maestru.

1. 10. 4 - Marea zeiță

Marea Zeiță reprezintă transcendenta şi calitatea divină. Îi determină pe oameni/eroi, ca să treacă peste probe. În acest timp apare nu numai duşmănoasă ci şi motivează şi atrage. Ea se arată şi sub forma tinerei regine, mâna căreia trebuie cucerită. Ken Wilber spune că Marea Mamă şi Marea Zeiță sunt nu numai două figuri total diferite, dar şi structuri de conştiință diferite. „Există în dimensiunile diferite ale lanțului de existentă. „

Marea Mamă cere sânge, Marea Zeiță conştiință. „Aici este diferența între sensul exoteric şi ezoteric al simbolurilor. Nu ucidem la fiecare Paşti un om, ci folosim un ritual ca eul nostru să moară simbolic. Depinde de conştiința noastră cum interpretăm simbolurile şi semnele, dacă profanăm şi înțelegem literă cu literă, sau vedem prin ele şi pricepem. În fiecare caz conştiința noastră hotărăşte ce este satanic şi ce este divin, ce e bun şi ce e rău. Lilith, Marea Zeiță cere conştiință. În domeniul Marii Zeițe se ridică şarpele. Printre altele sub forma energiei sexuale crescândă, care schimbă şi conştiința noastră.

1. 10. 5 - Adâncimea

Lilith este considerată şi zeița chtonică adică a lumii din adâncuri. Consider important, ca să definim mai de aproape cuvântul „adâncuri" (chthon), ca să vedem în primul rând diferența față de „bază" (ge). Apropiat pământului Chthonic, avem:

Baza - lumea din adâncuri
solul pipăibil - solul invizibil
negrul pământului - întunericul sufletului
adâncuri fizice - adâncuri sufleteşti
rituri de fecunditate - misterele inițierii
sacrificiu de sânge - sacrificiu simbolic de eu
Marea Mamă - Marea Zeiță
Şarpele/uboros şarpele - evoluția ascendentă/conştiință

Şarpele se găseşte atât în simbolistica feminină cât şi în simbolistica masculină (uboros şi falus). James Hillman vorbeşte despre 3 forme ale dimensiunii pământeşti. O imaginație terestră cu care ne întâlnim în ge-ologie, ge-ografie, etc. „Ge" indică

pământul perceptibil, solul, câmpul înverzit. Lumea lui Demeter - al doilea. Aici „ge" este baza omului, care încă e dependent de hrană de fecunditate, aici domină principiul feminin „care face posibil fecunditatea materială şi este şi baza spirituală a acesteia". Şi există un al treilea plan, chthon-ul, adâncimea fără fund, lumea morților. Hillman scrie: „Chthon inițial se referea la adâncul rece şi mort şi nu are nimic de a face cu fecunditatea.

Acest gen de adâncime nu poate fi identificată cu pământul întunecat; şi Marea Domnitoare (potnia chthon) care țese VISELE ÎNTUNECATE, şi care se mai numeşte şi furie, nu poate fi încadrată în imaginea Marii Mame Pământ. „ Lilith deci nu este pur şi simplu Marea Mamă, dar totuşi avem nevoie de acest fond ca să înțelegem. Dacă o punem pe Lilith față-n față cu Demeter atunci devine mai clar diferența dintre chthon şi ge. Dacă vrem să facem referiri la Marea Mamă atunci foarte multe lucruri rămân în ceață, pentru că, după cum a exprimat Hillman: „complexul marii Mame a psihologii a înghițit chiar şi propria ei diferențiere. „Nici nu-i de mirare pentru că „conştiința uroborică" înseamnă şi lipsă de diferențiere Astfel calitatea chthonică se pierde de multe ori în primitivismul pământesc, în lipsa de diferențiere.

Aici apare un paralel cu Lilith. Cândva stătea lângă om dar acesta a pierdut-o. A coborât în fundul Mării Roşii şi s-a scufundat în starea fără formă. Astăzi intră în conştiința noastră, dar nu o înțelegem în întregime. Mulți se tem de ea, pentru că este şi trimisul adâncurilor noastre. Totuşi Lilith nu poate fi legat numai de conținutul chthonic, ci pentru noi ea este şi zeița pământeană, fecundă. Cele trei planuri nu pot fi clar separate între ele, de aceea în culte de multe ori se interferează Demeter/ge/chthon. Persefona, fiica lui Demetera şi Hades/soția lui Pluto face acest lucru mai de înțeles. Ea este o zeiță care aparține celor două planuri. Din punct de vedere astrologic asta este axa Taur/Scorpion, a cărei conținut şi dinamică este în strânsă legătură cu valorile lui Lilith.

Să ne aducem aminte că Marea Zeiță revendică conştiință acolo unde Marea Mamă revendică lucruri senzoriale. Omul să reuşit să transceadă corpul, adică dacă vorbim despre un copac atunci copacul nu trebuie să stea acolo. Omul primitiv care trăia în lumea Marii Mame nu putea imagina acest lucru. Pentru noi e normal. Următorul pas al omului de azi ar putea fi transcederea conştiinței. Aveți vreo idee cum s-ar putea întâmpla acest lucru? În orice caz Lilith apare ca intermediar şi cere s-o înțelegem pas cu pas. Lilith aduce o dimensiune magică, şi ea este cunoaşterea pierdută. După cum am amintit, cunoaşte şi starea de androgin al omului. Ea nu este numai „feminină", mai degrabă poate fi caracterizată prin simboluri „androgine".

Asta va semnifica foarte bine simbolistica multiplă a şarpelui, cu care este identificat de multe ori Lilith. Foarte mulți identifică fenomenele chthonice cu aspectul feminin Hillman scrie în felul următor: „Complexul Marii Mame lipeşte eticheta feminității asupra cultivării pământului, a fertilității, pământului, corpului, instinctelor, adâncurilor. În acest timp uităm că atributul chthonic se află şi pe lângă numele lui Hermes, Dionisie, sau a lui Zeus. „Atributul chthonic nu însoțeşte deci numai partea feminină. Prin faptul că lumea întunecată, moartea, sfârşitul este considerat feminin amplificăm şi mai mult latura demonică. Ne temem de lucrurile acestea şi nu-i de mirare că purtăm amulete, ca să le izgonim în lumea umbrelor. În cercurile astrologice de multe ori se discută în jurul problemei dacă Pluto şi Saturn sunt feminine sau masculine? Simbolurile şi miturile spun că sunt amândouă, şi nu contează din ce punct de vedere justificăm afirmația noastră. Se pune întrebarea: „de ce este atât de important să înghesuim aceste calități în anumite categorii? „.

Această dispută seamănă cu conflictul dintre Adam şi Lilith. Astfel de lupte de încadrare normal că nu se întâlnesc numai în rândurile astrologilor. Am observat de multe ori că foarte mulți gândesc în genuri dacă aud de aspectul feminin sau masculin. Cu această gândire amplificăm şi mai mult vechea concepție despre roluri. Şi pentru că acele conținuturi neplăcute ca moartea, sacrificiul, pierderea, fac parte dintre simbolurile feminine, cu această gândire, chiar şi la modul inconştient o învinovățim pe femeie. După această paranteză să ne întoarcem la Lilith şi la relația ei

cu conținuturile chthonice. Se spune despre ea că s-a unit cu Samael, domnul lumii întunecate şi astfel a devenit regina întunericului. În credința evreiască Lilith este un demon bântuitor şi aducător de moarte.

Dacă ne uităm din punct de vedere etimologic la cuvântul „demonul-morții", aflăm că de fapt înseamnă „cel care ascunde" Să urmărim acest cuvânt şi să cercetăm conținutul cuvântului „ascuns" Ataşez o listă din cartea lui James Hillman (Am Anfang war das Bild) -/La început a fost imaginea. S-a înseninat total conştiința mea când acest text a ajuns în mâna mea. M-a inspirat şi m-a însoțit pe drumurile mele de cercetare în legătură cu Luna Neagră. Pe „cel care ascunde" sau problemele legate de el de multe ori îl găsim acolo în horoscopul nostru unde se află axa Lunii Negre. Priap (Dionisos) care se află vis a vis de Luna Neagră ne conduce în adâncuri. Normal că de fiecare dată ne aducem aminte de Hades, domnul lumii întunecate. Legătura dintre Hades/Pluto şi Lilith vom detalia mai târziu în capitolul „Luna Neagră în Scorpion sau aspectele sale cu Pluto. „

Să recapitulăm cele prezentate până acum. Lilithul a fost încadrată în contextul Marii Mame; aici este ştampilată cu atributele de înghițitoare, monstru. Lilith este mesagerul lumii noastre întunecate. Ea aduce la suprafață adâncimile noastre ca să ne eliberăm. Lilith intermediază între oameni şi zei. Şi în sfârşit Lilith a fost identificată cu Marea Zeiță. O altă perspectivă a lui Lilith este cunoaşterea. Despre asta vom vorbi în capitolul „Şarpele", pentru că acest subiect este foarte bine iluminat de simbolistica şarpelui. Dar Lilith ştie şi despre „starea de androgin al omului", despre care vom vorbi în continuare.

1. 10. 6 - Metaforele cuvântului „ascuns"

1. Acoperit, lambrisat, ascuns din fața privirilor, fie corp sau mister.

2. Ocult, ezoteric în sensul de „secret" al cuvântului.

3. Ceea ce este invizibil prin natura ei, invizibil, fără spațiu, n-are extindere

4. Fără lumină, întunecat, negru.

5. Ceea ce nu vedem în timpul verificării, adică ceea ce este blocat, cenzurat, interzis sau nu e clar.

6. Ceea ce este ascuns, „reținut din interior" (interieur) sau „reținut jos" (inferior). Cuvântul latin celulă (culcus subteran) este apropiat cu oir cuile (pivniță) şi cu cel (moarte) care este ruda cuvântului „iad" (Holle) din germană.

7. Ceea ce trăim cu teamă şi cu groază, ceea ce este vacuum, nimic.

8. Ceea ce trăim ca ascundere, ca retragere din viață, întoarcere cu spate.

9. Ceea ce este secret, ilegal, fraudă de ex. ca motivele ascunse sau legăturile invizibile ale lui Hermes.

1. 11. - Starea de androgin

Hermaphrodit, fiul minunat al lui Hermes şi Aphrodita se scălda în lacul nimfei Salmakis. Nimfa s-a îndrăgostit de tânăr şi l-a înconjurat cu pasiune. Dar Hermaphrodit a respins-o. Atunci Salmakis l-a îmbrățişat pe tânăr şi i-a rugat pe zeii să-i unească pentru totdeauna ca pe un cuplu îndrăgostit. Zeii au ascultat rugămintea ei şi i-au contopit într-o ființă dublă, astfel au devenit inseparabili pentru totdeauna adică HERMAFRODIȚI.

Noțiunea de androgin a fost foarte des folosită în anii trecuți. Unii văd prin acesta ieşirea din problema genurilor. Alții văd prin acesta idealul „omului întreg". Pentru alții reprezintă „modelul de emancipare" care n-ar face necesar ca polaritățile să se completeze reciproc. Starea de androgin este o ieşire sau o soluție? Nu vom da răspuns aici la această întrebare, dar nu putem trece peste acest subiect.

În interpretarea tradiţională androginul este sinteza între bărbat (andro) si femeie (gyn) Achim Aurnhammer ne impulsionează să nu percepem starea de androgin numai ca pe bărbat şi femeie într-un singur corp, ci să definim mult mai sintetic. „Starea de androgin" este un fel de relaţie între două elemente complementare, care cândva au fost una, şi acum sunt una şi vor şi să rămână una. Asta nu se referă numai la genuri diferite şi la cei cu acelaşi gen. În fundal să vedem mitul androgin al lui Platon din Simpozion. Aici Aristophanes povesteşte despre acele vremuri mitice, când au existat genuri asemănătoare zeilor. Bărbatul, femeia şi bărbatul-femeia.

Bărbaţii dublii provin din Soarele, bărbaţii-femei din Lună iar femeile duble din Pământ. Erau „oameni sferă", fiinţe duble cu cap de Ianus, cu patru braţe, patru picioare şi două organe sexuale. Amestecarea genurilor şi forma sferică le caracteriza pe aceşti oameni străvechi, ca entităţi microcosmice. Zeii se temeau de aceste fiinţe ciudate. De aceea au hotărât să le taie. Dacă urmărim Luna Neagră din punct de vedere astronomic atunci acest lucru se bazează pe relaţia Pământului cu Luna. Dacă transpunem acesta în comparaţia lui Platon atunci ies în evidentă următoarele tipuri de oameni de sferă. Femeile-bărbaţi de pe Lună (erau despărţiţi în femeie şi bărbat), femeile duble de pe Pământ (erau despărţite în două femei).

Luna Neagră simbolizează deci teme, unde este vorba despre relaţia bărbatului cu femeia, dar asemenea şi despre relaţia femeii cu femeia. Putem spune că în fond este vorba despre feminitate, şi despre relaţia ei cu partea masculină. Astfel am intrat în mijlocul subiectului despre Lilith, la punctul focar. Lilith este simbolul feminităţii. Relaţia dintre Adam şi Lilith oferă imagine despre lupta între genuri şi despărţirea lor. Mitul este cu atât mai mult actual pentru că avem nevoie de definiţia nouă a rolurilor şi ne dorim foarte mult sfârşitul separării. Starea de androgin simbolizează deci şi dorinţa după unificare, care este una dintre temele dragostei.. Eros este cel care tot timpul ne impulsionează la unificare. Sunt imagini şi despre „Eros androgin". Potrivit mitologiei vechi greceşti Eros a creat viaţa pe Pământ, el a fost creatorul Pământului. Eros este de multe ori asociat cu Pământul, ca şi Dionisos.

Asta ne oferă o nouă comparaţie pentru axa Lunii Negre, pentru „relaţia Lunii cu Pământul, „ adică pentru dialogul lui Eros (Dionisos/Priap) cu Lilith. Platon spune că de când zeii au despărţit pe oamenii străvechi de atunci trăieşte în ei dragostea. Dragostea totdeauna se îndreaptă spre unitate. Dragostea ne atrage spre viaţă. Dorinţa ca să găsim „jumătatea noastră", dorinţa după adevărata fiinţă a omului, se numeşte Eros. „Oamenii proveniţi de pe Lună" ca să rămânem la comparaţia noastră, caută complementaritatea lor de gen opus, pe când „oamenii proveniţi de pe Pământ şi Soare" se străduiesc să se unifice cu partenerul lor de acelaşi gen. În concluzie asta înseamnă că o femeie poate să devină „întreagă" prin o femeie, un bărbat prin un bărbat şi un bărbat prin o femeie (şi invers)

Conceptul de animus şi anima ascunde deci limitări şi se pare că trebuie revizuit. Acest concept stabileşte rolurile şi comportamentele specifice genurilor, astfel este în contradicţie cu „planul de viaţă unică a celor două genuri" - scrie Ursula Baumgardt. Acesta este motivul pentru care până acum nu m-am grăbit s-o plasez pe Lilith în acest model. Experienţa arată că putem să ne întâlnim cu Lilith (dacă ceva o declanşează în horoscop) prin amândouă genuri, chiar şi atunci dacă în primul rând o proiectăm asupra femeilor.

Este interesant că în horoscopul homosexualilor Lilithul stă totdeauna într-un loc elevat-mai ales bărbaţii homosexuali-poartă vizibil calităţile ei. Lilith este erosul însuşi, intermediarul, psihopomposul (Îndrumător de suflet între diferite lumi) şi ne întâlnim cu ea prin imagini, mituri, vise,, prin intermediul oamenilor - dincolo de concepţia noastră despre roluri. În dragoste prinde viaţă un cuplu interior. Purtăm în noi imaginile cuplului, ceea ce nu înseamnă că nu avem nevoie de omul celălalt. El este necesar ca să prindă viaţă acest cuplu. Putem trezi în noi şi un cuplu de acelaşi gen „care de fapt are amândouă genuri şi care în primul rând poate să provoace sentimentul dragostei şi a întregimii" - scrie Verena Kast. Asta înseamnă totodată că arhetipul androginului a pus stăpânire asupra noastră. „

1. 12. - Dumnezeul androgin

În mit am înțeles deja că Dumnezeul şi omul a fost androgin şi Dumnezeul a creat omul după imaginea lui. Totuşi acceptăm imaginea Dumnezeului-Tată, „dumnezeul-Mamă" şi ni se pare îndepărtată şi abstractă. Kurt Luthi scrie: „Dacă este vorba despre Dumnezeu, atunci foarte multe afirmații biblice folosesc mai ales metafore şi simboluri de genul neutru, decât masculine sau feminine. Dumnezeu stă deasupra femeii sau bărbatului, adică transcendenta lui nu este atins de diferențierea genurilor. ; deoarece el este acel Dumnezeu care interzice să se facă despre el imagini. Dar caracterul transcendent şi cel de dimensiunea cealaltă a lui Dumnezeu poate să însemne şi faptul că putem folosi când imagine feminină când imagine de bărbat dacă este vorba despre el.

Dumnezeu este Tată şi Mamă în acelaşi timp. Astfel se naşte un monoteism inclusiv. „ Poate că de aceea a reuşit să plece Lilith, pentru că Dumnezeul-Tată Iahve şi Adam/omul împreună au hotărât cu privire la viitor ce va fi de calitate „divină" ? Astfel s-a născut o imagine de dumnezeu-bărbat, un iahveism exclusiv din care Dumnezeul-Mamă a fost alungată? Ei au hotărât ce este „bărbătesc" şi ce este „feminin" şi ce valoare au acestea.

Dumnezeul-Tată, simbolistica masculină şi bărbatul a ajuns la putere, şi femeia şi feminitatea a fost asuprită, demonizată, categorisită ca „necurată". Bărbatul a ajuns de partea de sfânt, iar femeia de partea „necurată" a dracului. Lilith a devenit demon, soția lui Samael, regina iadului. Astăzi apar tendințe puternice ca să schimbe imaginea exclusivă de Dumnezeu-Tată, şi să revină şi latura feminină a lui Dumnezeu. Asta parțial se întâmplă prin faptul că ne amintim de lupta de odinioară între Adam şi Lilith, „cine este sus şi cine este jos". Acest lucru iese în evidentă şi în acele discuții care vor să stabilească dacă Dumnezeu este de genul feminin sau masculin, sau în aceea întrebare, cine a existat mai înainte, de la cine provine celălalt?. Adică care a fost mai înainte găina sau oul? După cum am amintit deja „imaginea inclusivă" sau „imaginea androgină" a lui Dumnezeu face inutilă disputele acestea. „Esența androgină a lui Dumnezeu permite aceea posibilitate femeilor, ca să creeze o nouă imagine dumnezeiască, o imagine cu care se pot identifica şi ele. „- scrie Luthi.

„Existența androgină a lui Dumnezeu face posibil ca să fie în acelaşi timp şi tată şi mamă, femeie şi bărbat, partener şi parteneră, frate şi soră, prieten sau prietenă; peste tot este vorba de polarități care aparțin de aceeaşi unitate. „ Teoloaga Elisabeth Behr-Sigel scrie în felul următor: " Arată-mi Dumnezeul tău si-ti spun ce fel de om eşti. „ Imaginile androgine susțin şi amplifică egalitatea în ranguri între genuri. Întoarcerea lui Lilith cu cunoştințele sale despre starea de androginat este un simbol, care ajută acest pas atât de necesar. Dar cum putem realiza acest lucru? Lăsăm ca să avem parte de noi imagini, gânduri, închipuiri, experiențe, concepții. Unul tot timpul determină pe celălalt, numai să începem de undeva. Poate găsim un limbaj nou care nu mai conține aprecierile vechi.

Este vorba despre realizarea calităților. Bărbații şi femeile pot să fie la fel agresivi, isteți, intuitivi, cu voință puternică, altruişti etc. De ce vrem să ştampilăm aceste calități cu etichete care trag după sine asociații de genuri. Este cu totul abstract dacă spunem unui bărbat să „trăiască partea lui feminină". El este bărbat. Si totuşi va înțelege să-şi găsească relația cu sentimentele sale. Sentimentele sunt feminine? Odată am spus despre ele că da, şi de atunci aşa este. Femeia despre care se spune că este bărbătesc, se simte dezapreciat numai pentru faptul că îşi exprimă voința la modul direct. Voința este masculină?. Odată am spus despre ea că da, şi de atunci aşa este.

Dacă spunem androgin, atunci este vorba despre omul întreg. Si există bărbați şi femei. „Aceea mică diferență „este importantă pentru că este sursa dorințelor. Dacă rupem simbolistica androgin la corporalitate sau gândul de androgin la genuri, atunci acestea duc la mari neînțelegeri. Asta ar însemna că simbolul Marii Zeițe a fost

introdus în masca Marii Mame şi la întrebarea conştientizării răspundem cu „sânge”. Din această neînțelegere provine mitul unisexului, care în sfârşit paralizează dorința noastră. Lilith şi unisex? În nici un caz. Aici s-ar răscula şi Priap, Eros, Dionisos. Dionisos este androginul dumnezeiesc, care unifică perfect în el aşa numita feminitate şi masculinitate. Din acest punct de vedere devenim mai rotunzi (oameni de sferă) dacă lăsăm să pătrundă în noi şi dacă trăim energiile dionisiace.

Să ne amintim că Dionisos a fost numit şi bărbatul feminin, uneori era ilustrat ca un bărbat frumos, alteori ca o zeiță minunată. S-a născut bărbat, a crescut ca fată - şi a fost inițiată în misterele feminine. A purtat haine de femeie şi de bărbat şi din această cauză este adversul Dumnezeului Iahve. Iahve interzice schimbarea hainelor între femei şi bărbați: ” Femeia nu are voie să se îmbrace cu haine bărbăteşti, şi un bărbat nu are voie să poarte vesmintele unei femei. Cel care face acest lucru este detestabil în fața Dumnezeului Iahve, adică în fața Dumnezeului tău. „

1. 13. - Schimbarea de haine şi travestiul

În ceremoniile de inițiere din unele culturi există un obicei, că tinerii cu puțin timp înainte de maturizarea lor sexuală sau chiar atunci, se îmbracă cu hainele celuilalt gen. În momentele acestea fetele poartă punguțe cu tutun, arme sau bijuterii bărbăteşti, iar băieții bijuterii şi haine de fete şi îşi umple sânii. Uneori imită chiar şi vocea polarității opuse se piaptănă altfel sau îşi pun o mască specifică celuilalt gen. Acest obicei este o ultimă tentativă ca să profite de un alt rol social sa u sexual - scrie Bruno Bettelheim. La pragul vârstei maturității au o ultimă şansă ca să joace rolul ambelor genuri.

Atât la femei cât şi la bărbați transvesticismul este semnul acelei dorințe puternice ca să beneficieze de funcțiile sexuale sau de rolurile sociale ale genului opus. Pentru că acest lucru nu prea este permis în societate cei mai mulți îşi satisfac această dorință în perioada carnavalurilor. Ori pe scenă trăiesc prin înlocuire sau prin proiectare. Filmele ca „Draga mea” sau „Victoria, Victoria” dovedesc tema preferată. În filmul „Victoria, Viktoria” o femeie (care nu-şi găseşte de lucru) se îmbracă în haine de bărbat şi se luptă să primească rolul unui travestit pe scenă. Adică, o femeie se îmbracă ca bărbat, ca să joace un rol de femeie. Ca travestită Victoria e aşa de atractivă pe scenă, că un bărbat din public se îndrăgosteşte de ea, si din această cauză prietena care stă lângă ea devine geloasă. Când după spectacol Victoria dă jos peruca şi se prezintă ca „bărbat”, Victor, atunci prietena se liniştește şi dispare gelozia.

Am avut o experiență similară când am povestit unei doamne că acele „femei”, cu fuste mini de pe videoclipuri pe care le admiră soțul ei, sunt de fapt bărbați. Femeia care până acum a fost geloasă, a început să râdă de bucurie. A apărut o întrebare în mine. La ce se referă de fapt gelozia? Imaginea dorinței rămâne aceeaşi. Faptul că unificarea partenerilor cu acelaşi gen este tabu, dă o siguranță partenerului cu gen diferit? Oare ironia a fost răzbunarea instabilității de moment?

Feminitatea şi bărbăția sunt semnele unui principiu de organizare. (Mă refer la omul „întreg”, dar folosesc simbolistica femeie/bărbat în modul valabil până acum, ca să înțelegem mai uşor unele conținuturi.) Oamenii sunt împărțiți în bărbat şi femeie şi folosim de haine, de păr, de mişcare etc. ca să le putem deosebi. Prin schimbarea îmbrăcămintei, a echipamentului trecem de un prag - dar nu-l desființăm. Poate să existe în cineva o dorință puternică de a se întregi dar de multe ori m-am convins că era numai un adaos care n-a ajutat la acest nivel.

Cunosc travestiți care nu sunt capabili să stabilească relații, si potrivit mărturisirilor lor compensează această slăbiciune prin faptul că „trec peste limite” ca să poată să stabilească relații cu sexul opus. Oare „trecerea de limite” cu ajutorul îmbrăcămintei ar fi numai un adaos? Oare vor să compenseze o lipsă interioară ca să poată să stabilească relații cu ceilalți? Oare atât de mult doresc întregimea că vor să

fie asemănător celuilalt? Asta ar fi o explicație pentru transsexualitate (şi pentru transsexuali). În horoscopul bărbaților travestiți sau trans-sexuali am întâlnit mereu relații Lună-Lilith sau câteodată Lilith - Venus.

Oare este o manifestare în plus a calității feminine? Poate să iasă un asemenea bărbat de sub dominația femeii şi a feminității în aşa fel că se identifică cu puterea acesteia şi devine femeie? Sau arhetipul androgin iese la iveală într-o măsură accentuată în acest caz, si nu găseşte altă soluție - gândirea sau-sau - numai să devină ca sexul opus? Câțiva travestiți care s-au întâlnit deja cu mitul lui Lilith şi cu diferitele sale aspecte, încet-încet s-au împăcat cu propria lor sexualitate. Unul dintre ei a explicat în felul următor: " Acum sunt cu plăcere bărbat (bărbat androgin) Câteodată îmi provoacă bucurie dacă apar cu haine şi cu înfățişare feminină.

Dar nu mai trebuie să fiu femeie ca să beneficiez de drepturile mele. „A recunoscut că este gelos pe aceea femeie care de când era mic îl copleşea şi a simțit că este exclus din mister. Am scris deja mult despre izgonirea şi înlăturarea femeii, acum să dăm cuvântul lui Adam/bărbatul. El la fel de mult s-a încurcat şi a suferit de banalități ca şi femeia. Vreau să exemplific prin scrisoarea unui bărbat (cu conjuncție Lilith, Lună, Venus) această încurcătură. Acest bărbat încă n-a auzit de Robert Bly sau de Sam Keen şi încă n-a căutat şi n-a trăit inițierea în „lumea bărbaților". Totuşi după ce a făcut cunoştință cu Lilith la o consultantă, mi-a scris o scrisoare pe care vreau să vă prezint acum. N-am schimbat nimic, n-am completat şi nici nu vreau să adaug nimic.

De când eram băiat mic s-au aprins dorințe în mine când vedeam femei frumos îmbrăcate, care apăreau cu stil şi conştient în orice situație. Apariția atractivă, sentimentul şi radiația dorințelor m-au atins şi am simțit că nu vreau să exclud din viața mea aceste sentimente. Dar n-am vrut să fiu un spectator pasiv care inspiră strălucirea altora, ci un actor activ care se dăruieşte. În lumea obişnuită a bărbaților n-am găsit această formă specifică. Deja atunci am trăit acest lucru, ca pe o pierdere gravă a bucuriei de viață şi acesta m-a preocupat mult. Îmi aduc bine aminte că probam cu plăcere ciorapii de nylon a mamei mele, şi i-am găsit mult mai faini decât pe şosetele mele aspre şi plictisitoare.

Aceşti ciorapi făceau mai frumoase şi mai interesante picioarele mele, simțeam parcă mângâie pielea - şi asta parcă era senzorial şi erotic. Dacă mă uit astăzi câte sortimente de ciorapi sunt şi câte posibilități de exprimare se ascund în ele atunci pe şosetele mele de bărbați le văd depăşite. Mărturisesc ceea ce reclamele de vestimentație promit femeilor (modele plăcute, atractive, lipite de corp, moi şi mângâietoare sau cum spune un slogan" acea senzație parcă şi goală ar fi îmbrăcată") înseamnă o trăire calitativă pentru mine, de care nu vreau să mă frustrez ci din contră. vreau să profit de ea. Am şi eu corp pe care-l răsfăț cu plăcere, si care merită să-l acopăr cu materiale plăcute. Sau trebuie să renunț la toate acestea numai pentru că m-am născut bărbat?

Ceea ce este firesc şi ritmic pentru femei, acele lucruri, potrivit regulilor societății, bărbații trebuie să reprime. Hainele bărbăteşti n-au aceste efecte, aceste senzații plăcute sunt rezervate femeilor, şi bărbaților nu le este permis. Aici mă gândesc că merg pe calea mea. Observ acele multiple posibilități pe care viața oferă şi aleg pe acelea care-mi provoacă bucurie. Limita între genuri în cazul meu nu e foarte stabilă şi dacă-mi stă în cale pot s-o înlătur. Pot să profit şi eu de senzația că cei din jur observ picioarele mele, si femeile fac observații pe tema asta. Piciorul poate să aibă o radiere estetică sau erotică - şi faptul că este picior de femeie sau de bărbat are rol secundar.

Efectul este provocat de forma şi de îmbrăcămintea acestei părți a corpului. Si în ceea ce priveşte pe picioarele mele am constatat de multe ori că pot să mă întrec cu femeile oricând. Si exact în momentele acestea îmi face plăcere că sunt în centrul atenției şi concurez cu femeile: ştiu că este un domeniu, unde de obicei femeile au un avantaj fată de bărbați, dar pentru mine nu există avantaj. Nu am cunoscut femeie în

fața căreia a trebuit să-mi ascund picioarele. Diferența dintre bărbat şi femeie care provine din vestimentație, după părerea mea este creată numai de anumite „imagini" ale societătii - eu folosesc imaginea de femeie şi o consider a mea - în timp ce am libertatea să fiu bărbat.

1. 14. - Părul şi părul de pe corp

Potrivit credinței populare părul este oglinda puterii de viață, şi creşte chiar şi după ce am murit. Părul puternic în cazul bărbaților dar şi la unele personaje feminine era simbolul puterii şi a forței. Să ne gândim la Samson căruia Dalila i-a tăiat părul şi astfel i-a luat forța. Părul simbolizează forța, mândria, puterea, potențialul sexual, atracția şi înainte de toate libertatea. Pierderea părului înseamnă pierderea libertății. Sclavii erau tunşi scurt, prizonierii tunşi ritmic, iar acele femei care şi-au trăit libertatea lor sexuală erau ironizate cu părul tuns scurt.

Călugării şi călugărițele şi-au jertfit părul şi astfel au renunțat la libertatea lumească. Părul lung era privilegiul aristocraților bogați; în evul mediu aveau foarte mare grijă de lungimea părului. Părul totdeauna simboliza ceva magic, mistic şi din această cauză ceva periculos. Părul este şi simbolul plăcerilor instinctuale, care îl ispiteşte de bărbat să se scufunde în „adâncimile femeii". Părul din zona organelor sexuale ascunde aceste adâncimi şi bărbatul ştie lucrul acesta. Unii au încredere numai în „adâncimile bărbierite", poate că astfel e mai clar, sau poate că îi aminteşte de aceea fată tânără fată de care are mai mult curaj ca în fața unei femei mature.

Efectul de absorbție a adâncimii este ilustrat şi de Loreley, care potrivit legendei stă de o stâncă lângă Raina şi îşi piaptănă părul ei lung. În timpul acesta cântă şi astfel îi ispiteşte în pericole pe pescarii. Părul şi în acest caz simbolizează forța magnetică senzuală şi este instrumentul seducției. - Părul are şi un caracter demonic. „Barba vrăjitoarei" sau „părul şarpelui" se referau la femei. Limba populară spune despre acele femei care spun ceea ce gândesc că au „dinți păroşi". Deci înțelesul demonic al părului şi părului de pe corp se referă în primul rând la femeie. Asta e manifestarea faptului că puterea, sexualitatea, potențialul şi libertatea ei nu sunt admise.

Eva a admis să se întâmple cu ea acest lucru. Potrivit idealului de frumusețe corpul feminin n-are păr, în industria de cosmetice a crescut vânzarea soluțiilor de depilare. E interesant de remarcat efectele secundare ale acestor chimicale slăbirea instinctelor, oboseală, lipsa libidoului, dereglări de menstruație, dureri de cap, migrene, stări depresive. Din punct de vedere astrologic aceste fenomene se referă la lipsa Soarelui şi a Martelui. Eva reprimă aceste calități, prin faptul că foloseşte creme de depilare, şi astfel se conformează idealului de frumusețe feminin patriarchal. Lilith este ilustrat de multe ori cu păr lung sălbatic, minunat şi cu aripi (care este ori semnul îngerilor ori a demonilor), se pare că ea contrazice această normă. Nu lasă ca să i se ia puterea. Lucrul acesta este foarte bine simbolizat de regina Saba.

1. 15. - Regina Saba

Legenda evreilor a identificat regina Saba cu Lilith, cu demonul bântuitor. Cartea lui Iov tradusă în aramă o face identică cu Lilith. Rabini au calificat-o demon. Ca regina smaragdului uneori este numită Saba alteori Lilith. Smaragdul este un element important în magie şi se spune că a căzut din fruntea lui Lucifer. Lilith şi regina Saba sunt numite demoni păroşi. O legendă evreiască povesteşte că regina avea picioare foarte păroase. Avea gambele aşa de păroase că era considerată de origine demonică. Solomon a devenit curios şi a invitat-o pe regina în Ierusalim.

A auzit de „lipsa de frumusețe" a reginei şi a inventat o şmecherie ca să-i vadă gambele. A construit din sticlă o cameră festivă şi a rugat-o pe regina să între. Podeaua era aşa de transparentă ca apa regina a crezut că este un lac mic şi-a ridicat

fusta ca să treacă peste el. Sticla a reflectat picioarele reginei şi astfel Solomon s-a lămurit. Solomon a folosit „diagnostica de oglindă” ca s-o deconspire pe regina demonică. Demonii însă nu au imagine în oglindă. (aşa cum vedem şi în filmele cu vampirii) Solomon totuşi a văzut picioarele reginei în oglindă şi a fost cucerit. Regina nu s-a gândit deloc să le bărbierească că astfel si-ar fi pierdut instinctele, puterea şi potențialul. Vestea înțelepciunii sale trăieşte până azi. Această paranteză arată că regina Saba care a fost identificată cu Lilith este opoziția lui Eva.

Regina este liberă şi individuală şi detestă subordonarea. Să vedem acum un simbol de putere, barba. Barba bărbaților semnifică puterea şi în imaginația copiilor Dumnezeul - Tata are barbă (nu-i de mirare dacă oferim copiilor asemenea imagini) Barba este simbolul forței, a bărbăției, a demnității şi a superiorității. Barba rotundă este simbolul puterii absolute.

O femeie cu barbă numai într-un circ poate să trăiască. Ne place să uităm că şi marele Istar este ilustrat câteodată ca o zeiță cu barbă, care arată caracterul ei androgin. Aphroditos, forma cipriotă a lui Aphrodita - apare sub forma unei statui cu barbă şi cu haine de femei. Această prelegere nu vrea să-i îndemne pe femei să-şi crească barba (dar nici nu le opreşte) Dar vrea să le impulsioneze ca să-şi pună întrebarea că din punct de vedere a libertății sexuale, a independentei şi a deciziei individuale vor să fie Lilith sau Eva? Eva se supune, Lilith alege. Poate starea de „androgin” în locul stării de „antiandrogin”.

1. 16. - Şarpele, simbolul răului

„Cel care vede în vis şarpe, se întâlneşte cu forțele adâncurilor sufleteşti, străine de eul lui, care sunt atât de vechi ca acest animal”. -- ERNST AEPPLI --

Să urmărim multipla simbolistică a şarpelui, ca s-o facem mai palpabil pe Lilith - pentru că ea a fost identificată cu şarpe.

Principiul răului de multe ori este manifestat prin animale târâitoare ca de ex. de şarpe şi de viermişori. Şarpele - care de multe ori era identificat şi cu dragonul, este simbolul inconştientului. Uborosul, adică Şarpele care-si muscă coada este simbolul integrării în inconştient, simbolul lumii Marii Mame. Mama „înghițitoare” de multe ori este ilustrată cu dragon sau cu şarpe.

Dacă cineva este înghițit de un monstru înseamnă că a decăzut în evoluția lui, se leagă de lumea instinctelor. Dacă cineva se află în stomacul dragonului, semnifică dominanta inconştientului. Din acest punct de vedere este de înțeles de ce se teme eul conştient de imaginea şarpelui şi a dragonului. În ritualurile de inițiere trecerea din moarte în renaştere simbolic este ilustrat cu un monstru care-l înghite pe candidatul la inițiere, si-l scuipă din nou. În acest timp candidatul trebuie să treacă printr-o gaură strâmtă. Viermii ne amintesc de putrefacție şi de moarte.

Lor le predăm corpurile noastre când murim şi suntem îngropați în pământ. Şarpele Raiului l-a făcut pe om să cunoască moartea. Oare imaginea şarpelui ne aminteşte că suntem muritori? Şerpii de multe ori însoțesc demonii lumii întunecate. Aceşti demoni câteodată au corp de şarpe sau „păr de şarpe”. Orice lucru straniu, amenințător, îngrozitor apare în compania şarpelui. Chiar şi dracul foloseşte limba tăiată a şarpelui. „Promite viață - şi moartea stă la pândă. „Oare mitul a pornit din Şarpele cel rău? Despre şarpe se spune că este prefăcut, ispititor, nesincer. Te sperie, slujeşte dracul şi este mesagerul morții. Deci e înrăit!.

1. 17. - Şarpele simbolul transformării

Am stabilit că Şarpele este înrăit. Dar poate că ne supărăm pe el, pentru că ne spune că singurul lucru sigur în viață este schimbarea. Şarpele este un exemplu ferm al schimbării. îşi schimbă pielea, părăseşte forma veche ca să capete una nouă.

Lucrurile respingătoare poate să se transforme în şarpe. Potrivit unei legende vechi părul smuls al femeii aflate „sub influenta Lunii", adică din timpul menstruației se transformă în şarpe dacă este îngropat. Şi părul vrăjitoarelor se transformă în şarpe din când în când. Potrivit legendelor vechi „femeile aflate sub influenta Lunii" au amestec în „magia transformării".

Eliade scrie: „La chinezi orice putere magică începe cu Şarpele, denumirea arabă şi ebraică a magiei poate fi dedus din cuvântul şarpe. „ Scoate în evidentă caracterul lunar al şarpelui, adică fecunditatea, puterea de regenerare şi nemurirea dobândită prin transformare. Şarpele încolăcit simbolizează ritmicitatea reîntoarcerilor. Ritmicitatea este procesul morții şi al renaşterii. Trebuie să părăsim forma veche ca să facem loc altuia, nou.

Fără sacrificiu nu există transformare. Indiferent dacă este vorba de sacrificiu material sau despre sacrificarea eului. Şerpii păzesc şi acele porți prin care trecem dintr-o formă în alta. Eroul de multe ori trebuie să învingă un şarpe sau un dragon ca să treacă peste trecătoare. Când trecem de la un nivel de conştiință la altul, pe prag stă Şarpele. Asta am văzut deja şi în Rai. Se spune că burta/ stomacul şarpelui simbolizează inconştientul. La adormire ne predăm şarpelui ori luptăm cu el? Când ne trezim de fiecare dată credem că am părăsit Raiul?. Dacă cercetăm aspectul sexual al şarpelui atunci cunoaştem un nou înțeles: " mica moarte".

1. 18. - Şarpele, simbolul sexualității

„Şi-au dat seama că sunt goi; au legat frunze de smochini şi s-au acoperit jur împrejur".

Verbul semi jada = a cunoaşte, înseamnă atât funcția sexuală cât şi motivația intelectuală. Atât Şarpele, cât şi fructul pomului sunt simbolurile sexualitătii-Şarpele a fost inițiatorul, ispititorul şi Eva s-a ispitit. Patriarhatul evreiesc şi creştin, care dezapreciază sexualitatea a găsit clasicul țap ispăşitor în Eva. Sexualitatea a fost identificată cu femeia, ispitirea deci provenea de la femeie şi de la şarpe (Lilith). Sexualitatea se leagă de drac, femeia colaborează cu dracul - pentru că amândoi folosesc Şarpele. Instinctul a fost proiectat asupra femeii, astfel a devenit „pasionată păcătoasă şi ispititoare".

Chiar şi pentru ejaculările nocturne Lilith este vinovată. Punctul culminant al acestei tematici a fost vânarea vrăjitoarelor în evul mediu. Se pare că Şarpele şi sexualitatea sunt de nedespărțiți. Mişcarea şerpuitoare se arată şi în timpul actului sexual. Înțelesul verbului german schlingen: se împleteşte, se răsuceşte, se iscă de colo-n colo, apare şi în verbul schlenken = aruncă, împinge şi în cuvântul Schlange = şarpe. Georg Groddeck scrie despre acest lucru: " Înțelesul contopirii între femeie şi bărbat care naşte viață, devine mai clară dacă legăm de cuvântul schlingen înțelesul cuvântului schlenkern şi Şarpele ca simbolul străvechi al falusului. „Cuvântul se răsuceşte este folosit în contexte similare ca cuvintele înfăşoară, acoperă. Acoperirea, ascunderea reprezenta un moment important în dansul erotic, iar corpul cu mişcări unduitoare este un apel la sexualitate.

Şarpele deci este în legătură cu sexualitate umană. Dar nu reprezintă numai actul sexual între femeie şi bărbat. Simbolul sexual al şarpelui este de regăsit atât la femeie cât şi la bărbat. Corpul şarpelui, ca simbolul penisului este bine cunoscut din psihanaliză, care interpretează visele cu şarpe ca vise erotice. Forța ispititoare a şarpelui care se asociază mai mult cu femeia este semnificat de brațele înghițitoare. Organul sexual al femeii de multe ori este identificat cu capul sub formă de triunghi a şarpelui. După cum am amintit Şarpele este simbolul străvechi al falusului. Falusul are nu numai semnificație sexuală ci şi spirituală - ca şi Şarpele. Falusul este şi simbolul unității. Uborosul „cel care se întoarce la el însuşi" simbolizează repausul, absolutul. Avem deci două simboluri falusul şi cercul care pot fi legate de şarpe..

Dacă le unim pe acestea două atunci avem în fața noastră „cel mai vechi joc pământesc.”

1. 19. - Şarpele, simbolul înţelepciunii

Căderea în păcat, când omul a spus da şarpelui-a inițiat cu adevărat devenirea umană, prin faptul că am mâncat de pe pomul cunoaşterii. Omul a devenit homo sapiens, cu care înțelepciunea stă de vorbă, şi care vorbeşte cu înțelepciunea. Gnosticii respectau Şarpele ca pe simbolul înțelepciunii şi a iluminării, şi se numeau frați de şarpe. Pentru unii Şarpele a fost simbolul sufletului lumii, care este nevoit să se regăsească în labirintele contradictorii ale vieții. Această mişcare discursivă este simbolul cunoaşterii.

Oscar Adler scrie despre asta: „Orice gândire mercuriană este ca analiza şi sinteza, eterna polemică între cunoaşterea discursivă şi cunoaşterea cu ajutorul imaginilor şi noțiunilor. „Mercur/Hermes zeul limbii şi scrisului este răspunzător pentru diferențiere şi legătură. El trebuie să intermedieze şi să creeze relații între sus şi jos. Simbolul lui este bastonul de şarpe. Cu ajutorul lui Mercur putem denumi lucrurile. Să ne amintim că acele conținuturi care sunt denumite sunt cunoscute.

Dacă numim ceva pe numi îşi pierde puterea. Să ne gândim numai la povesti, unde trebuie să ghicim numele piticului. În magie invocarea numelui este foarte important, ca forța să între în slujba noastră. Numele trezeşte la viață.. Şarpele din Rai n-avea nume. Unii spun că se numea Lilith. Dar nimeni nu-l denumeşte pe şarpe căci cine ar vrea să-l trezească la viață? Unii pictori ilustrează Şarpele cu cap de femeie. Şarpele a vorbit cu Eva şi a ispitit-o să mănânce din fructul oprit. El a promis: ” în ziua în care veți mânca din ele, ochii voştri se deschid şi deveniți ca Dumnezeu: cunoscători ai binelui şi răului. „Le-a promis cunoaştere - şi s-a şi ținut de cuvânt. „ si au văzut că sunt goi”. În limba ebraică cuvintele „gol” şi „isteț” sunt aproape identice.

Omul a descoperit deci că este isteț şi asta la inițiativa şarpelui. Omul a primit un impuls şi a pornit spre conştientizare. A pierdut Raiul unității nediferențiate şi a pornit în mulțime, în polaritate. În Geneză scrie: ” Şarpele era mai şiret ca orice animal sălbatic de pe câmp, creat de Dumnezeu. „Poate că deja în Rai a fost mai conştient? Potrivit unei legende medievale evreieşti Samael, soțul lui Lilith vorbeşte prin şarpe. Ca întotdeauna Şarpele cunoştea secretul creației, a fructului de pe pomul din mijloc. Si Lilith avea cunoaştere; ea dovedeşte pronunțând numele ascuns al lui Dumnezeu, înainte să plece din Rai.

Oare pentru asta a ales forma şarpelui ca să vorbească cu Eva? Convorbirea cu şarpe din vremurile de demult este motivul dobândirii înțelepciunii. În povestea „Şarpele înțelept” de frații Grimm, regele în fiecare zi mănâncă o bucată de şarpe. Cel care mănâncă din şarpe cunoaşte graiul animalelor şi a păsărilor. Regele de aceea înțelege limba animalelor, si acestea îl slujesc, si aduc toate ştirile din imperiul lui, cunoaşte multe lucruri şi aduce hotărâri înțelepte. Sluga lui odată în secret mănâncă din şarpe şi cu noua ei cunoaştere şi posibilități porneşte în lume. Ascultă de animale şi cu ajutorul lor trece prin multe obstacole. În sfârşit cucereşte o regină, devine rege şi capătă un imperiu propriu. Putem spune că acești bărbați au reuşit să creeze o legătură bună cu inconştientul şi cu instinctele lor, prin faptul că au mâncat Şarpele. Au ascultat de el, au integrat pe cele auzite şi astfel au dobândit o înțelepciune instinctivă. Limba păsărilor este un simbol metafizic: semnifică relația cu realitatea transcendentă.

1. 20. - Şarpele, simbolul sănătății şi a întregimii

Dumnezeu a trimis şerpi arzători (SARAPH în abraică=a arde) ca pedeapsă asupra izraeliți. **„EI AU MUŞCAT POPORUL ŞI MULȚI AU MURIT DINTRE IZRAELIȚI”.**

Atunci Dumnezeul a poruncit lui Moise să construiască un şarpe din metal şi să-l pună pe un stâlp înalt**.. „CINE A FOST MUSCAT DE ŞARPE, SĂ SE UITE LA ACESTA ŞI VA RĂMÂNE ÎN VIAŢĂ. „.** Şarpele este nu numai simbolul morţii dar şi simbolul vieţii. Aici funcţionează principiul homeopatic. Ceea ce lipseşte ne îmbolnăveşte. Dacă primeşte ceva asemănător, se însănătoşeşte. Dumnezeu ne-a dat Şarpele ca să ne îmbolnăvească, şi ne a dat, ca să ne însănătoşim cu el. Şarpele se ridică şi coboară. Simbolul şarpelui care se ridică este cunoscut de la bastonul lui Asclepios.

Se află în emblema fiecărei farmacii. Ghizii spirituali poartă baston de caduceu, pe care se ridică doi şerpi încrucişaţi faţă-n faţă. Hermes este simbolizat cu acest baston şi acei oameni şi zei care cunosc totul, care sunt „întregi" ca de ex. Merlin. Şarpele semnifică deci, întregimea, vindecarea, viaţa şi integrarea umbrei. În multe culturi Şarpele este sfânt.. Si el păzeşte şi sanctuarele. Denumirea ebraică a şarpelui (nasah) are aceeaşi valoare în mistica numerelor ca şi cuvântul Messia (masias). Şarpele de metal de pe stâlp este în relaţie cu Mesia de pe cruce şi astfel este simbolul mântuirii. „Si aşa cum Moise a ridicat Şarpele în pustiu, aşa trebuie să se ridice şi Fiul Omului. "

1. 21. - Hidra

Hidra, Şarpele îngrozitor, locuia în mocirlele din Lerna. Se ascundea într-o peşteră urât mirositoare, si se arăta foarte rar. Hercule a pornit să-l ucidă: a aruncat o săgeată arzătoare în peşteră ca să-l scoată pe bestie. Hidra a ieşit. Arăta îngrozitor, avea nouă capete care scoteau flăcări, si cu coada tulbura în aşa fel nisipul încât Hercule era plin de noroi din cap până-n picioare. A încercat să prindă picioarele eroului şi să-l tragă în mocirlă. Hercule a sărit din faţa lui şi a tăiat unul din capetele lui Hidra. Dar în locul acestuia au crescut două.

Cu cât lupta mai mult împotriva monstrului, cu atât acesta devenea mai puternic. Atunci Hercule şi-a adus aminte de cuvintele învăţătorului său: " Ne ridicăm, dacă îngenunchem. „Atunci Hercule şi-a aruncat arma şi cu mâini goale l-a prins pe monstru şi l-a scos din mocirlă. A îngenunchiat l-a ridicat deasupra capului la soare. Monstrul şi-a pierdut puterile la soare şi a devenit din ce în ce mai slab. Capetele sale s-au ofilit şi au căzut pe pământ. Avea însă un cap nemuritor, şi Hercule l-a tăiat pe asta. Şi-a dat seama că este o comoară preţioasă şi l-a îngropat.

Şi a udat săgeţile în otrava care se afla în corpul şarpelui. Cel care este atins de o asemenea săgeată primeşte o rană, care nu se vindecă niciodată. Cât timp Hercule lupta împotriva lui Hidra, acesta devenea din ce în ce mai puternic. Dar când l-a scos din mocirlă şi-a pierdut puterile şi s-a întins fără viaţă. Acest mit poate fi tradus şi putem spune, cât timp luptăm cu demonii noştri îi întărim, iar dacă le scoatem la lumină îi slăbim. Hercule a recunoscut acest lucru - şi astfel şi secretul lui Hidra: otrava, pe care putea folosi, si capul pe care-l considera o comoară preţioasă, si l-a îngropat.

Demonii noştri nu trebuie ucişi sau învinşi ci trebuie să învăţăm să convieţuim cu ei, si să ne unim. Astfel avem parte din comorile lor. Aici aş vrea să povestesc întâmplarea unei doamne: În copilărie avea experienţe foarte dureroase şi din cauza asta de multe ori se simţea nimicită şi condamnată. Cheltuia multă energie ca să se apere ca nu cumva să se repete această situaţie: era precaută şi se controla tot timpul.

Câteodată însă nu mai rezista şi reacţiona extremist la evenimente. Odată într-un grup de autocunoaştere a reuşit să-şi canalizeze furia pe o pistă potrivită; a avut o ieşire, a plâns, s-a uşurat - şi şi-a pierdut puterile. Acest proces s-a repetat de mai multe ori, şi „rana s-a infectat din nou. „După un timp îşi pierdea puterile numai dar nu se mai uşura. Atunci a început o terapie. La o şedinţă simţea din nou furia

ucigătoare, a lăsat-o să între dar n-o lăsa liber. A rezistat, a trăit-o, n-a ocolit-o şi a ridicat-o în conştiință. A rămas consternată cât de mare era furia.

Consternarea s-a schimbat în uimire, pe urmă a simțit o bucurie parcă ar fi puterea ei. Era ca şi cum furia ei s-ar fi schimbat în forță şi avea senzația că „ar putea mişca lumea din loc". A reuşit să-şi îmbrățişeze demonul şi astfel s-a simțit ca în rai. De atunci colaborează cu demonul. La probele de forță sau la sarcinile mai grele îşi aduce aminte de furia ei imensă, o denumeşte şi o roagă să se ridice în conştiința ei. Dacă o roagă aşa de frumos apare, si atunci spre marea bucurie a doamnei, o poate schimba în forță.

1. 22. - Lachesis

Lachesis este una dintre cele trei moire greci. Ea stabileşte la oameni lungimea vieții. Se pare că această zeiță a destinului este în rudenie cu un şarpe din jungla braziliană, numele căruia înseamnă: „Domnitoarea junglei". Este printre acei puțini şerpi care nu numai muscă pe atacator dar îl şi urmăreşte. Veninul acestui şarpe este o substanță homeopatică foarte valoroasă.

Edward C. Whimont scrie: Tema principală a patologiei-de şarpe este reprimarea forței de viață, separarea şi ruperea de ele, care înseamnă prețul evoluției persoanei şi a personalității. Este ca şi viața sentimentală reprimată, mirosul greu al senzualității care ne aminteşte de Lachesis. Mie însă îmi aminteşte şi de Lilith. Principalele caracteristici ale lui Lachesis corespund cu acele conținuturi, care fac parte din simbolistica lui Lilith. Asta e partea stângă. Partea stângă e „partea întunecată şi amenințătoare" si interpretările actuale o asociază cu „feminitate" si cu sentimente.

O altă caracteristică este sentimentul sufocării, mai ales în zona gâtului. Nu ne aminteşte de Lilith, de sufocare? Un alt simptom este perturbația în multiplicarea sângelui, si oprirea acestuia. Dacă sângele este asociată cu viața, atunci ea este reprimată aici. Sângele, strângerea vitalității înseamnă strângere şi în planul fizic şi este în analogie cu instinctele reprimate. Să ne gândim numai la tinerele domnişoare ale epocii victoriene, care erau atât de pline de virtuți că nu-şi permiteau o viață la sânge - scrie Whitmont.

Această epocă victoriană este un exemplu clar pentru sexualitatea reprimată. Lachesis în general are un impuls sexual puternic, si asta este ori trăită la maxim, ori reprimată. Această tendință se găseşte şi la Lilith/Pluton; acest subiect va fi aprofundat în capitolul despre simbolistica decapitării şi separării trunchiului şi corpului. Capul este centrul conştiinței eului, este „organul de control". Lilith şi Pluton revendică extreme, si din cauza gândirii sau-sau ori se controlează la modul extremist ori trăiesc nelimitat - mai ales în domeniul sexualității. Aici ori decid cu capul sau îl sacrifică. Locul tăieturii este pe gât - asta e cel mai sensibil punct al şarpelui.

Dacă Şarpele este prins de gât, îşi pierde puterea. Să vedem alte caracteristici ale lui Lachesis. Whitmont scrie că personalitatea lui Lachesis ascunde ură, răutate, cruzime si - răzbunare pentru viața ei reprimată. În spatele aparentei reținere se ascunde răutatea care infectează totul. Putem descoperi şi aici relația între Lilith/Pluton şi capitolul „Calomnia". Calomniile în primul rând se referă la teme sexuale. Lachesis în general vorbeşte mult, dar mai ales ca să nu se observe impulsurile sale sexuale. „Sus" luptă cu „jos", Şarpele este strivit cu cuvinte. Să legăm sexualitatea cu înțelepciunea şi cu cunoaşterea, pentru că toate sunt în legătură cu Şarpele.

Sexualitatea poate să îmbrace şi dimensiuni religioase, dacă în pasiunea sexuală căutăm misterul. Limitele religiei şi sexualității în cazurile acestea se întrepătrund şi găsim extazul. Personalitatea Lachesis are tendințe spre halucinații şi stări de extaz. Aici ne împiedicăm de Lilith şi Eros. Si acolo unde pasiunile se nasc, unde suntem înflăcărați, acolo totdeauna apare şi gelozia. Gelozia extremistă este asociată cu

Lakhesis. Aş vrea să amintesc aici de şerpii arzători (saraph=a arde), care au fost trimişi de Dumnezeu asupra izraeliților. Arderile ne amintesc de pasiuni şi de complicații. Cuvântul german Eifersucht (gelozie) provine din eibar=arzător şi Sucht=patologie, si înseamnă de fapt o „boală arzătoare". Whitmont scrie: " Lachesis este pedeapsa vieții netrăite. „Din toate acestea putem trage concluzia că acolo unde reprimăm viața, acolo separăm sau izgonim anumite conținuturi din noi, si acolo creem proprii noştri demoni.

Dacă ne întâlnim cu aceste conținuturi reprimate, cu aceşti demoni în lumea exterioară prin alți oameni, atunci începem să ne temem şi ne simțim fără puteri şi nesiguri. Acest celălalt om în acelaşi timp ne vrăjeşte şi ne respinge, ne încurcăm cu el, îl iubim, îl urăm, ardem - şi creem câmpul fertil al geloziei. La urmă ne întâlnim cu ceea ce am reprimat în noi; stăm față-n față cu ceea ce lipseşte din noi La tranzitele lui Lilith de multe ori ne întâlnim cu oameni, care reflectă conținuturile noastre reprimate şi lipsurile noastre. Lilith inițiază şi mediază. În perioadele acestea avem posibilitatea să ne uităm la Şarpele ridicat, să cunoaştem şi să facem un pas în direcția vindecării. Dar cel puțin ca să fim mai strălucitori. Despre omul isteț spunem că are „un cap bun" sau că „e isteț ca Şarpele".

„Deoarece este lunar, deci etern şi trăieşte sub pământ printre acei care manifestă spiritul celor morți, Şarpele cunoaşte orice secret, el este izvorul înțelepciunii şi vede în viitor" - scrie Eliade. La personalitatea Lachesis asta înseamnă că poate să aibă aproape capacități de profet sau de clarvăzător dar cel puțin are capacitatea aceea de a vedea sentimentele şi motivațiile adevărate ale altora. Vede înainte cum va acționa şi reacționa celălalt şi ştie instinctiv ce fel de pas trebuie să facă ca să-şi atingă scopul. Lucrul acesta face atât de repede că alții nu-l pot urmări şi nu înțeleg comportamentul lui. Cu această neînțelegere ne întâlnim şi față de Lilith.

1. 23. - Şarpele şi vulturul

Forțele demonice şi divine prin animale pot influența oamenii. Astfel animalele pot fi intermediarii manifestării forțelor cereşti şi subterane. Potrivit mitului genezei din Biblie spiritul lui Dumnezeu plutea deasupra apelor. Plutirea de obicei este asociată cu păsările; de aceea pasărea este simbolul calității divine. Şarpele stă culcat în praf, în patriarhat, si este călcat cu picioare. Din acest punct de vedere în opoziție cu el stau „păsările cerului", simbolurile înălțimilor şi ale curățeniei. Marii ucigători de şarpe sau balaur de multe ori sunt ilustrați cu aripi ca şi arhanghelul Mihail.

Dar şi Lilith apare de multe ori cu aripi ca şi demonii şi dracii. Fiecare simbol are „o latură luminoasă şi una întunecată". Asta am stabilit deja la simbolistica şarpelui. Tot aşa putem cerceta şi simbolistica vulturului ca să descoperim aspectele sale luminoase şi întunecate. Şarpele şi vulturul sunt simbolurile străvechi ale pământului şi cerului. Şarpele este identificat cu viața legată de materie (bios), iar vulturul cu Logosul care aparține de sferele spirituale. De şarpe se leagă „noaptea, moartea, răul" iar de vultur „ziua, viața, si binele".

Şarpele este simbolul aşa zisei „feminități", iar vulturul a aşa zisei „bărbății". Primele activități ale lui Dumnezeu nu erau caracterizate numai de plutire, ci şi de „scoatere" ; analogia cu pasărea apare din nou. Iahve era legat de vultur, iar în evul mediu vulturul era asemănat cu Adam, strămoşul nostru. Iahve, Dumnezeul-Tată, vulturul a decis şi în privința lui Lilith şi a şarpelui. Lumea spirituală s-a identificat cu bărbatul iar lumea instinctelor a fost proiectată asupra femeii. Iahve a cerut supunere şi a interzis orice discuție cu Şarpele. Dacă ne amintim de multiplele simboluri ale şarpelui atunci putem spune" supunere contra sexualității" sau „supunere contra înțelepciunii" Lilith nu s-a supus. Noi ne supunem de mult timp - dar nu ascultăm de ea. Poate că a venit timpul să ascultăm din nou de şarpe.

De Semnul Scorpionului este ataşat şi Şarpele şi vulturul. Sarcina acestui semn este să transforme Şarpele ca să se ridice. Un exemplu foarte frumos este la acest

nivel pasărea phoenix, care se ridică din cenuşă. În Palmira din Siria, vulturul era sacrificat zeului Soarelui. Se spunea despre vultur că poate să se întinerească ca şi phoenixul; poate să facă acest lucru după ce coboară de trei ori sub apă. Poate că a găsit cunoaşterea nemuririi în ape?

De ce studiem acest lucru? Nu este vorba despre faptul că transformarea şarpelui în vultur ar fi drumul către unitate. Numai vrem să atragem atenția că Şarpele la fel ca şi vulturul/phoenix este în acelaşi timp şi simbolul bărbatului şi a femeii, si astfel este androgin. Asta înseamnă că phoenixul n-a mâncat din fructul oprit şi în el nu s-a produs scindarea. Deci este simbolul unității la fel ca şi Şarpele şi vulturul. Şarpele este bărbatul şi femeia. Cunoaşte natura androgină a omului. La fel ca şi Lilith. În patriarhat numai în femeie se manifesta demnitatea; vulturul l-a ales pe bărbat.

1. 24. - Lupta lui Iahve cu şarpele

Zeița şarpe la fenicieni se numeşte: ” hawa”, în limba siriană i se spune „haewja” si numele zeiței dragostei „mama tuturor viețuitoarelor” la palestinieni este „chawwa”, si este simbolizată cu un şarpe falic: ” jehwa” - este evidentă asemănarea cu numele lui Iahve. Iahve ar fi moştenitorul zeiței de şarpe? Nu e nimic de contestat în moştenire. Dar dacă degradăm moştenirea, şi o frustrăm de putere, o reprimăm, înseamnă că suntem nerecunoscători şi creem demoni. Cu cât ne temem mai mult de ea cu atât o reprimăm mai intensiv. Patriarhatul n-a putut prelua valorile matriarhatului, n-a putut să le aprecieze şi să le integreze. Lumea magică a fost profanată şi neînsuflețită.

Asta este tragedia conştiinței patriarhale. A urmare a acestui fapt facem navetă căutând şi ne îmbolnăvim între limitele gândirii sau-sau. Erich Neumann scrie despre conştiința matriarhală: Înțelepciunea ei este una dintre acele paradoxuri, care nu separă contradicțiile la modul conştiinței patriarhale, si nu le pun față-n față, ci le leagă cu metoda “şi-şi”. Zeița a fost alungată, Iahve a preluat puterea. Dumnezeu ne-a interzis să ne facem imagine despre el. Pe de o parte am şi făcut acest lucru, pentru că deja am uitat cum să-l recunoaştem pe Dumnezeu în orice. Imaginile s-au pierdut, deja n-am putut să-l „vedem” pe Dumnezeu şi astfel am pierdut şi experiența directă cu el. Credem numai ceea ce vedem şi am uitat cum ar trebui să ne uităm.

Omul s-a separat de Dumnezeu în aşa fel că a ajuns din ce în ce mai departe de el, şi astfel Dumnezeu a ajuns o noțiune abstractă. Fenomenele şi formele au fost frustrate de sacralitatea lor şi pentru că omul se leagă tot de formă, adică de corp a uitat că poartă în el pe Dumnezeu. Am devenit aşa de neînsuflețiți că căutăm salvarea în exterior şi astfel e de înțeles de ce umblăm totdeauna în fața noastră. Progresul a devenit idolul prezentului. Pe partea cealaltă însă n-am urmat cu strictețe porunca: „Să nu-ți faci chip cioplit (despre mine) ”.

Imaginea moşului cu barbă care reflectă demnitate, este cunoscut din cărțile religioase încă din copilărie. În cultura noastră „virtuțile bărbăteşti” se leagă de imaginea de Dumnezeu. Cu aceste imagini ne hrănim la început în copilărie, pe urmă le înlocuim cu imagini abstracte, dacă mai ajungem în această fază. Aşa cum am prezentat deja în capitolul „Partea feminină şi întoarcerea lui Lilith”, această imagine a consolidat locul secundar al femeii. Puterea lui Iahve a fost asigurată de imaginea Dumnezeului-Tată. Şi tot nu se simte în siguranță. Aminteşte de Lilith, de nesupunerea şi de protestul ei. Ştie că Lilith are cunoaştere.

Întoarcerea ei ar putea periclita puterea lui şi ar impulsiona şi pe alții la nesupunere. Şarpele la momentul respectiv a luat legătura cu Eva. Eva a fost de acord cu Lilith şi a mâncat din fructul oprit. Eva s-a supus la modul e orb; tocmai aşa a fost învățată de Dumnezeu-Tată. Un singur lucru totuşi n-a făcut Eva: nu şi-a asumat răspunderea pentru acest pas. Iahve şi patriarhatul au considerat-o vinovată. Vinovăția este lipsa responsabilității. Eva l-a învinovățit pe şarpe şi s-a salvat cu cuvintele acestea în fața lui Iahve: ” Şarpele m-a ispitit şi de aceea am mâncat” Astfel

a predat puterea şarpelui, dar în acelaşi timp l-a şi demonizat şi în sfârşit pierdut legătura cu el.

Astfel şi-a trădat propria ei forță de şarpe şi instinctele. Cu acest comportament a predat puterea lui Iahve ca să judece asupra ei. Tot aşa putea să spună: ” Da, am mâncat din fructul pomului pentru că vreau să cunosc. Cred în vorbele şarpelui că odată devin ca Dumnezeu”. Astfel si-ar fi arătat respectul şi încrederea ei fată de Dumnezeu şi faptul că vrea să ajungă la modul conştient în unitatea divină. Şi Adam putea să spună acest lucru şi totuşi a spus: ” Femeia pe care ai dat-o lângă mine, ea mi-a dat din fruct şi aşa am mâncat”. Şi el a predat puterea lui Iahve, dar el n-a fost lovit aşa de tare de consecințe, pentru că se identifica cu puterea Dumnezeului-Tată. A făcut-o responsabilă pe femeia pentru fapta ei şi astfel a demonizat-o.

Dar totuşi cu această responsabilitate i-a dat şi putere şi de atunci se teme de ea şi o asupreşte. Adam se aliază cu Iahve în lupta împotriva şarpelui şi a femeii. Un aspect mai pare important. Eva vorbite cu Şarpele, deci este în legătură directă cu el. Adam primeşte mesajul din mâna a doua. Eva vorbeşte din experiență. Asta e avantajul ei fată de Adam, bărbatul prima dată trebuie să învețe să vorbească cu şarpe. Cum? Poate că pasărea phoenix care s-a scufundat de trei ori în apă înainte să se ridice întinerit îi arată şi îi şopteşte modul.

Psihoterapeuții ar recomanda lui Adam şi Eva ca s-o recunosc pe Lilith ca prima soție a lui Adam. Altfel relația lor are puține şanse. Dacă fac acest lucru atunci poate să beneficieze din nou din forța şarpelui. Şi ce este cu Iahve? El până la urmă este moştenitorul forței de şarpe, care a negat această moştenire, psihologic spus: s-a scindat de pe ea. Moştenie a ştampilat-o pe Lilith şi pe Azael țap ispăşitor, şi i-a alungat în pustie. Dar țapii ispăşitori se întorc şi Iahve până la urmă trebuie să treacă prin acelaşi proces ca şi omul ca să devină întreg. Pot să-mi imaginez că şi el doreşte tot atât de mult ca şi omul să se întoarcă în marea unitate.

1. 25. - Axa - Pomul raiului

„Pomul este unul dintre simbolurile fecundității inepuizabile, a realității absolute, care se află în legătură cu Marea Zeiță sau cu simbolistica apei, care este considerat izvorul nemuririi. Pomul este centrul lumii şi stâlpul universului”. -- MIRCEA ELIADE –

Am cercetat deja Şarpele să vedem acum pomul Raiului. Cosmosul de multe ori este ilustrat cu un pom. În multe culturi există pomi sfinți. Multe popoare consideră pomii locuința zeilor, sau locul distins de prezenta zeilor. Pomii au fost respectați în funcție de zeii reprezentați de ei. Pe lângă pomul cosmic mai cunoaştem şi pomul vieții, pomul nemuririi, a înțelepciunii şi a tinereții. Pentru omul religios pomul exprima orice lucru real şi sfânt. În mituri căutarea nemuririi şi a tinereții fără bătrânețe este simbolizat de un pom cu frunze minunate şi cu fructe de aur, care este păzit de un monstru.

Cel care vrea să mănânce din aceste fructe trebuie să-l învingă pe monstru, deci trebuie să treacă proba inițierii. Învingătorul atinge aproape o stare divină. În mitul genezei în mijlocul Raiului stă pomul vieții şi pomul cunoaşterii binelui şi răului. Dumnezeu ne a interzis să mâncăm din fructul pomului cunoaşterii. Despre pomul vieții nu se spune nimic. Oare pomul vieții stă ascuns în pomul cunoaşterii? Eliade scrie: „Faptul că aceşti doi pomi minunați - pomul vieții şi pomul înțelepciunii - stau unul lângă altul nu este un paradox cum pare la prima vedere. Şarpele i-a îndemnat pe Adam şi Eva să mănânce din pomul cunoaşterii şi le-a asigurat, că acest fruct nu le aduce moarte ci stare divină. Poate că omul devine asemenea lui Dumnezeu prin faptul că cunoaşte binele şi răul, sau mai degrabă prin faptul că devine atotştiutor, vede unde se află pomul vieții şi află cum se poate ajunge la nemurire. Omul poate fi asemănător lui Dumnezeu numai dacă mănâncă din pomul nemuririi”.

Dar ca să găsească acest pom prima dată trebuie să ştie, deci trebuie să mănânce din fructul pomului cunoaşterii, Eliade se joacă cu gândul că Şarpele a îndemnat-o pe Eva să mănânce din pomul cunoaşterii dar nu i-a arătat drumul spre pomul vieții. Poate că avea nevoie de Adam şi Eva ca să găsească pomul vieții? Poate că a vrut nemurirea pentru el? Acestea sunt într-adevăr nişte ipoteze inspirative! Dacă ne gândim că omul care a mâncat din fructul pomului a căzut din unitate în dualitate atunci este de înțeles că pomul unității a devenit pomul dualității. Şarpele n-a vrut să meargă în dualitate? După cum am amintit deja Şarpele simbolizează în acelaşi timp dracul, dualitatea şi unitatea. Omul care trăieşte în dualitate de aceea poate să-l urmărească pe şarpe numai în parte.

Elemente esențial e însă rămân de neperceput pentru el. Poate să-l perceapă cu adevărat Şarpele dacă şi el devine şarpe. Să sărim acum la Lilith. Să rămânem la analogie şi s-o identificăm cu Şarpele, astfel devine de înțeles de ce spun mulți: „Nu pot s-o percep pe Lilith!Am citit deja două cârti despre ea, am ascultat un discurs şi nici acum nu ştiu ce este Luna Neagră!" Părerea mea este că nici nu poate fi înțeleasă clar şi intelectual. Este clar că în primul rând aspectul diabolic iese în evidență. În perceperea ei putem fi ajutați de perceperea dorințelor,, imaginilor interioare şi a bănuielilor. Această dorință ne îndeamnă s-o privim în față pe Lilith. Lilith se arată dacă ne scufundăm în ea.

1. 26. - Axa lumii

Să ne întoarcem la pom. El simbolizează stâlpul sfânt, stâlpul lumii, axis mundi. Stâlpul cosmic susține lumea. Stâlpul lumii leagă cerul de pământ şi de lumea întunecată. Deci lumea se întinde în jurul axei lumii. Din această cauză axa este la mijloc şi este „ombilicul Pământului". Eliade scrie că Raiul este „ombilicul Pământului". Astfel Raiul poate să fie centrul lumii şi pomul Raiului pe care urcă şi coboară Şarpele este aceea axă verticală care leagă lumea zeilor de lumea oamenilor şi de cea a morților. Oare acest pom se înrădăcinează în rai sau în iad?

Despre „pomul întors" povestesc nenumărate de mituri. Acesta are rădăcinile în rai, şi crengile ei se întind în jos. Tot aşa există şi un alt pom care se înrădăcinează în lumea întunecată, si are trunchiul deasupra pământului, si coroana lui se ridică în cer. (Contrar unei zicale vechi, tot există pomi care cresc până-n cer.) Să ne jucăm cu aceste imagini, si întrebări. Ce este mai important pe un pom?. Rădăcina, trunchiul sau coroana? Pun această întrebare aparent fără sens, ca să înțelegem acel sistem de valori cu care mulți se întâlnesc pe cele trei planuri cosmice. Ceea ce este jos este îngrozitor, ceea ce vine de sus este bun. Dacă mâncăm din pomul vieții atunci nu mai are importantă dacă pomul este înrădăcinat în cer sau în lumea întunecată pentru că în cazul acesta aceste două locuri devin identice.

Putem urca pe stâlp şi să dispărem în cer; putem coborî de pe stâlp şi să dispărem în cer. Catastrofa apare numai în momentul dacă stâlpul se rupe. Atunci ne pierdem centrul şi ajungem în haos. Eliade povesteşte despre un trib nomad care au uns cu sânge un copac de cauciuc şi l-au declarat copac sfânt. Acest copac simboliza axa lumii şi nomazii duceau cu ei în timpul migrațiilor. Astfel permanent erau în mijlocul lumii, legați de Dumnezeu. Când copacul s-a rupt tot tribul a fost cuprins de o spaimă de moarte; unii s-au mai rătăcit o perioadă pe urmă s-au aşezat să moară. Dacă rupem axa, atunci pierdem viața, ne alunecăm şi creem haos şi iad pentru noi. Avem nevoie de stâlp ca să ne deschidem în fața transcendentului. Şi este necesar ca să intrăm în legătură şi cu lumea noastră întunecată. Să transpunem toate acestea într-un mediu astrologic.

În horoscop Neptun semnifică fereastra, deschiderea către cosmos, către lumea transcendentă. Pluto este domnul lumii întunecate, a umbrelor. Să întindem o axă între cele două şi să sădim aici un pom. Rădăcinile să aibă în Pluto iar coroana în Neptun. Putem să spunem că ne înrădăcinăm în imperiul umbrelor şi ne desfăşurăm

în lumea spirituală. Acum să rupem axa şi să tăiem pomul la mijloc. Oricine poate să-şi imagineze că numai coroana moare, rădăcinile şi trunchiul în mare parte supraviețuiesc. Dar acesta deja este o viață fără sens, castrată. Acum să întoarcem pomul, să aibă rădăcinile în cer şi să-l tăiem tot aşa. În momentul acesta cerul devine iad şi Neptun devine lumea noastră întunecată. Asta înseamnă că ne pierdem în haos, în ceață şi nu ne putem desfăşura pe pământ. Rămânem fără putere de viață. Orice drum spiritual care nu se confruntă cu umbre este numai o evadare.

1. 27. - Şarpele pe axă

Am amintit de mai multe ori că Şarpele este şi păzitor, care păzeşte poartă, trecere, sau comoară. Şerpii păzesc nemurirea adică drumurile care duc spre centrul sfânt. Şarpele păzeşte pomul vieții. În multe mituri şi ritualuri de inițiere trebuie luptat cu şarpe. Hercule l-a învins pe Hidra în aşa fel că l-a îmbrățişat şi l-a scos din mocirlă, şi astfel şi-a pierdut puterea şi Hercule a intrat în posesia comorilor lui Hidra. A trebuit să treacă peste această probă ca să ajungă „erou. „

Să recapitulăm: Şarpele care coboară este simbolul încurcării, a involuției iar Şarpele care se ridică simbolizează evoluția şi progresul. Bastonul pe care se află Şarpele care se ridică este simbolul mântuirii. Mişcarea şerpuitoare arată cunoaşterea discursivă, bastonul încrucişarea între cele trei planuri cosmice. Caduceul, care este denumit şi bastonul lui Mercur este un baston în jurul căruia se încrucişează simetric doi şerpi față-n față. Pe vârful caduceului uneori sunt şi doi aripi. În simbolistica pragmatică caduceul semnifică „comerțul şi transportul" iar în alchimie cei doi şerpi corespund cu elementele aflate în echilibru: cu sulf şi cu mercur. Acestea reprezintă dualitatea arderii şi evaporării. Nu e greu să descoperim aici semnificația astrologică a lui Mercur.

Hermes/Mercur intermediază între zei şi oameni, între sus şi jos. Este ghid spiritual, psihopomp, de cele mai multe ori cu caduceul în mână. Lilith este psihopomp, un Mercur feminin cum spune C. G. Jung. Dacă ne amintim la cele spuse despre mişcarea discursivă şi despre gândirea mercuriană în capitolul „Şarpele, simbolul înțelepciunii" atunci toate acestea devin de înțeles. În tabelul următor sintetizăm cele două simboluri:

Lilith	Hermes (Mercur)
fundul Mării-Negre	Hermesul chtonic
relația ei cu Samael	relația cu Hades, cu lumea întunecată
psihopomp	psihopomp
Şarpele/pomul Raiului	Şarpele/bastonul lui Hermes
intermediarul între sus şi jos	intermediarul între sus şi jos
înainte, înapoi, interior-exterior	înainte înapoi, interior-exterior
împerecherea	împerecherea
aspect sexual/Şarpe	cunoaşterea discursivă

1. 28. - Axa Lunii negre

Să interpretăm imaginile acestea în horoscop. Să spunem că pe axa Lilith-Priap este un baston, unde Şarpele urcă şi coboară. Aici ne încurcăm, aici creem proprii noştri demoni - şi pe această axă se află potenţialul uriaş al evoluţiei şi creşterii noastre. Aici este legătura directă între lumea noastră întunecată şi raiul nostru, aici trăiesc micii noştri draci şi aici cresc „pomii până-n cer". Înainte de toate aici ne întâlnim cu cunoaşterea şarpelui. Ne dă din fructul pomului şi aici ne împinge în îndoieli. Dar ne conduce şi la „pomul vieţii". Deci aici este pomul raiului nostru, posibilitatea noastră la cosmogonie. Pe această axă putem fi incredibil de creativi şi creatori dacă repetăm drumul şarpelui.

Pe acest drum putem umbla numai discursiv. Roadele pomului putem să le mâncăm numai încet cu încet, adică putem cunoaşte numai pas cu pas procesele noastre mentale, sufleteşti şi fizice - şi astfel devenim cunoscători. Lilith ea însăşi este cunoaşterea, păzitoarea cunoaşterii, psihopomp. E important să nu tăiem în două axa, să nu scurtăm viaţa, să nu întrerupem ciclurile pentru că în cazul acesta Lilith va fi o experienţă dureroasă pentru noi. Atunci stâlpul ceresc devine stâlpul sacrificării.

Luna Neagră înseamnă şi intensitate, pasiune şi acolo unde este reprimat se condensează o cantitate uriaşă de energie. Tranzitele lui Lilith pot fi dureroase şi grele. În cazul cel mai bun este o greutate care ne ridică asupra noi înşine. Dacă reuşim să menţinem în flux forţa pe axă atunci putem să ne ridicăm din starea de „sau-sau". Cu ajutorul şarpelui putem învinge caracteristicile sistemului nostru de valori patriarhale.

Asta înseamnă că în lumea contradicţiilor unde un pol totdeauna este atractiv iar celălalt respingător descoperim posibilitatea lui „şi-şi". Poate că Adam şi Lilith ajung în poziţie de acelaşi rang şi găsesc rezolvare la sus şi jos. Pe axa Lunii Negre zbiară în toi starea de „sau-sau" şi aici ne comportăm ca cuplul uman străvechi. Consecinţele acestora sunt umbrele, comportamentul deformat din care se hrănesc demonii. Dar cum le putem mântui pe dracii care trăiesc în noi? şi ce este demonul de fapt?

1. 29. - Demonul

„Demonul în latină este tradus genii (sau jinni). Acesta este o noţiune a religiei romane din care provine cuvântul „geniu" şi care original însemna o zeitate apărătoare, un înger păzitor care veghea asupra destinului uman, si mai târziu însemna o anumită capacitate mentală, sau talent. „Geniu" înseamnă putere de creaţie şi de reproducere (rădăcina cuvântului latin: genere/a reproduce), de aceea demonul este glasul procesului creator în individ". --ROLLO MAY --

La auzul cuvântului „demon" în cele mai multe cazuri ne întâlnim cu două reacţii diferite. La unii provoacă teamă şi încep să se apere; alţii o asociază cu conţinuturi grosolane, ispititoare, sunt atraşi şi mai condimentează şi cu un pic de romantism. De multe ori apare combinaţia dintre cele două cu motoul": Oh, Doamne e îngrozitor de frumos!" Dar aproape nimeni nu rămâne indiferent şi rece fată de acest subiect.

Demonul te îngrozeşte şi te neliniştеşte. Deja am stabilit că Şarpele l-a îngrozit pe om cu cunoaşterea lui despre moarte. Momentul naşterii demonului coincide cu momentul cunoaşterii morţii. Şarpele a fost prezent la această naştere astfel el devine simbolul demonului. Demonul n-are conştiinţă, există dincolo de morală. Trăieşte deasupra binelui şi răului „si acolo îşi are rădăcinile, unde forţele naturale ale lui Selbst se înrădăcinează, care se ridică deasupra lui Selbst, si care sunt semnificate cu noţiunea de destin. „

La fel putem vorbi aici şi despre Lilith, care la tranzitele Lunii Negre se ridică din bazele existentei. În această perioadă ne întâlnim cu demonii noştri. Asta poate să fie ori un proces creator ori unul distructiv şi din când în când amândouă. Râsul şi

plânsul se întâlnesc aici într-un dans creativ. Sună cam optimist. Foarte mulți sunt paralizați în aşa fel de demoni că abia mai pot trăi şi crea. Marea parte a forței lor vitale este folosit ca să țină în şah pe demonii lor. Alții luptă cu pasiune împotriva lor şi asta iar necesită multă energie. Dar puterea lor creatoare îşi are rădăcinile în acest proces.

Mulți artişti comunică astfel cu demonii şi îi trezesc la viață prin opere. Afirmația de multe ori citată a lui Rilke pe care a rostit-o la sfârşitul unei terapii: „Dacă mă părăsesc dracii mă tem că şi îngerii mei se îndepărtează. - caracterizează foarte bine situația asta. Lumea demonilor e fără valori. Numai atunci devine rău dacă pune stăpânire pe omul întreg, dacă nu poate să se integreze si-l înghite pe om. Atunci devine dominator. Dacă este reprimat atunci evadează din când în când uneori la modul exploziv.

Agresiunea este explozia demonului. Aceste forțe distructive pot fi învinse numai dacă sunt îndreptate spre canale potrivite. Să ne amintim de exemplul arătat în capitolul „Hidra". Demonul nostru vrea să-l acceptăm, să-i spunem da. Numai atunci se arată şi îngerii noştri, dragostea noastră numai atunci se răspândeşte din nou. Această poziție are însă şi un pericol că eventual îi slăvim pe demoni. Răul există şi nu vreau să dezapreciez importanta lui. Cu greu aş putea să-l îmbrățişez pe Gilles de Raist sau pe Mengele. Dar cu lucrurile acestea ne ocupăm mai târziu, acum să rămânem la" micii noştri draci. „ Un exemplu: doi frați se ceartă. Băiatul este supărat pe surioara ei. O consideră nebună, prefăcută, vicleană. Băiatului nu-i face bine dacă cu motoul: „Trebuie să-ți iubeşti sora! Terminați cu cearta şi împăcați-vă „este forțat să-şi iubească sora. Putem să-i spunem: " Nu-ti suporți sora. N-ai ce să faci împotriva acestui lucru".

Dacă respingerea lui este luată la cunoştință şi acceptată atunci poate să simtă din nou dragoste pentru sora sa. În măsura în care reprimăm sentimentele noastre negative în aceeaşi măsură reprimăm şi dragostea noastră. Dacă putem să ne mărturisim ura atunci putem să trăim din nou şi dragostea. Ura este dragoste presată, după părerea altora dragoste încurcată. Îl urâm pe cel care respinge dragostea noastră.

Urâm ceea ce nu putem iubi sau n-avem voie să iubim. Dacă pornim de la faptul că în negativ se află şi pozitivul (şi invers) atunci nici unul nu poate să se manifeste fără celălalt. Fiecare demon este un înger decăzut. Lucifer, aducătorul de lumină, a fost cel mai strălucitor înger înainte să decadă. Cu cât este lumina mai mare cu atât şi umbra ei este mai mare. Ca urmare el a devenit „domnitorul iadului". Iadul corespunde cu lumină, cu focul transformat. Lumina se transformă chiar şi de la faptul că nu vrem s-o acceptăm. Dacă vrem să fugim de demonii noştri asigurăm puterea lor de stăpânire.

Potrivit unei ipoteze psihologice avem nevoie de tot atâta energie pentru reprimarea unui conținut cât ne trebuie ca să-l ținem în viață. Dacă folosim forțele noastre vitale pentru reprimare şi înăbuşire atunci oare acest lucru nu este bântuială? Pentru că ucidem astfel viața „şi-i înghițim pe proprii noştri copii".

În cazurile acestea ne înghit demonii, devenim apatici şi rigizi. Atunci însă căutăm un țap ispăşitor, pe care-l facem responsabil pentru mizeria noastră. Pe tatăl nostru care vine rar acasă, pe mama noastră îngrozitoare dar chiar şi pe proprii noştri copii putem să-i facem responsabili pentru lipsurile noastre. Pe demonii noştri foarte des îi manifestăm prin proprii noştri copii. Potrivit unei zicale: " Copilul este umbra relației" Copii noştri de multe ori ne pun față-n față cu „duşmanii noştri interiori", pe care învățăm să-i iubim şi să-i acceptăm prin intermediul lor.

Acolo unde în relația noastră cu lume dar mai ales în relația noastră de cuplu, nu lăsăm să între viața, Eros, de multe ori prin intermediul „misterului" de rol de părinte ne deschide din nou. Dacă nu intrăm în dialog cu demonii, dacă nu ne confruntăm cu adâncurile infinite, atunci le proiectăm asupra altora. Creem imagini de duşmani şi–i împăcăm alții cu propriile noastre tendințe demonice. Vânătoarea de vrăjitoare din

evul mediu, cu toate scenele ei îngrozitoare era o consecință directă a desconsiderării şi reprimării sexualității. Astfel au vrut s-o nimicească pe femeia, ca „demon sexual", care face dragoste cu dracul. Asta ne aminteşte de Lilith şi de Samael.

Chiar şi astăzi există rabini care speriați pun jos receptorul dacă cineva îi întreabă despre Lilith. Luptăm cu demonii noştri şi nu percepem că în realitate luptăm cu noi înşine. Rezolvăm cu faptul că ne ridicăm deasupra lor; facem ca Lucifer: acționăm „diabolic", îl imităm dar tot nu-l vedem. Rollo May scrie: " Dacă suntem conduşi de proprii noştri demoni, condiția principală în acest caz este modestia. Din cauza orbirii convingerile noastre totdeauna se lipesc de autopăcăleală.. Cea mai mare iluzie este că credem, nu mai avem iluzii. „ Avem nevoie de modestie şi de recunoaştere ca să ilumină „punctele oarbe". Cu cât nu vedem demonii noştri cu atât avem o imaginație şi o fantezie mai săracă. În cazurile acestea nici rezolvarea nu putem imagina. Nu simțim în noi forța ca să schimbăm.

Dacă acceptăm demonii noştri şi colaborăm cu ei, atunci ne dăruiesc imagini, care conțin rezolvarea şi mântuirea, si ne dau şi energie pentru realizarea ei. Am spus deja cât e de important „invocarea unui nume". Terapiile arată cât e de important ca să denumim anumite lucruri sau conținuturi pe numele lor, să le suportăm şi să le ridicăm în noi. „Astfel formează omul un sens propriu din acel lucru care mai înainte era doar un haos impersonal şi amenințător" - scrie May. Să trecem de multe ori peste interdicții. Tabuul este culcuşul demonului. Călcarea acestuia înseamnă că dăm aripi „dracilor din noi" adică îi eliberăm (şi pe noi).

Este important să ne asumăm responsabilitatea pentru demonii noştri şi să recunoaştem că aparțin de noi. Lilith ne pune față-n față cu dracii noştri şi mediază între ei şi noi, şi din când în când întoarce amuleta cu care vrem să-i alungăm. Astfel ne uităm într-o oglindă care ne arată fără milă caracteristicile acelea pe care nu le putem suporta şi nu vrem să asumăm responsabilitate pentru ele. Atunci negăm aceste trăsături şi le proiectăm asupra lumii şi ne considerăm victima propriilor noştri demoni. Ne apărăm întorcând din nou amuleta, ca aparent să alungăm dracii, în realitate pe noi înşine. Încă un cuvânt despre pericolele. Asta aş vrea să ilustrez cu afirmația lui Herbert Fritsche: „Nu orice om este capabil să exerseze marea artă a transformării-lumea este mare şi fiecare copil al lui Dumnezeu are loc în ea, nu trebuie să stea neapărat fiecare la picioarele Sfinxului".

Psihoterapeuții pot să confirme observația aceea că e bine să laşi în pace spiritul unor oameni. Sunt anumite experiențe de care putem trece numai atunci dacă ne prefacem morți. Se poate întâmpla că omul nu rezistă sau în cazuri extreme chiar moare dacă retrăieşte şi-şi aminteşte de aceste evenimente. Trebuie să fim precauți şi grijulii cu demonii noştri, şi e bine dacă ne apropiem cu teamă şi cu respectul ce li se cuvine. Când vorbim despre „îmbrățişarea demonului" asta nu înseamnă că de acum încolo fără gândire putem să îmbrățişăm orice drac - pentru că poate exista printre ei unul, căruia nici prin cap nu-i trece să devină înger.

1. 30. - Erosul, un demon

„Cum aş putea vorbi despre aceea „moarte mică", în care glorioşi încetăm să existăm în aşa fel că de fapt nici nu murim? „ --GEORGES BATAILLE --

Activitatea sexuală şi erotică sunt două lucruri diferite; asta îl deosebeşte pe om de animal. Bataille numeşte erotica „prima îngrozire de moarte". Ne îngrozim de şarpe (de Lilith), pentru că ne aminteşte de moarte de demoni şi de erotică. Si în acelaşi timp ne şi atrage. E greu să imaginăm ca unitate moartea şi erotica, chiar dacă din punct de vedere astrologic amândoi fac parte din lanțul-analogic al lui Pluton. Trăirea erotică şi moartea sunt momente culminante ale vieții. Momentul în care două ființe se unesc cu o mare intensitate şi forță se numeşte „mica moarte". Folosim termenul de „mica moarte" ca să ne îndepărteze din umbra „fratelui mai mare". Credem că suntem mai tari în fața ei dacă „glorioşi încetăm să existăm".

Moartea este simbolul impotentei definitive, sexualitatea este o modalitate cu care vrem s-o astupăm teama noastră de ea. În măsura în care refuzăm moartea, în acelaşi măsură ne străduim să ţinem departe de noi şi sexualitatea. Eros şi Lilith reprezintă aceste calităţi - ei sunt demonii. Cu primul de multe ori avem curajul să ne întâlnim numai atunci când se arată sub forma unui înger îmbujorat. Pe Lilith am exmatriculat-o din noi, şi am denumit-o stafie de noapte. Dar amândoi vor să implanteze viaţa în noi. Erotica este aprobarea vieţii până la moarte. Rollo May în opera sa „Liebe und Wille" (Dragoste/iubire şi voinţă) prezintă concret, cât de plictisitoare şi palide entităţi sunt îngerii, până nu decad.

În îngerul decăzut imediat se activează energiile demonului. Sexualitatea este o posibilitate ca să facem rost de forţele demonice. Aici se manifestă. Aici citez afirmaţia unui bărbat despre o femeie, pe care o dorea mult: " Când mă culc cu ea există un moment în care se înstrăinează total de mine. Atunci am impresia că îmi arată întunericul ei cel mai adânc, ceea ce nu poate vedea nimeni altul. Poate că nici ea însăşi. Fata ei se deformează atât de mult că devine aproape urâtă, şi în momentele acestea o iubesc cel mai mult. Atunci e „minunată". Cu acestea am spus esenţa.

Când femeia face dragoste este îmbrăţişată de îngerii şi de demonii ei. Bărbatul este flatat că poate să fie cu ea. Prin intermediul unui alt om poate să se întâmple cu noi vraja să trecem peste propriile noastre limite. Dar vai de noi dacă vrem să-l atragem sub controlul nostru pe partener. Eros se micşorează într-un îngeraş mic şi plictisitor, iar demonii noştri ies la suprafaţă glorioşi. Dispare vraja şi pasiunea, si avem pretenţia de la celălalt să ne ofere tot ceea ce am reuşit să reprimăm în noi cu succes chiar în acest moment. Acest iad este cenuşiu şi pustiu. Şi toată picanteria constă în faptul că mai asigurăm acest iad prin faptul că întărim controlul.

1. 31. - Erosul şi religia

Ochii tăi s-au îmbătat de Dumnezeu

Ai mei văzându-te pe tine.

Un beat conduce pe altul.

RUMI, Secret deschis.

Creştinii şi evreii au contribuit în egală măsură ca să blesteme eroticul. Sub această influenţă în cultura noastră relaţia noastră cu eroticul şi cu Lilith e foarte proastă. Pe amândouă o considerăm diabolică. Erotica şi sexualitatea numai în umbră poate să supravieţuiască. Inchiziţia, vânătoarea de vrăjitoare, mântuirea forţată de misionari cu toate acţiunile lor îngrozitoare, contribuie la deformarea erosului. Bucuria senzuală era identică cu păcatul, care însă trebuie pedepsit imediat. De multe ori şi durerea era asociată de acesta, pe care amplificându-se până-n vârf, iar ajungeau la plăcere.

Din Eros au făcut un drac sadic-si ca să beneficieze de el din plin-partea masochistă a fost prezentată mai desfrânat. Operele de artă din evul mediu, unde pe faţa martirilor se observă plăcerea, simbolizează clar modul sadic în care era abordat Eros. Agresiunea şi sexualitatea erau proiectate asupra duşmanilor, păgânilor, asupra lui Lilith sau a dracului şi era permis şi ilustrarea acestora prin imagini. Nenumărate de tablouri ilustrează pe Holoferne sau pe Ioan Botezătorul decapitat, si Isus chinuit de multe ori este prezentat îngrozitor - şi ca să mobilizeze fantezia sexuală - bătrânii o pândeau pe Susana făcând baie.

Ceea ce „păgânii" au reuşit să facă diabolic cu practicile dionisiace-extazul mainaşilor şi sfâşierea iezilor - acum pe o cale indirectă iese din nou la suprafaţă. Numai acordul, fericirea şi desfătarea lipseau din ele. Dacă ne uităm la partea întunecată a sufletului nostru sau la punctul cel mai adânc al experienţelor noastre sexuale atunci ne întâlnim cu Dumnezeu şi suntem în apropierea Sfintelor Sfinţilor. Din acest punct de vedere avem nevoie de Lilith şi de Dionisos ca să ajungem din nou

într-o relație firească cu sfințenia, cu mântuirea şi ca să devenim oameni erotici. Cel care nu vede sensul religios al eroticii acela nu cunoaşte totalitatea eroticii. Şi invers, cel care nu vede că religia se leagă de erotică, acela nu cunoaşte adevăratul sens al religiei.

1. 32. - Cântecul îngerilor

Cătuşa încăpățânată a ataşamentului
Ținea mult timp cu mână de fier mâna îngerului meu,
Mă slujea cu blândețe, nu mă lăsa singur,
Îşi ardea candela ei luminoasă
Şi în timp ce lumina se micşora, eu creşteam.
Acum eu îl ridic pe cerul înalt al lui Dumnezeu
Să cunoască albastrul infinit.
Am primit visurile sale cele mai sfinte în schimb.
Am învățat viața curată, transparentă.
Viața mea nu mai păzeşte; s-a eliberat îngerul meu,
Zboară liber, detaşat - uşor.
În nopțile mele singuratice, liniştite
Nu-ți mai ține mâna grijuliu asupra mea
Viața mea nu mai păzeşte; s-a eliberat îngerul meu.
RAINER MARIA RILKE

1. 33. - Ţapul ispăşitor

Acum cercetăm ritualul țapului-ispăşitor, pe cale-l fac în ziua de Jom Kippuron, în ziua de împăcare a evreilor. Cuvântul kipper este rudă cu cuvântul babilonian kippurim, care înseamnă „proces de eliminare". Ritul denumit kuppuru conține „penitență, purificare, mărturisirea credinței şi sacrificiu uman" Sensul original al cuvântului babilonian este „curățâ" sau „şterge". De aceea sacrificiul de sânge elimină petele păcatului. Potrivit unei interpretări arabe mai înseamnă şi „acoperi, ascunde". Cuvântul „ascunde" a fost din nou identificat cu „demonul morții".

Deci Lilith şi „demonul morții şi al bântuirii" au aceleaşi origini. Lilith, ca țapul ispăşitor are toate „atributele necurate", este un vampir, care face dragoste cu Samael. De aceea a fost asociată cu vrăjitoarele, care zboară pe un țap la drac (care are picioare cu copite) ca să se împerecheze cu el. țapul este un simbolul şi este „țapul ispăşitor „al sexualității. Si în limba maghiară sunt numiți „țapi bătrâni" acei bărbați care au încă un potențial sexual viu. țapul este deci purtătorul păcatului. În zodiac păcatul este în corespondentă cu Capricornul (sau altfel capră-peste). Saturnul nu se desparte de păcat; o să mai revenim la lucrurile acestea în capitolul Capricorn/Saturn.

Să aruncăm acum o privire la capră-peste: capra este perechea feminină a țapului. (Saturnul este simbolul aşa ziselor calități feminine şi masculine) Capra (Dionisos) cu Peşti, adică cu conținutul lui Neptun este simbolul relației între feminitate şi spiritualitate. Peştele este simbolul lui Cristos şi creştinismul este în corespondență cu epoca Peştilor. La apariția creştinismului după Vechiul Testament, Lilith deja se afla în exil. Feminitatea şi sexualitatea erau deja desconsiderate, şi Dumnezeul-Tată dicta cum trebuie tratat tot ce este „necurat".

Idealul feminin a devenit Maria, cea fără pată. Dar curățenia necesită şi prezenta impurităților; Maria deci avea nevoie de Lilith ca să devină imaculată. Lilith poartă acele lucruri de care Maria s-a detaşat: adică sexualitatea şi partea inferioară a

corpului. Maria este divizată, împărțită. Dacă vrea să devină din nou întreagă trebuie să-şi aducă înapoi țapul ispăşitor. Maria are nevoie de Lilith. Erich Neumann identifică ritualul țapului-ispăşitor cu respingerea produselor de eliminare. Sylvia Brinton Perera spune despre lucrurile acestea: Respingerea produselor de putrefacție. ca şi reprimarea umbrei este necesară pentru întărirea eului.

Unele culturi consideră un îngrăşământ valoros conținutul intestinelor, pentru altele este un instrument de purificare rituală. După părerea lui Mary Douglas mizeria este, ceea ce într-un sistem simbolic de curățenie nu este la locul lui. Iese din rând dacă vrem să păstrăm un anumit model care crează status quo-ul. De aceea murdăria este considerat ritual un tabu şi afişat cu emblema de toxic. Să revenim la ceremonialul deja amintit: Jom Kippur. Pentru acest ritual ebraic sunt necesari doi țapi; unul este sacrificat lui Iahve şi ucis ca țapul ispăşitor. E nevoie de sângele lui ca să fie împăcat zeul supărat şi să fie spălat păcatele şi greşelile celor „necurați". Celălalt țap nu este ucis ci izgonit. Dar înainte de asta este încărcat cu păcatele comunității, pe urmă alungat în pustiu.

Astfel duce cu el păcatele comuniunii. Sângele animalului sacrificat împacă şi curăță, țapul izgonit duce cu el conştiința încărcată. Sylvia Brinton Perera scrie: Ca purtătorul păcatelor ia păcatele recunoscute din conştiința colectivă. Reprezintă libidoul lucrurilor care cu toate sunt inevitabile totuşi nasc păcatul şi de aceea este alungat şi dus într-un loc care corespunde pentru asta - adică este dus înapoi la locul de proveniență, în inconştient. Acesta simbolizează ceea ce a fost considerat păcat şi de aceea a fost refuzat şi reprimat de legile ebraice: acele energii instinctuale şi dorințe, care l-au împiedicat pe om ca să - si dezvolte Dumnezeul lăuntric; energiile impulsurilor necurate - în primul rând sexualitatea, încăpățânarea, agresivitatea şi lăcomia.

Omul ar putea să creadă că citeşte despre Lilith, care a fost îmbrăcată cu aceste conținuturi şi alungată în pustie. Deci ea este țapul ispăşitor, izgonit şi rătăcitor. În ritualurile Jom Kippur țapul alungat a fost sacrificat lui Azael, domnitorul lumii întunecate, care inițial a fost zeul-capră al păstorilor evrei. Azael nu este adversarul lui Iahve ci forma transformată a spiritului-naturii înainte de epoca lui Iahve. Si el a fost pusă în corespondentă cu feminitatea, cu frumusețea senzuală şi cu religiile naturii. Patriarhii evrei spuneau despre el că îi ispitea pe femei, învățându-le să pregătească cosmetice, iar pe bărbații îi învăța să mânuiască armele şi le conducea în lupte. Priap nu a fost un învățător asemănător? Lilith nu ne îndeamnă oare la păcat? Azael este în legătură cu instinctele erotice şi agresive. Numele lui este tradus în „țap-izgonit". Nu ne aminteşte de Dionisos? Si el este un zeu capră, totuşi este identificat cu țapul sacrificat. Dar să rămânem la Azael. Păcatele sunt puse asupra lui ca să le poarte.

Sylvia Brinton Perera scrie: Este evident că nici un om nu poate să suporte lucrurile acestea! Evreii cunoşteau cât se poate de bine impulsurile instinctive ale țapului, de aceea puteau să-l forțeze la această povară plină de responsabilitate. Astfel erau predate conştient şi cu respect în cadrul ritualelor zeului întunericului, acele păcate, pe care omul nu le putea suporta. Scriitoarea crede că a fost proiectat asupra lui Azael o latură a lui Iahve şi astfel încet încet puteau să-l diferențieze pe Iahve de demonii primitivi ai naturii. Azael purta din ce în ce mai mult acele conținuturi care manifestau reacțiile lui Iahve fată de lumea feminină şi fată de spiritele naturii înainte de evrei.

Zeul vechi a devenit demon, practic țapul ispăşitor al lui Iahve. Azael a avut o soartă asemănătoare cu Lilith şi cu Dionisos. Există o frază minunată despre care nu se ştie de unde provine: „Dacă vremea vrea să se schimbe, atunci apar țapii ispăsitori". Robert A. Johnson foloseste în formă modificată această frază: În epoca noastră reapar țapii ispăsitori ai Vechiului Testament. Tapul ispăsitor original-Dionisos - le invocă. țapii ispăşitori până la urmă se întorc la cei care le-au alungat. Țapii noştri ispăşitori se întorc - şi Dionisos le invocă - pe urmă se scufundă din nou

în oceanul inconştientului colectiv, apoi renaşte în lumea noastră şi ne roagă să devenim umani înainte ca energiile sale arhetipice să se pulverizeze.

Ne temem foarte mult de energiile haotice dionisiace şi poporul evreu cu ajutorul ritualului koser alunga aceste calități. „Este interzis fierberea iedului în laptele unui animal" Laptele şi lactatele sunt strict separate şi iedul nu are voie să se amestece cu laptele matern. Să ne amintim la faptul că Dionisos apărut sub forma unei capre a fost tăiat în bucăți de titani şi fiert în lapte. A fost readus la viață de Rhea, Mama Pământului. Acest ritual a fost continuat de greci atunci când au tăiat bucăți o capră şi au prăjit-o în laptele animalului mamă. Au mâncat din ea şi ceremonialul asigura ca principiul extatic să persevereze. Dacă iedul este separat de laptele matern, potrivit tradiției evreieşti, valorile dionisiace sunt ucise. Acest ritual de protecție ne aminteşte de amulete, cu care se apără de Lilith. Totuşi se pare că Lilith şi Dionisos sunt țapi ispăşitori, care nu supraviețuiesc în pustiu - psihologic în inconştientul nostru - ci găsesc calea de întoarcere în societate.

Dar nu numai pustiul le leagă ci şi marea. Să ne amintim că Dionisos a sărit în mare ca să scape de urmăritori. Să ne jucăm cu imaginile următoare. Poate că s-a întâlnit acolo cu Lilith? Cei doi țapi ispăşitori au avut un randevu? S-a întâlnit țapul sacrificat cu țapul alungat? Sacrificiul divin cu cel lumesc? Ce forță imensă şi ce calitate s-ar declanşa din relația dintre cei doi!Când Dionisos iese din apă are în ochi „o urmă de nebunie". Geniul şi nebunul sunt aproape şi genii este traducerea latină a demonului. Dacă putem integra pe Lilith şi pe Dionisos care stau față-n față pe axa Lunii Negre a horoscopului atunci oare ajungem la genialitate? Poate că tocmai pe această axă trebuie să-l mântuim pe țapul ispăşitor, să îmbrățişăm demonii şi să integrăm umbra noastră.

Dar cum să îmbrățişăm un demon? şi cum putem învăța să acceptăm demonii? Prima dată trebuie să îi cunoaştem şi trebuie să ştim ce am alungat din noi, de obicei cum procedăm la astfel de alungări şi cum ne păcălim? Dacă ne întâlnim handicapați, la modul sadic, eventual într-o stare de nebunie, cu aceste părti respinse atunci cum le putem mântui? Cum putem da ajutor, dragoste, blândețe, empatie, acestor părti ale întunericului nostru? Nu e uşor să ne iubim, pentru că asta ar însemna că trebuie să iubim totul în noi, chiar şi partea pe care o considerăm blestemată sau devalorizată. Aceea grijă cu care ne îndreptăm spre partea asta umilită, porneşte procesul de vindecare - spune James Hillman. El scrie: „Aşa cum vindecarea depinde de îngrijire, îngrijirea uneori nu înseamnă altceva decât suportare. „Astfel primul pas în mântuirea umbrei este să fim capabili s-o suportăm în noi înşine. „Suportarea şi îngrijirea nu pot deveni însă mijloacele unui program, care subordonează aceste conținuturi ca valori mai neimportante, scopului eului, pentru că asta n-ar mai fi iubire".

Dacă învățăm să suportăm acele trăsături pe care le considerăm insuportabile, atunci reuşim să le schimbăm. Asta e dansul paradoxurilor Acest dans însă necesită efort ca să creştem, să evoluăm să ne schimbăm. În acelaşi timp avem nevoie şi de relaxare şi de acceptare şi de credința că suntem buni aşa cum suntem. Astfel poate să se „întâmple" că reuşim să ridicăm în noi, ceea ce mai înainte am alungat şi încet încet reuşim şi să le trăim. De multe ori asta conduce la o revelație atât de plăcută, care dezvoltă conştiința noastră, ne transformă şi ne dă curaj şi pentru următoarea îmbrățişare. Acel țap ispăşitor pe care-l îmbrățişăm ca pe fratele nostru şi ne vedem pe noi înşine în el, poate să fie mântuitorul nostru. Dacă ridicăm în noi iarăşi pe Lilith şi pe Dionisos atunci poate să se întâlnească în noi într-un mod nou femeia şi bărbatul, atunci putem să ne schimbăm ceea ce înseamnă că spunem da erosului şi vieții.

Partea a doua

2. 01. - O privire asupra axei

Înainte să vedem semnele şi casele, as vrea să vă impulsionez, să „gândiţi în axe". Luna Neagră este un pol pe o axă, de aceea este la fel de important şi polul opus ei, care se numeşte Priap. Să ne gândim un pic la axa lumii şi la analogia pomului lumii; este un lucru foarte periculos să despărţim rădăcina de coroană. Ca să putem ieşi din concepţia „sau-sau", trebuie să păstrăm în mişcare dinamica simbolizată de axă. Ca să putem rezolva integral o problemă, trebuie să dizolvăm opoziţiile şi contradicţiile. Problema trebuie construită pe aceste contradicţii şi din ea se naşte un nou plan al conştiinţei. Sunt importante toate frământările şi conflictele, şi străduielile, pentru că nu căutăm soluţii de moment.

De exemplu dacă aveţi Luna Neagră în Leu, atunci cunoaşteti foarte bine şi acele teme, care sunt caracteristice Lunii Negre în Vărsător. Poate că chiar mai bine. Dacă aveţi Luna Neagră în Casa a II-a, atunci va fi cunoscută şi tema Casei a VIII-a. Poate că în relaţiile dumneavoastră dinamica acestei axe este cel mai caracteristic. (Lilith nu poate fi despărţită de relaţii.) Poate că blochează axa, ceea ce înseamnă că în aceste domenii se află multă polarizare. În cazurile acestea aici regăsiţi imaginile preferate ale duşmanilor. Am acordat un capitol separat „axei" si asta este o posibilitate şi pentru mine ca să-mi perfecţionez în continuare „viziunea mea despre axă". Poate că faptul acesta vă impulsionează şi pe dumneavoastră ca să citiţi din acest punct de vedere următoarea parte a cărţii.

2. 02. - Luna Neagră în Semne şi aspectele sale cu planetele

2. 02. 1. - Luna Neagră în Berbec şi aspectele sale cu Marte

Pe malul Mării Negre trăiau amazoanele, un popor alcătuit numai din femei luptătoare. Dintre copiii lor păstrau numai fetele. Amazoanele îşi tăiau sânul lor drept ca să nu le împiedice în tragerea cu arcul şi din sânul lor stâng îşi hrăneau fetele. Regina lor se numea Hippolita. Amazoanele se rugau în templele Lunii şi făceau sacrificii lui Marte, zeul războiului. Hippolita în aceste timpuri purta cordonul lui Venus pe care l-a primit de la zeiţa dragostei. Una dintre sarcinile lui Hercule a fost să fure cordonul reginei amazoane. Hippolita a auzit acest lucru şi era pregătită să i-l dea de bunăvoie. Cunoştea puterea lui şi s-a hotărât să i-l dea lui Hercule (eventual şi pe ea însăşi). Cu această intenţie venea în întâmpinarea eroului dar acesta imediat a început să lupte cu regina. Hercule deja auzise despre puterea şi dominaţia reginei de aceea s-a pregătit pentru luptă. Astfel nici n-a auzit cuvintele acelea frumoase pe care a vrut să i le spună regina.

Hercule a rupt de pe ea cordonul unităţii şi a dragostei pe care aceasta îl întindea spre el şi a ucis-o. Hercule le-a lăsat acolo pe amazoanele care-şi plângeau regina. În drum spre casă a văzut un monstru pe malul mării care ţinea în gură o fată - pe Hesione. Strigătele sale au ajuns până la erou, acesta s-a aruncat în apă şi l-a prins pe monstru. S-a strecurat prin gâtul acestuia şi în burta lui a găsit-o pe Hesione. A luat-o în mâna stângă şi cu sabia în mâna dreaptă şi-a făcut drum de ieşire din burta monstrului. Astfel a salvat-o pe fata, ca să echilibreze moartea reginei. Această poveste ilustrează Luna Neagră aflată sub influenţa lui Marte.

Femeia cunoscându-şi forţele se împotriveşte bărbatului şi trăieşte ca şi conflict întâlnirea. Bărbatul caută femeia dominatoare, conştientă, care-şi manifestă dorinţa. Dar această dorintă este trăită ca revendicare de bărbat şi se teme că „e prea puţin" pentru el. Dacă este destul de puternic în el rolul partiarhal, atunci o doreşte pe

femeie dar nu destul de mult. Dacă simte că aici se cer prea multe de la el, atunci o dezapreciază pe femeie ori respingând-o, ori degradând-o într-un obiect. Acest fapt de foarte multe ori se manifestă în sexualitate. Imaginea care se asociază bine este cea a ucigătorului de balaur, care merge în fața balaurului dar până la urmă „nu-şi scoate sabia. „Te ucid prin faptul că nu te accept". Respingerea lui este exprimată în tulburare de erecție sau de impotentă, pentru care o învinovățeşte pe femeie.

Legea falusului preia puterea şi lipsa erecției îi face neputincioşi pe amândoi. În timp ce bărbatul care are aspecte Lilith-Marte se împotmoleşte în rolurile tradiționale, mai ales în domeniul sexualității atâta timp cât va crea forțat propria lui castrare. În femeie caută acel aspect al lui Lilith care nu vrea să „fie jos", şi la fel ca şi Adam, nici el nu găseşte rezolvarea la întrebarea sus-jos. Astfel începe o luptă de lungă durată; propria lui forță este măsurată în luptă, are nevoie de partea cealaltă numai ca să lase în ea, slăbiciunea şi goliciunea după el, când pleacă. Săgeata lui Eros este întinsă în cazurile acestea de întâlniri pasionale, intense uneori distructive.

Şi nu toată lumea e - Hercule! Asta poate să însemne că bărbatul evită lupta cu regina amazoană şi nu salvează o fetiță. Dorința la această Lună Neagră este foarte puternică. Ea este de multe ori pasată la parteneră, si apare în ei întrebarea, cum pot să se deschidă în fața dorințelor dacă vin una după alta? Se tem mult de dăruire că vor fi ucişi ca regina amazoană. Hercule a vrut cordonul reginei care i-ar fi fost dat de bunăvoie. Dar eroul vedea aşa de amenințătoare apariția ei şi mai ales forța ei, că n-a observat complezența. N-avea experiența faptului că forța şi dăruirea pot exista şi una lângă alta. Bărbații cu asemenea Lună Neagră consideră revendicare sau judecare chiar şi simpla cerere şi necesitate a partenerei. Trăiesc într-o permanentă autoapărare. Si ca să apere senzația lor de a fi amenințați, trăiesc după mottoul „cea mai bună apărare este atacul".

Şi ce este cu femeile care au această poziție?

Dacă se identifică cu rolul tradițional de femeie atunci se desconsideră din cauza dominantei şi puterii ei. Această desconsiderare este executată de altcineva şi caută un partener care foloseşte puterea ei dar nu o consideră femeie. Adică pune în slujba bărbatului forța ei. În adâncul sufletului însă îl condamnă din cauza „slăbiciunii" lui şi îşi doreşte un bărbat puternic căruia să i se poată dărui, care „pătrunde" în ea. Şi totuşi îi vine greu să întindă cordonul lui Venus. „Nu mă dăruiesc ție şi te pedepsesc pentru că nu mă accepți aşa cum sunt" - se aude consecința. În acest caz se refugiază în fantezie şi îşi imaginează un agresor pasionat, care o cucereşte. Sub influența acestei Luni Negre de multe ori folosesc oamenii ca stimulent fantezia lor agresivă, sexuală. Foarte multe visează să fie violate, ceea ce pare să întărească vechiul şablon: „Femeia este subordonată bărbatului"

Dar deosebirea dintre fantezia despre viol şi violul în sine este atât de mare ca diferența între citirea unui roman polițist şi crima propriu zisă. Femeia îşi alege fantezia şi dorința ei este proiectată asupra bărbatului. Astfel se identifică cu agresorul şi se forțează să se dăruiască. Germaine Greer scrie despre lucrul acesta: Femeile îşi asumă asupra lor rolul de inventariere erotică a celuilalt. Se identifică cu obiectul dorinței bărbatului - dar asta e numai o latură a lucrurilor. De fapt ele sunt obiectele şi subiectele acestei priviri în acelaşi timp; se uită la ele însele şi se oferă imediat acelei priviri străine care le doreşte. Iar Herrad Schenk scrie: Poate că într-o relație pasională elementul agresiv e cu atât mai puternic, cu cât dorința de a se unifica, de a se contopi este mai mare, şi de care în aceeaşi măsură se şi tem.

Elementul agresiv la această legătură Lună Neagră-Marte de multe ori devine forța de coeziune a relației-sau este reprimată în totalitate. În primul caz cuplul se caracterizează prin lupta clasică pentru putere a lui Adam şi Lilith. Cine să fie sus şi cine jos? Si la fel ca în cazul cuplului străvechi această problemă şi acum culminează în sexualitate. Cine să se cațere pe cine? Dacă eventual este necesar! Eros aici umblă cu cizme de piele şi cu căciulă care-l face de nevăzut, ceea ce înseamnă că ori se supune, ori nici nu se arată. Aş compara toate acestea cu povestea unui cuplu-

amândoi au Luna Neagră în Berbec. Numai atunci găsesc plăcere în viața sexuală, dacă „femeia se suie pe bărbat, şi îl înghesuie sub ea". E important să fie femeia sus tot timpul altfel, apar probleme cu dorința sau cu potența. Femeia simte orice altă poziție ca subordonare, iar bărbatul n-are dorință.

În rest în relația lor domină lupta revendicării şi negării, a acuzării şi a autoapărării. Se pare că au ajuns la o înțelegere că toate asta vor fi eliminate din viața lor sexuală. Dragostea fără conflict devine foarte repede plictisitoare; femeile cu astfel de Lună Neagră de multe ori provoacă conflict şi instinctiv, pentru că în cele mai multe cazuri sunt mai sensibile la revendicarea şi la efectul lui Eros, şi nu lasă ca focul să se stingă. Dacă bărbatul nu percepe acest lucru atunci are impresia că este închisă cu o furie, care îl domină, îl castrează şi îl calcă. S-o imaginăm pe Lilith cu Marte.

Dacă forțele lor se întind față-n față, atunci scot scântei. Dar dacă îşi unesc forțele atunci Eros creşte într-o măsură inimaginabilă. Dacă un bărbat se întâlneşte cu această forță prin intermediul unei femei, atunci este de înțeles atracția şi teama lui. Dar dacă se recunoaşte în ea, atunci forța demonului intră în el, şi va fi fermecat de el însuşi (sau se va teme de el însuşi) Femeia însă, ca şi Lilith trebuie să renunțe la rolurile tradiționale ca să poată primi această forță. Astfel poate să găsească şi canalul creativ şi creator al acesteia.

Foarte mulți homosexuali au o astfel de Lună Neagră în aspecte cu Marte sau cu Venus. Poate că la poziția Lilith-Venus dorința de a se contopi cu propria sa imagine din oglindă este foarte puternică? Si la poziția Lilith. Marte fugind de balaur se asociază cu un erou asemănător? De Venus se leagă relațiile simbiotice, de Marte relațiile de o singură noapte? Aceasta este şi efectul discriminării şi izolării de ani şi ani. Să facem în taină, grăbit şi fără nici un fel de responsabilitate. Marea parte a relațiilor homosexuale sunt caracterizate de lipsa de dinamică şi a relațiilor. Asta ar fi drumul de fugă de balaur? Foarte multe lesbiene însă se identifică cu amazoanele. Sunt împreună pentru că li se pare prea agresivă lumea bărbaților, sau nu e destul de agresivă? Asta e răspunsul la fenomenul „macho şi softie" ?

E protest, fugă sau dorința de starea de androgin? Ca întotdeauna Lilith şi acum e naşa acestor conținuturi. În general e evident starea de haos între genuri. Bărbatul cu o astfel de Lună Neagră trăieşte evident lucrurile acestea; se pune aici sub semnul întrebării rolul lui patriarhal şi îl fac nesigur în privința „bărbăției" sale. Femeia conştientizează propria ei putere; si dacă o foloseşte ajunge la soarta lui Lilith, în singurătate şi în izgonire. Dacă femeia şi bărbatul nu vor să se împotmolească în lupta de putere a lui Adam şi Lilith, atunci trebuie să transforme concepția lor de „ori sus-ori jos" în „şi-şi". Pentru asta trebuie să se familiarizeze cu noile imagini şi conținuturi.

La această Lună Neagră trebuie să învețe că forța poate să existe lângă blândețe, la fel ca şi armonia lângă agresivitate. În sfârşit un citat de Edward C. Whitmont: Agresivitatea se îndreaptă spre separare dar până la urmă tot la apropiere conduce, ne dorim ca celălalt să ne simtă pe noi. Conform impulsurilor noastre am vrea să trântim ceva să provocăm răni, eventual să bântuim. Rezultatul final este totuşi, că relația se instaurează. Dorința lui eros este să se unifice, vrea să-şi satisfacă propria ei dorință sau a altuia, vrea să pătrundă, sau doreşte să fie pătruns.

2. 02. 2. - Luna Neagră în Balanţă şi aspectele sale cu Venus

Narcis era un bărbat tânăr şi frumos, care nu vroia să audă despre dragoste. A refuzat fără inimă orice dragoste şi era mândru de frumusețea lui. Nimfa Echo s-a îndrăgostit şi ea de el. Dar nimfa nu putea să vorbească. Odată o distra pe Hera cu o poveste lungă, în timp ce Zeus a călcat greş. Hera a blestemat-o pentru că i-a ajutat pe soțul ei să calce greşit-astfel putea să repete numai ultimele cuvinte din vorbele oamenilor. Echo l-a căutat pe Narcis dar n-a reuşit să-i spună nimic, tot repeta ultimele cuvinte ale lui. Narcis a refuzat-o pe Echo care şi-a petrecut în rest viața într-

o prăpastie, unde s-a retras din cauza tristeții sale. Artemis l-a blestemat pe Narcis şi l-a pedepsit cu dragoste neîmplinită.

Băiatul când şi-a văzut fața prima dată în apa unui izvor, s-a îndrăgostit de propria sa imagine. A încercat să-l îmbrățişeze sau să-l sărute. Repede şi-a dat seama că dorința lui e zadarnică. Prima dată a fost entuziasmat de faptul că s-a îndrăgostit şi parcă totuşi nu. Mai târziu s-a întristat şi a început să se frământe. Si a pierdut forțele în dorința după el însuşi, si s-a sinucis până la urmă în dragostea lui de fără speranțe. Acolo unde sângele lui a căzut pe pământ a crescut o floare care a primit numele de narcis (narke=îmbătare)

Dacă Luna Neagră apare în teritoriul lui Venus, atunci se manifestă în dualitatea de dorință, şi evitarea imediată a acesteia. Simte o dorință pasională să se unească cu celălalt, să atingă absolutul dar în acelaşi timp îşi interzice să-l lase pe celălalt să între Echo şi Narcis sunt exemple clare în sensul acesta. Pe de o parte stă dorința ca să ne întregim cu ajutorul celuilalt. Pe partea cealaltă dorința ca să se întâlnească în celălalt cu el însuşi. „Vreau să mă oglindesc în tine, să văd cât de atractivă sunt". Celălalt om tot eu voi fi de la care pretind totul. Dorința poate să capete proporții atât de mari ca celălalt s-o simtă amenințătoare. În fața dorinței imense apare respingerea, celălalt vrea să se distanțeze.

Această distanțiere accentuează dorința. Tema de refuzare este uriaşă, si ca să evite această experiență, mulți se refugiază încă din timp în brațele unui alt partener" Acum în sfârşit îl am pe cel care mi-l doream din totdeauna şi mor de dorință lângă el" - îmi explica o femeie. „Nu pot să suport că el nu mă doreşte la fel de mult ca eu pe el, de aceea totdeauna există un partener în spate care mă doreşte absolut. Dar nu mă dăruiesc lui pentru că atunci dorința lui s-ar micşora, ceea ce n-as putea să suport. „În aşteptare şi în dorința nestăvilită creşte plăcerea - şi în acelaşi timp şi goliciunea este imensă.

Omul acesta îşi doreşte să fie dorit. Această propoziție are o importantă semnificativă, dacă Luna Neagră se află în aspect cu Venus. ; aici devine o forță elementară de motivație, pentru unii chiar elixirul vieții. „Dacă nu simt că sunt dorită, sunt moartă, nu simt că trăiesc. Îmi pierd creativitatea, bucuria, şi voia bună. Depind la modul bolnăvicios ca cineva să-mi exprime dorința lui. Asta mă impulsionează, şi mă umple cu viață, „îmi spunea o femeie care are o astfel de Lună Neagră. Despre sexualitatea sa astfel s-a pronunțat: „Nu pot să mă doresc pe mine însămi. Nu pot să-mi fac mie însămi. Cred că eu sunt singurul om care nu poate să masturbeze. Dacă încep să mă mângâi, nu simt nimic.

Dar dacă partenerul se uită la mine şi văd că mă doreşte, imediat se trezeşte dorința şi în mine. Atunci mă bucur pentru mine, si pentru corpul meu, si în momentele acestea poate să se trezească şi dorința fată de mine. „Se pare că are nevoie de celălalt ca de un catalizator, ca să se poată iubi. (fizic) Următoarele întrebări apar destul de des: Oare se află în relație de dragoste cu ea însăşi şi celălalt este numai o oglindă pentru dorința ei? Poate să-şi simtă dorința numai prin intermediul oglinzii? Narcis avea nevoie de o astfel de oglindă ca să descopere dorința lui fată de el însuşi. Dar din păcate s-a încremenit în stadiul acesta. Poate că dacă ar fi fost capabil de dragoste atunci ar fi iubit şi pe alții.

Să vedem povestea acestei femei din punctul de vedere al lui Echo. Echo este vrăjită, depinde de partea complementară, si în sfârşit se refugiază într-o prăpastie. Asta e iadul ei, că poate că creeze legături numai prin ecou (dacă e legătură?) Femeia noastră se află într-o situație asemănătoare, nu poate să se ajute singur. Asta e iadul ei personal, că depinde atât de mult de celălalt sexual. Dar această dependentă oglindeşte că ea este vrăjită, si de multe ori are nevoie numai de relații simbiotice extremiste. Trăieşte deci într-o contradicție. Face navetă între posesivitatea plină de gelozie şi între teama de apropiere şi asta se manifestă în distanțiere şi în dezinteres. Narcis devine din nou viu, iar Echo se refugiază în prăpastie ca să dorească acolo. Acest exemplu arată dinamica de bază a unei dependente speciale fizice-psihice.

Putem înlocui cu orice alt plan. Echo în general arată teama noastră de a deveni noi înşine, iar Narcis teama de dăruire. Echo se teme de lipsa apărării şi de izolare, Narcis de dependentă şi de pierderea eului. „N-au reuşit să se unească dorința este mult mai frumoasă!" Oamenii care au o astfel de Lună Neagră de multe ori se îndrăgostesc de dragoste. Doresc dorința cu pasiune. Această poziție aduce un comportament care deja este cunoscut din aspectele lui Venus-Pluton, Venus-Neptun.

Să ne gândim numai la amuletă sau la văl, deci la tabu şi la reprimare, atunci vom înțelege paralelismul. Acolo unde există tabu sau taină acolo creşte dorința. Abia s-a rostit o interdicție şi imediat se trezeşte dorința ca s-o călcăm. Deja propoziția în sine „astăzi nu mănânc nimic, pentru că aş vrea să slăbesc cu un kg" atrage în fantezia noastră munți de ciocolată. Si dacă vedem o prăjitură începe în interior un cutremur. Oamenii care sunt „fructe oprite" pentru noi, trezesc senzații asemănătoare în noi. Aproape nimic nu trezeşte atât de puternic pasiunea decât ultima noapte, ultima ocazie „unde mai putem face o dată" si pe urmă gata. „Joacă din nou Sam!" - şi dorința este asigurată. „Nu e voie" - este un afrodiziac foarte puternic. Dacă dorința arzătoare apare împreună cu refuzarea, asta poate să ducă la evitarea relațiilor.

Aici Erosul se îmbolnăveşte sau devine un demon bântuitor. Acest joc poate să nască şi pasiunea aceea de care are nevoie Eros, adică noi, ca să creştem. Să ne gândim la jocul clasic între eros şi Anteros. De multe ori ne îndrăgostim de oameni care, ne văd aşa cum am vrea să fim, sau am fi vrut să fim. Vorbesc despre posibilitățile personale nerealizate. Dacă celălalt vede ceva în noi, ceea ce pentru el este minunat şi atractiv, dar noi avem puține legături cu partea asta, sau eventual credem că nici nu există în noi calitatea respectivă - atunci se crează o contradicție în interiorul nostru.

Pe de o parte suntem flatați şi ne convine lauda, pe partea cealaltă ne temem că nu putem face fată aşteptărilor, eventual provocăm deziluzie în celălalt. „Sper să nu-şi dea seama că nu sunt nici pe departe atât de loial, pasional, sensibil, hotărât „Una dintre posibilități în cazurile acestea este că ne prefacem, plini de teamă ca nu cumva să fim deconspirați. O altă posibilitate este să învățăm să dezvoltăm în noi ceea ce vede celălalt. Dacă consider o oglindă pe celălalt, atunci calitatea respectivă trebuie să existe în mine, dacă celălalt o reflectă. El mă ajută să-mi descopăr comorile, mă ajută să intru în legătură cu mine însămi.

Dacă factorii relației noastre sunt provocate de Lilith atunci deseori ne întâlnim cu oameni, care ne arată calea. În cazul acestei Luni Negre însă permanent căutăm astfel de oameni. Si acest om din când în când nu numai pentru noi arată calea! O, demonul!În cazurile acestea tematica relației se caracterizează prin complicații, dependente, posesiuni. La această Lună Neagră este posibil că evităm chinuit orice pasiune, ca să scăpăm de experiențele acestea sau să nu le mai repetăm. Ori reaşezăm pasiunile acestea ori le decontăm pe acelea care se referă la celălalt om şi la legarea lui. Mulți artişti sunt cu o asemenea Lună Neagră, si transferă cu pasiune demonii relațiilor. Erotica foii goale, farmecul pânzei albe, plăcerea ca un conținut să ne ardă spiritual-mărturisesc lucrurile acestea.

Mulți homosexuali au Luna Neagră în această poziție. De ce această trecere bruscă? Poate pentru că foarte multe legende povestesc că homosexualii masculini au prea multă „energie feminină", si pentru că talentele artistice înnăscute şi oamenii „cu o inteligentă specifică" automat sunt clasificate în acele ramuri de ocupație pe care le considerăm „nebărbăteşti" Aici citez o lucrare a lui Michael Pollak: Se pare că homosexualitatea îngreunează cariera Homosexualii fac o carieră în primul rând în domenii mentale sau artistice decât în economie sau în politică, pentru că sunt forțați să trăiască într-o societate care nu acceptă această predispoziție sexuală şi de aceea apare pericolul că din necesitate sau din forțare acceptă o căsnicie aparentă.

Sensibilitatea homosexuală este reflexul unei clarvederi în primul rând, care provine dintr-un permanent teatru, din distantarea fată de el însuşi şi într-o măsură oarecare este răspuns şi la exmatricularea simțită dar nerostită. Exmatricularea este

simțită numai de cel exmatriculat care nu poate să se apare împotriva discriminării şi învață să se adapteze locului şi jocului. Conținuturile lui Lilith după formă se potrivesc exmatriculării, discriminării sexuale, autoapărării, amuletelor, homosexualității. Este demn de remarcat că aici, partea care joacă rolul „feminin" este şi mai mult desconsiderat. Unele culturi ne lămuresc în sensul acesta. Cei care joacă rol „feminin" sunt considerați de bărbați parii. Rolul de „bărbat" mai poate fi şi iertat. În vechea Roma homofilia era refuzată.

Dar chiar şi cei mai severi apărători ai virtuților considerau normal dacă se împerecheau cu sclavii lor. Dar opusul acestuia atrăgea după sine o respingere absolută. Homosexualitatea în ultima perioadă s-a întors din nou. Poate că este în analogie cu întoarcerea lui Lilith. Dacă considerăm SIDA pedeapsa lui Dumnezeu, atunci în aceşti „țapi ispăşitori" izgoniți iar ne întâlnim cu demonii noştri care aşteaptă îmbrățişare şi integrare. Am amintit homosexualitatea în constelația Lilith-Venus, Lilith-Marte, pentru de foarte multe ori m-am întâlnit cu relații între genuri identice la o asemenea Lună Neagră. Acei homosexuali care nu au această poziție şi aspect a lui Lilith, ajung într-o asemenea relație atunci când Lilith în tranzit în horoscopul lor a declanşat „cuplul clasic de îndrăgostiți".

Lilith scoate la suprafață ceea ce numim „inversarea valorilor", adică schimbarea polurilor. Si din când în când scoate în evidentă şi ceea ce am reprimat sau am desconsiderat. Toate acestea bat la uşă în momentele acestea şi cer să le dezlegăm de sub vrajă. Dragostea fată de propria noastră oglindă aici se manifestă şi la nivel corporal. Aphrodita este mama lui Eros. Dragostea este legată de Venus şi dacă mai luăm în considerare şi pe Lilith atunci este asigurat tot ce este neobişnuit şi erotic. Relațiile pasionale se schimbă cu perioade de izolare şi de singurătate. Pasiunea arzătoare este amplificată de respingere şi de negare; forța de viață se loveşte de apatie. La această Lună Neagră oamenii caută forțați această dualitate.

2. 02. 3. - Luna Neagră în Taur şi aspectele sale cu Venus

Tannhauser, un cavaler german a cutreierat multe țări înainte să fi ajuns la muntele lui Venus. Muntele s-a deschis în fața lui şi el a intrat în împărăția bogată a lui Venus, si muntele s-a închis în spatele lui. Tannhauser a devenit amantul lui Venus şi a trăit mult timp scufundat în frumusețe, bogăție şi plăceri. Muntele îi dădea tot ce şi doreau senzorii. Într-o zi ceva a început să-i lipsească. A început să refuze viața comodă şi conştiința lui l-a gonit din nou în lume. Venus i-a oferit tot ca să-l retină, a vrut să-i dea chiar şi un partener de joacă. Dar Tannhauser a plecat la Roma la papa, ca să obțină iertare pentru viața lui. Dar papa nu i-a iertat anii petrecuți în muntele Venus şi i-a spus că numai atunci va fi iertat dacă bastonul lui se va înflori. Povestea are două finaluri. Tannhauser a devenit de neconsolat, s-a întors în muntele lui Venus, unde Venus l-a primit cu mare bucurie.

Dar bastonul papei a înflorit şi el a trimis soli ca să-l anunțe că a fost iertat, dar solii nu l. au găsit. După varianta cealaltă Tannhauser s. a întors înapoi dar în drum i s-a înflorit toiagul. Plin de recunoştință a căzut în genunchi şi ştia că a fost salvat. Semnul Taurului este Soarele cu semicercul Lunii. Putem spune că cel lunar domină deasupra celui solar, Semnul Taurului este semnul fecundității. Rădăcina „ge", cu care ne-am întâlnit deja şi la Marea Mamă, înseamnă nu numai pământul ci şi taurul. Sensul cuvintelor greceşti gea şi genos, este pământ, naştere, origine şi hrană. Marele zeițe ale fecundității sau Mama Pământului cum sunt Kubele sau Demeter, dar şi zeițele senzuale ca Innana sau Istar apar la această Lună Neagră. Si împreună cu ele este şi teritoriul lui Venus cu toată senzualitatea şi bogăția ei. Să ne amintim la cele spuse despre aspectul Istar al lui Lilith; În cazul Lunii Negre în Taur toate acestea se pot desfăşura.

În cazul acestei Luni Negre putem aminti şi poveştile Marii Zeițe şi a partenerului ei falic, ca de ex. Povestirile lui Dionisos-Pan dar totuşi am ales cazul lui Venus şi Tannhauser; pentru că conține un punct de vedere, care oglindeşte foarte bine dinamica acestei Luni Negre: senzualitatea, abundenta şi plăcerea ca principii de

viață primordiale/ sau evitarea totală a acestora. Tannhauser se scufundă cu plăcere în muntele lui Venus, şi Venus, amanta cuceritoare acumulează bucuriile - cui nu i se par ispititoare imaginile acestea? Important este numai faptul că poate să părăsească din nou muntele. Asta este momentul decisiv. În povestea Hansel und Gretel vrăjitoarea l-a închis pe Hansel într-o cuşcă şi îi dădea tot feluri de bunătăți. Hansel însă şi-a dat seama că vrăjitoarea vrea să se îngraşe ca să-l mănânce. Din acest moment nu mai beneficia de plăcerile care-i stăteau la dispoziție ci se gândea la viitor.

Aici iese în evidentă Şarpele încolăcit, integrarea inconştientă în natură şi aspectul de Marea Mamă a lui Lilith. Să ne gândim la cele spuse despre Marea Mamă şi despre victima. acestea au manifestări fizice şi corporale. De aceea este de înțeles de ce cere de multe ori sacrificii materiale Luna Neagră în Taur. Mai ales atunci dacă vrem să rămânem mult timp în muntele lui Venus. Unul dintre demonii acestei constelații se numeşte „comoditate. „După cum am amintit deja, demonul nu toate fi recunoscut, nu putem lupta împotriva lui sau nu-l putem îmbrățişa dacă ne-a înghițit, dacă stăm tocmai în stomacul lui. În întunericul de acolo căutăm alinarea în cutiile de ciocolată, şi prin faptul că nu ne gândim la viitor. Dar Lilith Marea Zeiță cere conştiință. Cei care au o asemenea Lună Neagră în majoritatea cazurilor nu vor să urmeze un tel mai elevat şi să devină conştienți. Mai degrabă o iubesc pe Marea Mamă care după cum se ştie revendică sânge sau sacrificii materiale.

Această Lună Neagră trezeşte în noi o mare teamă de pierdere şi de sărăcie. Ca să evite această teamă mulți adună cu motoul: ” Fac economii din timp pentru sacrificiu”. Si să nu fie lumea prea profană mulți subtilizează lucrurile acestea. Plăcerile devin din ce în ce mai subtile, mai şlefuite. Să ne gândim numai că Venus a făcut tot posibilul ca să disperseze primele îndoieli ale lui Tannhauser-a crescut plăcerile. Tannhauser totuşi la un moment dat a plecat. Şi astfel am şi ajuns la asceți. La această Lună Neagră de multe ori oamenii refuză radical plăcerile senzuale şi sexualitatea. Ei consideră pe Lilith /Istar şi pe Marea Zeiță numai o curvă. Desconsideră şi dezapreciază corpul, hrana şi materia şi au un dispreț față de tot ce se leagă de lucrurile lumeşti. Vor să urmeze numai scopuri „elevate” spirituale şi mentale.

Cu o astfel de Lună Neagră mulți trăiesc alternativ aceste două extreme. Să ilustrăm cu cazul unei femei: Numai ce a părăsit muntele lui Venus deja îşi disprețuia şotul, care tocmai mânca carne prăjită cu sos - şi firesc din interesul ei - vroia să-l poarte cu ea de la un grup de meditație la altul. Ca să se trezească!Se plângea că şotul ei e atât de comod şi nu este interesat de lucrurile mai elevate. „Mai noi instalezi nişte reguli ca şi papa” - spunea şotul. Amândoi aveau Lilithul în Taur, si când am auzit povestea lor mi-am adus aminte de Tannhauser. La această Lună Neagră de multe ori apar asemenea dualități. Din când în când proiectează asupra altora partea lor comodă şi nu le place starea statică a partenerului. Pe de altă parte cei care trăiesc plăcerile vieții nu înțeleg de ce s-au întâlnit cu un asemenea chițibuş, sau de ce au ales un nebun spiritual.

Aici două axe se lovesc şi formează o „cruce”. Axa orizontală simbolizează relația noastră cu treburile lumeşti, axa verticală creşterea noastră spirituală. Luna Neagră în Taur arată o tensiune interioară puternică între cele două lumi, putem spune că „simbolizează sacrificiul necesar, care se află la întâlnirea celor două axe. Am spus că fără sacrificiu nu intrăm în legătură cu lumea transcendentală. Roberto Sicuteri spune despre acestea:. Taurul, ca păzitorul axei lumii, are un destin transcendent. Să intersectăm acum axa orizontală cu un subiect profan, în spatele căruia de fapt stă o dorință spirituală: tulburările de a mânca! Si la modul acesta se poate trăi tematica Lunii Negre. „Mă frustrez de alimente sau consum prea mult, mănânc numai ca să vomit pe urmă”. Anorexia şi bulimia sunt fenomene frecvente în era noastră.

Feminitatea, refuzarea corpului şi a sexualității se leagă strâns una de alta. Marion Woodman în cartea „Împlinirea şi vindecarea cu Marea Mamă”, prezintă foarte bine această problematică, si iluminează relația dintre obiceiurile de a mânca,

dependentele şi spiritualitatea. Cartea amintită ne ajută să ne aprofundăm în această Lună Neagră. Să vedem din nou povestea lui Tannhauser. Cere iertare de la papa - şi într-o variantă - nu-l primeşte şi din cauza asta se retrage în viaţa lui obişnuită. În varianta a doua toiagul lui înfloreşte, si astfel ştie că a fost iertat. A primit iertare directă, astfel poate să se ierte şi singur. A îngenunchiat ştiind că este liber şi a fost salvat. Bine dar ce face în continuare? Asta deja nu mai ştim. Nici nu are importantă dacă a devenit călugăr sau s-a întors în muntele Venus, pentru că a căpătat o nouă conştiinţă. Dacă suntem liberi putem alege. Un bărbat spunea despre lucrurile acestea: „De multe ori am experimentat în viaţă, că ceea ce pot să las, îl şi primesc". Dacă învăţăm să aducem sacrificii, atunci atitudinea noastră de sau-sau în multe cazuri a fost înlocuit cu "şi-şi". În cazul acestei Luni Negre poate să însemne: " Minte sănătoasă în corp sănătos". Sau: " pot să posed şi asta nu exclude spiritualitatea". Astfel putem micşora jocul de umbre între lumea materială şi cea spirituală.

Lilith intermediază între aceste două lumi, şi această funcţie a ei este foarte accentuat în cazul acestei Luni Negre. Acei oameni care au o astfel de Lună Neagră şi reuşesc să iasă din şabloanele obişnuite, şi-au găsit propriul lor drum şi de multe ori devin faruri şi ghizi şi pentru alţii. Sunt creativi şi beneficiază din forţa modelatoare a acestui semn, şi folosesc lucrurile acestea şi în meseria lor. Se dedică domeniilor creatoare, spirituale în timp ce plini de recunoştinţă şi cu atenţie beneficiază de „plăcerile muntelui lui Venus".

2. 02. 4. - Luna Neagră în Scorpion şi aspectele sale cu Pluton

Salome urma şcoala preoteselor unde printre altele a învăţat şi arta de a dansa. Se mişca minunat şi toată lumea care o vedea dansând se arunca în faţa picioarelor ei. Astfel a păţit şi Herode, şotul mamei sale. O inspira în timp ce dansa şi profita de orice ocazie s-o roage să danseze. Salome refuza; pentru că a crescut în libertate fizică şi spirituală şi dansa numai când vroia.

Herod a arestat un profet cu nume Ioan, care o acuza şi o numea pe ea şi pe mama ei păcătoasă, si stricată. Salome a coborât de mai multe ori în închisoare să vorbească cu el despre lucrurile acestea, dar bărbatul ascet condamna trupul şi dorinţa lui Salome. Într-o zi Salome a început să danseze în faţa bărbatului şi a observat că bărbatul devine foarte agitat şi reuşeşte să-şi controleze cu greu corpul şi senzaţiile sale. Salome a început să râdă şi l-a lăsat în pace.

Peste puţin timp Heros iar o ruga să danseze. A spus că împlineşte orice dorinţă a lui Salome ca recompensă. Salome a fost de acord - şi a cerut capul lui Ioan. Herod a fost şocat, considera o nebunie cererea, dar dorinţa lui a fost mai puternică ca conştiinţa. Salome a dansat şi a primit capul lui Ioan pe o tavă de argint.

Au adus sacrificii lui Hades/Pluton cu faţa întoarsă pentru că se temeau de el. Se întorc şi de Lilith când se apără cu amulete fată de ea, se tem la fel. Chiar şi astrologii de multe ori vorbesc plin de contradicţii despre Pluton şi Lilith. Foarte mulţi nici nu le deosebesc pentru că amândoi se leagă de tabu, de sacrificiu, de umbre şi de demoni. La prima privire e şi greu. Hades este aşa zisul Zeus chtonic, domnul lumii întunecate. O singură dată s-a prezentat în lumea de sus când a furat-o pe Core, soţia lui de mai târziu. Pluto deci este acolo dar nu se arată.

Lilith se prezintă, totuşi avem nevoie de timp ca s-o recunoaştem. Si ea este doamna întunericului, mai ales de când a devenit soţia lui Samael. Este în legătură şi cu lumea umbrelor, şi astfel (la tranzite) intermediază conţinuturile acestei lumi. Pluto este domnul lumii întunecate şi sarcina lui este transformarea, simbolizează moartea şi reînvierea, iar Lilith intermediază între oameni şi Dumnezeu. Lilith e psihopomp, Pluto nu. Pluto dictează tema, Lilith predă verdictul. Joelle de Graveleine o dată a numit-o pe Lilith „verdict" şi aş vrea să iluminez semnificaţia acestui cuvânt. Cuvântul verdict nu este folosit numai pentru decizia tribunalului, şi atunci când luăm o decizie în noi, dacă avem cunoştinţe şi suntem capabili să luăm o decizie. Tot aşa putem interpreta şi efectele lui Lilith în horoscop. Ori nu înţelegem nimic şi o

percepem ca pe un verdict al judecătorilor, o decapitare, o ghilotină sau ca pe o recunoaştere profundă, o înțelegere, adică capacitate de decizie.

Dacă în horoscop Lilith se află în aspect cu Scorpion sau cu Pluton atunci iese în evidentă decapitarea şi ghilotina. Respectivul are nevoie de un puternic autocontrol şi trăieşte puternic în starea de „sau-sau" ceea ce înseamnă că controlul total este urmat de o desfrânare totală. Am ales povestea lui Salome şi Ioan, pentru că reprezintă două lumi total diferite: bucuriile senzuale şi plăcerile corpului față-n față cu concepția spirituală de viață. Nici ei n-au găsit în sistemul lor de valori varianta "şi-şi", aşa cum nici Adam şi nici Lilith n-a găsit-o; varianta „sau-sau" în cazul acesta devine o castrare. Capul lui Ioan a fost separat de trunchi, adică a fost decapitat.

Am cercetat motivul decapitării în artă, şi am descoperit că oamenii care în literatură sau în pictură se ocupă cu predilecție cu această temă în majoritatea cazurilor au Lilith în aspect cu Pluton sau cu Scorpion. (La final în anexă o să mai ilustrez lucrul acesta cu exemplul lui „Artemisia Gentileschi") Influenta excesivă a mintii sau lipsa totală se manifestă şi în domeniul sexualității. Sexualitatea şi senzualitatea este ori refuzată ori considerată singurul instrument pentru depăşirea limitelor şi cedarea autocontrolului. O femeie care o asemenea Lună Neagră mi-a povestit că la partenerii ei foarte controlați îi şopteşte în urechi din când în când: " dă-mi mie capul tău!"

Mai există şi un alt subiect care este legat de Scorpion, şi apare pregnant la această Lună Neagră. „Ori fac totul aşa cum mi-am imaginat (cu capul) sau distrug totul chiar şi pe mine însumi. „Latura radicală a lui Lilith iese aici în evidentă. Dacă în perioadele schimbării nu înțelege că trebuie să aducă un sacrificiu de eu simbolic, adică trebuie să-şi părăsească vechea identitate, atunci din când în când poate să aibă loc şi sacrificiu de sânge. Sinuciderea este de fiecare dată o dovadă - că dintr-un anumit motiv - omul nu şi-a folosit forța, ca să moară încă în această viață şi să înceapă o viață nouă. Pe parcursul cercetărilor mele când am verificat horoscoapele celor care s-au sinucis, de multe ori am găsit Luna Neagră în Scorpion sau în aspect cu Pluton (sau în casa a VIII-a). Într-un caz n-am găsit această poziție, dar în momentul sinuciderii Pluton în tranzit se afla în opoziție cu Lilith. În majoritatea cazurilor şi partenerii şi rudele sinucigaşilor au o poziție similară dar ei trăiesc în oglindă tema respectivă.

Unii definesc sinuciderea ca o ucidere pe care nu faci pe un alt om ci pe tine însuti. Să inversăm acest conținut. Sunt oameni care cu existenta lor ne forțează ca să ne transformăm, adică să lăsăm ca identitatea noastră să moară. Dacă negăm lucrul acesta pentru că credem că înseamnă nimicire, atunci invers, din uciderea - eului simbolic poate să fie şi ucidere. Pentru lucrul acesta este la îndemână uciderea numelui cuiva, cu atât mai mult că se poate face fără pedeapsă.

La această Lună Neagră de multe ori apare calomnia. Acesta este o modalitate ca „să scăpăm de cineva". Controlul, dominația, perfecțiunea şi puterea de multe ori se îmbină şi adversarul este lipsit de putere. Dacă cineva se simte neputincios atunci de multe ori apelează la calomnie fată de adversar. Atunci pornesc luptele şi jocurile de putere. Infractorul se contopeşte cu victima şi „biata victimă" se transformă într-un făptaş setos de sânge, şi cel care cu câteva minute mai înainte avea încă putere deplină, acum stă neputincios în fața calomniei.

De multe ori putem ieşi numai atunci din jocurile acestea dacă facem o pauză, aşteptăm, sau mai bine zis ne predăm în fața procesului şi avem încredere în el. Acesta este lecția lui Pluton; si tema asta e bine cunoscută şi de Lilith. Si numele ei a fost murdărit şi chiar şi astăzi pare aşa de puternică pentru mulți, că mai bine o gonesc şi în continuare nu cumva să se întoarcă. La calomnie însă pierde fiecare participant: cel care vorbeşte, care ascultă şi cel care este calomniat. Putem spune făptaşul, cofăptaşul şi victima. La sfârşitul acestui capitol povestesc întâmplarea celor trei surori pentru că o consider foarte potrivită. N-are rezolvare totuşi arată că provoacă calomniile o spirală distructivă.

Să vedem acum o altă temă din domeniul jocurilor de oglindă. Să aruncăm o privire asupra omului care tine în mână o oglindă de mână în timp ce stă în faţa oglinzii de perete, ca să-şi vadă părul în spate. Vede speriat că într-un loc începe o chelie. Sunt anumite lucruri pe care le observăm numai atunci dacă avem două oglinzi; sunt acele lucruri care dorm într-un colt absolut mort. Să rămânem în continuare la analogia cheliei. Asta poate fi acceptat sau purtat dar mai există şi posibilitatea ca părul ce ne-a mai rămas să pieptănăm altfel, ca să acoperim chelia. Dar putem cumpăra şi perucă sau supliment de păr. Fiecare singur decide ce alege. Este neplăcută numai situaţia când omul acoperă aşa de bine chelia că uită şi el, sau neagă şi se înfurie de fiecare dată dacă cineva face aluzie la lucrul acesta.. Sau atunci când ironizează pe alţii din cauza cheliei. Acestea în general sunt jocuri de umbră. De ce am amintit acest exemplu banal?

Pluton şi Lilith simbolizează umbra În cazul acestei Luni Negre de multe ori umbra rămâne în umbră. Asta pare foarte complica! Ca să înţelegem pas cu pas, prima dată să ne uităm în prima oglindă. Aici găsim o dorinţă puternică de a verifica, care ocoleşte întunericul sau pictează lumea în roz. Experienţele dureroase sunt numite imediat „recunoaşteri minunate şi importante". N-avem ce să spunem împotriva acestor lucruri - dar ca să rămânem la exemplul separării capului de trunchi - poate să apară şi situaţia că o ucide imediat şi neagă ceea ce a provocat durere. Nu lasă ca sentimentele dureroase, furia, tristeţea să apară pentru că ele par ameninţătoare. Totdeauna „îl înţelege" pe celălalt, lumea lui e numai bunătate şi tolerantă. Dar în corpul lui de multe ori se petrece un război.

Asta a fost imaginea primei oglinzi. Acum să vedem pe cel de al doilea, care arată partea din spate. Sunt oameni care ironizează pe alţii, pentru că nu-şi recunosc partea lor întunecată. „Pe cei care gândesc pozitiv" îi ironizează râd de ei, dezapreciază, si ca să nu ajungă la un asemenea comportament, tot timpul scormonesc în lumea lui Hades. O agresiune este urmat de altul şi caută în ei înşişi cu plăcere părţile sadice şi de vrăjitoare cu strigarea „toate acestea eu sunt!" „Eu mă uit la umbra mea, aduc lumină în iadul meu!" - pronunţează. Senzaţional şi ne-am putea aminti din nou la imaginea decapitării şi separării şi întreb: Unde este aici pată oarbă? În lumină? Nu se ascunde o dezapreciere în străduinţa de a căuta peste tot răul, ca să-l descoperim şi să-l mântuim? Nu poate să existe nici un pic de întuneric în mine?

Dacă mă scufund permanent în lumea lui Hades ca să mântuiesc un demon, atunci în spatele acesteia nu se ascunde strădania ca să fie lumină cât mai repede peste tot? Care demon mă urmăreşte acum ca să mă îndrept şi să mântuiesc? Un inchizitor spaniol? Un guru fals? Deci este vorba din nou despre aceea lume, unde există numai lumină? Aici Hades este o umbră care se află în umbră. Pentru această perspectivă din când în când avem nevoie de a doua oglindă.

Luna Neagră aflată în aspect cu Pluton vrea să ne înveţe sacrificiul. Dacă sacrificiul este corporal atunci organele sexuale sunt afectate. Poate să apară avortul sau naştere moartă, uneori operaţia organelor de reproducere. Sau respectivul devină o victimă a sexualităţii. Lilith în legătură cu Marea Zeiţă, aici revendică şi aduce conştientizarea legată de sexualitate. Am văzut deja cazuri când s-au întâmplat ambele variante. O femeie care în copilărie a fost nevoit să suporte experienţe sexuale neplăcute şi din cauza asta se simţea rea şi devalorizată, mai târziu îşi măsura propria ei valoare prin sexualitate.

Numai în sexualitate simţea că cineva se ocupă de ea, şi-şi măsura propria ei valoare prin dorinţa celuilalt. A fost nevoită să se legitimeze acolo unde avea cea mai mare rană. Cu ajutorul unei terapii a învăţat să nu-şi desconsidere sexualitatea, ceea ce în cazul ei a însemnat ca să nu se califice prin asta. Paralel cu terapie (Pluto atunci tranzita peste Lilith în Scorpion) a cunoscut un bărbat cu care avea experienţe transpersonale despre sexualitate. Nu se ştie clar dacă terapia a favorizat această relaţie sau relaţia a ajutat succesul terapiei. În orice caz femeia spunea: " A devenit

ceea mai minunată trăire pentru mine ceea ce a fost cea mai mare durere. „O formulare cu adevărat homeopatică!”

Lilith în aspect cu Pluto arată lumea extremelor, care revendică trăiri dramatice şi atrage tot timpul situațiile extreme. Această poziție reflectă dualitatea vieții şi a morții. E de înțeles că ne temem de ea. Nu este vorba să nu ne temem ci să învățăm să trăim cu temerile noastre. Pluto ne învață să murim şi să reînviem, Lilith ne învață ciclicitatea. Potrivit unei vechi ziceri: ” Mori, ca să poți trăi!” Această propoziție devine sarcina centrală a vieții ca să evităm starea de mort-viu (vampă sau zombi). Pluton este numit şi bogat. Lilith intermediază. De aceea această Lună Neagră promite o legătură excelentă cu inconştientul, adică cu lumile interioare, de adâncurile cărora putem să ne adăpăm şi astfel să devenim inițiatori.

2. 02. 5. - Calomnia - CELE TREI SURORI (E. Gorion, Fântâna lui Iuda)

A fost odată un om care avea trei fete, una fura, a doua evita munca, a treia bârfea.. A venit la ei odată un prieten al tatălui care avea trei băieți, si a vrut să ceară mâna fetelor pentru fii lui. Dar tatăl a zis: ” fetele mele nu merită ca să fie soțiile fiilor tăi”. „De ce? „ - a întrebat prietenul. „Pentru că una fură, a doua e leneşă iar a treia răspândeşte bârfe” - a răspuns tatăl. Tatăl băieților a spus însă: ” Eu vreau totuşi să le dau băieților mei”. Si le a luat pe cele trei fete, le a dus în casa lui şi e a dat băieților Dar cum s-a descurcat socrul cu cele trei doamne tinere. Cea care fura avea sarcina să aibă grijă de averea lui, cea leneşă a devenit supraveghetoarea sclavilor, iar bârfitoarea îl vizita în fiecare dimineață şi îl întreba cum se simte.

După un timp a venit tatăl fetelor să le viziteze. Cea care fura şi era leneşă îl lăudau şi spuneau: ” Tată, lăudat să fi că ne-ai adus în această casă că aici avem toată comoditatea. „Bârfitoarea însă a spus: „Blestemat să fi! Fiecare om o mărită pe fiica lui cu un singur bărbat, tu însă m-ai măritat cu două: cu tata şi cu fiul Dacă nu mă crezi ascunde-te sub patul meu şi o să vezi ce se întâmplă. Cum pleacă şotul meu la lucru deja vine socrul cu fel de fel de propuneri”

Tatăl s-a ascuns sub patul fetei şi în curând chiar că venea socrul şi cum obişnuia o saluta pe tânăra doamnă: se apleca asupra ei ca să-i sărute capul, cum obişnuia în fiecare zi.

Femeia însă a spus: „Du te de aici, tatăl meu a venit. „Tatăl a crezut sub pat că prietenul lui a făcut vreun lucru păcătos a sărit de sub pat şi l-a omorât pe bătrân. Băieții când au văzut că tatăl lor a murit l-au sufocat pe socrul lor. Bârfitoarea tocmai era în camera femeilor ca să-şi plângă tatăl, dar şi ea a fost ucisă. Vezi, **calomnia poate ucide trei oameni: pe cel care spune, pe cel care ascultă şi pe cel calomniat**. Dar cel care crede calomnia este şi mai tare lovit de pedeapsă decât cel care o răspândeşte.

2. 02. 6. - Luna Neagră în Gemeni şi aspectele sale cu Mercur

Dorian Gray a fost un bărbat pasional, de o rară frumusețe şi cu radiații puternice. La un prieten de al lui pictor, care a făcut un tablou cu el s-a întâlnit cu Lord Henry, un om rece şi cinic care ucidea cu vorbe şi experimenta ce efecte poate să obțină prin asta. Distracția lui preferată a fost că nimerea punctul cel mai dureros al celuilalt şi analiza ştiințific pasiunile oamenilor. L-a nimerit din plin şi pe Dorian Gray care s-a otrăvit de cuvintele Lordului. Dorian Gray s-a schimbat a devenit din ce în ce mai rece şi îngâmfat, si a început să analizeze viața cinic.

Portretul făcut de prietenul lui pictor îl arăta tânăr şi fermecat pe Dorian, si când l-a văzut era impresionat de propria lui frumusețe. Dar în acelaşi timp era chinuit de gândul că este muritor. „Imaginea asta va rămâne etern tânăr iar eu mă îmbătrânesc. Mi-as da sufletul dacă ar putea fi invers. „- se gândea în sinea lui. Dorința lui s-a împlinit. Gray trăia fără complexe, a zdrobit inima multor femei, şi-a ucis prietenul, trişa - dar avea o înfățişare angelică. Tabloul însă s-a schimbat, oglindea dispreț, cruzime şi şiretenie. Dorian Gray era fermecat de acest joc dar şi speriat şi a analizat

schimbările cu un interes ştiinţific. Până la urmă a ascuns tabloul în pod, l-a acoperit şi se uita la el din ce în ce mai rar.

Într-o zi însă s-a trezit conştiinţa - ştia că este tabloul - dar nu mai simţea. A fost cuprins de teamă, a vrut să fie cuminte. Repede a făcut o faptă bună şi a fugit la tablou ca să vadă schimbarea. Într-adevăr s-a schimbat: în jurul gurii a apărut o nouă trăsătură, prefăcătoria. Dorian Gray nu putea să suporte privirea tabloului. A luat un cuţit şi a tăiat tabloul. În momentul acesta cu un strigăt îngrozitor a căzut. L-au găsit mort cu un cuţit în inimă, era bătrân şi plin cu riduri. Lângă el se afla portretul nevătămat al unui tânăr angelic.

Povestea despre tabloul lui Dorian Gray simbolizează Luna Neagră. Terenurile ameninţătoare ale sentimentelor sunt reprimate, analizează, raţionează. Lumea lui se caracterizează de un intelect rece şi de cinism. Laturile sale întunecate sunt exteriorizate, printr-o imagine sau proiectate asupra unui alt om. Dorian Gray vede imaginea şi intelectual ştie că acesta este „eu sunt" dar deja nu simte nimic. El manifestă separarea, stă în afara propriului eu, si se uită din exterior. Intelectul său devine un demon deci în oglindă vede numai un demon.

Friderich Weinreb asociază analiza lumii cu Lilith. O consideră un demon, care conduce în rupere şi în îndoială. Poate să fie şi aşa dacă o identificăm cu Şarpele care coboară. Dar noi o legăm şi cu Şarpele care se ridică, si astfel este şi ghid nu numai ispititoare. Cunoaşte totalitatea omului şi îl ajută în obţinerea acestuia. Este psihopomp, adică ghid spiritual la fel ca şi Hermes/Mercur. Pe bastonul lui Hermes sunt şerpi care se ridică, si simbolizează mântuirea. Dacă am separa pe Lilith de această dimensiune - şi am considera-o numai demon - asta ar însemna că în primul rând am întâlni pe ea în această ipostază. În sistemul patriarchal intelectul domină asupra „valorilor feminine" Deci n-ar exista un psihopomp feminin cum este Lilith? Sau s-a subordonat unui psihopomp masculin? Lilith şi Hermes amândoi sunt ghizi - şi intermediari!Amândoi aduc prin aripi visurile, Lilith este iniţiatoare, adică aduce visuri iniţiatoare. Dacă Luna Neagră se află în aspect cu Mercur atunci de multe ori primim vise îndrumătoare.

Chiar şi atunci ne aflăm într-o relaţie bună cu inconştientul dacă sunt perioade când nu putem aminti de vise. Inconştientul simbolic este ilustrat cu marea, si ea este una dintre tăriile lui Lilith. Aşteptăm deci plini de recunoştinţă imaginile acelea pe care ne aduce în dar din inconştientul nostru. O sarcină la această Lună Neagră ar fi că acceptăm acest dar, să o luăm în serios, deci să avem încredere în el şi să ne dezvoltăm intuiţia.

Sunt oameni care dau mai departe darul pe care ei nu-l pot aprecia. Dacă dăm altcuiva acest „dar nocturn" atunci va inspira pe alţii. Acei oameni care o astfel de Lună Neagră, din când în când sunt incredibil de intuitivi, dar nu prea apreciază acest lucru. De multe ori, numai aşa, folosesc pentru alţii această capacitate şi pentru ei nu. Pentru ei, intuiţia este o posibilitate la îndemâna oricui, sau ajutorul de rang inferior al intelectului şi raţionamentului.

As vrea să ilustrez cu exemplul unei femei. Ea este „una dintre fiicele patriarhatului", orientată spre performantă, inteligentă şi cu o capacitate de exprimare. Dezapreciază aşa zisa „parte feminină", si o pune în slujba imaginii raţionale despre lume. Are o intuiţie foarte dezvoltată şi nu o urmează. Foloseşte numai ca să facă jocurile de cuvinte şi mai potrivite şi mai amuzante, scoţând în evidentă capacităţile ei intelectuale. Observaţiile ei ucigătoare ne amintesc de Lord Henry.

Vocabularul bogat şi priceperea intelectuală poată să devină un idol la această Lună Neagră. Asta va fi măsura valorilor. Dacă ceva nu corespunde acestei măsuri atunci porneşte nimicirea - în noi înşine şi la fel şi în celălalt. Verdictul cam aşa sună: " Sunt tâmpit, cu o percepere greoaie, neinstruit, fără umor, deci sunt un nimic. „Dacă ne apreciem deja de mult timp atunci se inversează această dezapreciere, ca să

fim din nou mai bine. Astfel e de înțeles de ce căutăm „imagini de adversari intelectuali” la această Lună Neagră.

Cei cu predispoziții sentimentale şi intelectuale aici se dezapreciază. Este important să observăm care identitate (parte) din noi iese pe scenă într-o anumită situație. În relația de cuplu de obicei sunt deja roluri bine cristalizate, în cercul de prieteni sau în mediul mai apropiat din când în când schimbăm identitățile, ceea ce înseamnă: „oricare parte din mine se prezintă totdeauna o completez cu alții”. Cu cât e mai rațional unul cu atât e mai irațional celălalt. O femeie care din când în când este „executată intelectual” (ea a spus astfel) de şot, sare asupra lui cu furie în momentele acestea, ca pe urmă să se retragă plângând şi fără speranțe. Soțul rămâne rece şi canalizează durerea soției, şi o atacă cu comentarii şi mai cinice. Bărbatul are şi cunoştințe psihologice şi astrologice şi ştie intelectual că „dragonul” este al lui, dar nu-l simte deloc. Se uită cu o privire rece asupra imaginii, care în acelaşi timp îl şi atrage şi îl lasă indiferent.

Mai adaug şi întâmplarea unei alte femei, care cunoaşte foarte bine această dinamică. De multe ori este calificată ca fiind „fără exprimări”, si cei din jur o urmăresc cu sânge rece. Dar şi ea tot aşa se uită la lume, observă, analizează - şi le transpune în artă. Pictează cu pasiune parcă posedată, si ştie foarte bine să ilustreze demonul. Tablourile sale prezintă excelent caracteristicile esențial e „si ridică vălurile demonului”. Portretele sale uneori sunt groteşti dar incredibil de vii. Imaginile sunt potrivite, si oamenii le privesc uneori îngrozite; parcă pătrund în tainele omului şi sunt indiscrete.

O altă temă a acestei Luni Negre va fi mai clară dacă ne amintim de şarpe; de prefăcătorie, de otravă, de ispitire şi de istețe. Punctul sensibil aici este bârfa şi judecarea. Chiar şi acei oameni care de altfel sunt corecți şi tăcuți devin indiscreți când Luna Neagră tranzitează asupra lui Mercur; asta îi poată forța la recunoaşterea unor părți ale personalității de care nu ştiau până acum. Preconcepțiile aici au un final tragic. O femeie a exprimat în felul următor: ” Nu ştiu, si pricep cu greu, pentru mine este un lucru foarte important cinstea, dar cred că şi eu sunt perfidă”. În clipa asta a fost incredibil de cinstită.

Această Lună Neagră foloseşte ca armă vorba şi tăcerea. Celălalt este deconectat printr-o avalanşă de cuvinte sau nimicită prin tăcerea consecutivă. Dacă nu-l putem învinge pe celălalt cu cuvinte atunci devenim tăcuți. Cei care au o astfel de Lună Neagră de multe ori suferă din cauză că sunt asaltate de către partener cu cuvinte, sau îşi construieşte un zid prin tăcere. Subiectul conflictelor de multe ori este că nu vor să între în adâncimi. O posibilitate ca să cercetăm profunzimile Lunii Negre este scrisul. Astfel îl putem ajunge pe celălalt. Alte posibilități de a se apropia este muzica, unde amândoi tac, dar totuşi cuvintele ajung la destinația lor. Hermes/Mercur a pregătit un fluier de păstor lui Apollo. I-a dat ca să-l împace. Apollo a primit fluierul care era instrumentul lui Dionisos şi în muzică s-au regăsit din nou.

2. 02. 7. - Luna Neagră în Săgetător şi aspectele sale cu Jupiter

În anul 1182 în timpul războaielor-religioase - puterea bisericească era în conflict cu puterea lumească, deci era conflict şi între papa şi împărat. Clerul se caracteriza prin lene şi indiferentă, prelatul vroia să obțină prin diferite metode bani şi putere. Astfel s-au născut şi au înflorit multe secte.

În această lume s-a născut Sfântul Francisc de Assisi, ca fiul unui bogat negustor. Era un tânăr sentimental şi plin de foc, care se entuziasma după povestirile de vitejie şi romanele cu cavaleri. De multe ori îl însoțea pe tatăl său prin drumurile de afaceri şi era un oaspete bine primit la orice eveniment sau serbare culturală. Francisc a adunat în jurul lui pe tinerii aristocrați din Assisi - el nu era aristocrat-pentru că avea două calități care erau mai semnificative decât titlurile: era bogat şi avea cavalerism. Era bogat şi darnic (cu banii tatălui) îi susținea pe nobilii fără bani,

si îi făcea datori. Cu Francisc s-au purtat ca şi cum ar fi fost cavaler şi nobil, şi lui îi plăcea viaţa asta liniştită.

Dar a intervenit schimbarea. Francisc s-a îmbolnăvit. A intrat într-o oboseală psihică şi fizică, care a durat mai multe săptămâni. Au luat sfârşit cinele şi chefurile. După ce s-a însănătoşit a vrut să-şi dedice viaţa unor scopuri nobile, şi luat parte pe lângă papa în războaiele religioase.

S-a îmbolnăvit din nou. În timpul acestei boli a avut viziuni, şi a auzit chemarea glasului interior. Din nou s-a petrecut schimbarea. Şi-a negat viaţa lui de până atunci. S-a rugat şi a făcut post, a dat săracilor tot ce avea, şi a renunţat şi la moştenire. Era ironizat de cetăţenii din Assisi şi renegat de tatăl lui. Francisc s-a îmbrăcat în haine de călugăr, s-a izolat şi din clipa acesta şi-a sacrificat viaţa lui Dumnezeu.

În ebraică săgetătorul se numeşte „kesche", ceea ce înseamnă săgeată. Să ne gândim numai la simbolul Săgetătorului, centaurul care tine în mână arcul şi săgeata. Partea inferioară a centaurului este animal, care arată partea instinctuală, sălbatică, partea superioară a corpului este om, care trage săgeata în înălţimi. Una dintre sarcinile lui principale este să înveţe să lege aceste două dimensiuni. La această Lună Neagră creşte tensiunea între aceste două lumi. Idolatrizează sau refuză cu totul lipsa măsurii, comoditatea, belşugul şi plăcerile. Luptă permanent împotriva lumii desfrânate, îşi doreşte cinste şi glorie, si apreciază foarte mult ideea libertăţii. Ironizează lenea în care bineînţeles suferă numai alţii.

Lilith este asociat cu Şarpele. La această Lună Neagră apare şi calul. Calul reprezintă libidoul, şi C. G. Jung vede în el şi simbolul aspectului erotic - priap. Calul la fel ca şi Şarpele este un simbol sexual. Astfel devine de înţeles de ce devine în cazul acestei Luni Negre sexualitatea o arenă în care lucrurile elevate şi cele josnice se luptă între ele. Extazul este urmat de ascetism şi invers. De multe ori aceste două părti sunt greu de legat. Mulţi proiectează asupra femeilor această dualitate.

Acei bărbaţi care au o astfel de Lună Neagră de multe ori caută o femeie pasională, în care astăzi se pierd iar mâine o pedepsesc şi o disprețuiesc. Sau caută femei în care nu funcţionează instinctele sexuale pentru că consideră că ele nu vor scoate la iveală „partea animalică a corpului lor. „Ei cred că deja sunt aproape de glorificare. Femeile cu o astfel de Lună Neagră ocazional joacă rolul de preoteasă, care din când în când mai are nevoie şi de sclavi din carne şi oase. De multe ori găsim polarizări între femeia „spirituală" si bărbatul care are exclusiv interese materiale; polul opus poate fi chiar şi „ispitirea lui Sfântul Anton". Sfântul trebuie să deconspire ispitirea demonică a „animalului-femeie". Lilith salută!

La această Lună Neagră religia, imaginea de lume, credinţa, dreptatea, cinstea, respectul au un rol important. Si fanatismul este un musafir des şi paleta este largă: " de la fanaticii dreptăţii" se întinde până la fanaticii politicii. Aici într-adevăr poate să bântuie lupta cuplului străvechi „cine să fie jos şi cine să fie sus. „Războaiele religioase şi polemici despre viziunea asupra lumii sunt foarte frecvente. Libertatea este cuvântul cheie şi în relaţii. La cea mai mică limitare sau revendicare reacţionează prin fugă. Ţinta evadării poate să fie vârful unui munte, regiunile mai înalte sau „muzica şi femeia frumoasă" într-o cârciumă. Repertoarul evadării se întinde între Mount Blanc şi Chianti Classico.

Lumile aparent neîmpăcabile la această Lună Neagră de multe ori sunt reflectate şi de părinţi. De multe ori provin din diferite culturi, ţări, religii sau au o pregătire foarte diferită. Lumea şi sistemul de valori al unuia dintre părinţi este puternic atacat de celălalt, ca şi cum el ar fi de vină pentru dezaprecierea lui. Aici se crează un fel de dezrădăcinare, putem spune pe jumătate-orfan. Aici trebuie adus înapoi ţapul ispăşitor, ca să evităm probele.

Ilustrez cele spuse cu întâmplarea unui bărbat. Tatăl lui era german, mama evreică. Si-a renegat mama nu şi-a recunoscut-o. S-a identificat numai cu valorile tatălui, ceea ce se vede şi astăzi în activitatea lui politică. În acest domeniu este

atacat de multe ori şi se străduieşte să fie văzut deschis, tolerant şi prieten al oamenilor. Ar putea neutraliza multe atacuri care se referă la tatăl său hitlerist dacă ar povesti despre mama lui. Si ar dispersa cu totul orice vânt dacă ar declara că el însuşi s-a însurat cu o evreică. De soţia lui fuge tot aşa cum fugea şi de mama lui, si recunoaşterea este plasată în domeniul politicii. Se pare că se teme mai puţin de politician decât de soţie.

Să ne întoarcem acum la Sfântul Francisc. La această Lună Neagră sunt mulţi mistici dar puţini sfinţi. Sfinţenia falsă este vălul Lunii Negre. În faţa acelui mistic care nu vrea să ştie nimic despre lume, esenţa rămâne acoperită. La fel ca şi în faţa omului public care nu vrea să recunoască tainele sfinte. Lilith intermediază între aceste două lumi. Corespunde cu Kundri care a ajutat-o pe Parsifal să-l găsească pe Gral. Kundri nu este deloc un îngeraş zâmbitor. A apărut într-o formă îngrozitoare în faţa lui Parsifal a provocat-o şi a blestemat-o. Parsifal a trebuit să înveţe să aprecieze feminitatea. A trebuit să se împace cu ea, să înţeleagă misteriile feminine ca să cunoască esenţa. Astfel a devenit Regele Gral.

În multe legende celtice numai cu ajutorul Medusei îngrozitoare poate fi găsit Gralul. Simbolistica Gralului arată că izvorul vieţii şi reprezentanţii tuturor lumilor se găsesc în jurul lui. Vasul lui a fost sculptat din acel diamant care a căzut din coroana lui Lucifer. Este în legătură nu numai cu Cristul crucificat ci şi cu Kerunusul celtic, cu Odinul din nord, cu Plutonul din Roma, cu Hades şi Dionisos din Grecia. Gralul se află sub protecţia zeiţei. În simbolistică Gral este acompaniat de o bătrână urâtă. Aceste imagini pot fi importante în cazul acelora care au Luna Neagră în Săgetător. Dacă au învăţat şi această lecţie atunci săgeata lor poate să nimerească în ţintă. Tot urmări săgeata cu conştiinţa lor şi totuşi rămân aici pe pământ. Si pot învăţa şi altora arta tragerii cu săgeata.

Este important să învăţăm să avem încredere în imagini. Să imaginăm că coborâm la Lilith cu acel optimism pe care ne-a dăruit Jupiter, avem încredere şi credem în ceea ce vedem acolo, şi plini de încredere ne ridicăm din nou. Asta înseamnă că coborâm în adâncurile sufletului nostru, ca să ne hrănim de acolo şi ca să umblăm pe drumul nostru un instinct sigur, plini de încredere, si înţelegând rostul vieţii. O viziune minunată!La această Lună Neagră ne întâlnim cu o lume a imaginilor incredibil de bogată, si ar fi o risipă să le eliminăm de noi. Lilith ne oferă bogăţia ei, si cu ajutorul imaginilor, simbolurilor şi ritualuri ne conduce la forţa ei.

2. 02. 8. - Luna Neagră în Cancer şi aspectele sale cu Luna

Peter Pan, care nu vroia să crească trăia pe pământul lui Neverland. El este protectorul copiilor pierduţi, şi a acelora care cad din cărucior şi de cei care nu are nimeni grijă. Peter povesteşte despre el însuşi, că în copilărie a pornit la un drum de descoperiri, si în timpul acesta mama lui a uitat de el. Când a ajuns acasă uşa şi fereastra erau încuiate. Astfel a hotărât că-si uită mama. A zburat pe pământul lui Neverland şi ura pe toate mamele. Băieţilor care au venit pe pământul lui Neverland le-a interzis să pronunţe numele de „mamă", iar cel care avea tupeu şi a crescut a fost exmatriculat. Peter Pan a refuzat orice mamă şi totuşi peste tot pe ele le căuta. Avea o însoţitoare permanentă, o zână cu numele de Tinker Bell care îl ocrotea cu gelozie.

Odată Peter a zburat de pe pământul lui Neverland ca să-şi caute o mamă pentru el şi pentru ceilalţi băieţi. A zburat prin fereastră într-o cameră de copil şi a convins-o pe Wendy să meargă cu el. Wendy şi-a lăsat casa părintească şi a zburat cu Peter pe pământul lui Neverland şi a jucat rolul de mamă lui Peter şi a celorlalţi băieţi. Au construit o casă mică şi Wendy trăia ca Albă ca Zăpadă cu piticii. Peter accentua tot timpul că ei joacă numai că formează o familie, altfel s-ar fi simţit foarte bătrân.

O perioadă era bună joaca, dar de la o vreme Wendy şi Tinker Bell deveneau din ce în ce mai supărate pentru că vroiau să devină şi femei nu numai mame şi zâne bune. Peter nu înţelegea de ce sunt supărate fetele una pe alta. El mai degrabă si-ar fi dus luptă în altă parte.

Pe pământul lui Neverland trăia renumitul căpitan Hook, duşmanul vechi al lui Peter. Peter odată a tăiat braţul drept al căpitanului şi l-a aruncat la crocodil. Părea să fie gustos şi vroia să guste şi pârtile celelalte, de aceea crocodilul îl urmărea permanent pe Hook. Căpitanul şi piraţii lui au început să-l urmărească din nou pe Peter şi pe" familia" lui. După o luptă deşteaptă copii au câştigat. Hook a ajuns în stomacul crocodilului iar piraţii au fost ucişi. Wendy din hainele piraţilor a cusut haine noi la băieţi, iar Peter fuma fericit ţigările lui Hook.

Wendy odată s-a săturat de tot. S-a întors la părinţii lui şi s-a hotărât să crească. Băieţii au venit cu ea şi au dus o viaţă normală cu responsabilităţi. Numai Peter a rămas pe pământul lui Neverland împreună cu Tinker Bell. Din când în când o vizitează pe Wendy. În momentele acestea fata se preface mai copilă ca să nu fie atât de mare distanţa între ei. Dar până la urmă a crescut s-a măritat şi a născut o fetiţă. Într-o zi când a intrat în camera copiilor a văzut că fiica ei împreună cu Peter zboară prin geam. A înţeles-o şi a lăsat geamul deschis.

La această Lună Neagră ne întâlnim de multe ori cu aspectul Lamastum al lui Lilith, mama înghiţitoare. Aşa numita Luna „strălucitoare" si Luna Neagră merg mână în mână şi mama bună este prezentă împreună cu mama rea. Să ne amintim de Lamia care-si scoate ochii să vadă şi când doarme. O femeie care avea o astfel de Lună Neagră a trăit-o în felul următor: " Mama mă supraveghea permanent. M-am mutat la 1000 de km ca să scap de ea şi tot nu pot. Acum mă controlează prin vise. Are capacităţi de clarviziune sau de telepatie şi visează la modul că tot timpul ştie ce trebuie să fac. În visele sale vede viaţa mea şi ştie imediat care va fi următorul meu pas şi ce decizii voi lua. A doua zi mă sună si-mi spune comentariile ei. Asta e îngrozitor pentru mine, mă revoltă şi cred că nu reuşesc să scap din ghearele ei. Mă tem că şi după moartea ei mă va controla. „

Asta ne aminteşte de faza din povestea „Hansel şi Gretel" când vrăjitoarea l-a închis pe Hansel într-o cuşcă. În fiecare zi îi dădea cozonac ca să-l îngraşe şi să-l mănânce. Hansel o ducea bine dar era prizonier, prizonierul vrăjitoarei care controla totul. Oamenii cu o astfel de Lună Negară de multe ori au o mamă care controlează totul, îi îngrijeşte la modul exagerat, si reuşesc să scape de sub influenta ei cu greu. Pentru fiecare respiraţie de libertate trebuie să plătească un preţ mare. O astfel de mamă înnăbuşeşte încă din germeni orice fel de revoltă, mai ales cu „cozonac". Manipulează cu dragostea ei. Aceşti oameni părăsesc cu greu fusta mamei. Dacă o fac totuşi asta le încarcă conştiinţa.

Să vedem acum povestea lui Peter Pan. Urăşte pe mamele şi totuşi peste tot pe ele le caută. Acei oameni care au astfel de Lună Neagră de multe ori sunt legaţi foarte puternic de mame/doamne. Dacă se despart de mamă, repede caută un suplinitor de mamă în slujba căreia se pun. Aici ne întâlnim cu o contradicţie în legătură cu mamele şi cu femeile. Au cunoscut pe mamele lor în general „fierbinte-rece", imprevizibilă şi depindeau de mofturile ei, de oscilaţiile de dispoziţie. La prânz drăguţă, zâmbitoare, călduroasă, seara rece şi respingătoare. Acest comportament la un moment dat se întoarce pe dos şi se manifestă împotriva mamelor şi a femeilor.

Acei bărbaţi care au o astfel de Lună Neagră tratează femeile cu contradicţiile potrivite, mai ales pe perechea lor. Odată o adoră, o slăveşte şi o numeşte zână, altădată o dezapreciază, o atacă şi o numeşte vrăjitoare sau dragon. Caută femei dominatoare - dar se şi tem de ele. Ca să compenseze faptul acesta din când în când aleg câte o fetiţă, care trezeşte în ei instinctele de ocrotitor, de apărător. Cu o hotărâre clară aleg o femeie copilăroasă, care face rost tot timpul şi de o vrăjitoare.

Partenera lor este o fetiţă drăguţă, dar ca şi compensaţie este prezent şi „animalul-mamă" cu care trebuie să lupte. În cazurile acestea duc lupta cu soacra, pentru că partenera lor rămâne tot timpul victima mamei sale. Aceşti oameni consideră o „victimă eternă" pe mama lor. Dar în unele situaţii, ştiu că ei sunt victimele mamei lor, dar sunt ataşaţi de această închipuire. Tot timpul se plâng de

mama lor, şi ea este considerată ţapul ispăşitor. Astfel vor să mascheze faptul că ei nu vor să se maturizeze şi să-şi asumă responsabilitatea.

Acele femei care au o astfel de Lună Neagră au tendinţa ca să-şi înghită proprii lor copii, să-i domine atât de puternic că deja le blochează formarea personalităţii. Foarte mulţi rămân în detenţia mamei lor, pentru că nu sunt capabile să creeze o legătură cu sexul opus. Astfel mama n-are nici un concurent. Femeile acestea rămân fetiţe pe parcursul vieţii întregi, nu se maturizează. Foarte multe dintre ele nu devin mame niciodată. Din cauza „mamei înghiţitoare" îşi sufocă proprii lor copii. Acest fapt este valabil şi în situaţia copiilor spirituali, ceea ce înseamnă că îşi sufocă forţele creatoare.

Dacă această Lună Negară se află în aspect cu Luna, atunci apare situaţia că respectiva refuză faptul de a fi mamă. Asta poate să însemne că naşte copilul dar îl refuză. În cazurile extreme abandonează copilul sau dă la alţii. Din această cauză este de înţeles ura care se îndreaptă împotriva mamei pe parcursul întregii vieţi, dar şi dorinţa dureroasă după ea. O mamă cu patru copii mi-a povestit că numai la al patrulea copil s-a decis că devine mamă. Fată de primii trei nu avea sentimente de mamă, dar se îngrijea de necesităţile lor.

Relaţia la această Lună Neagră este caracterizată de o dependentă puternică. Ca parteneră aleg o „mămică", pe care o manipulează cu dragostea lor, o răsfaţă, o curtează, dar celălalt nu poate să facă nici un pas despre care să nu ştie („ochii lui Lamia") Sunt unii care caută dependenta conştient. O femeie îmi povestea: " Am o fantezie preferată, că sunt femeie de curte, mă aprovizionează cu tot ce-mi trebuie, o duc bine, si nu trebuie să-mi asum nici o responsabilitate pe parcursul vieţii. „Ea confundă lenea cu dăruirea, si crede că este „femeia adevărată", care primeşte orice de la soţ. A fost influenţată prea puternic de imaginea femeii patriarhale şi se dezapreciază dacă nu se comportă potrivit acestui ideal. Si astfel îşi blochează propriile sale iniţiative. În acest timp păcăleşte şi rolul de „mamă înghiţitoare" şi îl atacă pe celălalt ca fiind nerecunoscător.

Acei oameni care au o astfel de Lună Neagră - de multe ori inconştient - dau aprobarea partenerului lor să le trateze ca pe un copilaş neastâmpărat sau ca pe un dragon de casă. Amplifică jocul prin faptul că oscilează între acomodarea exagerată şi furie. Această Lună Neagră de multe ori este însoţită de isterie. O femeie la care Lilithul tranzitează Lilithul natal aminteşte astfel: „De fapt nu era nimic deosebit în această perioadă, în afară de faptul că mă întâlneam numai cu femei isterice."

Odată am avut două colege de cameră în colegiu, altădată aveam o şefă dominatoare, care îmi face viaţa iad şi acum. Desconsideră aceste isterii la fel ca şi soţul ei, şi nici unul dintre ei nu vor să vadă că au o tendinţă puternică la isterie. Potrivit rolurilor tradiţionale soţul nu face isterii el numai „scoate gazul". Soţul niciodată n-o învinovăţeşte pe soţia pentru aceste explozii, el crede că se apără numai de mama ei isterică. Cuvântul isterie e cunoscut pentru că provine din hystera, care înseamnă uter, şi este regretabil că un lucru care a fost atât de mult demonizat, poartă tocmai numele acestui organ feminin.

Acele conţinuturi, care în general corespund Lunii la acest Lilith sunt reprimate sau demonizate.. Când reapar din nou atunci le vedem deformate, le desconsiderăm şi le reprimăm din nou. Cercul vicios se închide astfel. O călcăm cu picioare pe şarpe şi din cauza asta ne şi muscă. Această muşcătură de multe ori atinge organele feminine. Dacă Luna Neagră tranzitează peste Lună atunci de multe ori apar probleme ginecologice. Dar sunt dese şi sarcinile şi avorturile. Chiar şi începutul menstruaţiei sau lipsa acesteia poate să coincidă cu acest moment. Acele fete care au o astfel de Lună Neagră din când în când nu vor să devină femei. Se tem incredibil de mult de prima menstruaţie. Citez o fată de 16 ani care are aspect între Lună şi Lilith: „La prima ocazie care se iveşte o să-mi scot prin operaţie uterul".

După astfel de afirmaţii unii poate întreabă: „Dar ce să facă cu aceste informaţii?" Nu ştiu şi nici nu vreau să răspund la această întrebare. Si totuşi simt că trebuie să

mențin aceste observații. Luna Neagră simbolizează umbră care în cazul acesta cade tocmai peste Lună. Dar ceea ce cade poate şi să se ridice. Si ceea ce „lipseşte" până la urmă cade în materie. Se poate că aici Lilith şi calitățile sale lipsesc în primul rând? Poate aşteaptă să se ridice şi să fie acceptate?

Să ne amintim din nou la Peter Pan, la băiatul care nu vroia să crească. El este ornamentul în fruntea navei, în cazul acestei Luni Negre pentru că are tendința puternică să fie acest lucru. Revendicarea sau refuzarea maturizării şi a asumării responsabilităților, are un rol important în acest caz. Acesta are şi mai multe corespondențe.

Sunt unii care nu-i consideră adulți pe părinții lor, în primul rând pe mama lor. O femeie îmi povestea că în copilărie suferea mult din cauza iresponsabilității părinților şi tot timpul îi ruga să se comporte ca adulții. Ca să compenseze această lipsă şi-a inventat un joc care se numea „de a adulți". În acest joc făcea parte şi sora ei, care juca rolul de matur. La sfârşitul jocului aproape ritual îşi spunea părerea bunicilor care erau „dragoni de casă". Ea a făcut ceea ce părinții ei au omis.

O altă corespondentă găsim în modelul relațiilor, unde una dintre persoane poartă răspunderea pentru amândoi, ceea ce este imposibil. Aici apar următoarele variante: femeia trăieşte cu Peter Pan, şi devine Wendy care îl îngrijeşte dar şi zâna cea bună în acelaşi timp. Ia toate poverile de pe el pentru că nu are încredere în deşteptăciunea, responsabilitatea şi seriozitatea partenerului. Se caracterizează prin schemele generale de gândire, si este important pentru ea ca în fața publicului să-l prezinte pe bărbat ca pe un erou. Ascunde lumina ei şi se pune la dispoziția celuilalt cu toată ființa ei. Îl îmbracă pe partener cu putere şi responsabilitate pe care n-avea niciodată, si în cazurile extreme cere de la el lucruri pe care mai înainte el le achiziționa bărbatului. Aici femeia se află într-o dependentă care în realitate nici nu există. În fond crede numai în eroul inventat de ea.

As vrea să ilustrez cu povestea unui cuplu. Împreună au fondat o uzină. Femeia a luat parte cu toate puterile în construcții şi lucra zi şi noapte. Si bărbatul lucra - când avea chef. Ca şi Peter pan şi el îşi petrecea timpul cu „lupte de pirați" si cu alte lucruri asemănătoare. Femeia chiar şi azi îl întreabă ca o fetiță - dacă poate să meargă la cinema cu prietena. Foarte rar primeşte aprobare, dar dacă e da are impresia că a primit o mare gratie.

Bărbatul se comportă ca un băiețel răsfățat dacă femeia nu stă tot timpul la dispoziția lui. Se pare parcă nici n-ar putea exista fără femeia în lumea asta mare. În jurul lor ştie toată lumea că femeia ar putea trăi foarte bine şi fără bărbatul, numai că femeia nu percepe acest lucru pentru că bărbatul nu i-a permis să trăiască fără el. Amândoi au o astfel de Lună Neagră şi împreună au făcut o cuşcă minunată, care are uşa deschisă dar nici unul dintre ei nu iese de acolo.

Acum să vedem Luna. Luna înseamnă evenimente ciclice, naşterea şi dispariția. E. Seler scrie: „Luna este primul mort". Dar moartea ei nu este definitivă. „Aşa cum Luna moare şi revine din nou, aşa vom trăi şi noi după moarte" - spun indienii capistreni la ritualurile de Lună Nouă. Moartea înseamnă deci o altfel de viață. Prin faptul că Luna traversează prin viață acumulează cunoaştere. Ne dă această cunoaştere numai dacă o însoțim pe drumul ei. Iar asta necesită încredere şi dăruire. A intra în sfera Lunii înseamnă a intra în legătură cu inconştientul. mai înseamnă că trebuie să coborâm în stomacul dragonului sau în fundul mării. În capitolul despre aspectul Lamastum deja am prezentat pericolele dar şi beneficiile scufundării

Dacă Luna Neagră se află în aspect cu Luna, si respectivul este ataşat de sistemul de valori patriarhal, atunci îşi pierde total legătura cu inconştientul. Evită strict orice situație necontrolabilă, îşi dezapreciază intuiția şi nu crede în vocea interioară. Dacă reuşeşte să renunțe la permanenta apărare, atunci s-ar putea să aibă acces la „cunoaşterea Lunii". Lilith aici intermediază în primul rând prin intermediul viselor, dă omului o forță de imaginație puternică şi fantezie. Aici se naşte" pământul lui nicicând", cu toate posibilitățile ei. o femeie care tocmai acum începe să descopere

acest pământ povestea astfel: ” Pentru acele decizii pe care le-am luat după intuiție, dar nu corespund cu mintea îmi asum responsabilitatea. De aceea ştiu că trebuie să-mi dezvolt încrederea acordată înțelepciunii inconştientului. Asta mă va ajuta să mă maturizez. „

2. 02. 9. - Luna Neagră în Capricorn şi aspectele sale cu Saturn

Medea (în greacă MIDEIA = „cel care dă sfaturi bune”) a fost o prințesă din Colchis, care era vestită din cauza înțelepciunii sale a puterii de vindecare şi a puterii de vrajă. Tatăl ei Aetes, regele din Colchis era un om posomorât şi bănuitor. În palatul lui păzea lâna de aur, de care avea grijă un şarpe care nu dormea niciodată. Iason, eroul a primit sarcina să fure lâna; asta a fost condiția ca să-şi primească moştenirea. Medea când l-a văzut prima dată pe Iason „a fost cuprinsă de admirație” si s-a îndrăgostit de el imediat.

Iason trebuia să îndeplinească poruncile lui Aetes. După ce a reuşit, Medea a ascultat o convorbire de a lui Aetes şi a aflat, că tot nu vrea să-i dea lâna lui Iason şi împreună cu oamenii lui vrea să-l ucidă. Medea a trădat lui Iason planul şi sub vălul întunericului l-a condus la Şarpele care păzea lâna. Medea a adormit animalul cu cântecul ei şi cu o băutură vrăjită. Iason a luat lâna de aur şi pe un vas au fugit. Prin multe şiretlicuri-prin care Medea şi-a jertfit chiar şi pe fratele ei-au scăpat şi s-au întors acasă la Iolcos. Iason a devenit domnitor a luat-o de soție pe Medea şi au avut doi băieți.

După câțiva ani Iason s-a îndrăgostit de Glauke, fiica regelui Cron. A hotărât că o ia de soție pe Glauke şi o părăseşte pe Medea. Dragostea lui Medea s-a transformat în ură într-o tară străină, unde a fost părăsită de soț. La rivala sa a trimis o rochie de sărbătoare frumoasă stropită cu otravă, care dacă se atinge de piele provoacă o senzație de arsură insuportabilă. Apoi şi-a ucis pe cei doi băieți într-un exces de furie şi cu o trăsură trasă de doi şerpi înaripați a zburat în Soare.

Asta o variantă a povestirii. O altă variantă ar fi că Medea nu şi-a ucis băieții ci au fost ucişi de poporul corintean cu acordul lui Iason, cu pietre. Corintienii l-au mituit pe urmă pe istoric ca să nu scrie moartea copiilor pe seama lor. Medea ar fi deci un țap ispăşitor? - Ca întotdeauna şi acum apar în jurul ei trădarea.

Dacă Luna Neagră se află în aspect cu Saturn atunci de fiecare dată apare tema țapului ispăşitor. Să ne amintim ce am spus în capitolul „Țapul ispăşitor” despre țapul sacrificat şi izgonit. Unul este ucis ca să primească iertarea lui Dumnezeu, iar celălalt, încărcat cu păcatele comunității - este alungat. Saturn a avut o soartă asemănătoare în astrologie. Aproape nu poate fi despărțit de cuvântul „păcat” şi a fost considerat de a lungul deceniilor purtătorul „mari nenorociri” Sau să ne gândim la aceea povară care a fost pus asupra țapului.

Atât Iahve ca şi Azael, cărora țapul era sacrificat, sunt legate de conținuturi saturniene: severitate, condamnare, morală, lege, responsabilitate, izgonite, singurătate şi păcat. Povestea lui Medea şi împreună cu ea Luna Neagră în Capricorn se caracterizează prin aceste conținuturi. Medea devine trădătoare dar şi ea este trădată. Acei oameni care au o astfel de Lună Neagră cunosc bine această temă. Ce este de fapt trădarea? Si în acest domeniu chaosul este imens. Să definim în felul următor: trădarea este când păcălim sau vindem pe celălalt cu intenția ca să-i provocăm o pierdere. Putem să vorbim despre trădarea neintenționată, dar asta să decidă fiecare în parte

Iluminarea tematicii încep prin copilărie. În acel domeniu unde stă Saturnul în horoscopul nostru, acolo de multe ori nu putem fi copii, adică suntem forțați să asumăm rolul de adult foarte devreme. Acei oameni care au o astfel de Lună Neagră află foarte timpuriu secrete care este o povară mare pentru ei. Copilul nu este ocrotit şi este introdus în lucruri pe care le suportă cu greu. În majoritatea cazurilor există un adult în care are încredere dar apar situații din care reiese: ” Asta nu poți să spui niciodată la nimeni, nu poți să ne trădezi. „Asta este o mare povară pentru copil.

În acele domenii unde am fost nevoiți să ne maturizăm devreme putem rămâne copilăroşi, pentru că aici nu s-a petrecut procesul firesc de maturizare. În cazul acesta înseamnă: ” La vârsta de cinci ani mi-au încredințat un secret pe care ar putea suporta numai un om de cincizeci de ani, si acum la cincizeci de ani în legătură cu secretele mă comport ca un copil de cinci ani. Acest model de comportament a înghețat în noi şi deja a asigurat haosul. Şi dacă copilul se descarcă atunci se simte trădător. Nu mai poate să deosebească ce are voie să spună şi ce nu mai ales în situațiile când vorbeşti despre acei oameni care au revendicat tăcerea. Oamenii în care avea încredere devin tabu pentru el şi din cauza asta şi propria lui încredere. În cel mai rău caz va percepe orice afirmație personală ca trădare sau indiscreție.

Încrederea şi Saturnul sunt de nedespărțiți. La această Lună Neagră există tendința să devenim oamenii de încredere ai altora ca să încredințeze nouă secretele lor, sau să le încredințăm noi altora. Aici se întâlnesc două extreme. Pe de o parte se află acei oameni care fac secret din procesele fireşti şi le consideră tabu. Acei prieteni sau cunoştințe cărora le spun sunt inițiați în tainele lor. Deja consideră o trădare şi faptul dacă prietenul vorbeşte despre ei undeva, cândva.

Pe de altă parte se află acei oameni care simt că trebuie să spună totul despre ei. Se fac total transparenți pentru că nu vor să pară „secretoşi”. Afirmația unei femei confirmă haosul care domneşte în această temă: ” Spun totul despre mine să nu fie nici un secret în jurul meu, si astfel nimeni nu mă poate trăda. „Cu acest comportament atrage asupra sa furia mediului şi permanent este trădată. Poate să fie foarte important aici o propoziție: ” Cum poți să ai pretenția ca ceilalți să tacă despre ceea ce tu trăncăneşti. „Si încă una: ” Cel care este deschis tot timpul nu poate fi concis”. Doamna asta a pierdut destul de mult timp până şi-a dat seama de haosul din ea, si de faptul că ceea ce considera trădare de fapt nici nu era nici pentru ea nici pentru alții. Originea ea a fost învăluită de tăcere şi mister.

Acesta e o parte. Si - evident există trădare. Cel mai renumit trădător a fost Iuda. Trădarea lui era necesară pentru moartea şi învierea lui Cristos. Cineva a trebuit să pună în mişcare lucrurile. El este țapul ispăşitor necesar. Vechiul Testament are o parte care are o influență mare asupra mea. Este vorba de episodul când Dumnezeu l-a orbit pe faraon pentru că n-a vrut să le dea drumul la israelita. Dumnezeul a spus lui Moise: ” Întăresc inima faraonului să nu lase poporul să plece. „Totodată l-a ajutat pe Moise şi a trimis spate probe asupra egiptenilor, care l-au convins pe faraon şi în final le-a dat drumul. Domnul a decis deci, să-l întărească pe faraon, şi pe urmă să-l pedepsească pentru acest fapt. Faraonul ar fi țapul ispăşitor? Nu el a fost trădat? Dar în fine nu este vorba despre clarificarea acestui lucru, ci despre faptul să acceptăm, că trădarea poate face parte din planul divin.

„Si unde este acel punct unde deja devin trădător? „- acesta este un aspect important şi împăcarea cu trădarea este deja pasul vindecător. Este foarte dureros când cineva este trădat dar poate că este şi mai dureros dacă cineva devine trădător. Ne întristează dacă ne uităm în oglindă după lucrurile acestea şi acolo îl vedem pe trădător. Dacă cercetăm motivația poate reuşim să iertăm nouă înşine şi altora trădarea.

Lilith şi Saturn revendică puritate şi claritate. Siguranța lui Lilith se asociază cu tăria lui Saturn. Amândoi arată ceea ce este. Nu numai calitățile pozitive ci şi pe cele rele. Astfel devine de înțeles de ce Luna Neagră înseamnă şi vânarea perfecțiunii şi o doză de severitate. Aceea dorință interioară ca cineva să fie cel mai mare sau cel mai bun, poate să ne motiveze la performante mari, si poate să aducă la suprafață capacități deosebite. Dar perioada marilor rezultate este urmată de slăbirea încrederii de sine şi de îndoieli. Tristețea şi depresia apar de multe ori dar şi „melancolia creatoare”. De multe ori auzim afirmații, că” atunci lucrez cel mai bine dacă lucrurile merg rău” sau „pot să pictez numai în perioadele mele de depresie”. În cazul oamenilor cu calități artistice stările depresive sunt constructive, perioadele creatoare le întârzie. Acei oameni melancolici care au Lilithul în aspect cu Saturn sunt numiți de Zohar, „băieții lui Lilith”.

În cazul acestei Luni Negre găsim şi opoziția creației. Lilith şi Saturn amândoi pot să-şi mănânce copii, adică să reprime imediat tot ce este spontan, tânăr, viu. Să ne uităm la tabloul lui Francisco de Goya: ” Saturnul care-si înghite copii”. În mulți oameni trezeşte scârbă sau îngrozire. Oare cât de des reprimăm în noi ceea ce tocmai s-a născut?

În ce se deosebeşte Lilith de Saturn? Saturn aduce temeri, sărăcie şi piedici. Acolo unde stă în horoscop acolo sunt evidente aceste conținuturi. Saturn-Cronos a fost trimis de către mama lui Gaia, ca să-l castreze pe tatăl său Uranus, pentru că o forța pe Gaia să-şi înghită copii. Cronos a primit o seceră de la mama lui şi cu ajutorul acestuia l-a castrat pe Uranus. A devenit păcătos ca să rămână în viață. Ce consecințe a avut acest lucru asupra vieții lui? Se temea că poate să se întâmple lucrul acesta şi cu el şi a devenit neîncrezător fată de cei din jur şi fată de urmaşii lui. Simțea că e mai sigur dacă înghite el singur pe copii lui şi nu le lasă în pe seama soției ca Uranus. Domnia lui era nefericit pentru că se temea, nu avea încredere în nimeni şi era singuratic. Până la urmă fiul său Zeus i-a luat puterea.

Mitul lui Saturn povesteşte responsabilitatea timpuriu asumată, munca, greutățile şi teama. Lilith s-ar părea oare greoaie şi sfioasă? Lilith a riscat, s-a revoltat, a inițiat şi a mişcat evenimentele. S-a opus lui Iahve-care mai degrabă este legat de conținutul lui Saturn. Iehova este asociat cu Iehwa-Eva, cu zeița pământului şi dragostei la palestinieni, care stă în legătură cu un şarpe-falitic. Dumnezeul-Tată evreiesc l-a împins de pe tron pe Iehwa (Eva), de la care a preluat numele de Iehova.

Nu ne amintesc toate acestea de Saturn? Oare Iahve nu este neîncrezător fată de femeie şi fată de şarpe, de la care a luat puterea? Nu se teme că şi el va fi împins de pe tron? Din acest punct de vedere Lilith şi Saturn sunt duşmani. Oare nu predispozițiile noastre saturniene, pretenția de siguranță, teama de trecerea timpului ne împiedică ca să trăim acele conținuturi care țin de Lilith?

Cu ajutorul lui Saturn am creat modelul nostru de nemurire, adică folosim totdeauna factorul timpului ca să ne lăsăm în voia sortii. „Voi muri numai la bătrânețe, până atunci mai am timp, si dacă am timp atunci o să trăiesc mai târziu de ceea ce acum nu am timp. „Saturn n-a beneficiat de viață, n-a trăit numai a supraviețuit. Si în sfârşit s-a întâmplat de ceea ce se temea-si el a fost înlăturat de pe tron. Când Lilith se află în horoscopul nostru cu Saturn, atunci de multe ori ne întâlnim cu tot ce e trecător. Lilith ne arată în fiecare clipă că suntem muritori. La acest lucru putem să răspundem prin amplificarea asigurărilor sau prin conştientizarea faptului şi prin trăirea mai completă a vieții.

2. 02. 10. - Luna Neagră în Leu şi aspectele sale cu Soarele

Regina Saba avea o viziune largă, era frumoasă, isteață, conştientă şi liberă, cu o viață intimă independentă, era creativă şi un constructor talentat. Înainte de toate însă îşi dorea înțelepciune.

Când a auzit despre regele Solomon cel înțelept, a pornit la el ca să-l pună la încercare. Regina îi adresa ghicitori. Solomon le-a ghicit. Dar regina nu s-a mulțumit cu atât. S-a lăsat cucerită de Solomon şi i s-a dăruit şi ca femeie. A vrut să descifreze vechea taină a femeii (demonice?). Regina a rămas însărcinată, l-a părăsit pe Solomon şi s-a întors în imperiul ei. După nouă luni şi cinci zile a născut un băiat pe care l-a numit Menelik.

Când Menelik avea 12 ani a întrebat pe tinerii „cine este tatăl meu?” Ei au spus: „Regele Solomon”. Atunci s-a dus la mama lui şi a întrebat-o şi pe ea: „Spune-mi cine este tatăl meu?” „De ce mă întrebi despre tatăl tău? Eu sunt şi mama ta şi tatăl tău; nu mă mai întreba” - a răspuns mama lui. Menelik însă a întrebat-o şi a doua zi şi a mai atacat-o şi în continuare cu întrebarea lui. Regina şi a doua zi a găsit o cale de ieşire, dar a treia zi i-a spus: ” Țara lui e departe, drumul e greu până acolo, nu te duce la el!”

Menelik – al cărui fizic semăna foarte mult cu al tatălui s-a hotărât să-l caute. Regina l-a lăsat, i-a dat multe daruri şi însoţitori elevaţi lângă el. Le-a poruncit să-l aducă înapoi pe fiul său din ţara lui Solomon şi să-l încoroneze rege în ţara lui. Astfel a plecat Menelik la tatăl său ca să fie domnitor în sfârşit. Partea de zi a spiritului este simbolizată de Soare, partea de nord de Lună. La această Lună Neagră apar două imperii Regina Saba şi regele Solomon reflectă acest subiect. Regina este reprezentanta societăţii cu drepturile mamelor, regele al lumii patriarhale. Leul în multe mitologii simbolizează puterea subiectivă, este animalul care însoţeşte domnitorii.

Domnitorii a această Lună Neagră calcă pe scenă dorinţa de mândrie şi după ceva deosebit poate să capete proporţii uriaşe. Dorinţa de a ne arăta este un subiect care poate să oscileze între extreme: se arată ori prin trăire totală, ori într-o reţinere foarte puternică. Prezenţa exagerată şi comportamentul de nepătruns apar alternativ dar pot apărea şi simultan.

Numele latin al leului: leo, leonis după probabilităţi provine din cuvântul grec sli, care înseamnă: a dezlega, a smulge, a răni. Nu ne aminteşte de Dionisos şi de manaise? De Mick Jagger (are Luna Neagră în leu în conjuncţie cu Jupiter) când apare pe scenă? Se pare că el are o relaţie bună cu energiile dionisiace, putem spune că este capabil să le aducă la suprafaţă şi le leagă cu calităţile solare. Este ca şi cum s-ar fi unit Apollo şi Dionisos poate că această imagine arată cel mai bine extazul şi autoexprimarea intensivă. Jagger trăieşte firea lui solară ca pe o orgie.

Foarte mulţi nu-l preferă şi el este imaginea duşmanului în cazul oamenilor controlaţi. După cum am amintit la această Lună Neagră apar şi mari complexe în domeniul autoexprimării şi al trăirii spontane. Aceşti oameni se tem să nu piardă aprecierea altora sau că va trebui să arate şi partea lor întunecată.

Să vedem acum următoarele: să spunem că Soarele este un zeu sau un erou, care nu cunoaşte moartea, nu ca Luna. Apusul Soarelui nu este perceput ca moarte contrar dispariţiei Lunii timp de trei zile. Soarele apune dar trece prin lumea morţilor în aşa fel că nu moare. Acest fapt este prezentat şi prin mitul lui Helios: pe o trăsură trasă de 4 cai în fiecare dimineaţă părăseşte palatul, trece prin bolta cerului, apoi intră în palatul lui din apus. Acolo urcă într-o cupă şi navighează la fundul lui Okeanos noaptea, ca să fie dimineaţa din nou în palatul de la răsărit. În timp ce călătoreşte în cupă forţele sale se regenerează. Coborârea Lunii sună cu totul altfel. Alte mituri povestesc, că eroul divin în stomacul unui dragon traversează fundul mării de la miezul nopţii, ca să se ridice din nou după o luptă cruntă cu Şarpele nopţii.

Mai multe imagini povestesc despre relaţia Soarelui cu lumea de dincolo, cu umbrele şi cu moartea. Să transpunem toate acestea în domeniul astrologiei. Sarcina şi munca Leului este conştientizarea, si ca să aducă lumină în umbră. Soarele/Leul trebuie să se confrunte sufleteşte cu instinctele sale, trebuie să le integreze.. Dacă cercetăm Soarele numai din punct de vedere patriarhal atunci scoatem din el relaţiile chthonice, si odată cu ele dimensiunea lor semnificativă. Apollo este numit şi zeul Soarelui, cu restricţia că nu are voie să între în lumea magică dionisiacă. O parte importantă din noi nu poate să se realizeze, dacă luăm de la Soare drumul lui nocturn. Luna Nouă, asocierea Lunii cu Soarele şi această Lună întunecată se află în legătură cu simbolistica lui Lilith. Cei care au o astfel de Lună Neagră trebuie să cunoască partea nocturnă a Soarelui, ceea ce de multe ori se realizează prin intermediul tatălui.

La această poziţie tatăl de multe ori este considerat dominator, rege de către mediu, neagă „latura lui nocturnă". Parcă îl acoperă cu un văl şi dacă cineva are curajul să scoată o vorbă împotriva lui imediat scot amuleta în faţa lui, din apărare.. Dispariţia şi întunecarea Soarelui din vremurile de demult reprezintă semnul sfârşitului lumii, dar tot aşa de ameninţătoare sunt şi petele întunecate ale tatălui. Tatăl reprezintă teama de umbră. Vălul aruncat asupra Soarelui, sau starea de orb în

fața tatălui corespunde cu apărarea împotriva întunericului. Conținuturile chthonice aici sunt deplasate exclusiv pe teritoriul mamei.

Cu toate acestea totuşi de multe ori trăiesc prin intermediul tatălui partea întunecată a vieții, cei care au o astfel de Lună Neagră. De multe ori îl găsesc respingător, tiran, de neapropiat în situații extreme chiar crud, pe tatăl lor, care de multe ori neagă că el este tatăl sau dispare lăsând loc unui tată vitreg. Ori moare şi această pierdere va reprezenta o problemă importantă în cazul respectiv. După dispariția tatălui mama de multe ori nu vrea să facă loc pentru un alt bărbat în imperiul ei. La această Lună Neagră se poate naşte o polarizare puternică între o regină-mamă minunată şi între un tată îngrozitor (sau invers)

Bărbații cu Luna Neagră în Leu de multe ori sunt legați foarte puternic de mama lor. Să ne gândim numai la regina Saba, care vroia să fie şi mama şi tatăl copilului. Femeile se pot comporta ca nişte regine mândre care le degradează pe bărbați până la însămânțare de copii. De multe doresc să aibă copii, si caută un bărbat numai pentru acest scop şi pe care nu-l lasă să între în împărăția lor. În societatea matriarhală femeile aveau voie să aibă mai mulți amanți. O sarcină sau naşterea unui copil ca consecință a însemnat că identitatea tatălui era stabilit numai oficial, pe când persoana mamei era „sigură". La această Lună Neagră de multe ori există o taină în jurul tatălui. Uneori nici mama nu este sigură de la cine a rămas însărcinată. În unele cazuri era sigură că copilul aparține amantului, totuşi pe soț îl indica ca tatăl copilului.

Chiar dacă este evident identitatea tatălui, chiar şi atunci poate să aibă un secret în jurul lui la această Lună Neagră. Este ca şi când ar dispărea din când în când la o" călătorie nocturnă pe mare. „Un bărbat mi-a povestit că tatăl lui din când în când dispărea pentru câteva luni şi nu spunea familiei ce face în perioada asta. O femeie povestea că tatăl ei strălucitor uneori intră în depresie pentru câteva săptămâni şi rămâne un tabu şi un secret pentru familie ce se întâmplă de fapt. La această poziție de multe ori ne întâlnim cu moştenirea tainică a tatălui.

Să vedem acum din nou povestea reginei Saba şi regelui Solomon. Amândoi erau domnitori, cu imperiu propriu. Amândoi erau înțelepți şi s-au întâlnit prin vestea lor. Regina a spus ghicitori regelui şi numai atunci era dispusă să-l recunoască dacă răspunde la aceste întrebări. Si numai atunci se dăruieşte şi ea după ce a descifrat rebusurile. Rolul reginei de întrebătoare asigură dominanta ei asupra celui întrebat. Bărbații cu o astfel de Lună Negară aleg cu plăcere femei dominatoare, care însă nu devin al lor, până bărbatul nu intră în „propria lui împărăție". Bărbatul de multe ori se trezeşte în rolul lui Menelik, rămâne amantul-băiat în împărăția mamei. Regina avea nevoie de înțelepciunea lui Solomon ca să descifreze enigma demonică. Pentru înțelepciune însă este necesară scufundarea. Soarele care nu se scufundă niciodată arde totul. Devine demonic, numai pentru faptul că nu vrea să se scufundă în adâncimi. Asta este foarte important pentru cei care au o astfel de Lună Neagră.

Femeile cu Luna Neagră în Leu sunt foarte mândre şi-l pedepsesc pe bărbat dacă nu reuşeşte să descifreze le enigma. Sau se retrag în împărăția lor, unde nu există nici regi, nici copii nici slugi. De multe ori doresc un bărbat puternic dar nu sunt capabile să-l lase în împărăția lor sau să împartă puterea cu el. Se tem foarte mult nu cumva mândria să le fie pătată. Astfel aleg singurătatea, din care sunt scoase de fiul lor mult iubit, cu aceea dorință că vrea să fie în sfârşit bărbat, care o mântuieşte. Dar băiatul prima dată trebuie să-şi părăsească" imperiul „si prin intermediul tatălui să ajungă la domnie. Astfel de femei de obicei nu permit acest lucru şi au impresia că partenerul lor poate fi înzestrat cu „puterea" tatălui, căruia în fine şi ele se dăruiesc. Prin faptul că nu-l lasă pe partenerul lor şi vor să-l controleze permanent îl înzestrează cu propria lor putere şi iar ajung la ele însele. Pare complicat şi totuşi se manifestă de foarte multe ori.

La această Lună Negară este foarte importantă latura de tată, confruntarea cu aşa zisele conținuturi „bărbăteşti" De multe ori nu se petrece „inițierea de tată" si

respectivul rămâne în împărăția mamei. Perturbarea deja este asigurată în felul acesta pentru că va nega exact calitățile feminine sau le va subordona principiului solar. Acesta este simbolul „bolii sexuale" al epocii noastre şi putem spune că cuplul Soare şi Luna Neagră reflectă nouă un subiect colectiv.

Dacă Soarele şi Luna se împerechează atunci se naşte ceva nou. Această Lună Neagră are un potențial creator uriaş. Să ne gândim la relația lui Apollo şi Dionisos. Aici Soarele şi Luna Neagră s-au împerecheat şi au creat „aurul negru". Lumina poate să-şi atingă adâncimile ei cele mai mari, Apollo poate să coboară la Dionisos şi la Lilith. Si invers, amândoi pot urca cu Helios şi să-l însoțească pe drumul lui ceresc. Aici se poate naşte Eros. Sau un curcubeu care este fratele Soarelui şi sora Lunii.

2. 02. 11. - Luna Neagră în Vărsător şi aspectele sale cu Uranus

Odată dracul avea voie bună şi a făcut o oglindă care nimicea orice lucru frumos şi bun ce se vedea în ea şi arăta numai răul. Dracii tineri cu această oglindă zburau din ce în ce mai înalt, pentru că au vrut să bată joc din Dumnezeu şi din îngeri. Cu cât se ridicau mai mult oglinda cu atât mai mult râdea şi se scutura până a căzut din mâna lor pe pământ şi s-a spart în milioane de bucăți. Astfel nenorocirea a devenit mai mare decât a fost pentru că bucățelele de oglindă erau mai mici decât grăuntele de nisip şi au zburat în ochii oamenilor şi acolo au şi rămas. Fiecare bucată din oglindă purta în ea forța întregului, oamenii au văzut lumea diform şi limitat. Unii au pățit şi mai rău pentru că ciobul a ajuns în inima lor şi au devenit ca de gheață.

Erau doi oameni pe pământ care se iubeau foarte mult Kai şi Gerda. Si lui Kai a intrat în ochi un ciob din oglindă şi imediat a început să vadă totul mic şi urât din ceea ce mai înainte vedea mare şi bun. Imediat a şi observat orice greşeală şi la urmă vedea numai greşelile pentru că oglinda s-a alunecat în inima lui. A devenit din ce în ce mai rece şi cinic.

Odată se dădea cu sania, şi şi-a legat sania de o sanie trasă de caii, pentru că birjarul îl încuraja prin gesturi. Dar era sania reginei zăpezii, si l-a dus pe Kai în împărăția frigului. Kai nu se temea pentru că putea să socotească orice cu cap rece şi din cauza asta nu simțea nimic. Aşa trăia în castelul reginei-zăpezii, albastru-negru din cauza frigului şi îşi petrecea timpul cu jocuri de „minte". Din figuri de gheață compunea litere şi cuvinte dar nu găsea ceea ce căuta. „Dacă poți forma cuvântul ETERNITATE atunci devii propriul tău domn şi liber" - îi spunea regina înainte să pornească în călătorie.

Si ce s-a întâmplat cu Gerda între timp? Îl căuta peste tot pe Kai, a cutreierat lumea ca să-l găsească. A profitat de ajutorul femeilor înțelepte, a prinților, prințeselor, a tâlharilor şi a animalelor până a ajuns la castelul reginei zăpezii. A alergat la Kai care era rece şi rigid, l-a îmbrățişat şi a strigat: " Kai, dragul meu Kai, te-am găsit în sfârşit!" Dar Kai n-a recunoscut-o şi era şi supărat că cineva îl deranjează în jocul lui de minte.

Atunci Gerda a început să plângă pe umerii lui kai, şi lacrimile sale fierbinți s-au scurs pe pieptul băiatului. A evocat vremurile vechi ca să ajungă cumva la Kai, şi a început să cânte. Si minunea minunilor, lacrimile au ajuns până la inima de gheață a băiatului şi au început să-l topească. A început să plângă şi Kai. Si astfel ciobul de oglindă a căzut din ochi, s-a vindecat şi a devenit viu. Amândoi plângeau şi râdeau de bucurie, apoi au dansat şi când au obosit s-au aşezat şi au format cuvântul ETERNITATE. Astfel Kai a scăpat s-au dus acasă şi trăiesc şi azi dacă n-au murit.

În cazul acestei Luni Negre tema centrală este gheata şi frigul. Împărăția reginei zăpezii aduce imagini „de basm" ; coborâm în lumea întunecată ca să facem mai perceptibil acest subiect. Există o împărăție de gheață-undeva foarte adânc. Se află sub apă şi sub focul iadului. Acesta este stratul al nouălea din iad care constă numai din gheață. Potrivit lui Dante aici este tara lui Cain, Iuda şi Lucifer. Aici nu mai există foc, nici pasiuni, numai un frig îngrozitor.

Dacă gheata are un rol în iad atunci şi partea noastră de gheață are o misiune în suflet - scrie James Hillman. Aici este tara sufletească a fricii şi a spaimei, si se află atât de adânc că acolo deja ne prefacem că suntem morți.. Aici suntem încremeniți, si suntem aiuriți, aici am depozitat tristețea, furia şi aceea durere pe care n-o putem suporta aici este viața congelată. În stratul al nouălea al lui Hades sufletul nostru se preface mort. Aici o inimă sângeroasă nu ne mai impresionează. Gheata asigură distantă şi neatingere, care aproape că seamănă cu cruzime, sau cel puțin pentru acela care vrea să ajungă la noi.

Acest iad există în fiecare dintre noi, dar este în primul rând caracteristica Lunii Negre. La această poziție (sau la tranzitul lui Uranus asupra Lunii Negre) tema principală este confruntarea cu acest iad. Să ne amintim de Kai şi de Gerda şi să transpunem povestirea în zilele obişnuite. Un cuplu se ceartă. Femeia vrea să se apropie de bărbat, vrea relație. Bărbatul tine distantă. Femeia plânge, luptă. încearcă, dar în sfârşit îl alungă în îndoieli pe celălalt.

Bărbatul analizează comportamentul femeii, tace sau face observații cinice, e rece ca gheata, ceea ce se amplifică şi mai mult cu cât femeia e mai fierbinte. Femeia îl acuză pe bărbat că este rece şi crud şi nu se scufundă în „adâncuri". Nu este conştientă că bărbatul este şi mai în jos decât ea, pentru că demult a lăsat în urma lui iadul fierbinte al pasiunilor, şi deja a ajuns în zona rece ca gheata. Gheata este în legătură cu regiunile mai „înalte", cu culmule înzăpezite, cu zăpada care cade din nori sau cu imaculatul polurilor. Femeia deci bănuieşte că bărbatul „a evadat în sus" si nici nu crede cât de aproape este de ea.

Dacă observă tendințele Vărsătorului sau al lui Uranus, faptul că tot timpul se grăbeşte să urce şi îi e scârbă de orice lucru „mai puțin elevat" biologic, si de ele se leagă şi tematica Lilithului, atunci devine evident ce tensiuni apar la Luna Neagră. „Sus şi jos" aici are tendințe de îndepărtare la modul extremist. Lilith şi Dionisos aici manifestă forțe amenințătoare pe care le reprimă, si acoperă cu un strat abstract de gheață. Să numim asta cetatea de gheață a lui Kai. Dar mai este şi gerda sentimentală, irațională şi este impulsionată de inimă şi de sentimente. Si ea ne aminteşte de Lilith. Lilith şi bărbatul cu inimă de gheață încep cu uşurință o conversație. Furia se ciocneşte cu bărbatul de gheață care desconsideră sentimentalismul ei, iar Lilith răcoarea lui. Se polarizează şi ne amintesc de stratul al nouălea al lui Hades, până la urmă sunt împreună. Fiecare vrea ca necesitățile adică iadul lui să fie recunoscut. Dar acest lucru este greu pentru că ciobul de oglindă care a intrat în ochii noştri desfigurează când ne uităm la celălalt.

Trebuie să ne împăcăm cu lumea pământească, cu iraționalitate cu conținuturile chthonice, ceea ce majoritatea cu o astfel de Lună Neagră le evită. Si trebuie să ne împăcăm şi cu răcoare, pe care foarte mulți disprețuiesc cu această poziție a lui Lilith. Starea de rece ca gheata (sufletesc) nu înseamnă lipsa sentimentelor, nu este o senzație neplăcută, mai degrabă ciudată. Câteodată punem inima noastră pe gheață pentru că dacă îngheață nu mai sângerează. Dar mai târziu putem s-o dezghețăm dacă ne simțim capabili de autovindecare. Unii oameni au o rană atât de mare că n-ar putea să suporte încă una. Se tem că vor fi învinşi de ele.

Sunt unii care s consolează dacă se uită conştient la gheață, astfel cei care au un iad cu flăcări, irațional se pot simți cu drepturi egale. Dacă răcoarea este legat de înălțimi, atunci privirea de gheață dă verdictul, condamnarea asupra focului iadului. Acesta ne aminteşte de lupta lui Iahve cu Şarpele. Privirea de gheață vine de jos din iad şi totuşi acordează voci de împăcare. Se poate că ne ajută tocmai recunoaşterea aceea, că celălalt a avut parte de refuz, pentru că răcoarea lui ne aminteşte „de răsuflarea morții" ; în spatele dorinței ca să-i" suflăm viață şi să-l vindecăm", se află teama de propriile noastre adâncimi de gheață.

Si Lilith are uneori priviri de gheață, care de mulți este interpretat ca reproş. E imposibil să contempli lumea numai blând şi cu drag dacă ne-am scufundat deja odată în lumea lui Hades, adică în fundul mării. La această Lună Neagră sunt oameni

care cunosc foarte bine în ei iadul focului şi al gheții. O femeie care suferă mult din cauza distanțării şi răcorii venite din partea soțului, exact aşa percepe pe ea însăşi în fața femeilor prea fierbinți. O altă femeie care are o astfel de Lună Neagră îşi ascunde inima ei simțitoare în spatele unei măşti de gheață (despre care bineînțeles nu ştie) si este rănită de răcoarea altora tot timpul.

În cazul acestei Luni Negre este important să hrănim în acelaşi timp şi Şarpele şi vulturul. Si acest ultimul nu numai cu jocurile mintii, pentru că acesta întăreşte numai lupta între sus şi jos. După cum ştim Lilith se răscoală şi iese din această luptă. În cazul acestei Luni Negre tendința de a se răscula este foarte puternic. Feministele, politicienele şi luptătoarele de independentă arată acest lucru. La cursuri am observat că acele femei care au axa Lunii Negre în Leu/Vărsător sau este în aspect cu Uranus, sunt atinse cel mai puternic de aceea parte a mitului, unde Lilith se supără, se răscoală şi fuge şi înainte de toate refuză întoarcerea. Ele cunosc situațiile „nu mai faci cu mine aşa ceva" si le convine modul în care Lilith a protestat.

De această Lună Neagră se leagă o mare dorință de libertate. Creativitatea este mare. Pretențiile sunt mari. Aici totul este mare. Să ne gândim numai la Uranus la relația lui cu giganții şi cu monştrii şi atunci toate acestea devin de înțeles. Uranus ajuta să vină pe lume entități gigante cu 100 de brațe şi cu 50 de capete. Din sămânța lui provine cea mai mare şi cea mai frumoasă Aphrodita. De fiecare dată aduce cu el lucruri mărețe şi ciudate. Asta explică străduania spre originalitate şi spre ciudățenie în cazul acestei poziții. Această dorință poate să fie atât de hotărâtoare şi de puternică că devine o fugă. Un exemplu; o femeie, care avea această poziție, a tot repetat familiei şi ei însăşi cât de deosebiți sunt că până la urmă nu se mai găsea nimeni care să li se potrivească.

Au devenit din ce în ce mai singuratici la nivel social se încadrau dar rămâneau izolați. Fata ei care auzea tot timpul despre ciudățenia ei, dar nu a simțit cu adevărat acest lucru, si-a încălcat măsura în nesiguranță şi în complexul de superioritate. Se străduia din răsputeri să devină originală, ceea ce a paralizat creativitatea ei. Imediat a sufocat orice impuls în ea, ceea ce nu corespundea cu „aşteptările de originalitate" interioare. În sfârşit ciudățenia ei se manifesta numai în protest şi în revoltă. Acei bărbați care au o astfel de Lună Neagră iubesc femeile cu personalitate remarcabilă, de care însă fug dacă acestea îşi arată forța lor de şarpe. De multe ori însă rămân lângă femeie şi cresc în jurul lor „o armură groasă de gheață" ca amuletă.

Dacă legăm spiritul de gheata strălucitoare, atunci apar observații clare şi dreptate cu un singur sens. La această Lună Neagră poate să fie foarte puternică intuiția, si uneori apare şi capacitatea de clarviziune. Atât Uranus cât şi Lilith are legătură cu axa verticală, adică cu descoperiri bruşte. E important să păstrăm acest „fulger" (cât se poate) si să avem încredere în el. În mitologie fulgerul spiritual se leagă de Prometeu. Lilith şi aici aduce vise şi imagini ajutătoare. Dacă aceste două se leagă în noi, atunci putem avea viziuni excelente, bruşte, si putem să ne ridicăm în înălțimi şi să coborâm în adâncuri, si suntem capabili chiar şi de un salt uriaş. Atunci pur şi simplu ne cresc aripile.

2. 02. 12. - Luna Neagră în Fecioară şi aspectele sale cu Mercur

Dracii erau foarte supărați din cauza morții şi învierii lui Isus, „S-a născut fără păcat, nu din sămânța unui bărbat, ci din voința lui Dumnezeu prin intermediul Sfântului Duh, a fost conceput în corpul unei fecioare" - mormăiau ei. „E bine să concepem şi noi un copil cu o fecioară, cu imaginea noastră". Hotărârea a fost unanim acceptată şi au căutat o fecioară, pe care au însămânțat-o. Asta era foarte dificil pentru că fata trebuia să rămână virgină chiar şi după actul sexual. Până la urmă au căutat un cuplu, ca să-i strice, care aveau un băiat şi trei fete. Prima dată bărbatul şi-a pierdut averea, pe urmă şi-a murit băiatul şi soția, iar el s-a sinucis. Cele trei fete au rămas singure şi două dintre ele aveau virtuți, iar una a fost ispitită de drac.

Toate acestea s-au întâmplat atunci când femeia avea voie să se dăruiască numai şotului sau a devenit prostituată în public. Dacă avea relaţie înainte de căsnicie sau în secret şi s-a aflat a fost condamnată la moarte. Fata cea mai tânără a fost descoperită, a ajuns în faţa tribunalului, a fost condamnată de neruşinare şi îngropată vie. Din cauza asta cele două fete au devenit şi mai sfinte, s-au rugat zilnic şi au urmat sfaturile unui călugăr fără condiţii. Dracii n-au avut acces la ele, au vrut s-o strice pe cea mijlocie. „N-o să-ţi trăieşti viaţa ca călugăriţă" - îi şopteau în urechi. „Să fi prostituată în public, si trăieşte-ti viaţa. Astfel poţi să fi cu mulţi bărbaţi fără să fi pedepsită şi mai târziu tot poţi să te măriţi". Aşa s-a şi întâmplat. A devenit prostituată a dus o viaţă desfrânată.. Fata cea mare atunci s-a rugat şi mai mult şi făcut şi mai multe fapte bune, si avea grijă ca inima ei să nu fie atinsă de „dracul îndoielii". Atunci dracii au trimis lovitura cea mai mare.

Au impulsionat-o pe faţa prostituată ca să chefuiască în casa surorii sale cu bărbaţi. Ei au ironizat-o pe fata nevinovată, şi ea s-a retras în camera ei şi a încuiat uşa. Si atunci s-a întâmplat. Fata n-a fost pe fază un moment, s-a culcat pe pat şi a uitat să-şi facă cruci şi s-a predat durerii şi îndoielii înainte să adoarmă. Răul în momentul acesta a putut să coboare asupra sa şi fata a rămas însărcinată în timp ce dormea. Când s-a trezit a văzut speriată ce s-a întâmplat. A devenit gravidă şi peste câteva luni deja n-a putut să ascundă starea ei.

A ajuns în faţa tribunalului şi a fost forţată să spună cine este tatăl copilului. Degeaba jura că nu s-a culcat cu nici un bărbat n-au crezut-o şi a fost condamnată la moarte ca şi sora ei. Dar potrivit obiceiului epocii cu executarea aşteptau până se naşte copilul şi nu mai suge. Săraca fată a fost încuiată într-un turn, şi acolo după un timp a adus pe lume un băiat. Dracii însă au pierdut controlul asupra copilului, pentru că au păcălit-o pe fecioară în somn, astfel au avut putere numai asupra corpului dar nu şi asupra sufletului.

Copilul a fost minunat, de la tatăl a moştenit capacitatea de a şti totul, iar de la mama credincioasă, legătura cu gratia divină. El a fost sinteza între sfânt şi drac deci din cauza asta ERA ÎNTREG. Acest copil minunat cu uşurinţă şi-a salvat-o pe mama, dar toate acestea le puteţi citi şi dumneavoastră. Unde? A, am uitat să spun că copilul la botez a primit numele de MERLIN.

Lumea creştină şi imaginea despre credinţă corespunde din multe puncte de vedere axei Peşti/Fecioară. Luna Neagră în Fecioară percepe sistemul de valori legat de asta la modul extremist. Să ne amintim la cele spuse despre Dumnezeul pedepsitor, Iahve, aici cere supunere absolută. Semnul Fecioarei împreună cu un puternic mecanism de adaptare dă tendinţa spre supunere. Lilith însă nu se supune!La această Lună Neagră pe lângă revendicarea virtuţilor şi perseverentei este prezentă şi nesupunerea la porunci. Luis Bunuel prezintă foarte bine acest lucru în filmele sale. Si-a transpus Luna Neagră artistic în filmele sale, care se caracterizează prin ruperea tabuurilor, şi a moralei bisericeşti. Nu a plătit impozit lumii moralizatoare a Tatălui-Dumnezeu, şi a protestat la fel ca şi Lilith.

Odată cu creşterea puterii bisericeşti a pornit şi blestemarea eroticii. Pentru biserică erotica este egal cu păcat. Erotica a fost demonizată aşa cum am amintit deja în capitolul „Erosul şi religia", si de multe ori a fost ilustrat într-un decor sadic. Imaginea inchizitorului este tot atât de potrivit ca şi a martirilor care suferă cu plăcere. Credincioşii au rămas cu posibilitatea deformată a masochismului, ca să se apropie cât de cât de erotică. Luna Neagră în Fecioară de multe ori provoacă fantezie sexuală, care corespunde acestei dualităţi. Permite plăcerea numai atunci dacă paralel este prezentă şi pedeapsa. Sau reprimă în totalitate dorinţa de plăcere. Oamenii cu Luna Negară în Fecioară spun de multe ori că ei n-au nevoie deloc de sexualitate. Alţii spun că se tem când simt plăcerea, pentru că n-o pot accepta fără mustrare de conştiinţă. Poate că se tem că dracul ajunge şi la inima lor, ca în povestea anterioară.

La această Lună Neagră umbrele fac navetă între Madona şi curva, între curat şi necurat, femeia fără partea inferioară a corpului se întâlneşte cu Lilith. Luna Neagră a lui Maria Magdalena probabil se afla în acest semn. Acele femei care au această poziție cunosc foarte bine acest subiect. Dacă-şi trăiesc liber sexualitatea atunci se simt păcătoase. Doresc din tot sufletul iertarea de aceea, îmbracă cu o putere mare un Dumnezeu-Tată pedepsitor (sau cel care corespunde acestuia, tatăl sau şotul) De multe ori aleg un soț şi dezaprecierile acestuia le consideră educație. Sau aleg un mediu care accentuează că un „astfel de călcat greşit" este păcat chiar dacă este iertat.

Dorința după puritate şi lumină este de ştiut că îl hrăneşte pe drac. Si femeile cu această Lună Neagră au o furie de drac ca să scapă de jugul dominantei bărbăteşti. Aici este foarte important să cercetăm sistemul nostru de valori, pentru că inchizitorul şi acuzatorul nostru interior de multe ori este proiectat asupra altora.

Bărbații cu această Lună Neagră de multe ori au o imagine limitată despre femei: ori sunt cuminți ori curve. Lilith îi vrăjeşte, o consideră inspiratoare şi erotică dar o aleg foarte rar ca parteneră. Asta sună ca discutarea modelelor tradiționale, dar în cazul acestei Luni Negre iese prea mult în evidentă. Rolul femeii este hotărât de moralul foarte tradițional, ceea ce blochează ambele sexe şi le înghesuie într-o imagine alb negru, după analogia extremistă a polarizării raiului şi iadului. Dracul nu este nicăieri atât de diabolic ca aici, şi nici îngerul nu este atât de imaculat ca aici. Oamenii cu o astfel de Lună Neagră au o asemenea emanație: ori emană o forță ispititoare păcătoasă, ori îl vrăjesc pe celălalt cu imaculare lor de neatins.

Să vedem semnificația cuvântului „fecioară". Fecioara se referă de cele mai multe ori la cele fără experiență sexuală, la cele neatinse de sexualitate. Dar asta e departe de înțelesul adevărat al cuvântului. „Fecioara" inițial însemna femeia care nu aparține de nici un bărbat ci numai de ea însăşi. Si asta se apropie foarte mult de Lilith; si ea a fost femeie liberă numai a ei. Mai existau şi zeițe virgine, slujitoare, care se dăruiau în temple ca prostituate. Prostituatele sacre îl slujeau pe bărbat, ca acesta să poată să se unească cu Dumnezeu; ele însă rămâneau fecioare. Sexualitatea în cazul acesta era un instrument de apropiere de Dumnezeu.

Cei care Luna Neagră în Fecioară fac bine dacă lasă ca ambele conținuturi să le influențeze. Dacă înțeleg acest lucru atunci se transformă şi imaginea „Fecioarei" Maria şi îşi recapătă partea inferioară a corpului. Dacă simbolistica nu este profanată şi interpretată „cuvânt cu cuvânt", atunci însămânțarea nu este un miracol biologic. Şi atunci erotica nu este privită atât de tragic.. Se poate râde şi bucura şi lumea creştină nu trebuie să fie atât de rigid, ca în romanul lui Umberto Eco: " Numele trandafirului". Si invers, acei oameni cărora le place să trăiască şi să râdă, se pot întoarce la creştinism. La această Lună Neagră unii au ales partea lui Lilith.

L-au părăsit pe Dumnezeu, pentru că n-au reuşit să facă pace cu el. Dacă de imaginea lui Dumnezeu leagă şi bucuria atunci se pot întoarce din nou. Mai trebuie să înțelegem şi o altă imagine. De multe ori Raiul este imaginat ca stația finală a unei strădanii; acesta hrăneşte ascetismul şi renunțarea la plăceri în favoarea lumii profane a muncii. Astfel existenta fără bucurii este înnobilată; si cel care nu este de acord este aspru criticat. Munca şi critica în astrologie corespunde cu Semnul Fecioarei; această Lună Neagră de multe ori foloseşte pe ambele ca ghilotină. Si aici găsim extremele. Unii se refugiază în Raiul pământesc şi fug de munca de zi cu zi şi de responsabilitate. Prețul acestui lucru este o mare dependentă. Ei n-au înțeles pe Lilith; ea este numai a ei.

În cazul acestei Luni Negre este foarte important concepția că Dumnezeu include şi răul. Merlin este un exemplu minunat în sensul acesta. El nu este moral şi nici burghez, dar nici la Lilith nu ajungem cu morala noastră actuală. Părinții lui Merlin erau sfânta şi dracul. De aceea din punct de vedere al creației el este întreg, complet.

2. 02. 13. - Luna Neagră în Peşti şi aspectele sale cu Neptun

În fundul mării trăia o sirenă cu tatăl, cu bunica şi cu cele 5 surori. Bunica le povestea cu plăcere despre oameni. „Începând cu a 15-a zi de naştere puteţi să vă ridicaţi deasupra mări să vedeţi malul, vapoarele şi cerul. Poate că veţi vedea şi oameni. Ei sunt nişte fiinţe care n-au coadă de peste şi au două picioare - spre deosebire de locuitorii mării - şi un suflet nemuritor. După moartea lor acest suflet părăseşte corpul şi urcă printre stele. aşa cum noi ne ridicăm şi vedem pământul oamenilor, tot aşa se ridică şi ei într-un loc minunat pe care noi nu-l vom putea vedea niciodată. O sirenă nu poate să aibă suflet numai atunci dacă un om se îndrăgosteşte de ea atât de mult că extinde sufletul lui şi asupra sa. Asta nu înseamnă că omul îşi pierde sufletul, ci faptul că-l dăruieşte si-l păstrează în acelaşi timp.

„Micuţele sirene ascultau încântate povestirile şi mai ales cea mică aştepta să vină a 15-a aniversare. Când a venit ziua s-a ridicat deasupra mării şi într-adevăr a văzut un vapor, unde un prinţ minunat sărbătorea cu marinarii lui. Mica sirenă nu se sătura să-l privească şi imediat s-a şi îndrăgostit de print - aşa cum pot să se îndrăgostească sirenele. Pe neaşteptate a venit o furtună şi după o luptă îndelungată nava s-a scufundat cu toată încărcătura. Mica sirenă l-a salvat pe prinţul leşinat şi l-a pus pe mal. Dar ea a trebuit să se întoarcă în apă, dar a mai văzut că prinţul se întâlneşte cu o fată.

Din această zi nu mai avea linişte. A înotat la vrăjitoarea mării şi a cerut ajutor de la ea. Vrăjitoarea i-a dat o băutură. „Du te pe mal şi bea asta. Coada ta va dispărea si-ti cresc picioare de om. Dar o să te doară foarte mult şi vei simţi de parcă o sabie ascuţită se înfige în tine. Aparent faci un pas uşor dar fiecare pas va provoca o durere îngrozitoare. Si gândeşte-te, dacă prinţul nu te va iubi şi se însoară cu alta atunci nu vei avea suflet nemuritor, inima ta se va sfărâma şi vei deveni spumă în mare.

Dar pentru ajutorul meu ca recompensă vreau glasul tău minunat” - a zis vrăjitoarea. „Să fie” - se gândea mica sirenă pentru că-si dorea foarte mult. Atunci vrăjitoarea i-a tăiat limba şi ea s-a amuţit. În rest s-a întâmplat exact cum spunea vrăjitoarea. Mica sirenă acum venea pe picioare de om în faţa prinţului. Fiecare pas provoca o durere enormă dar era fericită si-i zâmbea. Prinţul a fost impresionat de frumuseţea fetei pentru că o amintea de aceea fată, care l-a salvat în vis. A îndrăgit-o dar n-au putut vorbi pentru că fata era mută.

Într-o zi părinţii prinţului au vrut să se însoară. Au ales-o pe prinţesa imperiului vecin pentru acesta şi toată curtea a urcat în vapoare ca să navigheze în tara vecină. Prinţul a găsit-o minunată pe prinţesa şi pe bord au ţinut nunta. Prinţul a crezut că prinţesa a fost aceea fată care l-a salvat. Mica sirenă stătea îndurerată pe bordul navei şi nici nu simţea durerea de la picioare, atât de mult îi durea inima.

Brusc le-a văzut pe surorile sale în apă care i-au dat un cuţit. „Ucide-l pe prinţ, asta e ultima ta şansă. Dacă n-o faci, mori” - îi şopteau Dar n-a putut să facă. De pe navă a căzut în apă şi simţea că corpul ei se dizolvă printre valuri. Prinţul se uita la valuri şi nu ştia de ce simte o durere şi o dorinţă atât de puternică. Si ce s-a întâmplat cu mica sirenă? S-a ridicat din mare şi s-a urcat la fiicele aerului. Nici ele n-aveau suflete nemuritoare dar prin fapte bune puteau să obţină. A durat 300 de ani până mica sirenă a obţinut ceea ce-si dorea atât de mult: sufletul nemuritor.

Temele principale ale acestei Luni Negre sunt scufundarea şi ridicarea. Această adâncime nu este ge sau chthon adică adâncimea fără fund, ci adâncimea dimensiunii şi calităţii psihicului. Există o dorinţă incredibilă după „apă” şi după dizolvare. Mica sirenă reflectă dorinţa ca prin intermediul unui alt om să găsim propriul nostru suflet. Şi prinţul poartă în el imaginea salvatoarea (a sufletului) şi caută şi vede în fiecare femeie această imagine. Şi totuşi nu ştie exact ce caută. A uitat. Salvatoarea este prezentă numai în visele sale şi nu-l lasă să amintească. A ajuns victima lui Lethe.

Dar cine este acest Lethe? Muzele iniţial au dăruit lesmosyne oamenilor, ceea ce înseamnă: uitare. Oamenii şi-au putut uita suferinţele astfel grijile lor se micşorau.

Un alt cuvânt este Lethe. Acesta este râul lumii întunecate, care este râul uitării. Pe lângă izvorul acestui râu mai izvoreşte încă unul; acesta este izvorul lui Mnemosine, zeița „aducerii aminte”. Deci uitarea şi amintirea sunt foarte aproape una de alta. Lethe aparține de domeniile orfice, unde visurile, moartea şi uitarea se întâlnesc. Si Neptun are relații puternice cu câmpurile orfice.

Neptun est legat de visele noastre. Sunt vise care nicicum nu râmăm în amintirea noastră. După James Hillman, visul uitat nu vrea să slujească lumea de zi adică egoul. Nu vrea să pună conținutul lui la dispoziția întăririi eului, totuşi sădeşte în noi o dorință ca să căutăm „în apă”. Uitarea slăbeşte egoul. Si acesta este şi strădania lui Neptun. Cu cât mai mult ne scufundăm în lumile inferioare sau superioare cu atât mai puțin se împotriveşte Mnemosine. Atunci ne amintim mai bine la vise şi intrăm într-o legătură mai bună cu inconştientul nostru. Să vedem toate acestea din punctul de vedere al Lunii Negre.

Relația cu lumea imaginilor este foarte puternic în cazul acesta. Fantezia înfloreşte şi din când în când respectivul are şi calități telepatice.. Imaginile poate să se întindă într-o măsură încât câțiva oameni pot fi inundați. Dacă Luna Neagră se află în aspect (sau intră în relație prin tranzite) cu Neptun, atunci apar psihoze şi crize spirituale. Teama de invazie poate să fie atât de puternică în cazul acestei Luni Negre că poate apărea negarea şi evitarea imaginilor. În cazurile acestea orice impuls, sau referire la lumile intermediare devine victima uitării, imediat ce apare. Cei care au o astfel de Lună Neagră au o tendință „norocoasă” să uite tot ce nu se încadrează în limitele „lumii de zi”. Un exemplu: Foarte multe femei cu o astfel de Lună Neagră citesc rândurile de față dar conținutul nu ajunge până la ele; ceea ce citesc imediat intră sub influența lui Lethe. Si cu siguranță vor fi şi cei care amintesc. Mnemosine apare, de multe ori prin intermediul partenerului, cu care se poate vorbi fără oboseală despre percepțiile.

Uitarea rapidă este o apărare pentru că învăluieşte experiențele dureroase şi neplăcute. De aici provine o anumită doză de insensibilitate, omul îşi restrânge spectrul lui de percepție. Asta se manifestă mai ales în acele domenii unde se află axa Lunii Negre. Închipuiri în ceată, mici păcăleli se află aici, înşelăciunile sunt proiectate asupra lumii, sau le considerăm reale la modul naiv. La această poziție percepția este un punct slab; ori în cazul nostru ne îndoim de acest lucru ori în cazul altora. Deziluzii şi nesiguranța sunt prezente aproape permanent, în cazurile extreme şi nebunia ne amenință. Sensibilitatea accentuată poate fi amenințătoare pentru aceşti oameni, de aceea în compensație poate să dezvolte şi insensibilitatea în ei. În cazurile acestea neagă lumea fenomenelor nepipăibile, luptă împotriva lor şi reprimă în ei. Lilith în cazurile acestea de multe ori urcă pe scenă prin intermediul unui alt om, care revendică recunoaşterea acestor fenomene.

Femeile cu această Lună Neagră de multe ori sunt Sibile, clarvăzătoare; iar bărbații cu această poziție caută astfel de femei (si de multe ori găsesc). Apreciază mult intuiția şi calitățile profetice ale femeii, dar de multe ori totuşi nu acționează potrivit acesteia, pentru că ştim bine că uitarea se produce într-o secundă. Femeia după producerea evenimentului devine Mnemosine, şi îl atenționează pe bărbat că ea a spus mai înainte.

Unii apreciază mult calitățile partenerei şi folosesc intuiți şi clarviziunea acesteia. Le admiră şi cred că ei nu sunt capabili de aşa ceva După cum am amintit deja este important să fim atenți în interior, să ne scufundăm în lumea noastră interioară, ca să găsim şi să descifrăm mesajul imaginilor. Unii totuşi vor să evite acest proces, cu atât mai mult că există cineva lângă ei care le rezolvă. Si nu înțeleg de ce au atât de des probleme de genul acesta, în timp ce dau exemple vii despre cum se poate „procura” toate acestea. Aici este vorba despre un rol vechi, în care pe lângă un bărbat insensibil se află o femeie sensibilă sau invers. Uneori apare situația că o femeie vrea să devină „ghidul spiritual” al altor femei. Această Lună Neagră în general are o uriaşă nevoie de armonie şi aici se bazează pe Lethe. Uitarea nemulțumirilor

este tot atât de „îmbucurător” ca şi alcoolul, medicamentele sau altele similare. Tema fundamentală a acestei poziţii este pasiunea nocivă.

Dacă nu vrem să ne scufundăm în propriile noastre adâncimi, lucrul acesta favorizează ruptura, pe care foarte mulţi vor s-o dizolve prin pasiuni nocive. Uneori chiar şi pe corp apare starea de rupere. Partea corpului care aparţine de această Lună Neagră este capul piciorului-ca victimă. M-am întâlnit în mai multe rânduri cu paralizie sau cu greutăţi de deplasare. Toate acestea ne amintesc de mica sirenă, care umbla cu preţul unor dureri imense. Asta simbolizează sacrificiu şi renunţare.

Mica sirenă şi-a sacrificat vocea, era foarte dureroasă să capete sex şi până la urmă a renunţat la corp în favoarea sufletului. Aici se reflectă valorile creştine. E cu atât mai bine de înţeles, pentru că Peşti se află în legătură cu creştinismul. Singurul ideal feminin al epocii este „femeia fără partea inferioară a corpului”, este de înţeles că în cazul acestei Luni Negre sexualitatea de multe ori este reprimată sau dezapreciată. Pentru impulsurile sexuale o învinovăţesc pe Lilith, si din cauza asta nu observă ce strigă atât de puternic în ei. Lucrul acesta este diabolic ori prea incomod ca să se ridice la lumină adică în conştiinţa de zi. Lilith rezolvă toate acestea noaptea, după cum bine ştim şi numai lichidul sexual semnalizează că au avut un vis minunat.

Să ne întoarcem acum spre acele figuri care poartă Semnul acestei Luni Negre. Ele sunt Sibile dar se numesc şi văzătoare. Sibilele au capacităţi de clarviziune dar şi autoritate charismatică. Sunt vestite despre înţelepciunea şi experienţa lor şi prevăd evenimentele minunate, extazul religios ca şi catastrofele şi nenorocirile. O Sibilă ebraică se numea Sabbe şi ne aminteşte de regina Saba. Si despre regină se spune că avea o fată Sibilă, alţii însă spun că era fiica unui tată uman şi a unei nimfe de fluviu. Nimfele ca şi Sibilele sunt aproape de apă, ca şi Lilith. Nimfele sunt considerate mari ispititoare.

Kirke şi Loreley tot de acolo provin. Îi ispitesc şi îi trag pe oamenii în adâncimi, în vârtejuri. Si ca şi cum nu s-ar fi întâmplat nimic continuă ispitirea. Tema centrală a acestei Luni Negre este ispitirea. Uneori acoperă cu văluri propriile lor ispite, ca să nu-şi asume responsabilitatea pentru ea. Uneori nu observă propria lor putere de ispitire, şi la un moment dat se miră că cineva a recepţionat şi se apropie. Dar deja este responsabilitatea celuilalt dacă se sparge pe stânci!

Iluziile ne ajută dar ne şi păcălesc. Aproape nimic nu e atât de greu de lăsat ca iluziile. În cazul acestei Luni Negre acesta este deosebit de greu. Forţa creatoare şi fantezia sunt atât de puternice că aparentele repede se contopesc cu realitatea. Trăirile altora de multe ori le consideră ca pe ale ei. Ceea ce dimineaţa povestea prietena, după masă deja s-a întâmplat cu ea, si seara deja ar putea jura. Dar aceşti oameni nu consideră rău acest lucru pentru că după părerea lor „La un nivel mai adânc toţi una suntem”. Tipul opus este fanaticul dreptăţii care „vrea să deconspire orice trişare şi înşelăciune” De fiecare dată caută un om care-i pune în mişcare fantezia.

Paleta acestei Luni Negre de la clarviziune şi de la intuiţia puternică se extinde până la nebunie şi perturbarea mintii. După cum am amintit deja pendulul se mişcă între dezaprecierea viselor şi a lumii imaginare, şi relaţia bună cu toate acestea. Mulţii au un talent deosebit în acest domeniu. Această capacitate se poate manifesta în visare trează, vizualizare, imaginaţie şi amintirea viselor. Visele ne completează. Sunt poduri, mijloace de comunicare spre sufletul nostru.

Să ne amintim că muzele Lethe şi Mnemosine fac parte din aceeaşi categorie. De aceea muzele ne pot săruta în vis (Lethe) şi totuşi putem să ne amintim (Mnemosine). Dacă înainte de adormire cerem un vis creativ sau de iluminare, si îl şi primim, atunci asta poate să însemne susţinerea din partea Lunii Negre. Visele profetice sau de iluminare la fel.

2. 03. - Luna Neagră în Case

2. 03. 1. - Luna Neagră în Casa I.

„Cel care nu este capabil să facă fată pentru el însuşi, nu poate să participe la o relație adevărată”.

O POVESTE: Pe Magdalena, cei care o plac, o admiră pentru apariția ei curată şi angelică. Alții se spală de petele întunecate cu „puritatea” ei. Magdalena are motivația să fie curată, amabilă şi modestă. Cu atât mai mult pentru că are o soră mai mică care a căzut în pasiuni şi adâncimi întunecate

Magdalena este în concurentă cu sora ei. Asta ar fi oare concursul între lumină şi întuneric? Din când în când descoperă în ea însăşi imagini şi sentimente care provoacă teamă. În momentele acestea apar în conştiința ei imaginile agresiunii, a sexualității şi a trecerii timpului, pe care le consideră întunecate. De aceea mai bine întăreşte natura ei plină de dragoste şi dorința ei după puritate. În perioadele acestea are nevoie de un mediu atât de curat ca o farmacie, cu discuții uşoare şi cu distracții discrete.

Magdalena a avut o relație prin care a învățat adâncimile iadului şi posedarea. În această adâncime a găsit raiul, ceea ce caută de atunci, si de atunci îşi pune întrebarea aproape tot timpul: „Pe parcursul drumului meu de ce găsesc iadul meu (pustietatea şi golul) în înălțimi şi invers, în adâncul iadului raiul? „Magdalena este foarte preocupată de iad şi rai. Ea provine dintr-o lume în care femeile sunt supuse rolurilor tradiționale. Rolul de femeie poate mişca numai între mama grijulie şi fetita măgulitoare. Dacă cineva diferă de acestea este exmatriculat, ceea ce mulți n-ar putea suporta.

Si mama lui Magdalena a trăit potrivit acestor prescripții. Si-a creat un ideal pentru ea ca să nu fie atât de dureroasă trăirea. Dar n-a reuşit în totalitate. Din fața întunericului n-a reuşit să fugă, a intrat într-o depresie gravă „si demonii mănâncă părul de pe capul ei” - după cum a formulat. Magdalena o tratează destul de greu pe mama ei nenorocită şi aşteaptă ca sora ei „cea rea” s-o îngrijească. Dar asta nu merge, sora ei s-a mutat şi mama ei are nevoie de complementaritate, adică de Magdalena. La început a refuzat-o dar până la urmă a acceptat-o şi a luat-o la ea. De atunci Magdalena a devenit femeie. Luna Neagră a lui Magdalena este în Fecioară în Casa I.

Am stat pe gânduri mult timp ce exemplu să aleg pentru această Lună Neagră, pentru că dacă stă în Casa I este foarte caracteristic acelui semn în care se află. Tematica semnului în cazurile acestea se manifestă pregnant. Putem citi mai multe despre exemplul lui Magdalena în capitolul „Luna Neagră în Fecioară”. Este problema dualității între cea sfântă şi curvă. În lumina casei I. această dualitate devine vizibilă în personalitate. Magdalena arată ca un înger, dracii care s-au rupt din conştiința ei au atacat pe femeile din jurul ei, si astfel o completează.

Vreau să amintesc şi cazul unui bărbat, care are Luna Neagră tot în casa I. În Săgetător. Este ascet şi harnic şi urăşte lenea şi comoditatea, evită maxim plăcerile. Alege mai ales femei care sunt predominant comode şi beneficiază de fel de fel de plăceri.

Un alt bărbat care are Luna Neagră în Cancer pe Ascendent trăieşte ca Peter Pan: ca un copil, nu-si asumă responsabilitate în relațiile lui. Soția lui lucrează iar el are grijă de gospodărie-dacă are chef. Azi o numeşte pe soția zâna cea bună, mâine dragon de casă. Bărbatul se prezintă ca „o zână bună”, este plin de afecțiuni şi săritor. Aceste perioade însă sunt alternate de excese de furie, când sare la soție ca pe un dragon. (Imaginea lui Dionisos şi a mainaşilor) În crizele de furie o amenință pe soție şi în cazurile extreme începe să se taie. Corpul lui este plin de răni. Urmele rănilor parcă ar fi urmele ritualului de împăcare a Marii Mame.

Aceste exemple arată bine, că Lilith în casa I îşi manifestă toată simbolistica ei. Mulți artişti au transpus în operele lor această Lună Neagră. Inversarea valorilor, ceea ce este adus tot de Lilith se manifestă aici, fiindcă foarte mulți homosexuali, trans-sexuali şi travestiti au Luna Neagră în casa I. Femeia vrea să se manifeste aproape prin intermediul bărbatului aici. Sau trăind cu o altă imagine, starea de androgin se forțează în lume. O femeie care avea o astfel de Lună Neagră în vise foarte des se întâlneşte cu o figură androgină. Stă de vorbă cu el, primeşte mesaje şi învățături de la el, de aceea simte că această figură o îmbogățeşte.

Acest exemplu arată şi dialogul între casa I. si a XII-a; o figură din vis reînvie şi inspiră, ne ajută să transpunem în lume ideile noi. Este dialogul existentei şi non-existentei, ceea ce cunoaştem deja de la Lilith. Este vorba despre ridicare şi manifestare: " Sunt aici şi vreau să-mi ocup locul". Astfel devine de înțeles de ce sunt canalele apariției lui Lilith acei artişti care au o astfel de Lună Neagră. Aduc la vedere valorile ei.

La această poziție un alt punct important este impunerea. Să luăm iar un exemplu potrivit tematicii semnului. Magdalena (cu Luna Neagră în Fecioară) gândeşte că poate să se impună numai modest, ceea ce nu e surprinzător având în vedere Ascendentul în Fecioară. Are o exigentă uriaşă ca să fie modestă şi să observe şi alții acest lucru. Ea crede că are dreptul la existentă numai atunci, dacă acoperă cu modestie ființa ei puternică. Impunerea ei este o sinteză între o provocare puternică şi blândețe de neatins. Apariția de multe ori est punctul negru al Lunii Negre. În cazul unui bărbat cu Ascendentul în Scorpion şi în conjuncție cu Saturn ar fi caracteristic o apariție reținută. Dar Luna Neagră se află în casa I. În Săgetător şi apariția lui seamănă mai mult cu al unui vânzător mercenar de stofe din Veneția care ca un păun tocmai îşi face plimbarea lui de duminică. Dacă altcineva apare astfel imediat vrea să-l învingă şi este paralizat de apărare. Este ca Medusa când se uită în oglindă - dar nu se recunoaşte.

Vălul în cazul acestei Luni Negre acoperă aceea pretenție că respectivul vrea să fie prezent masiv peste tot. Dacă un alt om oglindeşte acest comportament, atunci se va manifesta potrivit vălului. Pur şi simplu evită fenomenul, nu vrea să vadă valorile acelea pe care nu le acceptă în el însuşi. Si cu Lilith legăm nişte valori în cazul cărora avem nevoie de curaj ca să le facem vizibile. Dacă toate acestea rămân inconştiente şi atunci apare „drăcuşorul" şi omul manifestă tot ce n-a vrut niciodată să vadă şi să observe în el însuşi. Dacă brusc totuşi le vede, atunci are senzația că stă neputincios în fața propriei lui persoane.

Dacă pe Lilith o considerăm oglindă atunci devine de înțeles de ce se contopesc conținuturile casei a VII-a cu cele ale casei I. Punctul negru al apariției se manifestă şi în acel comportament pe care-l numim apropiere, ispitire, sau ceva similar. Cei care au Luna Neagră pe această axă de multe ori nu observă când ispitesc şi cum se arată. Vălul şi amuleta au grijă aici de atracție. Pregăteşte lucrurile, pe urmă le încurcă bine. Dacă Lilith activează această axă atunci avem posibilitatea ca prin intermediul unei relații sau a unei întâlniri să ne regăsim şi să ne cunoaştem mai bine. „Si au observat", indică nu numai despărțirea ci şi unirea, indiferent dacă este vorba despre o îmbrățişare frățească sau sexuală.

2. 03. 2. - Luna Neagră în Casa a VII-a

„Scopul dorinței nu este satisfacerea, ci susținerea continuă". --ROLLO MAY--

O SECVENTĂ DIN JURNALUL LUI LAURA

N-am putut dormi, pentru că mă aminteam de el. Cu cât mai mult n-am vrut cu atât mai mult era prezent. M-am agățat de gândul care-l prezenta cel mai puțin atractiv în fața mea. Tot îmi repetam în sinea mea că vreau o imagine despre el, care nici nu este el, care nu-i corespunde, si de aceea nici nu poate provoca în mine sentimente atât de intensive. În timp ce gândeam asta, sufletul meu era acoperit total de dorul după el.

Brusc mi-am adus aminte că m-am îndrăgostit de propria mea imaginație. Si Narcis s-a îndrăgostit de el însuşi Poate că nu el m-a vrăjit atât de mult, poate că a fost un monolog toate acestea, poate că m-am jucat numai cu mine însămi. Prin faptul că pot să doresc pe cineva foarte puternic şi totodată şi să-l refuz, aproape că mă sufoc.

Stăteam culcat fără somn, si conştientizam în mine că singură mă sufoc, m-am îngrozit, dar m-am şi uşurat. M-am îngrozit de propria mea intensitate, de neputința fată de mine şi m-am uşurat că nu el exercită puterea care m-a cutremurat asupra mea.. M-am văzut pe mine - şi el a fost oglinda.. Aşa a fost? aşa este? Eu am hotărât astfel! A doua zi dimineața am primit o scrisoare foarte gingaşă de la el.

Luna Neagră a lui Laura se află în Scorpion în Casa a VII-a. Dacă pe Lilith o considerăm oglindă, atunci devine de înțeles perturbarea subtilă cu care este însoțit această Lună Neagră în domeniul relațiilor. Vălul şi amuleta revendică o tematică relațională, unde alternativ apare intensitatea şi fuga. Aici aproape e peste măsură aceea dorință, ca omul celălalt „să ne pornească pe noi". Dar în acelaşi măsură este prezentă şi refuzul. Unii aproape la modul bolnăvicios doresc refuzul. Este ca şi cum n-am putea experimenta unul fără celălalt.

Dorința ispitirii este puternică poate că mai puternică decât cea a actului. Dorința mai înainte era măsurată prin ceea ce acum este numit „dragoste romantică". Punctul ideal urmărit îşi creşte dorința dar permanent se împotriveşte, astfel se naşte o dorință de nepotolit în noi, ceea ce hrăneşte tot dorința. Ca şi în relația Lilith/Venus, apare şi aici Narcis, care este îndrăgostit fără speranțe în el însuşi, si împreună cu el apare şi jocul cu oglinda.

La fiecare întâlnire care o influențează puternic, Laura se întreabă, dacă într-adevăr omul celălalt a atins-o atât de puternic sau din nou s-a îndrăgostit de propria ei dorință. „În felul acesta am nimicit tocmai vraja aceea după care tânjeam. „-spunea. Este conştientă că a creat în ea prezenta paralelă a dorinței şi a refuzului, ceea ce pe de o parte provoacă o intensitate puternică şi creşte dorința, iar pe partea cealaltă are ca efect reprimarea, ceea ce de multe ori duce la o criză interioară, si la îndoială în legătură cu lucrul respectiv. Astfel se forțează să se uită în oglindă, si câteodată vede ceva de care rămâne încremenită ca şi Medusa, se simte aproape paralizată.

Altădată poate să suporte imaginea, o recunoaşte, ceea ce duce la recunoaştere şi la înțelegere şi facilitează creşterea şi evoluția. Acei oameni care au o astfel de Lună Neagră în perioada de transformare de multe ori se întâlnesc cu oameni care se comportă ca şi moaşa lângă copilul care urmează să se nască. Acesta este un demon nou, din când în când bine cunoscut, pe care l-am reprimat până acum şi aştepta într-un colt întunecat.

Aceşti oameni poartă în cazurile acestea acele valori pe care până acum n-am lăsat să între, le-am refuzat. Lilith însă are acel eros, care cu toate acestea le face atractivi pe aceşti oameni. În fantezia noastră putem să-le acordăm nişte însuşiri, care ne uşurează refuzarea lor. Să ne gândim numai la Laura care vroia să reziste atracției imaginându-l pe bărbat ca pe cel mai respingător posibil. Astfel într-un timp scurt se instalează reprimarea şi împreună cu ea şi o intensitate, care-l face din celălalt o trăire tentantă. Astfel Lilith aduce o dramă în relații, şi face relațiile de fiecare zi plictisitoare şi cenuşii. Relația ideală trebuie să fie dramatică ca şi în cazul lui Adam şi Lilith, şi nu poate să devină o armonie bine dozată ca în cazul lui Adam şi Eva. Poate că şi Şarpele a văzut astfel şi a finalizat starea de rai. În cazul acestei Luni Negre Şarpele perturbă aceea armonie care blochează evoluția. Apare un al treilea. Al treilea reflectă totdeauna ceea ce lipseşte din relație.

De multe ori însă completează şi stabilizează relația. Să trăiască triunghiul dragostei!Dar se poate întâmpla că relația veche se finalizează şi căutăm un nou partener (acesta apare de multe ori la tranzitul lui Lilith peste Descendent sau peste

Venus). Lilith adică omul celălalt aici joacă rolul de inițiator. Dar pentru că aceşti oameni au o dorință puternică se poate că după un timp caută un alt inițiator.

Lilith este absolută. Astfel este de înțeles că în cazul acestei Luni Negre vrea să-l pătrundă pe celălalt. Deci nu este o dorință care s-ar putea împlini în somn aici vrem să-l experimentăm pe celălalt „în carne şi oase". Intenționat n-am folosit termenul de „a poseda", pentru că controlul exagerat ucide dorința, si în consecință căutăm un alt partener. În relațiile de mai mulți ani oamenii joacă show-ul „oricum n-o să mă ai" în care prezintă lupta de putere a lui Adam şi Lilith în rai cu mecanismul de fugă corespunzător. Întâlnim o tendință tot atât de puternică şi cu privire la gelozie sau la aceea teamă că ne resping ne împing sau ne păcălesc. Si asta devine subiectul dominant.

Să aruncăm o privire asupra lui Lilith şi pe amuleta care este folosită împotriva ei. Din acest punct de vedere devine evidentă teama de respingere, de refuz. Dar dacă considerăm amuleta văl, atunci devine evidentă tendința de trişare. În Cazul acestei Luni Negre apare frecvent învăluirea şi tăinuirea. Dorința ca prin celălalt să ajungem la mântuirea sufletului, facilitează faptul de a călca greş, pentru că o legătură „legală" nu poate asigura în fiecare zi minune şi inițiativă din belşug.

Luna Neagră în Casa a VII-a poate să creeze o dependentă puternică fată de celălalt. Să luăm imaginea următoare: Medusa ştia că a fost blestemată; imaginea ei vrăjită avea un efect puternic şi asupra ei. A recunoscut şi s-a încremenit. Dar avea nevoie de Perseu care i-a tăiat capul. Pentru mântuire avea nevoie de omul celălalt chiar şi atunci dacă a fost o mântuire dureroasă. În cazul acestei Luni Negre de multe ori apar experiențe dureroase în relațiile de cuplu, dar dacă trecem prin ele atunci de multe ori recunoaştem că am avut nevoie de ele pentru evoluția conştiinței noastre.

Dacă ne uităm la relația lui Lilith şi a victimei, atunci apare aici partenerul. Ori îl sacrificăm pe el, ori devenim noi victimele lui. Pentru primul caz ar fi exemplul dacă noi călcăm greş, în cazurile acestea îl punem pe partener pe altar pentru o nouă experiență. Dacă în viața partenerului nostru sacrificiul este definit tot de Luna Neagră atunci putem inventa cu uşurință o a doua variantă.

Să vedem întâmplarea unei victime: O doamnă suferea de mai mulți ani de infidelitatea partenerilor. Adică s-a despărțit de aceşti bărbați şi a făcut un pas în ea însăşi, prin care a devenit o femeie liberă şi conştientă. Prin intermediul partenerilor a învățat (chiar dacă nu totdeauna din liber arbitru) ce înseamnă sacrificiul adevărat, şi astfel a depăşit starea de sacrificiu continuă. Chiar şi azi simte în ea această dorință fără margini după o relație „imposibilă" (ceea ce îi impulsiona la evadare pe vechii parteneri) dar ştie că singur nici un om nu-i poate satisface această pretenție. A ales să trăiască nelegată şi să aştepte deschisă orice „inițiator posibil" Totdeauna a fost impulsionată de dorința după contopirea totală. Dar astăzi urmăreşte cu un zâmbet înțelept toate acestea.

O altă temă a acestei Luni Negre este dualitatea apropierii şi refuzului. Experimentăm cu durere că nu vrem ca celălalt să rămână 2pe capul nostru" îl refuzăm şi fugim de el. De multe ori se aude „suport mai uşor adevărul chiar dacă doare decât faptul că îl eviți". - exclamația. După cum am mai amintit aici sunt mari şanse pentru fugă. Lilith a părăsit raiul şi l-a lăsat pe Adam să se coace în propriul lui suc. Evadarea lui Lilith a pus punct relației lor şi totuşi a rămas ceva între ei. În cazul acestei Luni Negre relațiile de multe ori sunt nefinalizate, neterminate ca o „poveste nesfârşită".

Astrologia tradițională asociază „duşmanii publici „cu Casa a VII-a. Acolo unde avem Luna neagră acolo avem şi punctele noastre oarbe. Cei care au o astfel de poziție din când în când sunt orbi fată de cei care n-au tocmai bunul simt fată de ei. De multe ori nu observă nici subiectele de concurentă, să concureze cu ei înşişi sau cu celălalt. Această orbire poate să ducă la perturbări sau la relații fatale, care de multe ori se sfârşesc brusc şi dureros. Dacă mai târziu vedem mai clar această relație înțelegem ce conținuturi trebuie să integrăm. Am spus că Lilith este demon şi

psihopomp. În cazul acestei Luni Negre de multe ori ne întâlnim cu oameni, care îndeplinesc pentru noi ambele funcții.

2. 03. 3. - Luna Neagră în casa a II-a

„Si-a economisit pentru el viața, si astfel a făcut rost de timp infinit de mult; karma unui rătăcitor.

O POVESTE: Antonia încă din copilărie a auzit multe povestiri despre averea pierdută a familiei şi despre luxul ei. Un concurent a provocat falimentul familiei. „Nu vorbim despre bani!" - era sloganul, totuşi toate se învârteau în jurul banilor, care astfel a pus stăpânire pe ei.

Mama lui Antonia într-un târg de iarnă a cumpărat o rochie pe care a pus-o cu grijă în dulapul plin. Numai după doi ani s-a îmbrăcat cu rochie. „Numai slujitoare se îmbracă cu haine noi, asta e ceva ordinar!" - spunea ea, şi asta e propoziția preferată a Antoniei şi astăzi.

Antonia nu şi-a văzut niciodată pe mama ei dezbrăcată. Despre menstruație n-au vorbit. „Nici un bărbat n-ar voie să vadă vreun semn, si nu e voie nici măcar să faci aluzii la boala lunară!" - era sloganul. Antonia şi azi se simte jenată dacă are o cutie de tampon în coşul de cumpărături.

Antonia la 14 ani a vrut să moară. Ciclul menstrual a ținut câteva săptămâni şi ar fi vrut să părăsească viața la modul plăcut. Firesc că a ținut în secret problema ei şi într-o zi a încuiat uşa de la baie şi a leşinat. Au găsit-o şi a ajuns la spital. I-au făcut transfuzie, dar sângele a „curs" prin ea, pentru că medicii zile întregi n-au reuşit să-i oprească menstruația. Familia „nu ştia" despre asta pentru că despre ciclul menstrual nu se vorbeşte chiar dacă durează o lună. Chiar şi Antonia şi-a adus aminte de această întâmplare după 30 de ani.

Antonia s-a măritat cu un bărbat „ca de stâncă". Ea iubeşte acest lucru în el-dar îl şi disprețuieşte din cauza asta. Se pedepseşte pentru fiecare plăcere. Chiar şi pentru plăcerile corpului. Pedeapsa trebuie să fie absolută şi dacă se poate cu sânge. Din când în când îşi taie unghiile până curge sângele. Acesta este ca un ritual pentru ea, corpul ei este considerat țap ispăşitor şi cu această acțiune îl face curat. Atunci se uşurează. Orice are un preț.

Îi vine greu să-l accepte pentru că totdeauna a avut în vedere două lucruri: valoarea şi pierderea. Teama de pierdere caracterizează viața ei. Are ocazia să şi experimenteze pentru că de multe ori fură de la ea sau o înşeală. Limitele sale permanent sunt deranjate. Tema principală în viața ei este trasarea granițelor, banii, siguranța, şi din cauza asta curtea, si gardul. Sloganele noi ale lui Antonia: " dacă aş putea câştiga în sfârşit atât de cât am nevoie ca să devin astfel liberă!" si" as vrea să găsesc în sfârşit valoarea în mine însămi". Asta revendică de la ea însăşi la modul radical. Un lucru a obținut deja; câteodată deja se simte „ca de piatră".

Antonia are Luna Neagră în Berbec în Casa a II-a. În casa a II-a este vorba despre posesiune, cele materiale, siguranță şi despre valorile noastre. Lilith la prima vedere pare să fie necompatibil cu siguranța. Nu prea apare fără să ne amintească de sacrificiu şi de pierdere. Dacă Luna Neagră se află în Casa a II-a atunci acest aspect iese în evidentă. Este important să ştim un lucru: după ce s-a certat Lilith cu Adam n-au împărțit între ei Raiul. N-au pus la mijloc un gard; nu, Lilith a plecat din rai, am putea spune că l-a sacrificat. Si tocmai astfel a pus în mişcare lucrurile.

Casa a II-a este legat de Taur, un Semn care se află foarte aproape de tema Marii Mame. După cum am spus deja în capitolul despre ea, Marea Mamă vrea sânge. Astfel plătim pentru ea, pentru creştere şi pentru fecunditate.

Se pare că Antonia a înțeles sacrificiul în sensul acesta. În acest timp are nişte temeri ca şi aviatorul care ar vrea să se ridice dar nu vrea să sacrifice sacii de nisip. Se pedepseşte şi se castrează prin faptul că nu foloseşte acele lucruri pe care le-a dobândit - se teme că se sifonează şi se distrug. Iar modul cum îşi tratează corpul

seamănă cu preoții cultului Attis-Kubele. Ei au fost atât de castrați, că şi-au tăiat pe brațe până curgea sângele.

La această Lună Neagră de multe ori devine îndoielnică siguranța, concurenta atinge domeniul banilor şi a averilor. Culoarea neagră are un rol atunci, când cineva are tendința unor tranzacții financiare ilegale adică „afaceri negre". Vălul şi amuleta aici vor să îndepărteze oficialitățile financiare

La această Lună Neagră ne temem de sărăcie care trecător apare. Datoria, falimentul şi furtul devin amenințătoare. Câteodată avem şi experiențe concrete în acest domeniu dar de multe ori este numai imaginea dușmanului imaginat pe care-l hrănim zilnic. Consecința acestuia este economisirea exagerată.. Si apare tendința pentru un sacrificiu „fals". La indienii crow există o zicală: " îți sacrific o bucată din deget iar tu să-mi dai ceva bun". Wilber scrie în legătură cu asta: sunt foarte puțini bărbați vârstnici printre noi care nu sunt ciuntiți. La această Lună Neagră ne întâlnim cu un comportament similar. „Îmi sacrific pretențiile şi plăcerile sau corpul în aşa fel că nu iau cunoştință despre asta sau îl chinuiesc. Atunci primesc ceva bun, sau atunci pot să-l păstrez? Sau total invers: „Acum pot să beneficiez un pic de el? „

În cazul acestei Luni Negre râvnirea şi invidia sunt puncte oarbe. Tot timpul urmăresc mediul şi averea altora. Dușmanii preferați sunt cei care-si permit lucruri pe care ei nu. Oamenii care sunt atraşi de plăceri numai în taină au curajul să-l facă. Nu cumva zeii să-l invadeze!Invidia lor este proiectat asupra altora şi dacă spun: " Mă simt bine!" deja se tem nu cumva să păcătuiască.

Un alt exemplu: Antonia care are Luna Neagră în Casa a II- a s-a aşezat cu prietena ei, care are Lilithul în Casa a VII-a ca să clarifice relația lor. Pentru asta au folosit o metodă nonverbală, dialog de pictură. Pe o foaie amândouă au desenat un semn cu culoarea potrivită lor, ca să exprime ce vor să spună celuilalt. Prietena răspundea cu un semn şi astfel dialogul continua. Rezultatul: Antonia mereu indica limitarea şi libertatea, iar prietena apropierea şi refuzul.

În cazul acestei Luni Negre terenul propriu individului intră sub semnul întrebării. De multe ori nu-şi permite cu toate că se străduieşte. La violarea granițelor răspund cu violentă, „nu" - ul Lilithului aici devine un „stop" masiv. Acest protest de multe ori însă este sufocat de dorința ca să fie acceptați şi iubiți de celălalt. În cazurile acestea corpul se revoltă.

Aceşti oameni din când în când violează granițele celorlalți. Se tem foarte mult de dependente şi de ataşamente. Acordul cu o anumită situație necesită ca să spună nu unei alte situații, adică atunci trebuie ceva lăsat sau pierdut. Un astfel de om lasă foarte mult timp deschis orice, ca să evite cât se poate de mult timp această situație. Mediul ei este într-o permanentă pregătire, astfel solicită granițele altora. „Respectă granițele mele, dar pe ale tale lasă le deschise" - gândeşte, şi astfel automat creează lipsă de echilibru şi din cauza asta situația se dă peste cap. Dar după cum ştim Lilith vrea egalitate şi revendică acest lucru. Probele în cazul Lunii Negre se leagă de spațiu şi de valori.

2. 03. 4. - Luna Neagră în Casa a VIII-a

„Prin sacrificiu obținem atâta putere că se compară cu puterea zeilor". --C. G. JUNG—

O POVESTE: Randolf s-a căsătorit a doua oară. Prima sa soție s-a sinucis. Femeia tot timpul îi spunea că se sinucide dacă soțul ei va avea o prietenă. Ea avea un prieten înainte ca Randolf să aibă o legătură în afara căsniciei. Soția susținea că acest bărbat a inițiat-o sexual şi nu poate să se mai culce cu soțul ei. L-a refuzat total. După o perioadă de neputință şi de umilire sexuală Randolf şi-a creat o relație. Când soția a aflat imediat şi-a rupt relația ei. Ca o posedată a vrut să-şi recapete soțul şi revendica ca să pună capăt relației. Dacă nu, se sinucide. Randolf a rămas lângă femeia nouă şi nu s-a lăsat şantajat.

O scenă din pat: Soția a scos un cuțit de sub pernă şi cu el a vrut să-l forțeze să se culce cu ea. Dacă nu-îl amenința că taie organul lui sexual. Bărbatul a scos cuțitul din mâna ei. Femeia a fugit pe balcon şi a vrut să se arunce, dar Randolf a reținut-o. Din această zi a crezut că soția ei într-adevăr ar fi capabilă să se sinucidă. Dar spera că băiatul lor o va retine, pentru că nu l-ar putea părăsi.

Într-o zi când s-a întors acasă n-a găsit-o nicăieri. A găsit un cadou pentru băiat şi o scrisoare. Imediat a început s-o caute. A găsit-o în pivniță unde s-a spânzurat. În clipa asta a venit sora soției şi i-a strigat: ” ucigaş” !

Randolf a trăit o perioadă grea. Prietena lui a rămas cu el. S-au căsătorit şi au avut 3 copii. Odată însă Randolf s-a întâlnit cu o femeie care semăna foarte mult cu prima lui soție. L-a vrăjit total şi s-a îndrăgostit de ea. A inițiat o relație cu ea şi simțea că femeia îl inițiază sexual. Această femeie a fost în acelaşi timp accesibilă şi neaccesibilă pentru el. De fiecare dată numai o singură noapte era a lui. Era o pasiune care i-a schimbat pe amândoi, dar după aceea fiecare mergea pe drumul lui. Căsnicia lui din cauza asta a intrat în criză, soția l-a părăsit un an. Si a vrut să obțină experiențe ca soțul ei.

Astăzi din nou trăiesc împreună. Soția lui însă nu se mai culcă cu el, dar nici Randolf nu se mai culcă cu alte femei. O aşteaptă pe soția dintâi, pe ea o vrea. Mai bine zis o vrea pe aceea femeie care l-a deschis sexual-dar acest lucru îl consideră imposibil. Femeia care să-l împiedice ca să-şi trăiască sexualitatea aici şi acum este doar o amintire, o viziune. Cu această abținere sexuală acum se întâlneşte prin intermediul soției, deci acum o vrea pe ea. Are însă o temere. Se teme că băiatul lui din prima căsnicie s-ar putea să se sinucidă. Nu înțelege această temere dar permanent este prezentă. Randolf nu s-a consolat nici până azi.

Randolf are Luna Neagră în Taur în Casa a VIII-a. În cazul Lunii Negre în casa a VIII-a pasiunile ard. Asta devine evident dacă o imaginăm pe Lilith În imperiul lui Hades. Demonul în lumea umbrelor!La această poziție oamenii se tem atât de mult de întuneric că îl evită ca pe „ciuma”. Pasiunile sunt reprimate şi-şi controlează, şi-şi sterilizează mediul cât se poate de bine. Să ne gândim la cele spuse despre Lilith şi despre sacrificiu, atunci devine evident că această Lună Neagră aduce experiențe marcante şi potrivite. Aceşti oameni în copilărie de multe ori brusc îşi pierd o rudă apropiată, si această pierdere influențează toată viața lor. Aici am găsit umbre, stafii familiale care îi împovărează în primul rând pe cei care au o astfel de poziție. Această experiență de multe ori se numeşte” sinucidere. „

La întrebarea mea dacă existau astfel de evenimente în familie, o femeie mi-a povestit, că bunica ei s-a sufocat în apă, după ce şi-a aşezat fetita pe mal, si i-a dat ceva cu ce să se joace. Această fetiță a fost mama ei. Pe parcursul discuției noastre a înțeles că a existat sinucidere în familia ei şi astfel a înțeles mai bine gândul ei frecvent, de a se sinucide.

O altă femeie îmi povestea că soacra ei îşi teroriza familia că se va sinucide şi din când în când a avut şi tentative. Un bărbat care avea o astfel de poziție, spunea că se gândeşte foarte multe despre sinucidere, si pictează cu plăcere cum îşi imaginează.

În cazul acestei Luni Negre sunt oameni care reprimă de multe ori moartea, pierderea şi doliul, alții în schimb se întâlnesc frecvent cu ele. Evită sau vizitează des cimitirele şi pe oamenii plângăcioşi. Unii se prefac mort, potrivit motoului”: dacă mă culc pe câmpul de luptă printre ceilalți morți, atunci nimeni nu mă împuşcă”. Alții însă caută experiențe în care vin în contact cu despărțirea, cu trecerea timpului, cu bun rămas. E ca şi cum ar urma sloganul: ” dacă permanent dau nas în nas cu moartea, atunci am în evidentă teama, adică o controlez, si atunci nici nu mă tem atât de mult. Îmi place mai mult să am duşmanul în fața ochilor decât în spate. „

Dualitatea dorinței şi refuzului de multe ori se manifestă în sexualitate. Se tem de „mica moarte”, o evită şi o caută tot timpul. Ca partener sexual, omul cu această poziție de multe ori se simte respins şi umilit, e ca şi cum Lilith ar spune „nu” în cazul acesta. Pe de altă parte cu această poziție foarte mulți au pretenții sexuale, vor

să domine, ceea ce provoacă refuzul. După perioadele de abţineri voluntare sau involuntare urmează experienţe intensive; unii simt că acestea le iniţiază. Pentru ei sexualitatea poate să devină trăire transpersonală.

Pe acele trăiri adânci şi intensive pe care le trăim cu un om, vrem să le repetăm. Din acest punct de vedere în cazul acestui om există tendinţa, ca să ne legăm de un singur om din punct de vedere sexual. De multe ori auzim afirmaţii: „asta pot să trăiesc numai cu tine, numai cu tine vreau". Fenomenul posedării, geloziei şi dependentei este frecvent.

Cu casa a VIII-a este legat şi lăsarea. Aici nu este vorba ca aşa în general să-i dăm drumul unui partener sexual sau unui partener de dragoste, sau imaginea noastră despre el, ci în general trebuie să învăţăm să aducem sacrificii. Astfel devine clar de ce poate să însemne această Lună Neagră moştenire ascunsă, faliment, sau cădere financiară.

În cazul acestei Luni Negre închipuirile de multe ori înlocuiesc lumea reală. Iată povestea unei femei: a trăit o pasiune extremistă, era aproape posedată numai prin faptul că s-a identificat cu protagonista unui roman. A fost copleşită de acest roman (La răscruce de vânturi-de Emily Bronte, care are Luna Neagră în Gemeni în Casa a VIII-a) si s-a pierdut din ce în ce mai mult în viaţa eroinei principale.

Romanul se leagă de confruntarea între lumină şi întuneric, între bine şi rău, şi eroina (dar putem spune şi eroine) noastră era cuprinsă de ambele. Eroina romanului stătea între doi bărbaţi, şi amândoi îi determinau viaţa. Unul era neclintit ca stânca, celălalt era desfrânat. Unul era estetic şi cultivat dar acru, iar celălalt pasionat, bine legat dar necioplit. Femeia prin intermediul bărbaţilor s-a implicat în dualitatea permanentei şi schimbării. Dorea să le aibă în acelaşi timp pe amândouă. Putem spune că era supusă unei situaţii de „sau-sau" dar dorea "şi-şi". Eroina n-a rezistat în relaţia triplă şi a înnebunit, şi înspăimântată a murit. Unul dintre bărbaţi n-a intrat în doliu din cauza ei, astfel a devenit stafie.

Femeia care a fost cuprinsă de carte şi-a conştientizat că se împotriveşte în faţa doliului şi nu-şi lasă iubiţii morţi. Ei „ispitesc" în continuare în viaţa ei şi are impresia că depinde de ei. Si Randolf s-a agăţat de o femeie care seamănă cu fosta lui soţie. Din acest punct de vedere este prezentă în viaţa lui şi în continuare.

Am uitat cum să luăm rămas bun şi până nu învăţăm nu suntem pregătiţi pentru o situaţie nouă. Îi hrănim pe stafiile vechi le dăm putere, si în sfârşit avem nevoie de toată energia noastră ca să le controlăm. Astfel ajungem să fim neputincioşi în faţa noastră cu toate că avem toată puterea în mâna noastră. Dacă percepem acest lucru lanţurile cad. Să ne gândim la phoenix care se scufundă de trei ori în apă, înainte să învie. Dacă ne scufundăm în ciclicitate atunci putem înţelege ceva. Astfel eliberăm potenţialul magic care este imens în cazul acestei Luni Negre.

2. 03. 5. - Luna Neagră în Casa a III-a

Unul tratează propoziţiile ca pe nişte ouăle pictate, numai că uită să le clocească. Altul vorbeşte ca şi cum fiecare propoziţie ar fi ultima pe care poate să rostească. --ELIAS CANETTI--

O POVESTE: Sebastian este primul născut. Adică nu e primul pentru că mama lui avea un avort, pe urmă a mai născut un băiat care a trăit numai câteva zile. Deci Sebastian este copilul cel mai în vârstă din familie, dar mai are şi un frate mai mic.

Sebastian a învăţat să vorbească incredibil de repede, si avea un vocabular foarte bogat încă din copilărie. Vorbea fără întrerupere. Fratele său mai tânăr cu doi ani nu vroia să vorbească, uneori tăcea zile întregi. Ca şi cum ar fi stabilit că unul dintre ei vorbeşte iar altul tace.

Băieţii se iubesc. Totuşi Sebastian este gelos pe fratele lui pentru că consideră că el este preferatul tatălui. Simte că este împins în spate de către tatăl de aceea este important pentru el să aibă o relaţie bună cu mama.

Sebastian avea totdeauna prietene care percepeau orice foarte repede. Aceste femei ieşeau în evidentă prin faptul că-si terminau studiile cu merite deosebite şi într-un ritm record. Sebastian a studiat aproape 10 ani. Se consideră foarte talentat, a fost motivat şi îndrumat pe parcursul studiilor de către femei. Femeile l-au susținut şi l-au impulsionat.

Înțelegerea care mai înainte era valabil cu fratele, acum e adevărat cu femeile. Sebastian vorbeşte iar fetele tac. De multe ori pare că trebuie să vorbească ca să-l observe că este prezent. Sebastian simte nevoia să facă observații cu voce tare în timp ce citeşte, ca şi cum ar vrea să comunice: ” mă aud, deci exist”. Cei din jurul lui sunt stresați din cauza că vorbeşte într-una. Foarte mulți se retrag din cauza asta, iar Sebastian preia cuvântul - vorbeşte continuu şi insistă. Pune întrebări la care răspunde imediat, vorbeşte cu sine şi se ascultă singur. Observă cu greu pe cei din jur, tema lui centrală este: ” vorbesc, deci exist”.

De altfel fratele lui Sebastian din când în când vorbeşte destul de mult, dar poate să tacă şi azi, chiar şi mult. Crede că are probleme de articulație. Prietena lui e asemănătoare. Poate să tacă ca un maestru, si cu gesturile, cu mimică, deci nonverbal comunică dorințele sale. Fratele lui Sebastian deja cunoaşte bine limbajul nonverbal al fetei si-l poate percepe.

Amândoi au Luna Neagră în Casa a III-a; Sebastian în Berbec, iar fratele lui în Cancer.

În cazul Lunii Negre în casa a III-a este caracteristic pierderea unui frate. De multe există în familie, avort, sau naşterea unui copil mort, care au precedat naşterea entității respective. Joelle de Gravelaine scrie despre asta: Dacă un copil îşi pierde un frate, atunci îşi pierde şi imaginea creată despre părinți. pentru că a crezut că sunt atotputernici. În orice caz se schimbă imaginea creată despre părinți. Se schimbă şi din motiv că şi părinții sunt în doliu!Autorul crede că în cazurile extreme copilul poate să creadă că va fi iubit numai atunci dacă nu mai trăieşte. De multe ori el trebuie să suporte şi doliul neexteriorizat al părinților. Unii psihoterapeuți cred că acei oameni care au astfel de experiențe, iau asupra lor anumite poveri din cauză că au impresia că trebuie să facă penitențe, si din aceste tendințe de multe ori ajung în roluri de ajutător.

Foarte mulți care în copilărie şi-au pierdut un frate se simt vinovați. Cred că trebuie să facă penitențe pentru că celălalt a murit şi ei trăiesc. Din cauza doliului netrăit au impresia că n-au dreptul la viață. Se pare că Sebastian nu a fost atins de asta, dar apare întrebarea, cât trebuie să vorbească ca să-şi întărească existenta şi prezenta. Vorba continuă până la urmă îl împiedică să se observe în aici şi acum. Cu acest comportament se sufocă şi îşi sufocă şi mediul din jur pe care îl sterilizează. Rămâne monotonia şi devitalizarea. De multe ori această Lună Neagră se ascunde în spatele vorbăriei a sonorității şi gesturilor amplificate, ca şi cum activitatea observabilă ar vrea să echilibreze devitalizarea.

Această lipsă de viață în cazul altora este manifestat printr-o altă extremă: nu se schimbă nici o mimică, nu trădează ceea ce se petrece în interior. Aşa cum în poveste arată fratele lui Sebastian, în mijlocul lui „sau-sau” aici stă vorbirea şi tăcerea. Amândouă sunt folosite ca arme. Lilith se manifestă prin vorbirea absolută, individuală şi prin tăcere. Vorbirea clară, transparentă şi potrivită este ca un cuțit, dar şi tăcerea poate fi folosită ca să-l „ ucidem” pe celălalt.

Să ne gândim la apa Mării Roşii unde s-a retras Lilith, şi atunci ne putem imagina cum putem sufoca un om în această avalanşă de vorbe, sau invers, să-l executăm prin tăcere. Poate să apară calitatea de orator sau antitalent de vorbire, dar poate să apară şi situația că respectivul pur şi simplu nu poate să se exprime. Tematica acestei Luni Negre este prezentat şi de Edward Munch prin tabloul numit „Strigătul”. Acest „strigăt fără sunet” arată neputinta şi spaima prin care vrem să ajungem la celălalt. Acest strigăt nu poate fi auzit, trebuie văzut. După cum arată şi povestea lui

Sebastian, avalanşa conținu de cuvinte ne împiedică să ne apropiem de celălalt, este martorul şi paznicul singurătății.

O altă temă a acestei Luni Negre este refuzarea accentuată a fratelui. Rivalizarea poate să capete forme extremiste. În cazul acesta nu exista o relație infestatoare de sânge între cei doi băieți dar aş vrea să amintesc şi acest tabu. Să vedem un exemplu: o femeie avea relații sexuale cu fratele ei mai mulți ani. A reuşit să țină în secret cu succes relația. Cu câțiva ani mai târziu, când Lilith tranzita peste casa a III-a (în cuadratură cu Luna Neagră radix) amintirea a reapărut cu toată forța.

Secretele, tabuurile, vălul şi amuleta) în cazul acestei Luni Negre se referă de multe ori la frați. Poate să apară un frate din afara căsniciei, sau un frate criminal care a fost negat, sau un frate bolnav psihic, care este ascuns - des m-am întâlnit cu aceste teme. Poate că unul dintre frați este dezapreciat şi considerat țap ispăşitor. Aşa cum în familie sunt ascunse anumite conținuturi, tot aşa este negat şi făcut tabu şi „această oaie neagră". Dacă cineva are Luna Neagră în casa a III-a atunci poate să-i revină lui sarcina să mănânce ceea ce familia a gătit, adică el este învinovățit din cauza fratelui. Oglinda există deci în familie, ca să recunoaştem acele dezaprecieri şi umbre care sunt rudele noastre.

Studiile de multe ori sunt întrerupte sau abandonate definitiv în cazul acestei Luni Negre dar poate să apară şi situația, că studiile se întind pe o perioadă foarte lungă. Din când în când apare un văl în jurul autorului lucrării de diplomă sau alte lucrări de concurs. În cazul acestei Luni Negre în general ne întâlnim cu scriitori talentați. Mulți scriitori au această poziție, mai ales cei care se ocupă cu subiecte tabu. Un exemplu clasic în sensul acesta este Georges Bataille, care are Luna Neagră în Casa a III-a în Gemeni. Cu predilecție se ocupă cu înălțimile spirituale şi cu adâncimile de iad ale omului. Chiar şi titlurile cărților sale „Die Literatur und das Bose" (Literatura şi răul) sau „Die Traine des Eros" (Lacrimile lui Eros) simbolizează tematicile Lunii Negre. Este ca şi cum ar fi canalul lui Lilith.

Scrisul poate fi şi vindecător, chiar şi un ritual pe parcursul căruia scăpăm de umbrele noastre. De Sade poate că tocmai din cauza asta a supraviețuit lucrurile îngrozitoare de la Bastille pentru că le-a pus pe hârtie. Metoda că reacționăm cu furie printr-o scrisoare, este caracteristic acestei Luni Negre. „Nu" -ul lui Lilith în cazul acesta se referă la poştă pentru că aceste scrisori de multe ori nu sunt trimise (Slavă Domnului). Am observat că cei care au Lilith pe axa caselor III-IX aplică cu plăcere acest mod de corespondentă. O participantă la curs mi-a povestit că a folosit ca cos de gunoi jurnalul şi a scris acolo ce îi îngreuna sufletul şi ce vroia să uite. Până la urmă şi-a uitat chiar şi Jurnalul. Când a citit pentru prima dată despre Luna Neagră şi Lilith „nu ştia ce să facă cu ea". Întâmplător când Lilith tranzit peste Lilith natal - şi a găsit Jurnalul pierdut de câțiva ani. „A fost foarte ciudat şi m-am gândit că asta este un caz specific lui Lilith. O parte din trecutul meu pe care îl dezapreciam era din nou acolo. Jurnalul mi-a arătat din nou ceva, ceea ce deja uitasem, dar care acum mi-a devenit foarte important. „

2. 03. 6. - Luna Neagră în Casa a IX-a

„Îşi imaginează pe Dumnezeu, că vorbeşte în mai multe limbi, si răspunde politicos la fiecare om care se roagă în limba lui". --ELIAS CANETTI--

O POVESTE: Andre de fapt se numeşte Giselher. Mama lui i-a dat acest nume când s-a născut, si Giselher nu i-a iertat acest lucru nici azi. Bunicul din când în când îl striga Andre, si Giselher a hotărât că mai bine aşa se numeşte în continuare.

Tatăl lui nu-l cunoaşte pe Andre, pentru că a părăsit-o pe mama lui încă în perioada sarcinii. O dată pe stradă s-a întâlnit cu el dar mama lui nu i-a spus că e tatăl lui. Mult timp a crezut că a murit şi a devenit erou de război. Mama lui a mărturisit adevărul numai când a împlinit 14 ani. A fost atins de acest lucru foarte adânc. O perioadă lungă n-a reuşit s-o ierte pe mama lui pentru această trădare, iar pe tatăl său nici astăzi.

Andre a crescut fără religie. Are o amintire foarte dureroasă. La scoală a fost exclus de la orele de religie. La întrebarea „cine este păgân aici? „ trebuia să se ridice de fiecare dată şi să iasă din sală. N-a iertat această trădare „bunului Dumnezeu" si nici reprezentanţilor lui. La 17 ani a plecat în străinătate şi acolo s-a specializat. Şcoala aleasă avea o condiţie: Andre a trebuit să se boteze şi să treacă la religia catolică.. A făcut-o.

După câţiva ani - într-o vacantă de vară a iniţiat o relaţie cu o profesoară. S-a mutat la ea. După vacanta de vară brusc s-a trezit pe stradă. Amantul profesoarei despre care Andre nu ştia nimic s-a întors din străinătate. Andre a simţit că a fost trădat într-un mod foarte urât. S-a întors acasă şi-a rupt relaţia cu biserica. Din discuţiile purtate cu mama lui a aflat că şi mama lui a fost trădată şi alungată de familie. A trebuit să-şi părăsească locul natal. Andre a trăit mult timp cu mama lui în străinătate. Astăzi deja cuvântul „străinătate" este inutil pentru el, pentru că locul lui de naştere nu mai reprezintă tara lui. Călătoreşte mult, trăieşte în multe ţări şi se simte fără tară.

Si a rămas fără religie. Are o concepţie spirituală despre lume şi refuză organizaţiile. Are nevoie de libertate şi ca să între în contact personal cu rădăcinile lui. Asta învaţă şi altora în domeniul acesta a devenire ghid. Porumbelul ca simbol spiritual, transmiţător de mesaje, îl însoţeşte pe Gral, iar în religia catolică este simbolul Sfântului Duh. Pentru Andre simbolul comunicării spirituale, a transmisiilor sunt trei raze. În simbolistica catolică porumbelul adică Sfântul Duh, este înconjurat de raze. Totuşi Andre nu suportă porumbeii; ele murdăresc numai Piaţa Sfântului Marc. Îl înţeleg.

Trădarea chiar şi azi îl înconjoară pe Andre. Andre are Luna Neagră în Capricorn în Casa a IX-a. Luna Neagră în casa a IX-a este foarte bine caracterizată de întâmplarea lui Andre. Credinţa, concepţia de viaţă şi ritualul se află în mijlocul evenimentelor. Jocul de umbră face navetă între ateism şi credinţa extremistă, şi aceşti oameni de multe ori îşi schimbă religia. Aici aş vrea să fac referiri şi la exemplul lui Nostradamus. Si în cazul lui ca şi în cazul lui Andre juca un rol important dualitatea între „păgân şi creştin" În cazul acestei Luni Negre de multe ori este o experienţă dureroasă dacă suntem excluşi dintr-o comunitate religioasă.

„Nu" -ul sever al lui Lilith împotrivirea şi răzvrătirea ei aici se referă la întrebările credinţei. De multe ori refuză religia, sau cercetarea originii şi rădăcinii lor, cel puţin atâta timp cât ele sunt înghesuite între limitele bisericii sau a unei religii. De multe ori găsim aici răni care au fost provocate de excludere sau de refuz. Această dezapreciere este ori reprimat ori inversat. Reprimarea provoacă perturbare. Aici o mică paranteză:

Casa a IX-a este legată de simboluri şi de imagini. C. G. Jung a numit imaginile fără de timp arhetipuri. În Casa a IX-a suntem căutători; aici se înrădăcinează în noi şi mitul lui Gral. Mitul lui Gral reflectă aceea dorinţă a omului, care vrea să primească răspuns la întrebările „cum şi de ce „ale existentei, vrea să găsească sensul vieţii. Dacă reprimăm această căutare în noi atunci se creează un" desert" în noi. Acolo unde un mit, un prestigiu corespunde unei persoane şi nu vieţii, acolo pământul se face desert. Cei care au o astfel de Lună Neagră de multe ori fac cunoştinţă cu religia şi cu miturile prin intermediul unei persoane cu prestigiu, care face mai degrabă desert din sufletul lor

decât viu. Înainte de toate se întâlnesc cu o formă deformată a lucrurilor mai sus amintite. Edward C. Whitmont sub masca sângeroasă a socialismului naţional vede mitul lui Gral deformat: Dacă arhetipurile nu vor fi luate în considerare, atunci îşi vor efectua puterea lor bântuitoare nu numai asupra individului ci asupra întregului popor. Jung spune că dacă un arhetip rămâne inconştient şi individul nu-l percepe conştient, atunci îl posedă pe om, si-l forţează să cunoască consecinţele amare.

La o povestire nedemnă a unui mit îl aduce ca exemplu pe „Sfântul Gral", aşa cum foloseau în aşa numitul al treilea imperiu. Cei care au o astfel de Lună Neagră

reacționează foarte sensibil la această perioadă dramatică. Naziştii aici apar foarte des ca imagini de duşmani. Ori respectivul el însuşi a fost nazist, sau este acum. La unii dintre ei familia sau un membru al familiei reprezenta sau întrupa pregnant această concepție de viață. Acest lucru de multe ori este învăluit de văl, sau este folosit ca amuletă, faptul este acoperit şi transformat în tabu.

Dar şi duşmanii naziştilor, mai bine zis țapii ispăşitori apar aici foarte pregnant. Am auzit de mai multe ori, că cei care au o astfel de Lună Neagră, de multe ori au crescut cu evrei sau cu copii evrei care au fost nevoiți să fugă sau să se ascundă în acest regim. Aceştia în cele mai multe cazuri erau persoane atât de importante pentru ei, care în pofida excluderii lor reprezentau o trăire hotărâtoare în viața lor. Relația cu Lilith, cu țapul ispăşitor şi cu intermediarul apare aici şi la nivel de formă.

Cu această Lună Neagră oamenii de multe ori refuză simbolistica creştină. Războiul religiilor aici se petrece şi în domeniul ritualurilor, care la fel sunt negate. Să-l vedem pe Andre; a acceptat condiția că trebuie să se boteze dacă vrea să învețe la şcoala respectivă. Nu ne aminteşte acest lucru de cuceritorii creştini şi de misionarismul agresiv? Excluderea lui Andre provine din faptul că tatăl lui n-a vrut să între în căsnicie sfântă cu mama lui Ne putem imagina cum erau tratați copii din afara căsniciei în şcolile creştine cu puțin timp în urmă.

Mai povestesc încă două experiențe în legătură cu asta. O fetiță care are o astfel de poziție înainte de prima împărtăşanie a fost exclusă pentru că părinții ei au divorțat. De atunci îl refuză „pe bunul Dumnezeu".

Un băiat, părinții căruia au divorțat, a urmat cursurile unei scoli catolice severe. „Pata de ruşine" a divorțului a devenit evident pentru el, când nu mai avea voie să locuiască în internat împreună cu colegii lui, ci a trebuit să se mute într-o casă apropiată. A fost exclus şi din programele internatului, ca de ex. de la întrecerile sportive. În această perioadă stătea de multe ori plângând lângă o fântână, dorind să meargă acasă, si uitându-se apatic în fața lui. N-a putut să deosebească credința şi biserica şi din cauza asta le-a respins pe amândouă. Cu ani în urmă în India a cunoscut u ritual religios care a avut un efect puternic de transformare asupra lui- ca şi călătoriile sale în general. Prin intermediul religiilor orientale încet s-a împăcat cu religia tării sale. Astăzi are o concepție spirituală de viață ca şi Andre.

Ritualurile în cazul acestei Luni Negre au rol de îndrumare. Nu ne aminteşte de faptul, când Lilith s-a scufundat în fundul mării? Scufundarea în apă „ucide", dacă dizolvă şi spală orice formă. Tocmai din cauza asta este bogată apa în germeni, deci este creator. Scufundarea lui Isus în Iordan este similar cu scufundarea în apa morții. Iar potopul simbolizează în acelaşi timp şi scufundarea în fundul mării şi botezul. Prin botez omul îşi recapătă asemănarea lui cu Dumnezeu. Aceste imagini ilustrează aspectul de inițiere a lui Lilith, si arată că prin intermediul simbolurilor şi ritualurilor ajută la revenirea în dimensiunile religioase.

În cazul Lunii Negre în casa a IX-a, călătoriile şi întâlnirile cu culturile străine pot fi experiențe de inițiere; dar tot aşa şi oameni care provin din alte sfere de culturi sau reprezintă o concepție de viață nouă. De multe ori îşi aleg partenerul din acest punct de vedere, dar de multe ori devine o întâlnire scurtă care provoacă schimbări adânci.

Acceptarea lucrurilor şi oamenilor străini uneori naşte dualitatea dorinței şi a refuzului, ceea ce cunoaştem deja de la Lilith. Terenul fertil pentru acesta este oferit de obiceiurile şi de tradițiile culturii respective. As povesti întâmplarea unui bărbat. Ani de zile a trăit într-o tară unde era interzisă contactul sexual înainte d căsătorie. Avea acolo o prietenă pe care o dorea foarte mult dar totuşi nu se putea culca cu ea. Si fața îl îndrăgea dar nu vroia să devină soția lui şi să meargă în tara lui. Dacă ar fi deflorat pe fața ar fi expusă la un lanț nesfârşit de umilințe.

Si ce s-ar fi întâmplat dacă fața ar fi venit cu el? Si astfel am şi ajuns la un subiect foarte des al acestei Luni Negre. Pierderea locului natal, starea de refugiat. La un curs unde am învățat doliul şi rămasul bun m-am întâlnit cu oameni care-si plângeau patria lor pierdută. Pe parcursul cercetărilor de multe ori am întâlnit Luna

Neagră în casa a IX-a (în Săgetător sau în aspect cu Jupiter) La acest aspect există şi străbuni, de multe ori mama sau tatăl care la fel şi-au pierdut patria, si au devenit refugiaţi, dar n-au reuşit să se despartă de cultura lor dar nici n-au regretat această pierdere. Consecinţa acestuia este o anumită dezrădăcinare-care de multe ori inconştient-devine foarte caracteristic şi dau mai departe şi altora care au o astfel de Lună Neagră.

Aici povestesc întâmplarea unei femei suedeze. De ani de zile trăieşte în Austria, s-a măritat şi are un fiu. Când am întrebat-o despre problema tării mi-a spus că s-a obişnuit şi nu are probleme. Dar fiului povesteşte numai povesti şi pilde din tara ei. Aceste postiri sunt mai armonice şi au mai puţine conflicte. Băiatul care s-a născut aici şi este cetăţean austriac acum visează să meargă în „Suedia fără conflicte", unde aşteaptă la mai multă linişte. Mama spune că ea nu are dor de tară, dorul ei este purtat de către fiul ei.

Un alt bărbat care este fiul unui refugiat crede că tatăl lui nu şi-a prins rădăcini n noua tară unde el deja s-a născut. Tatăl său nu prea umbla printre oameni pentru că îi era ruşine de lipsa de rădăcini, care i-a definit viaţa. Bărbatul îl disprețuieşte din cauza asta pe tatăl său. Tatăl lui a trebuit să-şi lase toată averea atunci când a fugit şi din cauza asta chiar şi azi- total irațional-poartă totdeauna cu el strictul necesar. „Chiar şi acum refugiez" - obişnuieşte el să spună.

Si Lilith refugia. A refugiat din Rai şi refugiul ei a fost protest. Faptul că cineva refugiază din protest-este caracteristic la această Lună Neagră. Oamenii cu această poziţie de multe ori întrerup o situaţie şi „fug", călătoresc, emigrează - chiar dacă acest lucru se întâmplă pe plan psihic. Dacă apar probleme juridice se duc în străinătate. Dacă apar probleme cu religia locală atunci se duc în India. Dacă cu simbolistica crucii, atunci floarea de lotus este la îndemână. Dacă apar probleme cu şcoala, se înscriu la cealaltă, dacă e posibil în străinătate. Dacă apar griji cu partenerul, atunci merg în călătorii. Si ceea ce permanent le stă la dispoziţie este „emigrarea interioară".

Să spunem câteva cuvinte şi despre pata-oarbă. Cu casa a IX-a corespund noţiuni ca toleranta şi dreptatea. Lilith este radicală, absolută. Coctelul sau consecinţele acestuia din când în când sunt numite fanatism. „Revendic tolerantă - şi altceva nu suport!" sau" Acesta este dreptatea deci acesta este şi drumul!" si „Acesta este instruirea adevărată!" - sloganele acestea vor să le realizeze cu orice preţ. „Sunt multe drumul, găseşte-l pe al tău!" - ar putea să spună Lilith. Ea şi-a găsit pe ei.

2. 03. 7. - Luna Nouă în Casa a IV-a

„Durează mult până devenim adulţi. Dar durează şi mai mult până devenim tineri".

O POVESTE: Gernot a fost un copil nedorit. Mama lui, s-a refugiat din orient şi nu corespundea cu cine tatăl lui, patriotul care umbla cu două picioare pe pământ, vroia să se căsătorească. Mama lui era deja în a VIII-a lună de sarcină, când sub presiunea celor două familii s-au căsătorit.

Gernot avea 8 ani când i s-a născut un frate. El era un băiat pe care tatăl său si-l dorea mereu. Gernot semăna cu mama, iar fratele său cu tatăl. Gernot tot timpul vroia să obţină dragostea tatălui, dar era refuzat. După naşterea fratelui şi mama lui a început să-l refuze. A vrut să compenseze această rană prin faptul că a inversat refuzul şi a început să se revolte. Gernot a devenit ţapul ispăşitor al familiei.

A terminat şcoala pe care tatăl său i-a prescris. Dar era într-o totală contradicţie cu capacităţile şi cu interesele sale. A început să lucreze să aceeaşi uzină ca şi tatăl său. Fără succes. A obţinut o nouă calificare în domeniul afacerilor de export. Asta îi place şi astăzi.

Gernot s-a căsătorit cu o femeie care refuza familia lui. Această femeie i-a dat rădăcini şi ţinută. Au cumpărat o casă într-o zonă liniştită şi plăcută. Căsnicia lor a

dat faliment, a trebuit să se mute din casă. Chiar şi astăzi îl doare pierderea acestui cămin. Gernot a cunoscut o femeie care a rămas însărcinată de la el. A simţit că prin această sarcină vrea să-l lege femeie şi din cauza asta a refuzat-o luni întregi. Ea a născut o fetiţă. Gernot este ataşat de copil. Familia trăieşte împreună dar nu a luat-o de soţie pe femeia.

Gernot simte că familia lui îl refuză şi acum şi spera că fetita lui va fi acceptată aşa cum îşi dorea el tot timpul. Bunicii o iubesc pe nepoţica dar o ţin la distantă. Gernot nu înţelege această distanţare. Fratele său are un băiat. Acest copil trăieşte în apropierea bunicilor este iubit foarte mult. Gernot trăieşte într-o locuinţă mică. Condiţiile sale de locuinţă erau totdeauna aiurite. Munceşte mult. Are succes şi povesteşte succesele sale tatălui. Speră să-i câştige aprecierea. Despre dragostea lui nici nu mai visează.

Gernot are Luna Neagră în Săgetător în Casa a IV-a, exact pe FC.

În cazul Lunii Negre în casa a IV-a iese în evidentă mitul familiei. Acum n-as vrea să intru în contrazicerea astrologică, dacă casa a IV-a aparţine de mama sau de tatăl. Dar foarte des m-am întâlnit în cazurile acestea cu refuzul părinţilor, sau cel puţin a unuia dintre ei. Respingătorul în cele mai multe cazuri era tatăl.

Povestea lui Gernot prezintă clar sfâşierea. În părinţii lui se oglindeşte naveta lui Lilith între extreme, si lupta ei cu Adam. La această poziţie părinţii sunt de multe ori incompatibili, câteodată există o prăpastie adâncă între cei doi. Mama lui Gernot n-avea rădăcini, tatăl său un patriot extremist. Idealului epocii-cu păr blond şi cu ochii albastri - normal că nu corespundea femeia străină cu părul închis la culoare. Dar era foarte frumoasă. Apare Lilith.

Această Lună Neagră de multe ori simbolizează ruperea de rădăcini, „apartenenţa la nicăieri", si căderea din asociaţia familială. De multe ori aici găsim „oaia neagră „a semincţiei. Mitul lui Lilith ilustrează clar această „izgonire din Rai", protestul şi pe urmă refugiul. Creează un ţap ispăşitor şi îl izgonesc.. Cei care au Luna Neagră în casa a IV-a de multe ori poartă calităţile acelea, pe care familia cu plăcere „ar băga sub covor". Dar căruia îi revine acest rol în familie, nu este acceptat şi nu-şi găseşte locul în familie. Această respingere îl poete să motiveze să-şi creeze baze proprii. Si este foarte important să se împace cu ceea ce este.

Dacă negăm rădăcinile noastre, atunci cu greu prindem rădăcini. O manifestare a acestui fapt poate să fie, că în cazul acestei Luni Negre este foarte greu să obţii o locuinţă corespunzătoare - sau poate locul corespunzător? Dorinţa de pace de multe ori se transformă în dorinţa după o anumită casă, locuinţă, care poate fi obţinut foarte greu.

O femeie care are această poziţie o dată mi-a exprimat lucrul acesta în felul următor: " Soţul meu şi cu mine suntem ca cei doi copii ai regelui, care nu-şi găsesc propriul lor imperiu. Poate că odată o să mergem în străinătate şi acolo ne construim o casă. Asta va fi imperiul nostru. „Momentan îl slujeşte pe tatăl şi joacă rolul tinerei regine în imperiul tatălui. Mama ei este dezrădăcinată şi proiectează lucrul acesta asupra fiicei sale.

O altă temă este secretul de familie. Luna Neagră oriunde stă simbolizează un secret, în cazul acesta strămoşii şi originile lor sunt acoperite cu văl. Cei care au o astfel de poziţie, depind de acest secret sau poartă umbra familiei şi devin ţapi ispăşitori. Este ca şi cum ar pune pe spinarea lor toată povara familiei.

FC. este punctul originii noastre terestre. FC. este identificat şi cu nadir, cu noaptea cea mai adâncă. Din punct de vedere al creaţiei, este punctul cel mai adânc sau haosul cel mai mare dar şi tristeţea cea mai mare. FC. înseamnă şi metanoia (întoarcere înainte) Întoarcerea se produce în punctul unde suntem cel mai departe de originile noastre. Aici de fiecare dată îmi amintesc de Lilith în fundul Mării Roşii. Să ne imaginăm dacă s-ar împotmoli în situaţia asta - ar asigura imediat respingerea şi singurătatea. Dacă ceva nu poate să iasă la suprafaţă foarte uşor intră în relaţie cu demonii, aşa cum şi Lilith ne arată lucrul acesta. Aici creem propriul nostru iad.

Gernot descrie iadul lui în felul următor: ” Părinții mă respingeau permanent, a trebuit să părăsesc locul (casa) care-mi plăcea foarte mult, a trebuit să părăsesc pe oamenii pe care le iubesc, nu ajung până la ei, şi dacă n-as fi las m-as fi sinucis. „

Încă nu era pregătit să lase în urma lui imaginile acestea, iadul propriu, si să se întoarcă. S-a fixat în el şi permanentizează nefericirea. „El nu este ca cei care pur şi simplu îşi iau pălăria şi pleacă” - spune când ar trebui să-şi asume responsabilitate pentru propria lui viață.

Fundul mării este acel loc, unde cresc imaginile noastre interioare şi visurile. La această Lună Neagră puterea de imaginație poate să fie mare dacă avem curajul să ne scufundăm şi să descoperim propriul nostru imperiu. Exact aici este o mare contradicție de multe ori. Să-l vedem încă o dată pe Gernot. Se îngrozeşte de adâncimile fără fund (si totuşi stă în ele,) si caută numai aceea femeie, care-l scoate de acolo. El cel mult îşi bagă numai degetul în apa adâncă şi nu vrea să scoată la suprafață lucrurile. De aceea Lilith, din când în când apare în fața lui ca îngerul răzbunării. Paradoxal dar stă pe propriile sale comori ca eroul lângă izvorul de diamante. Ar trebui să conştientizeze lucrul acesta în sine, pe urmă să-şi umple geanta cu diamante şi să se ridice la suprafață.

2. 03. 8. - Luna Neagră în Casa a X-a

„Ceea ce nu se încadrează în lume, este aproape să se regăsească pe sine. Ceea ce se încadrează în lume, niciodată nu se va regăsi, totuşi va deveni deputat în parlament”. --HERMANN HESSE--

O POVESTE: Hubertus are un banc preferat. Cuvântul „banc” poate că este un pic exagerat pentru că Hurertus numai foarte rar se comportă detaşat, si rar glumeşte. Bine, să numim banc, dar el este „păzitorul valorilor vechi”. Cu cuvintele sale țintește cu plăcere pe acei oameni, care apreciază mult tradiția. El cunoaşte foarte bine pentru că asta urmăreşte permanent. Vânătoare bună! Hubertus însă se deconspiră. Se subordonează valorilor tradiționale şi ele îi definesc viața. Aspect de soldat, sărutatul mâinii, port popular şi un ton ca al consilierului de curte - îl caracterizează încă din tinerețe. Adoră „aşa numita societate” dar o şi disprețuieşte. Reprimă în el orice impuls ce ar putea dăuna demnității sale, dar totodată se şi enervează pentru că ar dori să fie prin de vitalitate, viu şi original. Acest conflict îl paralizează şi se străduieşte să arate important. Hubertus s-a împietrit.

Orgoliul i-a urmărit viața. Aşa şi-a cunoscut părinții iar bunicii erau exemple vii ale mândriei. Bunicii stau mai aproape de el decât părinții, cel puțin în privința valorilor vechi. Tabloul este completat de socrul şi soacra care sunt aristocrați sărăciți. Soția lui seamănă cu el, apreciază valorile vechi şi totuşi le ironizează.

E important să amintim o perioadă a vieții sale. Când era copil, părinții lui s-au dus în străinătate la muncă şi pe el l-au lăsat timp de doi ani cu o femeie. Hubertus se ruşinează din cauza acestei perioade şi nu vorbeşte despre ea, pentru că crede că prestigiul familie ar primi o pată. Nu vorbeşte nici despre faptul cum s-a luptat cu această despărțire dacă a reuşit cu adevărat să învingă. Despre lucrurile personale n-ar vorbi niciodată în fața publicului. A trezit în mine bănuiala, că Hubertus aproape murea de foame în perioada asta. Unii spun că femeia nu i-a dat de mâncare aproape nimic, alții spun că el n-a vrut să mănânce. Această întâmplare este un secret deschis mult discutat.

Hubertus din punct de vedere profesional este foarte remarcat, dar este nemilos față de colegii lui care se tem de el. Revendică radical performanta maximă. Un coleg, care în pauza de masă a băut o bere imediat a fost concediat. Îi urăşte pe cei care caută plăcerile, permanent vorbeşte despre disciplină şi conduită interioară si-i place modul de viață militărească.

Hubertus a cunoscut o femeie senzuală, isteață şi cu succese la nivel profesional. Femeia refuză radical jocurile societății şi este ca „oaia neagră a societății”. Hubertus s-a îndrăgostit de ea. Este o pasiune ascunsă, din când în când îi scrie câte o

scrisoare doamnei că şi Henry Miller s-ar putea să se ascundă. Soţia lui a găsit o astfel de scrisoare. De atunci este disprețuit de familie şi amenințat de soție că îl va deconspira în public. Hubertus cel mai mult de lucrul acesta se teme, si vrea să compenseze toate acestea prin şi mai multă muncă socială. Divorțul bineînțeles nici nu intră în discuție la cei care păstrează atât de mult tradiția.

Prietena lui Hubertus s-a detaşat într-un alt loc şi încearcă să-l evite. Hubertus şi în continuare e foarte îndrăgostit de ea şi a deschis o filială în apropierea noii locuințe a femeii. Astfel se nasc noile afaceri.

Hubertus şi astăzi trăieşte tot aşa, predică apă şi bea vin. Nu se teme de nimic mai mult decât de deconspirarea lui în public şi este dispus să plătească un preț mare pentru păstrarea „secretului". Cu sistemul lui de valori îi face sclavi pe cei din jur, dar deja de mult timp el este sclavul cel mai mare.

Hubertus are Luna Neagră în Taur în Casa a X-a. S-o imaginăm pe Lilith la o petrecere, cu cocteilul corespunzător, şi deja avem imagine despre aceea ironie, pe care aduce Luna Neagră în casa a X-a. Lilith aici spune nu de multe ori tradițiilor şi obiceiurilor sociale. În cazul lui Hubertus, care este ataşat valorilor vechi acest „nu" se manifestă prin intermediul prietenei sale. Am constatat de mai multe ori în cazul acestei Luni Negre, că lumea colorată şi frumoasă de basm care a durat ani de zile, brusc care odată cu apariția lui Lilith şi a reprezentanților săi. Asta a atras după sine repulsia față de publicitate şi excluderea din societate. În cazul acelor oameni care au această poziție este adevărat ceea ce am spus despre țapul ispăşitor, că comunitatea îl încarcă cu păcate şi îl izgoneşte în pustiu. Si Lilith a fost degradată, alungată în pustiu şi declarată demon. Este de înțeles că dacă Luna Neagră se află în casa a X-a atunci are şanse pentru astfel de experiențe.

În supunerea şi adaptarea față de societate, această Lună Neagră este ca un inchizitor. Sabia lui Lilith atârnă permanent deasupra capului omului şi execută orice „deraiere". Sau respectivul se declară judecător şi judecă moralurile, calitățile şi virtuțile altora. O femeie care avea o astfel de poziție a inițiat o legătură cu omul care era cunoscut ca păzitorul virtuților în tot oraş, tocmai când Luna Neagră a fost activată în horoscopul ei. Bărbatul n-a reuşit să prelucreze evenimentul şi s-a sinucis. Atunci femeia a fost considerată țap ispăşitor şi trebuia să răspundă în public pentru pasul greşit al bărbatului şi pentru moartea lui.

În casa a X-a de multe ori acoperă un văl afacerile şi întreprinderile, iar amuleta este îndreptată către autorități. M-am întâlnit deja cu acțiuni economice ilegale, cu falsificare şi cu înşelăciune. Unele dintre ele au fost deconspirate şi s-au terminat cu amenzi sau cu pedepse prin închisoare. Au evitat disprețul societății schimbându-si mediul - şi ca compensare - s-au antrenat în activități prețuite de apreciere. Aceşti oameni se tem de deconspirare până la sfârşitul vieții. Dacă masca cetățenească ar accepta fapta pentru care respectivul deja şi-a făcut penitenta, atunci asta ar contribui la vitalitatea şi la varietatea omului. Dacă fapta este declarată tabu atunci rămâne demonică şi scânteia inițierii nu se eliberează.

Am spus că Lilith este imorală şi n-o putem percepe cu concepția noastră actuală despre morală. Lilith se află în afara acelor reguli ceea ce au fost ridicate la rang de lege de un anumit mediu. Din acest punct de vedere rămâne totdeauna ilegală, disprețuită şi respinsă. Pentru cei care au o astfel de Lună Neagră este important să se confrunte cu codexul moral al culturilor, ca să obțină un punct de referință care să incendieze şi propriile lor limite morale. Dar lucrul acesta nu trebuie făcut cu scopul ca să aibă o justificare pentru „excese", pentru că acest comportament ar înghesui şi mai mult limitele.

Mai degrabă înseamnă că fiecare om are propriile sale legi, care în anumite condiții corespunde cu greu moralei generale. Este vorba despre responsabilitatea față de noi înşine şi față de alții, şi aici Lilith este o învățătoare severă. Ştim că ne deconspiră fără milă; victima în cazul acestei Luni Negre poate să-şi piardă relația cu publicul larg, sau apartenența la un anumit grup - ceea ce înseamnă prestigiul. O

altă posibilitate pentru victimă este supunerea pe o viață întreagă, ceea ce este sacrificiul cel mai îngrozitor care poate fi pretins de către zei

Am mai găsit aici o corespondentă interesantă. Câțiva bărbați cunoscuți, cu o astfel de Lună Neagră, care au obținut rezultate deosebite în ştiință şi în artă au fost acuzați că şi-au furat descoperirile lor deosebite de la femei, şi au publicat sub numele lor. Oricare ar fi adevărul, pata de ruşine rămâne. Acele femei care au astfel de Lună Neagră uneori devin „victime publice" cum demonstrează şi viața lui Camille Claudel. A fost chinuită de gândul că este urmărită de Rodin, si vrea să folosească creativitatea ei şi să publice sub numele lui. Camille odată a fost muza lui Rodin, mai târziu avea impresia că a devenit victima lui. Factorul determinant de rupere a relației lor a fost, că Rodin n-a vrut să-şi părăsească partenera ei de viață şi n-a ales-o pe Camille. Femeile cu o astfel de Lună Neagră de multe ori trăiesc faptul că partenerul lor nu vrea să le accepte în public, cu toate că ele revendică. Aici găsim tendințe pentru relațiile nelegitime. Am găsit evidentă această dinamică când unul din cuplu are Luna Neagră în casa a X-a.

În cazul acestei Luni Negre înfloreşte morala dual㠄 de multe ori cu chip de Ianus. Orgoliul înfloreşte aici frumos şi din când în când devine pată oarbă. Aceşti oameni se plâng de oamenii orgolioşi, proiectează propriul lor orgoliu asupra lor şi devin astfel duşmanii preferați. Prezenta personalităților respectate îi face să se sufoce şi să tacă. Evită cuvântările şi aparițiile publice sau sunt capabili numai prin emoții de nedescris. Sunt însă unii care caută publicitatea ca să-şi demonstreze puterea şi simt că sunt chemați să mişte mase largi de oameni. Acei oameni care reuşesc să facă lucrul acesta de multe ori Luna Neagră în casa a X-a. Ei aplică la modul creator Lilith, acel protest al lui cu care pune sub semnul întrebării orice lucru obişnuit, orice tradiție şi limită. C. G. Jung şi Albert Einstein sunt exemple vii în sensul acesta. Imaginea lui Einstein unde apare cu limba scoasă, reprezintă revolta lui față de publicul larg. Se pare că se înțeleg bine cu Lilith în sensul că primesc o mare parte din operele lor prin vise. Einstein a ascultat-o.

2. 03. 9. - Luna Neagră în Casa a V-a

„Mă interesează oamenii vii şi figurile. Mi-e scârbă de amestecul dintre cele două". --ELIAS CANETTI--

O POVESTE: Ioana este foarte mândră. A fost crescută în conştiința că ea este cu totul deosebită. De când era fetiță au împodobit-o cu bijuterii şi cu haine şi au accentuat deosebirea ei. Avea stofe cât o prințesă. A pus un accent foarte mare să fie atrăgătoare şi ispititoare - dar ceva nu era în regulă niciodată. Viața nu palpa în ea, permanent făcea navetă între apariții ca pe scenă şi retragere. Această dinamică era evidentă în primul rând în relațiile sale cu bărbații. Lui Ioana i-a plăcut să se îndrăgostească de ea, dar n-a putut intra în legături sexuale. Ea era vampirul în care porunca „păstrează-te pentru unul" era valabil. Era important pentru ea să fie atractivă sexual şi totuşi îi era ruşine să manifeste lucrul acesta. Îi cucerea pe bărbați şi pe urmă se decidea că nu ia cunoştință despre cucerire. Femeile cuceritoare erau imaginile sale preferate de duşmani. „Doamne, cum se expune!" - spunea despre acele femei care se prezentau atractive sexual.

Ioana provine dintr-o familie, unde sexualitatea era un tabu. În familia respectivă totuşi erau mulți copii în afara căsniciei, multe excese sexuale printre rude, partenerii de viață aveau amante şi femeile nu ştiau sigur cine este tatăl copilului lor. Ioana nu ştia despre lucrurile acestea totuşi sexualitatea declanşa în ea un mare conflict.

Ea s-a măritat cu un bărbat frumos şi bun, care era visul oricărei soacre. O adora pe Ioana, si avea instincte aşa de călduțe că asta pe de o parte o plictisea pe Ioana iar de partea cealaltă nu trebuia să se teme. După o sarcină complicată a născut un băiat.

Ioana a cunoscut un alt bărbat. Chiar şi azi i se umple ochii de lacrimi şi se înmoaie când vorbeşte despre el. Acest bărbat a trezit sexualitatea în ea, şi a trăit cu

el tot ce mai înainte i se părea imposibil. I-a învăţat bucuria şi Ioana prin el a învăţat să se iubească şi să se accepte. A rămas gravidă. Trebuia să decidă, ori povesteşte relaţia ei şotului ori rupe relaţia cu celălalt bărbat. Si-a ales soţul şi pe el l-a numit tatăl copilului. Nici o clipă nu s-a gândit să facă întrerupere de sarcină. Si-a dorit acest copil din dragoste. A devenit fetiţă.

Ioana s-a răcit sexual. Foarte rar se culcă cu soţul şi dacă din când în când intră în joc nu-i face nici o plăcere. A mai avut două avorturi. Îşi joacă în continuare jocul ei preferat, vrea ca alţii să se îndrăgostească de ea, vrea să devină atractivă ca pe urmă să fie respingătoare. Se simte valoroasă dacă este erotică. Uneori plânge pentru că nu mai simte nimic. Se simte fără de viaţă şi încearcă să ascundă prin faptul că se prezintă din când în când foarte veselă. Mai ales în acele medii unde sunt prezenţi numai „mumii şi morţi vii". „E straniu că numai în această companie mă simt foarte vioaie şi numai aici pot să mă arăt" - se gândeşte ea.

Ioana are Luna Neagră în Leu, în casa a V-a. De casa a V-a aparţine creativitatea, pofta de viaţă, creaţia şi înmulţirea. Dacă toate acestea sunt legate de Lilith atunci iese în evidentă latura ei de ucigătoare de copii. Sarcina şi blestemul ei de a ucide copii, poate luat ca analogie, ceea ce înseamnă că sufocăm în noi tot ce este tânăr, impulsiv şi viu. Numai acei copii supravieţuiesc care poartă amuleta cu cei trei îngeri.

Ce înseamnă asta? Amuleta este un instrument de protecţie şi deoache. „Copilul nostru impulsiv" poate să rămână numai atunci în viaţă dacă rostim cuvântul magic, astfel îl ţinem sub control si-l forţăm la acomodare? În cazul acesta vom avea un copil foarte adaptabil, stăpân pe sine, dar nu şi viu. Controlul şi străduinţa de perfecţiune este duşmanul spontaneităţii a vieţii şi a creativităţii. Tocmai astfel sufocăm în noi copilul că purtăm amuletă

În cazul acestei Luni Negre oamenii se tem că acţiunile directe sau manifestările altora „îi ucid" pe ei. Această teamă este atât de paralizantă că până la urmă îl ucide şi pe respectivul. Amuleta se îndreaptă împotriva noastră, castrăm fiecare impuls al nostru. Cu toţii cunoaştem teama asta, dar dacă Luna Neagră se află în această casă, atunci capătă proporţii uriaşe. Un bărbat care are o astfel de poziţie: " si ajung la un punct, când nici nu mai pot să scot o vorbă, gâtul mi se strânge şi simt că mă sufoc. „

Dorinţa şi sexualitatea de multe ori ajung victimele acestei castrări. De multe ori experimentează respingerea sexuală, dar sunt unii care reprimă în ei orice impuls sexual. Sexualitatea are nevoie de bucurie şi de spontaneitate. Dacă este desconsiderat şi reprimat devine un blestem. Cazul lui Ioana arată cum vrea să înlocuiască cu un joc gol ceea ce n-a trăit la modul jucăuş. Pentru o perioadă scurtă a lăsat drum liber dorinţelor, dar se pedepseşte chiar şi azi din cauza asta. S-a rupt de dorinţă şi astfel şi de viaţă. Sexualitatea cu bărbatul respectiv a devenit trăire de iniţiere pentru ea, dar n-a integrat-o în viaţa ei. Foloseşte această trăire ca să dezaprecieze astăzi viaţa ei sexuală cu soţul, ca să compare pe cei doi bărbaţi şi astfel să-şi castreze soţul. Astfel îşi sufocă perechea. Crede că trăirea ei este unică şi o foloseşte ca alibi ca să refuze sexualitatea şi viaţa. Cu o trăire minunată hrăneşte demonul.

În cazul acestei Luni Negre oamenii sunt plini de o dorinţă puternică să devină creatori, originali, creativi şi independenţi. Ironizează şabloane din societate şi în sfârşit se pierd în ele. Imaginea de duşman pentru ei este omul care se comportă potrivit situaţiei, si oscilează până la oamenii care sunt controlaţi sever, dar poartă o mască strălucitoare. Primul este admirat de ei, dar în prezenta lor apare reprimarea. În cazul al doilea apare dorinţa să deconspire lipsa de viaţă în spatele strălucirii. Este ca şi cum ar vrea să tragă masca de pe o imagine de oglindă dar acesta este posibil numai atunci dacă omul scapă de propria lui mască.

Din punctul focar al acestei Luni Negre fac parte şi însămânţarea, graviditatea şi copii. Am auzit deja propoziţia care se potriveşte aici: " Copilul este umbra relaţiei". Aici apar jurămintele de genul: " Eu în viaţa mea n-am să fac avort. „Am constatat că acele femei care se referă la avort, totuşi fac lucrul acesta atunci, când Luna Neagră

tranzitează prin casa a V-a. La această Lună Neagră aparţine şi infecunditate, ruperea de sarcină, sarcina secretă sau în afara căsniciei, adopţia, despre care nu ştie copilul, sterilizarea. De foarte multe ori este vorba despre dialogul între viaţă şi moarte.

Să vedem povestea lui Medusa, care semnifică foarte bine Luna Neagră în casa a V-a. Medusa, care înseamnă „domnitoare", era foarte frumoasă. Tocmai făcea dragoste cu Poseidon într-un templu când a fost surprinsă de Athene. Zeiţa în furia ei a transformat-o pe Medusa într-un monstru îngrozitor. Când Medusa s-a uitat în oglindă a rămas înmărmurită de imagine. A face dragoste într-un loc sfânt a devenit un blestem pentru ea. A devenit demon, care nu sufocă dar încremeneşte pe oricine. Se dispreţuieşte şi îi castrează pe alţii. Mulţi eroi au murit de privirea ei.

Numai Perseus a învins-o printr-o şmecherie. A ţinut scutul lui în faţa ei pe care era o oglindă. Medusa şi-a văzut imaginea şi s-a încremenit. Perseus a profitat de această clipă şi a tăiat capul monstrului. Numai atunci a reuşit să scape când s-a uitat în oglindă (amuletă) si s-a recunoscut, astfel a încetat desfacerea în ea. Numai atunci s-a eliberat Pegasus, calul cu aripi, care s-a ridicat din trupul ei - şi este simbolul vitalităţii şi a creativităţii.

2. 03. 10. - Luna Neagră în Casa a XI-a

„Amabilitatea de multe ori este opusul dragostei. Cine mi-ar spune adevărul dacă nu tu, draga mea prietenă ? „.

O POVESTE: Amy simte nevoia să invite oameni deosebiţi. S-a măritat cu un bărbat care provine din dintr-un mediu de elită şi Amy joacă cu plăcere rolul de gospodină printre prietenii soţului. Îi place să invite oamenii să le arate originalitatea, forţa, şi ca să încoroneze toate acestea invită şi un musafir proeminent. Amy nu are prieteni. Avea o prietenă despre care gândeşte că a trădat-o. Imediat a întrerupt relaţia cu ea şi o urmăreşte şi astăzi cu furie pe această femeie. Dar lucrul acesta n-ar recunoaşte pentru nimic. „Deja am trecut peste asta!" - spune şi de multe ori aşa şi face.

Amy simte că este refuzată de femei. A încercat de mai multe ori să iniţieze relaţii de prietenie cu ele, dar a fost refuzată de fiecare dată, sau a păstrat o distantă fată de ea. Simte că este respinsă şi desconsiderată mai ales de acele grupuri de femei care funcţionează deja de o vreme, şi ar dori şi ea să aparţină de cercul lor. Astfel a hotărât că întemeiază un grup propriu, un grup deosebit. Dar după cum am amintit asemenea oameni poate să recruteze numai din cercul de prieteni ai soţului.

Să ne întoarcem la prietena de odinioară a lui Amy, cu toate că ea nici nu vrea să audă despre ea.. „Pentru mine ea a murit" - spune despre ea. Cu toate acestea în posesia noilor cunoştinţe permanent vorbeşte despre viaţa vechii prietene. Nimeni nu ştie exact ce s-a întâmplat între ele două. Amy spune despre asta: " Mi-a reproşat ceva, ceea ce nu-i pot ierta niciodată. Aşa ceva chiar că nu aşteptam de la ea. „După cum am mai spus, Amy s-a supărat.

A mai avut relaţie cu două doamne, care aproape au devenit prietenele sale, dar a întrerupt ambele relaţii. Cu una dintre ele nu se mai întâlneşte pentru că simte că îi fură prea mult timp liber, iar cu cealaltă pentru că ea nu stătea la dispoziţia ei când vroia ea. Amy se teme că trăirile dureroase s-ar putea să se repete.

Amy este împreună cu soţul zi şi noapte. Pe de o parte suferă din cauza asta pentru că simte că libertatea ei are de pierdut, pe de altă parte soţul ei este „cel mai bun prieten", cum spune ea. Bărbatului trebuie să-i dea totul, din ceea ce lumea a sărăcit-o pe ea în domeniul prieteniilor. Nici astăzi nu şi-a găsit propriul ei drum, pentru că s-a lipit total de soţ şi de lumea acestuia. Foarte rar iese din această situaţie - pentru că în secret are un prieten.

Amy are Luna Neagră în Scorpion în Casa a XI-a. Cu casa a XI-a asociem speranţele şi dorinţele, individualizarea şi conştiinţa colectivă - pe un plan mai simplu - prietenia. Să nu uităm: " Libertate, egalitate, înfrăţire!" Este uşor de înţeles că

prietenie adevărată poate să se creeze numai printre cei „asemănători”, si prin asta înțeleg acelaşi nivel de conştiință. Orice relație care se bazează pe aşa zisul model părintesc, adică una joacă rolul de mamă şi celălalt o admiră, sau unul este locomotiva şi celălalt călătoreşte comod cu el, sau unul este profesor şi celălalt elevul - toate aceste forme de relații pot fi asociate mai bine cu axa 4/10. Acolo unde unul porunceşte şi celălalt se supune, acolo nu poate să se instaleze prietenia (Jean Reclus) Dacă ridicăm pe cineva pe pupitru, atunci îl şi tragem de acolo, de aceea există un pericol mare că în cazurile acestea începe o concurentă distructivă. Încă o dată deci: prieteniile adevărate se află dincolo de aceste jocuri şi se bazează pe echitate. Lilith a vrut şi a revendicat drepturi egale. Si după cum ştim Adam n-a înțeles. Într-un minut s-a despărțit de Adam.

Aceste imagini spun multe despre Luna Neagră în casa a XI-a. Prietenul şi duşmanul sunt foarte aproape unul de celălalt aici. De multe ori am constatat că oameni care aveau o astfel de poziție erau respinşi rigid de către prieteni sau erau excluşi de un grup pentru că n-au fost capabili să facă un pas de conştiință pe care cerea situația respectivă. Să vedem acum cazul a două femei care sunt prietene încă din copilărie. Amândouă şi-au trădat feminitatea lor ca să îndeplinească rolurile stas. Una dintre ele după multe eforturi a reuşit să se schimbe şi pentru că-si iubea prietena o durea când vedea ce face aceasta cu ea însăşi şi alții cu ea. Nu putea să tacă a avertizat-o pe prietena pentru că simțea că s-a creat o prăpastie între ele.

Prietena n-a înțeles-o, se simțea trădată şi a acuzat-o. Ea tăcea pentru că şi-a dat seama că nu rezolvă nimic cu vorbe. Prietena interpreta tăcerea ca o respingere şi răceală şi i-a şi reproşat. Ea tăcea în continuare, era înțelegătoare şi tristă în acelaşi timp. N-au găsit unda de lungime comună. Prietenia lor brusc s-a terminat. Amândouă s-au supărat. Una simțea că a fost trădată. iar cealaltă că n-a fost înțeleasă; dar una totuşi a lăsat deschisă poarta interioară şi aşteaptă până cealaltă face pasul necesar pentru înțelegerea reciprocă. Este important ca şi cealaltă să facă pasul, pentru că adevărata prietenie necesită echitate.

Luna Neagră în casa a XI-a revendică puritate şi în relațiile de prietenie. Sacrificiul care trebuie adus, procesul de conştientizare, aici este legat de prieteni. Pierderea unui prieten de multe ori devine un eveniment hotărâtor. De fiecare dată provoacă o durere mare dacă refuzăm un prieten sau el ne refuză pe noi, si totuşi de multe ori asta duce la creştere interioară. Lilith este oglindă, revendică adevărul, şi cine să ne spună adevărul dacă nu prietenul nostru? Poate să fie asta o rampă de lansare spre un alt nivel de conştiință chiar şi atunci, dacă din cauza asta ne retragem o perioadă, devenim singuratici şi izolați.

În casa a XI-a după cum se ştie este vorba despre individualizare, si despre faptul că ce servicii poate să aducă individul unui grup. Dacă înțelegem acest lucru, atunci cei care au o astfel de Lună Neagră poate să se angajeze în slujba unor scopuri umanitare. În cele mai multe cazuri se ataşează de grupurile marginalizate, ca să ajute integrarea lor într-o unitate mai mare.

Astfel am şi atins domeniul demonilor acestei Luni Negre. Oamenii cu o astfel de Lună Neagră de multe ori devin țapii ispăşitori ai unui grup de oameni. De multe ori nu-şi găsesc prieteni, se izolează şi se simt respinşi; iar dacă încearcă să între într-un anumit cerc, întind spre ei o amuletă. Ca să vindece aceste răni, unii înființează cercuri deosebite, unde e incredibil de greu de intrat. Asocierile secrete sunt legate de această Lună Neagră. Alții se aliază cu cei care au o soartă asemănătoare şi luptă pentru egalitate socială. Acest lucru fac de multe ori sub drapelul lui Lilith.

Dacă vrem să definim vălul acestei Luni Negre atunci putem spune că asta este trădarea şi înşelarea prieteniei. Dar poate să apară şi cazul că respectivul renunță la libertate şi independentă - numai ca să aparțină de un anumit grup. Aici amintim şi „fuga îndelungată”. Aceşti oameni de multe ori evadează de prietenii ca să-şi salveze libertatea. Mulți ajung prizonierii proprii lor libertăți.

Lilith ştie foarte bine cum devine exilul şi izolarea un blestem, si totuşi din când în când ne împinge spre experienţe dureroase, ca astfel să se îmbunătăţească relaţiile noastre, si să pornească viaţa în noi. As vrea aici să-l citez de Aldous Huxley: Să nu daţi niciodată ocazii copiilor (oamenilor) ca să-şi imagineze că orice poate exista izolat. Să clarificaţi cu ei din start că tot ce trăieşte se află în legătură între ei. Cu această Lună Neagră învăţăm despre relaţii (de bunăvoie sau sub presiune) prin intermediul prieteniilor.

2. 03. 11. - Luna Neagră în Casa a VI-a

„Existenta este secret, nu răspunde la întrebări curioase/Răspunsul ei simplu este ascuns de către cer în faţa ochilor noştri/Şofranul sufocator care apare auriu şi de sub pământ/Curcubeul care se deschide şi străluceşte în mocirla dubioasă". --PIET HEIN--

O POVESTE: Isabel este perfectionistă. Tocmai a organizat un congres care s-a terminat cu un bal. Amândouă erau reuşite, au recunoscut chiar şi criticii cei mai severi. Concepţia a fost gândite în cele mai mici detalii, concretizarea a fost convingătoare. Chiar şi organizatorii care s-au certat în timpul organizării s-au împăcat la final. Pur şi simplu a fost perfect, absolut totul!

Isabel stă în pat deja de trei zile. Este apatică n-are chef de nimic, este plină de mustrare de constiintă şi de lene. Permanent se gândeste ce muncă enormă a fost organizarea congresului. Sau nu? Din când în când gândeste că totuşi n-a fost o muncă chiar atât de mare, numai că ea acum este lenesă. Sau poate că se află în pat din cauza că a muncit prea mult? Nu ştie exact dar se teme. Nu vrea să gândească, numai să se scufunde şi să viseze. Isabel este activă din nou. Acum din nou aleargă nu neapărat pentru că îi face plăcere, ci pentru că crede ce spune prietena ei, care spune că din cauza poziţiei de culcat gambele sale se înmoaie. Alergatul îl consideră o penitentă- pentru lene trebuie să sufere!

Isabel stă ghemuit din cauza durerii. Este în ciclul menstrual şi în momentele acestea are nişte crampe că din când în când îi taie chiar şi respiratia. Până acum nu l-a putut ajuta nici un medic, nici homeopatia, unde umblă deja de ani de zile. Isabel plânge, urlă şi face baie fierbinte, încearcă chiar şi să mediteze, pe cât e posibil. Poate că asta ajută cel mai mult dar trebuie început din timp înainte să apară durerea. Atunci deja nu mai are şanse. Isabel se simte bolnavă este incapabilă de muncă sau să-şi facă treburile zilnice.

Isabel se împrieteneste cu o nouă concepţie de viaţă. Este coplesită că poate să arunce o privire în spatele fenomenelor. Priveste lucrurile din ce în ce mai mult din punct de vedere spiritual. Dar nu poate să împărtăsească lucrurile acestea cu alţii. Această concepţie este refuzată în totalitate de către prietenele sale. Isabel le înţelege. Mai devreme şi ea refuza lucrurile acestea chiar cu vehementă. Isabel abia a dormit în ultimile trei săptămâni. Pe lângă munca ei de toată zi şi-a mai asumat şi nişte sarcini de organizare pe care le rezolvă cu bravură. Pur şi simplu e perfectă! De două zile din nou este în pat. S-a retras, a încuiat usa şi părăseste lumea „reală".

Isabel are Luna Neagră în Săgetător în casa a VI-a. În cazul acestei Luni Negre de multe ori schimbă locul activitătii intensive letargia totală. „Alcoolocii de muncă" din când în când simt nevoia să se relaxeze, si acesta în cazul acestei Luni Negre se întâmplă sub forma bolii. În cazul lui Isabel perioadele de inactivitate sunt coordonate de către uter. Asta nu trăieşte numai din punct de vedere fizic, „este ca şi cum ar înfige cutit în mine", ci şi în zilele active se gândeste la zilele acestea şi nu programează nici un fel de întrevedere pentru aceste perioade. „În zilele acestea trebuie să am în vedere faptul că sunt retrasă din circulatie" -spune ea.

Dintre temele acestei Luni Negre fac parte şi bolile de dependentă. Indiferent cu ce dependente este schimbat cuvântul în fiecare caz este vorba despre dualitatea existentei şi non-existentei. Aici la fel îi găsim pe cei care fac navetă între lumi diferite, şi pe fanaticii pragmatici la fel. Si aici e caracteristic că oamenii nu vor să

recunoască minunile şi fenomenele stranii. Putem bănui înselăciune şi minciune în spatele acestora. Si asta duce la faptul că aceşti oameni revendică ca fiecare fenomen să fie explicat (rational). Si pentru că minunile nu pot fi evitate, zilele obisnuite vor avea o mare presiune. Începem să evadăm ori în boală, ori în filme fantastice, în visare, adică în lumi complementare „greu explicabile".

Sau împovărăm pe altcineva cu pragmatica; adică căutăm un partener care nu crede în minuni. Sau poate invers ca în cazul următorului cuplu. Femeia are Luna Neagră în Peşti, în casa a VI-asi este perfectionistă, alcoolic de muncă şi nu crede în minuni. Bărbatul fuge de muncă, umblă toată ziua şi relaxează. Femeia din când în când are crize de sufocare şi prin boală îl forţează pe sot să participe în viaţa de zi cu zi. Până la urmă face totul femeia şi empatia ei este proiectată asupra bărbatului.

Această Lună Neagră suportă foarte greu dacă trebuie să lucreze într-un mediu rational. Respectul în cazurile acestea simte că nu este la locul lui şi suferă din cauza asta. O puteti imagina pe Lilith într-o librărie să vândă cărti? Sau pe Dionisos? Această Lună Neagră de multe ori refuză ordinea şi rutina. Chiar şi relaţia de angajat îi vine greu. Lilith nu vrea să se supună şi după cum stim Adam/seful, arată prea puţină înţelegere. Luptele de putere se petrec la locul de muncă. Dependenta de perfectionism şi de critică nu prea este favorabil climei din locul de muncă. În consecintă respectivul de multe ori se refugiază în boală. Munca individuală şi creativă însă are efect vindecător.

În cazul psihologilor şi a moaselor de multe ori am întâlnit în casa a VI-a (pe axa Fecioară/Peşti) Luna Neagră. Ca şi Lilith şi ei însotesc oamenii în acele momente în care trec dintr-o perioadă de existentă în alta. Este interesant că odată cu creşterea puterii patriarchatului şi moasele sunt din ce în ce mai mult înlăturate. Demonizarea lor se degradează până la nivelul că unele dintre ele au devenit victimele vânătorii de vrăjitoare. (În evul mediu foarte posibil că şi psihologii ar fi avut o soartă asemănătoare) Vrăjitoarele erau acuzate că colaborau cu dracul/Samael. Excluderea moaselor a oferit teren şi legal bărbaţilor într-un domeniu care mai înainte era numai a femeilor! Azi se zvoneste că în clinici se petrece o luptă clasică între medici şi moase. Din păcate nu am la dispoziţie horoscopul ginecologilor, si n-am putut verifica unde stă Luna Neagră.

Potrivit observatiilor mele când Lilith tranzitează peste casa a VI-a sau a XII-a de multe ori respectivii trebuie operati. Aici din nou iese în evidentă relaţia dintre Lilith şi victimă. Dar tot aşa de des poate să înceapă în această perioadă un tratament homeopatic, care de multe ori este consecinta unei schimbări de valori radicale. Aceşti oameni mai înainte se adresau numai medicilor alopati. Dualitatea între misticism şi pragmatism, între negarea şi acceptarea lucrurilor „inexplicabile" la această poziţie de multe ori se manifestă prin relaţia între vindecarea obisnuită şi cea homeopatică.

În cazul acestei Luni Negre respectivii de multe ori printr-un mod subtil se împotrivesc rezolvării problemelor de zi cu zi. Studiază cu împotrivire mersul autobuzelor, sau completează un formular- dacă fac lucrul acesta- şi să nu vorbim despre fixarea ceasului de desteptare. Cu casa a VI-a este legată munca, rationalitatea şi acomodarea, şi în unele cazuri este evidentă şi respingerea acestora. În cazul acestor oameni alţii forţează- uneori radical aceste însuşiri.. Dacă ceva activează această Lună Neagră atunci respectivul este obligat să se ocupe de lucrurile pragmatice de zi cu zi. Ori femeia de servici îşi dă demisia şi nu găsim alta în locul ei, ori apar probleme la copilul nostru la scoală şi trebuie să-l ajutăm la învătătură. La locul de muncă în momentele acestea îşi dă demisia colegul nostru, şi noi trebuie să facem o parte din munca lui. Dar se poate întâmpla că se îmbolnăveste partenerul nostru şi trebuie să-l îngrijim.

Pata neagră a acestei Luni Negre este contradicţia între căutarea minunilor şi în acelaşi timp a negării acestora. Putem să creem pragmatism pentru noi, de care suferim. Astfel creşte frustrarea şi critica. Este important să găsim un domeniu unde se întâlneşte rationalitatea cu minunile, ca să facem zilele obisnuite colorate şi

creative. Dacă Lilith poate să se desfăsoară aici atunci crează un pod între lumi; astfel de oameni pot deveni adevărati ghizi spirituali.

2. 03. 12. - Luna Neagră în Casa a XII-a

„Nimic nu e atât de plictisitor ca acel secret care a fost desconspirat”.

O POVESTE: De multe ori se retrage pentru mai multe zile şi scrie. Scenarii, filme, întâmplări de viață. Atunci trăieşte când scrie, atunci trăieşte într-o altă lume în care se regăseşte perfect. Plânge, se descarcă, se şi îndrăgosteste în timp ce scrie. Vizualizează personajele le dă formă şi suflet el este creatorul şi creatura în acelaşi timp. Si- ce scrie astfel? Scrie despre cei care au fost măturati spre zona de limită a vieții, uneori câte un pamflet împotriva sindromului de a ajuta, dar în primul rând despre relațiile starnii; si în centrul acestora stau femeile dominatoare.

Nu demult s-a plâns. Un regizor nu i-a înțeles cartea, pentru că „se teme să se uite în adânc” -cum spune el. Scena cea mai controversată se petrece între un bărbat şi două femei. Femeia mai în vârstă e intensivă, demonică cu părul închis, cea tânără are păr deschis e nevinovată şi râde tot timpul. Chiar şi în pat. Bărbatul a ales-o pe cea mai în vârstă pe cât a putut să aleagă. Regizorul n-a înțeles acest lucru şi căuta un compromis şi a găsit o femeie tânără cu păr închis. Motto-ul este: ” dacă are păr închis atunci să fie corectă şi severă”.

După cum am mai spus, are impresia că nu este înțeles.

Femeile puternice îl vrăjesc, îl atrag chiar şi atunci dacă din când în când fuge de ele, se retrage şi dispare. În camera ei pe urmă le închipuieste, acolo le lasă să se apropie, le iubeşte, trăieşte şi devine ca ele.

Acest bărbat are Luna Neagră în Balantă în Casa a XII-a. Lilith în fundul Mării Rosii este o imagine care formal iese la suprafață atunci când Luna Neagră se află în casa a XII-a. Se scufundă în lumea fără forme şi devine şi el fără de formă. Putem recunoaşte aici uşor dialogul între „existentă şi nonexistentă”. Cei care au o astfel de Lună Neagră, lor le place să dispară din când în când şi să se dizolve. Sau devin „imperceptibili” nu pot fi de găsit. Si le plac aceste taine.

Tot aşa găsim şi opusul acestuia. Ocolesc” apele” si lumea fără forme, si unii chiar au o atfel de imagine preferată de duşman. Aici se dă lupta între misticism şi pragmatism. Simt că ar trebui să accepte existenta lumii de dincolo, dar spun un „nu” hotârât acesteia şi tot nu se liniştesc în totalitate. Cum arată asta? Unii joacă acest dialog cu un alt om, adică găsesc în celălalt partea lor complementară. „Dacă mă întâlnesc cu un misticist atunci îl contrazic şi îl refuz. Dacă am în împrejurimi pragmatisti atunci eu sunt cel fare manifest acest secret, si lucrurile imperceptibile cu ajutorul mintii, si îmi face plăcere să amplific acest mit. Altfel ar fi atât de pustiu lumea asta!” -spune un bărbat care are în casa a XII-a Luna Neagră.

Un alt bărbat care are tot această poziție, a refuzat orice lucru mistic şi avea o soție care între cursurile samaniste şi îltâlnirile vodoo, din când în când mai avea timp şi pentru el. După o amantă astroloagă şi-a ales o femeie, care potrivit termenilor lui este „total normală”. Numai că după un an a început să se intereseze după concepțiile spirituale de viață. Bărbatul s-a predat.

Unii bărbați evită femeile puternice ca în final tot cu ele să se slefuiască. Altii caută femei dominatoare, dar în acelaşi timp se şi tem că se pierd în ele. Îsi doresc nespus de mult dizolvarea, dar tot atât de mult se şi tem. De aceea femeia reală de multe ori este înlocuită cu o imagine sau cu o păpusă. Adâncimile ametitoare se deschid deja atunci când partea complementară este curată, nevinovată şi „fără germeni”. Dar Dionisos a fugit de un mediu atât de curat, iar Eros se micşorează într-un îngeras. Dacă zeii pedepsesc pe astfel de oameni atunci îi pedepsesc cu plictiseala. Ca să aibă din nou forță (demonică) prezenta îngerească, teritoriul nevinovat trebuie demonizat din nou. Foarte multora le ajunge deja dacă ceva se întâmplă „ilegal”.

Aici aş vrea să prezint cazul unei fetite. Mama ei i-a sugerat că păpusile Barbie sunt îngrozitoare. Fetita a crezut. Într-o zi i-a spus mamei sale: Mami, ieri ne-am jucat cu păpusi Barbie în grădinită şi erau atât de respingătoare. Dar mie îmi plăceau totuşi un pic.. „Interdictia le-a demonizat chiar şi pe păpusile blonde, nevinovate de plastic. Cochetarea cu demon este pur şi simplu frumos.

În cazul acestei Luni Negre există tendinta ca respectivul să devină amant tainic, sau el să aibă o amantă de genul acesta. Bărbații de multe ori caută femei cu păr închis, misterioase şi uneori dubioase. Sau femei care văd în spatele lucrurilor. Acele femei care au o astfel de Lună Neagră de multe ori ajung în rolul „iluminatului", care cunoaşte lucrurile secrete. Există printre ei unii care poate să vadă în lucrurile altora, care poartă în ele cunoaşterea „mai elevată".

În cazul acestei Luni Negre, respectivul uneori este despărtit de bazele sale străvechi. În această situație Lilith şi conținuturile care îi aparțin sunt puternic reprimate. Întoarcerea lui Lilith de multe ori constă în faptul că întoarce pragmatic amuleta şi vălul- cu care a fost acoperită-întoarce pragmatic şi le acoperă pe cei care au respins-o. Acest blestem se arată în lipsa intuitiei şi instinctelor, care are ca efecte haos şi înselăciune. Cei care au o astfel de Lună Neagră de multe sunt înselati, si ei se enervează că iar au prins momeala. Din când în când ei însisi devin înselători. Existenta şi aparenta poate să se contopească şi în cel mai rău caz se naste o psihoză. Din întoarcerea amuletei rezultă că respectivul devine țap ispăsitor şi este alungat.

Se poate refugia într-o altă lume şi de bunăvoie. Asta periodic devine o necesitate. Insensibilitatea poate şi să ajute iar perioadele autistice pot fi şi salvatoare de viață. Misticii de multe ori s-au retras în pustiu înainte de un pas nou, iar pentru candidatii la inițiere era obligatoriu. Lilith a ales să plece, ea n-a fost exclusă cum interpretează unii fuga. A refuzat să se întoarcă, asa cum arată şi mitul şi a atras asupra sa blestemul. „Dacă nu te întorci nu vei mai fi a mea" -asta a fost concluzia lui Adam. Suntem îndreptătiti să gândim că strugurii au fost acrii pentru el. Dacă nu reuşim să atingem o dimensiune atunci de multe ori o şi dezapreciem. În cazul acestei Luni Negre acesta este numinoza. Acelor conținuturi însă pe care vrem să le depăsim dăm o putere uriaşă. Din acest punct de vedere este de înțeles că oamenii cu această Lună Neagră de ce atrag oameni de greu prins în al căror „teatru magic" se pierd.

Acesta ne conduce la întrebarea făptasului şi victimei. Acel punct de vedere că Lilith a fost respinsă, corespunde unei strucrturi de sacrificiu. Din acest punct de vedere alegea ei a condus la nepuțintă şi la pierderea puterii. Nepuținta provine din faptul că omul nu-şi cunoaşte alegerea. Puterea lui Lilith astfel ajunge de partea umbrei. Lilith are nevoie de ajutor; astfel se crează un teren fertil ideal pentru jocul de salvare-victimă. Puterea este trăită prin faptul de ajuta, puterea rămâne în umbra celui care ajută.

Pentru trăirea conținutului casei a XII-a o formă îndrăgită este ajutorul, pentru că putem avea empatie fată de celălalt şi să sacrificăm propriul noastru eu. Cu cât e mai pragmatic stilul de bază al omului cu atât va simti o nevoie mai mare de a ajuta. Dar ajutătorii au nevoie de victime, si o vor căuta pe aceasta, şi ar fi indicat dacă ar începe imediat cu Lilith. Au creat prima victimă a genezei. Spunem că Lilith este oglindă şi dacă mă uit în oglindă cu modelul de comportament mai sus amintit atunci este de înțeles de este plină lumea cu victime în cazul acestei Luni Negre.

În contrar cu asta găsim şi „pamfletul împotriva ajutătorilor", cum am amintit în povestea introductivă. Ei refuză total ajutorul şi faptul de a ajuta, de multe ori asta devine imaginea lor de dusman. Este ca şi cum Lilith în semn de protest ar vrea să se descotorosească de aceste etichete. Lilith nu este socială, este amorală ceea ce nu înseamnă că este imorală. În cazul Lunii Negre în casa a XII-a întâlnim oameni care desconspiră bucurosi jocurile de salvare şi dorintele de putere care stau în spatele lor. Totuşi se caracterizează print-o anumită nepuțintă mai ales fată de lucrurile de zi cu zi, astfel au nevoie de un pragmatic care îi ajută în acest sens. Aici au de multe ori pata oarbă. Reprimă necesitatea lor şi în loc să ceară ajutor caută pe alții care se află

într-o situație şi mai jalnică ca ei ca să-şi potolească suferinta iar pe urmă se refugiază într-o lume de vis. Amândouă părti sunt singuratici.

În cazul acestei Luni Negre dorinta poate să capete proportii mari. Putem să dorim integrarea inconştientului, adică dorinta după Marea mamă, sau după lumile spirituale, care sunt simbolizate de marea Zeiță. Asta poate să creeze câmpul fertil al pasiunilor dăunătoare, dar poate să faciliteze şi căutarea spirituală. Dacă o considerăm pe Lilith femeie totală, atunci ne străduim să ajungem la contopirea cu totalitate prin intermediul sexului. Este vorba deci despre dăruire şi despre contopire şi aş vrea să vă amintesc de cele spuse despre Lilith şi Marea Rosie.. Sunt unii care se scufundă în adânc, si trăiesc lucruri minunate şi sunt alții care evită total lucrurile acestea, ca în final prin pasiunea lor nocivă să se lipească de fundul mării. Asa cum am amintit în capitolul Lilith în Peşti, sirenele sunt foarte ispititoare şi din când în când se ridică câte una, care este ispititoare dar de neatinsă. Această sirenă are coadă deci despre contopire nici nu poate fi vorba. Sexualitatea este exclusă rămâne deci dorinta- şi mesajul interior: ” Odată!”

În cazul acestei Luni Negre există tendinta ca să-şi creeze insule omul în interiorul lui. „Acolo pot fi aşa cum nu pot altădată şi în alt loc!” Mulți trebuie să plege să fugă ca Lilith ca să-şi găsească Raiul. Adică înlocuitorul acestuia. Această lume străină, să numim liniştiti „trăire extraterestră”, poate să fie o tară îndepărtată, o femeie misterioasă, o amantă extarterestră, dar poate fi şi aceea pasiune ca să ne creem lumi fanteziste unde „Realitatea şi poezia” se contopesc. Arta ar fi săracă fără Lună Neagră.

2. 04. - Lilith şi Chiron

Chiron este centaurul cel mai vestit. Mama lui Plilura era nimfă, iar tatăl său Kronos. Philura a vrut să fugă de dorinta lui Kronos de aceea s-a transformat în mânz. Kronos s-a făcut cal şi astfel s-a împerecheat cu ea. Chiron a devenit fructul acestei întâlniri pasionale. Când mama lui a văzut că partea inferioară a copilului este de cal iar partea superioară a corpului de om, l-a refuzat; ca să scape de rolul de mamă i-a rugat pe zei s-o transforme într-o altă fiintă. Astfel a devenit tei.

Chiron a fost găsit şi crescut de Apollo. Marele zeu al soarelui a devenit mentorul său şi i-a învățat muzica, poezia, clarvederea şi vindecarea. Chiron a devenit foarte înțelept. Regii aduceau pe copii lor la el, si eroi i s-au încredintat ca să învete de la el. Chiron le-a învățat marile stiinte, artele dar şi vânătoarea şi tragerea cu arcul. I-a învățat să cânte cu fluier şi unii spuneau că el a inventat fluierul. Unul dintre elevii lui preferati a fost Hercule. Si tocmai acest elev i-a produs rana cea mai adâncă.

Una dintre sarcinile lui Hercule a fost s-o ucidă pe Hidra. Si-a uns bardul în sângele lui Hidra şi astfel a obtinut o armă de neînvins, cu care putea să provoace răni care nu se mai vindecau. Odată s-a certat cu centaurii şi i-a aruncat bardul după refugiatii. Atunci l-a nimerit tocmai pe Chiron şi i-a provocat o rană care nu s-a mai vindecat. Chiron suferea îngrozitor; nu putea să moară pentru că era nemuritor şi cu toată puterea lui de vindecare nu reuseau să se vindece. A scăpat de suferintă după foarte mult timp când şi-a schimbat destinul cu Prometeu. Chiron a păsit în locul lui şi a murit iar Prometeu a devenit nemuritor.

Chiron simbolizează pe acel om în care pe parcursul întregii vieții se dă o luptă între „jos” (corpul animalic) si sus (corpul uman). Astfel se manifestă lupta între lumea lunară a lui Dionisos cu lumea solară a lui Apollo. Am mai amintit că Dionisos a trebuit să evite zeii solari, şi asta e asemănarea lui cu soarta lui Lilith. Dintre primele fapte ale lui Apollo făcea parte să omoare pe marele şarpe din Delphi, când a cucerit sanctuarul cultic. Acest şarpe se numea delphy, care înseamnă utermatern. Uciderea lui a pornit cultul imaculării şi a sterilității. Pe centaurii care îl însoteau pe Apollo au pus zăbală. Centaurii initial îl însoteau pe Dionisos şi erau sălbatici, instinctivi, imprevizibili şi furiosi.

Şi Chiron a moştenit toate acestea dar le-a dat mai departe într-o formă mai slefuită. Instrumentul preferat al lui Dionisos era fluierul şi stim că şi Chiron ia învăţat pe elevii lui să cânte la fluier. În Grecia, în tara miturilor există obiceiul că ritualurile de înmormântare sunt urmate de sunetul de fluier. Odată cu reprimarea riturilor dionisiace o periodă şi cântecul de fluier a devenit interzis. Lăuta lui Apollo însă a iesit învingător; cântecul de fluier la riturile de înmormântare a fost interzis şi pedepsit. Asta poate fi simbolul faptului că am uitat să ne exprimăm doliul şi ritualurile publice de înmormântare sunt dezapreciate

Apollo a devenit educatorul evevat al lui Chiron şi a avut o influenţă puternică asupra vieţii lui. Chiron şi-a reprimat moştenirea lui dionisiacă şi a încuiat în partea inferioară a corpului. Potrivit principiului homeopatiei ne răneste acel lucru (în materie, în corp) care lipseste. Adică un principiu dinamic se transformă în ceva material şi astfel lipseste din planul conştiinţei. Jocul sănătos de ansamblu al dinamicii astfel se răstoarnă. Pe plan psihic-spiritual o să dorim pe acele lucruri care apar exagerat la nivel fizic

Să vedem acesta în cazul lui Chiron (si al omului). Chiron îşi reprimă calitatea lui dionisiacă, care din cauza asta lipsesc pentru el, ca principii dinamice. Acestea ajung în materie şi simbolic sunt exprimate de partea animalică a corpului. Această parte a corpului primeste rana- cu sângele infestat al lui Hidra. Cuvântul grec pharmakon înseamnă în acelaşi timp şi otravă şi medicament. Otrava este deci şi medicament, şi astfel Chiron poartă în el şi medicamentul. „Ceea ce ne răneste ne şi vindecă" -spune pfofetia lui Apollo. Învătătura lui Apollo într-o anumită măsură îl otrăveste pe Chiron dar în acelaşi timp îi oferă şi medicamentul.

2. 05. - Cum este medicamentul lui Chiron ?

Poartă în el acest lucru dar ceea ce „s-a instalat deja în materie" trebuie transformat din nou într-un principiu dinamic. În cazul acesta ar însemna că trebuie să potenţieze, să ridice veninul de şarpe. Homeopatia înseamnă „suferintă asemănătoare" Potrivit principiului: " Similia similibus curentur!" (asemănătorul vindecă ceva asemănător) aleg leacul vindecător. Chiron deci trebuie să „ridice" Şarpele, simile nepotenţiat nu vindecă. Să ne amintim de izraeliti, asupra cărora Dumnezeu a trimis şerpi de foc. Au rămas în viaţă numai cei care se uitau pe Şarpele ridicat pe stâlp.

Lilith, (sarpele) este medicamentul lui Chiron (al omului rănit) Să-l identificăm acum pe Chiron cu Adam/omul, ca să ilustrăm mai bine procesul. A pierdut-o pe Lilith. Lilith a fost încăpătânată, si a părăsit Raiul. Adam, omul a reacţionat cu supărare; a dezconsiderat-o pe Lilith a alungat-o, a exclus-o din constiinta lui. Lilith s-a întors în formă animalică- ca şarpe. Şarpele l-a ajutat pe Adam în decăderea lui din Rai. Totuşi lui Adam îi lipseste Lilith ca principiu dinamic.

Lilith/Şarpele a căzut din constiinta lui, de aceea se întâlneşte cu el sub formă de materie care îl îmbolnăveste. În cele mai multe cazuri se întâlneşte alopatic cu el, adică se apără şi luptă împotriva lui (cu amuletă), în loc să-l ridice şi să-l accepte în constiintă. Crează apărarea formând în el o imagine despre Şarpele care pe duce în prăpastie, care vrea să-l împiedice în evoluţie, şi „veninul" lui este răspunzător pentru faptul că el suferă. Astfel în asează le şarpe/ Lilith în contextul Marii Mame, si vede numai reprezentatntul atotputernic al matriarchatului în el. Firesc că nu avem scopul de a înlocui din nou patriarchatul cu matriarchat. Asta ar fi decădere. Si totodată ar continua până la nesfârşit lupta pentru poziţie, cine să fie jos şi cine sus. Această rezolvare ar fi ca simile nepotenţiat, despre care stim că nu vindecă.

Aici aş vrea să mentionez că mulţi împărtăsesc concepţia lui Adam, şi au o poziţie similară fată de Lilith. Pentru ei, Lilith (dacă poate să existe) este „materia îmbolnăvitoare", reprezentatnta Marii Mame, care cere sacrificiu de sânge. Dacă nu este" ridicat" atunci de multe ori este trăit astfel.

Omul de azi este determinat de lumea lui Apollo. N-are o relație sănătoasă cu inconştientul, cu corpul şi cu instincetele. Caracteristic, că mitul lui Chiron provine dintr-o epocă în care patriarchatul era în înflorire. Miturile Marii Zeite sunt mai vechi şi poate că tocmai „căderea" acestora a creat mitul rănitului Chiron. Chiron însă este şi vindecător. El este un personaj cheie pentru om, el este simbolul pharmakonului, al veninului şi al medicamentului. El reprezintă constiinta dionisiacă şi apolonică pe care nu a reuşit să țină în echilibru. A reprimat în el calitățile dionisiace- asta e rana lui. Când în sfârşit a devenit muritor (le a acceptat) atunci a „ridicat" Şarpele (şi calitățile acestuia) si astfel s-a vindecat. Chiron este o viziune pentru om, simbolizează o constiintă nouă. În legăm de obicei cu gândirea holistică.

Este interesant că Lilith şi Chiron au o actualitate deosebită în epoca noastră. Amândoi reprezintă calitățile dionisiace; Chiron le reprimă, Lilith le manifestă. Amândoi însă vor să intermedieze; Lilith nu numai între genuri ci şi între sus şi jos. Chiron între „cel elevat" şi cel „josnic". Amândoi reprezintă axa verticală. Chiron este cheia şi simbolizează rana omului; ne aminteste de Adam/de omul. Si este în acelaşi timp şi un punte, ca şi Lilith. Lilith simbolizează ceea ce omul a demonizat, ceea ce a lungat din el, ceea ce s-a pierdut. Si ea este cheie. Lilith şi Chiron sunt asemănători, adică simile.

Acest joc de cuvinte poate face mai clar de ce este asemănător tema lui Lilith şi Chiron în horoscop. Acolo unde stă Chiron şi Lilith în horoscopul nostru, acolo din când în când suferim într-un mod identic. Aici avem o rană, un punct orb. Lilith de multe ori este ilustrat cu un corp inferior de şarpe, iar Chiron de cal. Calul este simbolul vitalității sălbatice fără zăbală, a sexualității libere (la fel ca şi Şarpele) dar este şi psihopomp. Lucrul acesta este senificat şi prin faptul că Lilith şi Chiron sunt ghizi spirituali. Simbolistica calului conduce la samanism, care este şi simbolistica şarpelui. Este interesant, când am făcut studii în legătură cu Lilith, m-am aprofundat în cartea lui Eliades: Schamanismus und archaische Ekstasetechnic (Samanism şi tehnici de extaz arhaice) pentru că am avut intentia ca s-o fac înțeleasă pe Lilith prin intermediul samanismului. Puțin mai târziu am descoperit că şi Melanie Reinhart asta a făcut ca să-l lumineze pe Chiron. Asemănarea se pare că ne dă imagini intermediatoare asemănătoare în mână.

Sper că din cele spuse până acum reies nu numai asemănările dar şi deosebirea dintre Lilith şi Chiron. În orice caz aparțin de aceeaşi tematică şi faptul că sunt foarte preferati arată ce pas de constiintă vrea să facă omul (si poate şi să facă). Amândoi ne pun față-n față cu conținuturi de inițiere, chiar dacă se actualizează din perspective diferite.

2. 06. - Axa Lunii Negre şi Nodurile Lunare

Nodul nord lunar se mai numeşte şi cap de dragon, iar nodul sud lunar coada de dragon. Dragonul simbolizează inconştientul, umbra. Lilith nu poate fi despărtită de imaginea dragonului. Pe axa nodurilor lunare şi pe axa Lunii Negre înfloresc jocurile umbrelor. Nodul sud lunar arată caracterul adus de noi din trecut; de aici putem citi ce fel de sabloane de comportament s-au imprimat în noi, si de fapt suntem şi prizonierii acestora. Până nu începem să ne ocupăm cu misiunea nodului nord lunar, până atunci trăim din ce în ce mai forțat tematica nodului sud lunar. Numai atunci putem trăi cu o constiintă nouă vechiul comportament, dacă acceptăm sarcinile nodului nord lunar care ne acesteaptă. Vechiul nu va mai fi la fel, îl vom trăi mai liber şi ne vom simti mai bine.

După cum am amintit deja în capitolul „Axa", acolo avem pomul nostru individual în Rai, acolo avem posibilitate pentru cosmogonie, unde stă axa Lunii Negre. Aici putem recrea din nou lumea. Pe această axă permanent repetăm drumul şarpelui; ne reprimăm pe noi şi creem demoni. Dacă ne eliberăm din această reprimare, atunci ajungem la un uriaş potențial creator. În acest domeniu devenim artisti de viață

(maestri). Dar mai înainte de asta trebuie să ne confruntăm cu Lilith şi cu Dionisos, forța lor trebuie pus în mişcare în tematicile deja amintite.

Axa nodurilor lunare ca şi axa Lunii Negre simbolizează drumuri de evoluție. Dacă cele două coincid, atunci reprezintă clar misiunea noastră de viață şi posibilitătile de învățare. Pomul Raiului în cazurile acestea este un copac uriaş, străvechi de eucalipt.

Dacă Lilith se află pe nodul sud lunar atunci se prezintă în primul rând în contexte matriarhale. Oamenii cu o astfel de poziție le percep pe femeile incredibil de dominatoare. În cele mai multe cazuri şi familia poartăsemne matriarchale: mamele, buninile, mătusile apar în rol de atotputernic iar în religie Fecioara Maria iese în evidentă. Femeile cu această poziție percep repede imaginile acestea şi le şi manifestă. Ori le proiectează asupra altora şi suferă de o colegă dominatoare. Bărbații care au o astfel de Lilith, caută lumea femeilor, o admiră şi se şi tem de ea în acelaşi timp. (vezi exemplul lui Rufus în capitolul „Exemple pentru efectele lui Lilith") Sunt determinati într-o mare măsură de valorile feminine şi de multe ori ascultă sfaturile lor. Unii devin indecizi în privinta identitătii lor sexuale; cum am amintit deja transvestitii şi transsexualii de multe ori au astfel de poziții.

Atâta timp până acei oameni care au Lilith pe nodul sud lunar, nu se ocupă cu conținuturile nodului nord lunar adică cu temele lui Priap şi Dionisos, până atunci nu-şi pot coordona viața. Se va crea o anumită contradicție. Viața lor va fi dominată pe de o parte de „formele feminine", iar pe de altă parte se şi opun „feminitătii" Calitatea feminină va fi trăită de ei într-o formă deformată, va fi pentru ei ca vrăjitoarea încuiată în colivie. Colivia se află pe nodul sud lunar de aceea va fi greu de ajuns la sarcinile nodului nord lunar. Acesta duce de multe ori la o criză care (sperăm) cauzează evoluție.

Să presupunem că respectivul înțelege sarcinile nodului nord lunar şi eliberează şi integrează energiile sale dionisiace (un proces susține pe celălalt). În cazul acesta Lilith care stă pe nodu sud lunar eliberează un potențial magic uriaş. Această poziție semnifică un mare potențial creator, constiinta veche şi cea actuală (mai ales în tematica deja amintită) poate să creeze o nouă constiintă.

Un exemplu: s-a adunat un grup, având ca scop să transmite gândirea holistică în această lume. Au înfiintat o asociatie, si mai târziu au făcut horoscopul datei de înfiintare. Aici Lilith stătea pe nodul sud lunar, în casa a XII-aLa această poziție se poate pierde uşor în lumea de vis. Dar tot aşa există şi pericolul ca Marea Zeiță să devină „o closcă spirituală" care se pierde în „negura cosmică". S-ar putea ca grupul să cadă dacă nu reuseste să trăiască energiile dionisiace în viața de zi cu zi. Si ce ar fi asta? Descoperirea bucuriei pragmatismului? Asta e cam mult deodată. Dar avem o idee bună!Dionisos nu manifestă lumea ideilor. El vrea ca să-l trăim, să-l iubim, să-l mirosim, să-l gustăm, să-l simtim şi să dansăm cu el. În cazul acesta într-un mod obisnuit. Dacă membrii grupului reusesc să transpună acest conținut în zilele obisnuite, ceea ce înseamnă că manifestă legalizat starea de a fi viu, atunci au mari şanse să-şi realizeze scopurile. Le urez mult succes!

Dacă Lilith stă pe nodul nord lunar, iar aspectul Priap pe nodul sud, atunci respectivul are o predilectie puternică la comoditatea senzuală. Dionisos încurcat devine Bachus, care se pierde în pasiunile nocive. Aici există o tendintă puternică la boli de pasiuni, care de multe ori se bazează pe dezaprecierea accentuată a calităților feminine. Aici trebuie să ne confruntăm cu conținuturile Marii Zeite, cu existenta şi cu spiritualitatea care are efect eliberator. Bachus-ul alungat devine astfel din nou Dionisos creativ.

Chiar dacă Lilith nu stă pe nodurile lunare în tema natală şi atunci le atinge în timpul tranzitelor. În momentele acestea se întâlnesc două lumi, se unesc şi se despart din nou. Joelle de Gravelaine spune că aceasta „este o perioadă când putem tăia nodul gordian". În momentele acestea putem găsi solutii, din când în când chiar radicale. Foarte mulți pot rupe ceva de care depindeau până atunci într-un mod distructiv. Asta poate fi o relație care brusc se termină, dar chiar şi însăsi viața.

Am cunoscut două femei care sufereau de o boală îngrozitoare şi-şi doreau foarte mult moartea. Amândouă au reuşit să moară atunci când Lilith se afla pe axa nodurilor lunare. Se pare că pot schimba planul la întâlnirea acestor axe. Acest lucru este foarte bine semnificat de două inele, unde una este agătată de cealaltă. Există un punct unde cele două inele pot fi despărtite în aşa fel că amândouă rămân întregi. Dacă aplicăm acest exemplu în cazul celor două axe, este ca şi cum la întâlnirea lor s-ar deschide pentru o perioadă scurtă o poartă între lumile diferite. Putem să ne nastem în oricare lume. Si în oricare constiintă.

2. 07. - Oglinda lui Lilith

Oglinda ne arată realitatea ca razele Soarelui. Lilith este oglindă!

Am amintit că au folosit şi oglinda ca amuletă. Privirea în oglindă îl denumeşte sub formă de imagine pe demon. Pronuntarea numelui sparge vraja şi pune spiritetele în dispoziția noastră.

Noul născut se întâlneşte între vârsta de 6-8 luni cu imaginea lui de oglindă. În prima faza copilul crede că imaginea este o realitate. În a doua fază înțelege că este doar o imagine. Iar în a treia fază înțelege că este imaginea lui. Asta ar trăi şi un om din afara civilizatiei. Pentru noi este firesc folosirea oglinzii şi apare întrebarea: ” Cum ne uitam la noi însine înainte de a inventa oglinda? „ În apa, asa um arată exemplul lui Narcis, şi el avea nevoie de timp până a înțeles că s-a îndrăgostit mortal de el însuşi. Oglinda apei nu reflectă atât de clar ca oglinda. Oglinda este ceva artificial. Imaginea de oglindă nu intermediază. Oglinda nu spune adevărul într-un mod uman; stând în fața ei ne pierdem iluziile. „Creierul emite datele retinei, iar oglinda nu emite obiectele” - scrie Umberto Eco. De ce am făcut această mică paranteză?

Să presupunem că cineva oglindeste o trăsătură a noastră, si devine o oglindă pentru noi. Poate că la început ne comportăm ca un copil mic sau ca un om necivilizat. Nu ne recunoaştem în oglindă. Ca să putem folosi oglinda trebuie să stim că se află în fața noastră. Mai departe: cel care se uită în oglindă cu sigurantă este acolo şi nu în altă parte. Si: oglinda reflectă fără să aprecieze; noi interpretăm ceea ce vedem în ea. Să repetăm: ceea ce vedem în oglindă trebuie să fie acolo. Ceea ce recunoaştem în celălalt (ca oglindă) purtăm deci în noi.

Poate că vă mirati de ce detaliem atât de multaceastă banală proiectare. Numai de aceea, pentru că acolo unde se află axa Lunii Negre în horoscopul nostru, acolo înfloresc „jocurile de oglindă”. În cazul evenimentelor declansate de Lilith de multe ori ne întâlnim cu oameni sau cu situații, că urgent trebuie să ne uităm în oglindă. Poate că stăm în fața ei ca omul necivilizat, adică nu stim ce să facem cu ea. Sau inversăm oglinda şi folosim ca amuletă, cu motoul: ” Lilith, afară!” Poate că ne temem că ne-am uitat într-o oglindă confuză, adică situația e atât de ciudată de altă dimensiune, ireală şi deformată că nu ne putem recunoaşte. Astfel apare impresia că oglinda minte şi ne deranjează în narcisismul nostru. Narcis aici însă se îndrăgosteste foarte greu de el însuşi. Această oglindă confuză însă ne poate îndruma să căutăm adevărata noastră imagine de oglindă şi ne încurajează ca să mântuim formele şi conținuturile deformate.

Mai există un punct de vedere important. Imaginea de oglindă este inversată, adică inversată simetric. Eco scrie despre asta: ” Această concepție (că oglinda arată în loc de parte dreaptă partea stânga şi invers) are rădăcini atât de adânci, încât se spune că oglinzile pot schimba partea dreaptă cu cea stângă, dar nu şi susul cu cel de jos. Mai departe însă scrie: Dacă în locul oglinzii verticate am folosi una orizontală asezată pe tavan aşa cum fac libertinii, atunci am vedea că oglinda poate să schimbe susul cu cel de jos, poate să dea peste cap lumea. În continuare explică că oglinzile verticale nu schimbă deloc partea dreaptă cu cea stângă ci le arată exact acolo unde sunt. Ce înseamnă asta?

Oglinzile verticale nu schimbă deci părtile ci arată partea dreaptă şi cea stângă exact acolo unde este. Trebuie să intrăm în oglindă ca să înțelegem lucrul acesta. Stând în fața oglinzii imaginea este înselătoare. Dar cine vrea să între în oglindă ca să desființeze imaginea înselătoare şi autopăcăleala? Poate că nimic nu-l afectează aşa de tare pe om, decât pierderea iluziilor; deziluziile le suportă mai uşor. În cazul evenimentelor declansate de Lilith însă trebuie să sacrificăm iluziile noastre.

Să presupunem că în această perioadă ne întâlnim cu un om care este oglinda noastră. Poate că oglinda ne arată că noi suntem victima iar celălalt este făptasul. Dar dacă am intra în oglindă (în temă) atunci am experimenta contrarul acestora. Dar poate că am trăi în noi în acelaşi timp şi victima şi făptasul. Victima descoperă în ea agresorul, iar agresorul pe victima din el.

Acest proces poate fi numit şi integrarea umbrelor. Din cauza „petelor oarbe" avem nevoie permanent de o oglindă şi aici folosesc jocurile de oglindă ca să desconspir jocurile de umbre. Lilith este oglinda. Teme de umbră putem găsi în orice principiu; fiecare element al horoscopului contine calități, pe care le reprimăm le perturbăm. Când Lilith tranzitează peste aceste puncte, atunci ne oglindeste ceea ce este. Ne ajută foarte mult dacă înarmati cu acest punct de vedere facem fată unei asemenea situații, ca să exersăm privirea în oglindă.

2. 08. - Ce declanşează Lilith în horoscop ?

Despre ce fel de perioade este vorba aici ?

- Când Luna Neagră tranzitează peste Luna Neagră natală sau formează aspecte cu ea.

- Când Luna Neagră în tranzit formează aspecte cu planete şi cu axele principale.

- Când planetele în tranzit formează aspecte cu Luna Neagră natală.

- Când nodurile lunare coincid cu axa Lunii Negre şi invers.

Eu urmăresc tranzitele lui Lilith şi tranzitele care o influentează pe ea, şi progresiile, dar şi în interpretarea solară folosesc Luna Neagră.

2. 09. - Tranzitul Lunii Negre prin Case

Tranzitul Lunii Negre prin case este foarte important, pentru că activează tema casei respective şi a casei de vis a vi, adică temele axei. În momentele respective putem avea experiențe similare cu cele prezentate în capitolul „Luna Neagră în Case". Indiferent unde stă Luna Neagră în tema natală, Luna Neagră în tranzit face mai concentrat şi mai sensibil temele casei vizate. Această tematică devine o sarcină de învățare, dualitatea legată de axă se activează. Se poate întâmpla deci, că în momentul în care tranzitează prin casa a V-a are loc o sarcină „ilegală".

Putem avea experiențe care nu corespund deloc cu Luna Neagră natală, si totuşi este important să clarificăm conținutul poziției radix. Se poate întâmpla că dualitatea caracteristică lui Lilith: „vreau- şi nu" se manifestă în tematica celor două case. Un exemplu aici: Luna Neagră tranzitează peste casa a XI-a a unei femei. A intrat într-o legătură de dragoste cu un bărbat care provenea din cercul ei de prietei şi a crezut că a rămas însărcinată. Bărbatul n-a vrut să recunoască paternitatea. În sfârşit s-a confirmat că nu este gravidă, dar relația lor a luat sfârşit definitiv.

2. 10. - Tranzitul Lunii Negre peste Planete şi invers

Influenta lui Lilith din când în când o simtim foarte puternic, altădată abia percepem. Dacă ne amintim însă de oglindă, atunci devine de înțeles. Dacă de exemplu avem o problemă mare, care se leagă de tematica Lunii, atunci poate că e

dezamăgitor să vedem Luna în această oglindă. În perioada asta ajunge în centru această temă şi ne arată unde stăm de fapt. S-ar putea întâmpla că în perioada asta avem o mare problemă cu o femeie, trăim o pierdere în familie, sau „partea inferioară rănită" a corpului nostru ne obligă să ne ocupăm de ea. Dar iluziile noastre se pot destrăma şi prin intermediul unui copil.

Să presupunem că Luna neagră intră în aspect cu Venus. Dacă relaţia noastră existentă este goală şi sterilă, atunci probabil că i-a sosit ceasul. Dacă în relaţia noastră există destulă viaţă atunci putem să privim într-o oglindă minunată în perioada asta. Dacă suntem capabili să umplem cu viaţă un principiu, şi Lilith intră în relaţie cu asta, atunci depăsim propriile noastre limite.

Dacă avem mai puţine probleme cu o calitate, atunci nu ne deranjează prea mult privirea în oglindă. Pe Lilith o trăim drastic şi critic în acele locuri „unde apare micul drac". Lilith acolo devine demon, unde este reprimat şi n-o putem folosi la modul creativ. Dar Lilith devine ghid spiritual dacă o întâmpinăm.

Să vedem următoarea temă. Să presupunem că are probleme cu calităţile martiene şi reprimă în el această energie. Poate că nu reuseste să spună „nu", sau nu-şi dă seama că este furios. Când Martele tranzitează peste Lilith poate să aibe vise extrem de agresive, si imaginile interioare poate să-l învăluiască total. Agresorul care locuieste în sufletul său se prezintă, ia cuvântul şi vrea să iasă la suprafaţă. Planetele care tranzitează peste Luna Neagră în general scot la suprafaţă pe demonii din noi. Asta poate să fie o singură noapte pasională, dar şi boala de piele apărută pe organul sexual. (Tranzitul lui venus peste Lilith)

Tranzitul planetelor grele peste Luna Neagră poate să marcheze perioada transformărilor importante. Voi însira câteva evenimente saturniene, uraniene, neptuniene şi plutoniene, dar fac referiri şi la capitolul (planete/semne) cu care sunt în legătură. De multe ori adunăm experienţe în momentele acestea care sunt strâns legate de aceste tematici.

2. 10. 1. - SATURN - LUNA NEAGRĂ

Perioada despărtirii; confruntarea cu corporalitate, cu moartea cu trecerea timpului; pierdere, divort; doliu, singurătate, trădare, căderea iluziilor; fabricăm un ţap ispăsitor sau tocmai ei se întorc la noi; putem vedea foarte clar în oglindă; de multe oru suntem forţati să luăm o poziţie pragmatică; ne descotorosim de revendicările exagerate; perioada marilor profunzimi şi a marilor clarificări; iertare şi penitentă.

2. 10. 2. - URANUS - LUNA NEAGRĂ

Perioada revoltei; dorintă puternică de libertate; abia suferim limitele; schimbare radicală; dacă într-o relaţie există o prăpastie între cei doi atunci vor s-o echilibreze dar nu reusesc; pasi gresiti, divort (de multe ori ca fugă) ; confruntare cu propria noastră răceală, întîlniri iniţiatoare, recunoaşteri bruste, vederi profunde, se curată „canalele" spirituale, intuitia se întăreste.

2. 10. 3. - NEPTUN - LUNA NEAGRĂ

Perioada înselăciunilor şi a deziluziilor; pierdere, păcăleli; " afaceri murdare", facem lucruri secrete, care de multe ori au efect asupra noastră pe parcursul întregii vieţi (vălul) tainele ies la suprafaţă; creşte capacitatea noastră de filtrare; stări psihotice, trăirea trecerii limitelor; trăiri spirituale, viziuni, perioade de clarvedere; intrări în sisteme metafizice.

2. 10. 4. - PLUTON - LUNA NEAGRĂ

Perioada marilor transformări; se eliberează energii uriaşe; apar trăsăturile reprimate; petele oarbe ies la suprafaţă; intrăm în jocuri de putere; confruntarea cu

viața şi cu moartea; crize; cunostinte profunde; această perioadă favorizează cercetările; legătură cu dimensiunile magice.

2. 11. - Verdictul

Să ne amintim de ceea ce am spus despre „verdict" în capitolul „Luna Neagră în Scorpion şi aspectele sale cu Pluto". Folosim acest termen nu numai în context juridic ci şi atunci când cunoaştem ceva, când suntem capabili să luăm o decizie. Să vedem pe acest fundal evenimentele declansate de Lună Neagră. Lilith aduce evenimente într-un mod exact. Asta de multe ori simtim ca verdict-în orice sens. Dacă tranzitul actual facilitează o sarcină de învățare, atunci trebuie să luăm decizii dacă apare Lilith. Ea ne obligă.

Un exemplu: O femeie avea o perioadă mai lungă Pluto în tranzit peste Lună Neagră. A simtit o presiune puternică asupra sa; problemele familiale pe care le-a crezut de mult rezolvate au apărut din nou. Si-a evitat familia. Când Lilith era în opoziție cu Luna, atunci şi-a murit bunica. La înmormântare trebuia să se întâlnească cu restul familiei şi asta a creat o nouă bază în relația lor. Încet-încet a găsit noi solutii.

Un alt exemplu: un bărbat avea Neptun în tranzit peste Mercur, fără evenimente deosebite. Când Neptun a intrat în mişcare retrogradă şi a trecut şi pentru a doua oară peste Mercur, a semnat un contract despre o" afacere fantastică" (am citat cuvânt cu cuvânt). În momentul contractului Luna Neagră tranzita exact peste Mercur. Aproximativ peste 9 ani s-a declansat bomba, când s-a aflat că partenerul său este un escroc şi un neserios. Asta s-a întâmplat în perioada când Luna Neagră se afla în cvadratură cu mercur.

Aceste exemple demonstrează că Luna Neagră face vizibil tot ceea ce deja de o perioadă lungă se pregăteste să iasă la suprafață.. Putem spune că aduce evenimentul care aparține de temă. Am observat de mai multe ori, că dacă o planetă grea tranzitează de mai multe ori peste alte planete, atunci evenimentul sau cazul se întâmplă atunci, când planeta în tranzit intră în aspect şi cu Lilith. În momentele acestea aduce verdictul.

2. 12. - Aspectul cvincunx

Cvinqunx leagă diferite elemente şi polarități, adică calități străine şi aspecte de dorintă. Tematica calităților astfel legate este greu de ridicat în constiintă, multă vreme rămâne ascuns. Astfel repetăm lucrurile şi rămânem la fel de nemultumiti. Totuşi unul doreste pe celălelt. Poate pe parcursul întregii vieți. Dacă totuşi reuşim să se întâlnească atunci aspectul cvincunx devine aspectul creativității. Nu ne aminteste de Lilith? Recomand să studiem acele perioade când Lilith este în cvincunx cu Lilithul natal. Nu găsim imediat numitorul comun între evenimentele aparent separate unul de altul.

Un exemplu: o femeie suferea foarte mult din cauză că permanent avea parteneri înselători şi nu stia de ce atrage pe aceşti bărbați necinstiti. Ea se considera „cinstea întrupată", loială şi corectă. Când am întrebat-o de acele perioade când Lilith era în cvincunx cu Luna Negară, prima dată nu-şi amintea nimic deosebit. Când am întrebat-o despre o anumită dată atunci s-a înrosit. În momentul respectiv a furat şi pe acest eveniment a îngropat adânc în sinei ei.

Când încet încet a reuşit să recunoască acest fapt, atunci ne am uitat încă o dată la această dată din acest punct de vedere. Aproape de fiecare dată am găsit ceva necurat, în cele mai multe cazuri furt ori împotriva ei, ori ea însăsi. Am urmat acest fir până-n copilărie, unde brusc şi-a adus aminte că din când în când scotea bani din pormoneul mamei sale. Aceste evenimente au zguduit-o dar s-a şi usurat de ele. Cât de tare o durea atât de tare se şi bucura că s-a recunoscut ca făptas în această temă,

unde până acum a crezut că e numai victimă. Cu această recunoaştere a început o terapie.

Povestea acestei femei este numai o posibilitate, cum se poate lucra cu Lilith. Acesta normal că nu se refuzmă la cvincunx, totuşi aş vrea să vă impulsionez, ca să aveti în vedere şi acest aspect pe parcursul cercetărilor voastre.

2. 13. - Orbul

În horoscopul radix folosesc acelaşi orb în cazul Lunii Negre ca şi la Pluton. În cazul acelor evenimente, care sunt declansate de Luna Neagră în tranzit în aspect cu o planetă sau cu o axă, folosesc un orb foarte strâns. Lilith declanşează evenimentele foarte exact, aproape cu grad de exactitate. La conjunctia a două planete, care sunt în aspect cu Luna Neagră pe lângă gradele exacte este foarte important şi valoarea medie. Dar prescriptiile totdeauna sunt limitatoare. Experimentati deci !.

As vrea să vă impulsionez cu exemplul următor. O femeie a aflat că tatăl său are o boală mortală, când Satrun în tranzit se afla în cuadratură exactă cu Luna Neagră. A urmat perioada de rămas bun. Tatăl său după 6 săptâmâni a murit, când Saturnul în tranzit se afla în cuadratură exactă cu Luna Neagră în propresie. Zona dintre Luna Neagră natală şi cea progresivă este foarte importantă. mai ales atunci dacă formează aspecte cu planete grele.

2. 14. - Experienţe cu tranzite

Sarcină şi naştere

- nastere

- pierdere de sarcină

- avort

- sarcină falsă

- sarcină de la amanti

- taină în legătură cu paternitatea

„Sarcina falsă" poate fi sarcina bănuită, ceea ce înseamnă că femeia se gândeste că este însărcinată dar nu este. Bănuiala totuşi îl forţează pe partener să clarifice relaţia lor în continuare. De multe ori apar situaţii când unul dintre ei sau amândoi vor să-şi păstreze libertatea, astfel relaţia intră în criză. O femeie, când a aflat că bărbatul nu va rămâne lângă ea, a hotârât să facă întrerupere de sarcină. Problema a fost însă atât de gravă pentru ea, că nu s-a liniştit nici atunci când a aflat că nici nu este însărcinată. L-a părăsit pe bărbat.

Un alt exemplu în acest caz este relaţia unui bărbat cu o femeie măritată. Femeia a bănuit că este însărcinată de la amantul ei, si i-a spus că asta nu este un motiv ca să-şi părăsească sotul. Când a aflat că nu e însărcinată a întrerupt relaţia. Bărbatul a înţeles că femeia nu si-ar lăsa sotul nici atunci dacă ar avea un copil comun.

Acele sarcini false care apar în perioada tranzitelor lui Lilith dau un impuls cuplului ca să clarifice relaţia lor. Tot aşa este forţat însă şi confruntarea cu tematica „vieţii şi a mortii" în legătură cu avortul. Aici de multe ori se comportă altfel şi acei oameni care mai înainte spuneau: „eu niciodată „

Relaţia de cuplu şi sexualitatea

- o relaţie porneste cu o intensitate mare

- se termină o relaţie, de multe ori brusc

- crize

- pasi gresiti care „pornesc" sau" initiază" ceva

- întâlniri care aduc schimbări mai şi importante

- abtinere sexuală voluntară sau forțată

- trăiri sexuale inițiatoare

- abuzuri sexuale şi profitări

Corp şi sănătate

- operatii

- extirparea organelor sau părtilor corpului

- probleme în zona inferioară a corpului

- sterilizarea

- probleme menstruale durabile

- pornirea mentruatiei

- începerea climaxului

- boli sexuale

- răni tăiate pe corp, „ritualuri de inițiere"

- (auto) tăieri

- tatuaje

- începerea unor tratamente de homeopatie (sau alta care foloseste potentarea ridicată)

- boli care aduc schimbări

„Până sub presiunea bolii nu-mi schimb imaginea mea formată despre mine şi mitul propriu, atâta timp, boala nu poate să-mi dea sansa, ca să mă văd altfel şi să văd altfel şi posibilitătile mele de autorealizare în viață. Si nu primesc acel drept care se numeşte „dreptul la vindecare. „ --ROLLO MAY--

Schimbare, pierdere, criză şi reînnoire

- sinucidere sau tentativă, ideea acesteia sau confruntarea cu aceasta

- gânduri legate de moarte

- moarte sau întâlnire cu moarte

- vise legate de moarte, de sinucidere sau de crimă

- situații de viață primejdioase care te schimbă

- depresie

- stări psihotice

- halucinatii

- începerea unei terapii sau schimbare în terapie

„Tranzacţii negre"

- furt

- trafic

- înselăciune

- campanii de calomnii

- comert ilegal

- faliment, cădere financiară

- pierderea reputatiei

Trecerea graniţelor

- călătorii de inițiere sau de lărgirea viziunii

- vise inițiatoare, de inițiere

- vise profetice

- perioade de clarvedere

- găsirea cunostintelor pierdute

- experiențe spirituale sau transpersonale (de multe ori prin intermediul sexualitătii)

2. 15. - Evenimente în câteva cuvinte

Exemplele următoare ne pot ajuta să recunoaştem acele evenimente, care sut cauzete de mişcarea lui Lilith

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN CASA A V-A ÎN SĂGETĂTOR

Tranzitul lui Neptun peste Lilith

A călătorit în Australia în timpul concediului şi a adormit pe apă pe o scândură de surf. Valurile l-au dus atât de departe că nu mai auzea nimeni strigătele lui. A crezut că va muri şi de aceea s-a confruntat foarte adânc cu viața lui. Totuşi a fost salvat. Acest eveniment a marcat viața lui în continuare.

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN BERBEC ÎN CASA A V-A

Tranzitul lui Lilith peste Lilith

-Si-a făcut sterilizarea pentru că nu vroia mai mulți copii. Nu astepta de la soție să ia şi în continuare pastile anticoncepționale

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN TAUR ÎN CASA A VIII-A

Tranzitul lui Lilith peste casa a V-a

- Si-a făcut sterilizarea, pentru că nu vroia mai mulți copii. Paralel cu acest eveniment o anunta pe soția că relația lor sexuală a luat sfârşit.

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN PEŞTI ÎN CASA A IX-A

Tranzitul lui Lilith peste Lilith

La cursul de „Post, tăcere, meditatie" a avut o trăire transpersonală profundă. A repetat cursul de atunci în fiecare an, dar trăirea aceea care coincidea cu tarnzitul n-a mai putut repeta.

- FEMEIE. LUNA NEAGRĂ ÎN VĂRSĂTOR, ÎN CASA A IX-A

Tranzitul lui Lilith peste Neptun în casa a IV-a

S-a mutat de la părinti, avea atunci 14 ani. Munca pe care a găsit-o era la o distantă de o zi de la casa lui. A crezut că moare de dorul de casă.

- FEMEIE, LUNA NEAGRĂ ÎN PEŞTI ÎN CASA A VIII-A

Tranzitul lui Lilith peste Lilith

A inițiat o relație cu conducătoarea unei grupe ezoterice. Când profesoarea brusc a întrerupt relația, respectiva a avut o tentativă de sinucidere.

- FEMEIE, LUNA NEAGRĂ ÎN SCORPION, ÎN CASA A VII-A

Tranzitul lui Pluto peste Lilith

Exact în clipa tranzitului a început să ia o solutie homeopatică (Lachesis) Din cauza asta a avut timp de o săptămână durere de gât, asociat cu imagini şi vise că i-au tăiat capul cu un cutit.

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN SCORPION ÎN CASA A XII-A

Tranzitul nodului lunar peste Lilith şi în acelaşi timp tranzitul lui Lilith peste Descendent

A cunoscut o femeie care pe cât l-a atras pe atât îl şi respingea. L-a fermecat şi a răma străină pentru el. Femeia a deschis pentru el lumea spirituală. Pe cât de repede a apărut aşa de repede a şi dispărut. Noua viziune de viaţă a bărbatului a rămas însă.

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN LEU ÎN CASA A X-A

Tranzitul lui Lilith peste casa a VIII-a, cuadratură Lilith

Era căutat din cauza impozitelor şi supus unor proceduri. A fost trădat şi-a pirdut averea şi reputatia.

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN SĂGETĂTOR, ÎN CASA I.

Pluto în tranzit în cuadratură cu Lilith, în acelaşi timp Lilith în tranzit în opoziție cu Lilith natal.

Avea abia 4 ani. Cu o mătusă „dominatoare" s-a dus la plimbare într-o zi de sfârşit de vară. De pe o punte de lemn a căzut între urzici. Pielea îi ardea ca focul pentru că era cu pantaloni scurti. Mătusa l-a scos şi se amuza de suferinta lui. Băiatul a fost cuprins de o furie enormă, ceea ce simte şi azi în prezenta femeilor dominatoare.

- FEMEIE, LUNA NEAGRĂ ÎN SCOPRION ÎN CASA A VIII-A

Tranzitul lui Lilith peste Pluto în casa a V-a

A pierdut sarcina

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN TAUR ÎN CASA A VIII-A

Tranzitul lui Pluto peste Marte în Scorpion, si Lilith în tranzit în cuadratură cu Marte

S-a culcat cu o femeie şi în timpul actului simtea că ea arde. Brusc însă a trecut o limită ceea ce mai înainte îi părea imposibil. Această trăire care l-a schimbat profund n-a mai reuşit să o repete.

- FEMEIE, LUNA NEAGRĂ ÎN FECIOARĂ ÎN CASA A VII-A

Lilith în tranzit cuadratură cu Jupiter în casa a VII-a, şi în cuadratură cu Venus în casa I.

A visat că este bărbat. A văzut că i-a crescut un falus uriaş. A iubit o femeie, şi a simtit un stres din cauză că a vrut s-o satisfacă şi s-o facă fericită. După vis s-a trezit ud leoarcă. De atunci înțelege foarte bine pe acei bărbați în care este prezent acestă dorintă dar şi teama în acelaşi timp.

- FEMEIE, LUNA NEAGRĂ ÎN VĂRSĂTOR, ÎN CASA A XI-A

Tranzitul lui Lilith prin casa a II-a

S-a retras ca să facă un plan de cercetare în legătură cu psihologia transpersonală- şi pentru că avea încredere deplină în corectitudinea cauzei-a folosit în sensul acesta toti banii pusi deoparte.

- BĂRBAT, LUNA NEAGRĂ ÎN BERBEC ÎN CASA A XII-A

Tranzitul lui Lilith peste Soare în casa a XI-a

Amanta lui secretă a fost cucerită de către prietenul său.

- FEMEIE, LUNA NEAGRĂ ÎN CAPRICORN ÎN CASA A III-A

Tranzitul lui Saturn peste Lilith

A participat la o terapie de reincarnare. A văzut imagini numai despre vrăjitoare, trădare şi răzbunare. În această perioadă s-a împăcat cu acestea.

- FEMEIE, LUNA NEAGRĂ ÎN SCORPION, ÎN CASA A VII-A

Chiron în tranzit în sextil cu Lilith

A visat că un gândac scarabeu îi aduce un cocolas. A înghitit cocolasul şi a simtit că a găsit simile. Din ziua respectivă a luat „boabele de cocolas” asa cum şi-a imaginat. Corpul ei a arătat acele simptome ca şi cum ar fi luat leacul „adevărat”. După un timp s-a produs o mare schimbare şi s-a împăcat cu viaţa ei.

- FEMEIE, LUNA NEAGRĂ ÎN LEU ÎN CASA A V-A

Tranzitul lui Pluto şi Lilith peste Neptun în casa a VII-a

Citat din jurnalul doamnei: „Mi-a mirosit obrazul şi a jucat mult timp cu marginile buzelor mele. Mi-a plăcut şi m-am mirat de ce durează atât de mult până mă sărută. Era un sărut care mi-a înconjurat buzele-erau multe săruturi în fiecare parte a buzelor mele. Dorinta mea creştea, pentru că şi-a acordat timp ca să accepte de la mine ceea ce vroiam să-i dau. Si a durat foarte mult timp până a acceptat totul. Eu însă am iesit din timp. Când am luat rămas bun de la el eram plină de dragoste. L-am iubit pe el, l-am iubit pe taximetrist, am iubit usa de la garaj, l-am iubit pe Dumnezeu şi lumea, pe toti şi pe toate. Am venit acasă şi l-am iubit chiar şi pe sotul meu. „

2. 16. - Clipa adevărului

Lilith porneste, aduce la lumină ceva. Din când în când nişte lucruri pe care nu ne place să vedem; cel puţin nu în noi. Depinde de noi dacă folosim „vrăjitorie”, adicăamuletă şi văl, şi reprimăm în continuare lucrurile în noi, le facem tabu. Uneori avem nevoie de amuletă ca să rămânem în viaţă. Din când în când însă ne acoperă atât de mult amuletele că abia mai trăim. Acolo unde refuzăm viaţa, acolo unde spargem ciclul, acolo creem un gorgo de imaginea căruia ne împietrim.

(Sunt trei surori: Stheno, Euruale şi Medusa. Au o formă respingătoare: pe cap piele de şarpe, fiecare fir de păr este câte un şarpe, în gură au colti de mistret, mâinile de cupru, aripi de aur şi cel care se uită la ele se împietrifică. Dintre ele trei numai Medusa este muritoare este este de obicei numită Gorgo)

Creatura noastră este plasată în lume şi din când în când ne întâlnim cu ea (în primul rând cu ocazia evenimentelor declansate de Lilith) În momentele acestea nu putem evita să ne uităm în oglindă, ceea ce este o experienţă dureroasă sau criză. Depinde de alegerea noastră ca să trecem progresiv prin aceste crize sau încremenim regresiv şi asteptăm „vremurile mai bune” -Amândouă sunt dureroase.

Dar nu toate evenimentele legate de Lilith înseamnă greutate sau durere. Mulţi o demonizează pe Lilith scotând în evidentă numai trăirile „negative”, când prezintă Luna Neagră. Sunt sigură că veti găsi multe din acestea şi confirmă mitul „îngrozitor” al lui Lilith. Perioadele în care Lilith se activează în horoscopul nostru sunt perioade de iniţiere şi de creativitate. În momentele asta putem să trecem peste limitele noastre şi să creştem. O tară nouă poate să ne inspire, descoperim un talent deoebit în noi, putem crea ceva nou.

Poate să apară un om nou în viaţa noastră care poate fi muză, învătător, ghid spiritual, amant pentru noi, o experienţă nouă poate să ne ajute să ne depăsim. Intrăm în legătură cu propria noastră mărime, dar foarte mulţi se tem îngrozitor de acest lucru. Uneori pare mai simplu să ne vedem mici- cum ne-am obisnuit deja- în loc să ne permitem să simtim capacitatea noastră de dragoste (care din când în când poate fi uriaşă) si să observăm calitatea şi cantitatea posibilităţilor noastre. Asta reduce justificările şi ne îndeamnă să preluăm responsabilitatea fată de noi însine şi înainte de toate- să trăim.

Pe parcursul evenimentelor declansate de Lilith trăim de multe ori omentele adevărului. Acei ţapi ispăsitori pe care le-am gonit în pustiu, acum se întorc la noi. „Punctele oarbe” ies în evidentă, si strigă după rezolvare. Apar îngerii noştrii dar şi demonii; uneori sub forma unor ispititori, alteori sub forma furiilor şi spiritelor răzbunătoare. În aceste perioade de multe ori suntem pusi în faţa probelor, si trebuie să dăm lupta eroului. Noi decidem dacă ne predăm monstrului sau îl îmbrătisăm, îl

scoatem din mocirlă şi găsim comoara. Dacă putem saluta cu dragoste furiile atunci se schimbă şi numele lor. Se numeau şi Eumenise, adică cei care aduc gratiere.

2. 17. - Exemlpe pentru influenţa lui Lilith

Acum cercetez povestea vieții a trei oameni din punct de vedere al Lunii Negre. În horoscoape sigur găsim şi alte corespondențe pentru aceste interpretări. Luna Neagră totuşi este o cheie importantă, am putea spune: cheia multor lucruri. Viața acestor oameni arată clar caracteristicile Lunii Negre.

Artemisia Gentileschi este un exemplu bun, că într-o epocă în care drepturile femeilor erau minore, cum a putut să transpună în artă la modul creativ propria ei dramă. După cum am amintit deja, artistii plasează pe demonii lor în lume. Si lumea ar fi mai săracă fără aceşti demoni.

Si de ce este vorba aici de **Michael de Nostradam**? Despre el s-a scris deja mult. Bibliografia lui este cercetat aici- pe cât este posibil- pentru că în viața lui erau prezenti dominant „urmele" Lunii Negre. Este foarte interesant poziția Lunii Negre din tema lui în comparație cu acelora despre care spunea profetii. Nostradam a fost profet, care vedea în evoluția omenirii; era vizionarul acelor vremuri, când în fața omului lucrurile se limpezesc. Si el a fost intermediar între lumi ca şi Lilith.

Rufus, este clientul meu. Viața lui este plină de imagini şi evenimente, care arată clar caracteriasticile unei Lilith care iese în evidentă. Luna neagră în conjunctie cu Nodul Sud aduce dominanta unei „calități feminine", care este la fel de important pentru el ca şi „dorinta androgină".

2. 17. 1. - Artemisia Gentileschi

Artemisia Gentileschis-a născut la 8 iulie 1593 la Roma şi a crescut în cartierul artistilor. A fost primul copil al pictorului Oracio Gentileschi şi Prudencia Montoe. Mama ei a murit la 26 decembrie 1605, când Artemisia avea 11 ani. Avea 5 frați dintre care 2 au murit cât de curând. Oracio Gentileschi avea un atelier propriu, unde a învățat şi Artemisia. Tatăl ei scrie mândru în scrisoarea adresată către printesa Christiana von Lothringen: „Am o fată şi doi băieti şi Dumnezeu aşa a vrut ca fiica mea, pe care am introdus-o în arta picturii, în trei ani afăcut rost de nişte capacități, că spun cu curaj că azi nu există asemănătoare ei nimeni.

Deja a creat opere de artă, pe care marii maestrii ai artelor poate că nu vor ajunge din urmă niciodată. „Artemisia era „fiica tatălui". Oracio Gentileschi veghea cu gelozie asupra cinstei şi nevinovătiei fiicei sale. Un codex de comportament foarte sever dirija terenul de mişcare a lui Artemisia care era destul de îngustă şi o lega de casă. Numai înaintea zorilor avea voie să iasă pe stradă, numai în compania prietenei mamei sale care era şi vecină, Tucia, ca să meargă la slujbă.

Artemisia la 17 ani avea o fată senzuală, păr negru şi o constitutie puternică. Tocmai în această perioadă l-a rugat Oracio pe prietenul său Agostino Tassi, care era plin de viață, s-o învete pe fiica sa. Este greu de înțeles această hotărâre a lui Oracio, pentru că o educa potrivit unor norme de morală foarte severe pe Artemisia, iar Agostino era un vânător de fuste renumit. Tatăl ei stia acest lucru şi din propria lui experiență, pentru că ritmic porneau împreună cu Agostino la chefuri nocturne.

După cum era de asteptat, Agostino a încercat să se apropie de eleva lui. Drama, care a hotărât viața lui Artemisia până la urmă a fost inițiată de către tatăl său. Dar avea un rol important şi Tucia, vecina şi prietena mamei sale. Ea a organizat întâlnirea dintre ei doi pe terenul privat al lui Artemisia, pe urmă a dispărut. Agostino Tassi a violat-o pe tânăra fată. Artemisia a intrat în panică şi Agostino i-a promis că o ia de soție. Artemisia l-a crezut şi l-a considerat logodnicul său. Această promisiune l-a apărat pe Agostino de denuntare pentru viol. În secolul al saptesprezecelea virginitatea era comoara cea mai mare a unei femei. Dacă o fată tânără a fost ispitită sau violată, atunci făptasul trebuia s-o ia de soție pe fată în semn de refacerea faptei.

Agostino nu şi-a tinut promisiunea. Nici nu putea pentru că deja era căsătorit. Promisiunile sale de căsnicie erau înselăciuni din start. Când Artemisia şi-a dat seama de acest lucru a povestit totul tatălui său care l-a denuntat pe bărbat. Agostino Tassi încerca să se salveze învinovătind-o pe Artemisia cu prostitutie. Ca să dovedească că Artemisia a fost deflorată de Agostino şi nu ca prostituată a luat parte la acest eveniment, a fost examinată ginecologic de două moase- în prezenta unui notar. Dar asta n-a fost de ajuns! I-au pus întrebări incomode, ceea ce a însemnat că a fost supusă unei unei audieri chinuitoare ca să-şi dovedească nevinovătia. Agostino Tassi, de câtiva ani stătea în fața justitiei, pentru că a fost denuntată de către sora ei, că ar fi avut legătură cu cumnata sa, din cauza înselăciunii a fost şi în ănchisoare, dar era suspect şi în uciderea soției - şi acest tassi în continuare era considerat cinstit. Dar renumele Artemisiei a fost pătată pentru totdeauna.

Artemisia a transpus-o în artă trăirea ei tragică; tablourile ei simbolizează bine acest lucru. Alegea temei este caracteristică. În primul rând picta femei renumite ca Lukretia şi Kleopatra, care de bună voie au ales moartea ca să evite umilirea şi rusinea. Sau a ilustrat femei care sunt cunoscute din apocrifele Vechiului Testament. Personajul ei preferat era Iudit, care a tăiat capul lui Holoferne. Această secventă a fost pictată imediat după proces. Poate că aici şi-a canalizat furia? Interesant că în perioada când era asaltată de Agostino Tassi şi de prietenul acestuia Cosimo Quorli a pictat tabloul „Susana şi bâtrânii". Poate că astfel a vrut să țină la distantă dorinta nedesconspirată a celor doi bărbați?

Tabloul „Iudit îl decapitează pe Holoferne" este comentat de către istoricul de artă italian Longhi în felul următor: " o măcelărie atât de brutală şi barbară, care e făcută de mână de călău. - Si toate acestea pictate de o femeie? Trebuie să fie o femeie înrgozitoare!Ne rugăm pentru îndurare. „Cu Artemisia călăii nu erau milostivi. A pictat visul de groază a sufletului ei. Când am văzut pentru prima oară acest tablou a avut o influență foarte mare asupra mea. În aceea perioadă mă ocupam exat cu cercetarea lui Lilith şi când am văzut imaginea, spontan i-a venit în minte relația Lilith-Pluto. Decapitarea!Capul lui Ioan şi a lui Holofernes pentru moment părea să fi schimbat locul; am văzut numai tăierea radiclă, despărtirea forțată a capului de trunchi.

Nu stiam nimic despre Artemisia Gentileschi, şi aş fi vrut să cunosc viața ei.. Nici nu m-am mirat când am văzut în horoscopul ei opoziția dintre Soarele în Rac şi Lilithul în Capricorn, amândoi în cuadratură cu Pluto în Berbec. Această poziție arată un tată dominant, tendinat puternică a comportamentului „sau-sau", şi aşa cum arată Lilithul în Capricorn, trădarea poate să devină o temă centrală. Pentru Artemisia nu numai trădarea lui Agostino Tassi era o mare dezamăgire ci şi faptul că Tucia a profitat de încrederea ei. Si este un fapt important că tragedia a fost inițiată de către tatăl său, el a pregătit trădarea. El a jucat mielul pe mâna lupului. Întrebarea este la ce fel de „inițiere" îl folosea pe prietenul său Tassi, şi ce trebuia să facă el? Nu e surprinzător că agresiunile sexuale şi violul s-a petrecut în perioada aprilie-mai 1611. Atunci s-a întors Luna Neagră la poziția natală şi a declansat configuratia Soare-Pluto-Lilith-Jupiter.

Artemisia a crescut într-o gospodărie întretinută de bărbat. Tatăl său făcea totul, numai prietenii săi, pictorii veneau în casă. Singura femeie apropiată era Lucia, vecina. Artemisia până la urmă a fost trădată de toti. Picturile sale foarte des ilustrează trădarea, moartea şi violenta. Una dintre temele sale preferate era Iudit, care şi-a salvat poporul promitând lui Holoferne o noapte de dragoste, dar mai înainte de asta l-a îmbătat şi l-a ucis. Iudit l-a trădat pe Holoferne, care astfel a devenit victima ispitirii feminine. Se pare că Artemisia în timp ce picta această tematică, a reuşit să-şi exteriorizeze durerea, şi să-şi trăiască agresorul interior.

Dialogul lui Pluto şi Lilith în Berbec şi în Capricorn, simbolizează temele trădării şi a castrării. Dacă ajungem în contact cu astfel de experiențe şi cu rănile provocate de acestea, atunci este de înțeles că vrem să controlăm totul. La poziția Lilith-Pluto am spus deja că aici funcționează tendinta, că ori devine respectivul predominant

intelectual şi controlat, ori îşi pierde total capul şi limitele. Asta de multe ori se manifestă în sexualitate. Freud în capul tăiat a văzut simbolul falusului castrat. Povestea lui Artemisia sigur l-ar fi întărit în observatia lui.

Artemisia trăia bine din artă, din când în când chiar foarte bine, dar permanent trebuia să se lupte pentru recunostintă. Ştampila violării şi pur şi simplu faptul că era femeie o discrimina şi o frustra de misiuni. Este interesant că după moarte abia a fost pomenită şi operele sale erau atribuite ator pictori- în primul rând lui Caravaggio şi tatălui său, Oracio. Se spune că tatăl său se mândrea cu penele sale, şi a publicat o parte din picturile sale ca tablouri proprii. Poate că Artemisia avea Lilithul în casa a X-a? -Furarea operelor şi trădarea superiorilor (Luna Neagră în Capricorn), si disprețul public ar susține acest fapt.

Nu cunosc ora de nastere exactă a lui Artemisia. Cu toate acestea am ales acest exemplu, pentru că chiar si" Lilith si-ar fi putut scrie povestea vieții sale". Si nu întâmplător că tocmai în vremurile actuale a devenit din nou actuală această pictoriță (la fel ca şi Lilith). Artemisia a fost victima demonizării feminității, dar a fost capabilă să transforme rana ei în creativitate. Soarele în Rac şi Luna în Scorpion acoperă imagini interioare foarte bogate, si Luna Neagră în aspect cu Jupiter şi cu Pluto îi dă capacități nebănuite ca să se hrănească cu aceste imagini. Luna În Scorpion în cuadratură cu Lilith-Pluto dovedeste mari pasiuni şi o mare intensitate, cu care aceste imagini au fost create în lumea fizică.

2. 17. 2. - Michael de Nostradam

Michael de Nostradam s-a născut pe 14. decembrie 1503 la St. Remy, în Provence, ca fiul notarului Jacques Nostradam. Mama lui era Renee de St. Remy. Familia tatălui era de origine evreiască şi proveneau din tribul lui Isac. Numele de „Nostradam" =de notre Dame (doamna noastră) arată că tatăl său intrat în biserica Fecioarei Maria, adică a trecut la religia catolică. În muzeul Nostradam din Salon există o scriptură, potrivit căreia notarul Jacques de notre Dame, şi-a botezat familia cu 20 de ducati.

Numele de „notre Dame" a cătătat o variantă latină sub formă de Nostradam. Potrivit lui Dr, N. Centurio starăbunii tatălui vizionar de urmăririle evreilor, de fanatismul religios al spaniolilor şi de furia invizitiei s-au refugiat în Provence. Acolo au primit o libertate religioasă mai mare. Străbunii lui Nostradam se aflau într-o relație strânsă cu arabii, de la ei au învățat medicină şi înțelepciune. Străbunii din partea mamei erau la fel de talentati în matematică şi în vindecare.

Tânărul Michael era foarte atasat de bunicul său din partea mamei, de Johann de St. Remy. El a trezit în băiat dragostea fată de stiintele oculte. Totdeauna se poate observa, cum potrivit legilor moştenirii valorilor spirituale, o parte din trăsăturile bunicilor trăieşte mai departe în nepoti. După moartea bunicului Michael s-a dus la Avignon ca să învete stiinte umaniste. Avea aproximativ 22 de ani când a trecut la şcoala superioară din Montpellier. Acesta era perioada când „moartea neagră" a măturat peste tară. Nostradam n-a fugit de ciumă, ci s-a prezentat ca voluntar în lupta împotriva acestei boli îngrozitoare. În învingerea bolii avea un rol foarte important acel praf pe care el descoperise.

În 1530 a mers în Agen şi a intrat în legătură cu un umanist renumit, Julius Cezar Scaliger. Atunci s-a căsătorit pentru prima dată şi din căsătorie s-au născut doi copii, un băiat şi o fată. Soția şi copii au murit într-o epidemie, probabil în difterie şi Nostradam din nou a rămas singur. A fost zguduit profund de moartea apropiatilor. În perioada imediat următoare a călătorit prin toată Franta şi Italia, practic a devenit un medic călător.

Când ciuma a izbucnit din nou, a fost rechemat la locul lui de nastere, şi a luptat iar contra ciumei. Atunci a cunoscut o femeie elevată şi bogată, pe Anna Ponce Gemella, pe care a luat-o de soție. Ea a născut trei fiice şi trei băieti.

Aici a început partea a doua a vieții vizionarului. A simtit o motivatie foarte puternică să se aprofundeze în tainele sferelor mai înalte. După cum reiese din scrisoarea adresată fiului său, Cezar, a avut inspiratia din acele scrieri oculte (moştenirea Scaliger) pe care pe urmă le- a aruncat în foc. Brusc i-a apărut aceea capacitate că a văzut în evenimentele viitoare şi le-a şi scris pe acestea. Nu ne aminteste de emanatia Sfântului Spirit de Rusali toate acestea? Poate că a primit inițiere aici Nostradam?

Această poveste ne aminteste de inițierea lui Johann Heinrich Jung-Stilling, care era chirurgul charizmatic al secolului al XVII-lea. Era specialist în oftalmologie şi a operat cu succes cam 1500 de orbi, într-o perioadă când nici sterilizarea nici igiena nu era cunoscută. A făcut rost de această cunoaştere într-un proces sacral- de la Molitor. Molitor, preotul bătrân era maestru în vindecarea ochilor i-a dat lui Jung-Stilling un manuscris, ca să-l copieze pe urmă să-i dea înapoi textul original. După binecuvântarea rituală şi după un sărut care a pecetuit evenimentul sacral s-au despărtit. Molitor a murit şi de atunci Jung-Stilling a devenit marele „deschizător de ochi". A primit o inițiere în vindecare.

Să ne întoarcem la Nostradam şi la inițierea lui. Prin intermediul capacității sale de vizionar a intrat în legătură cu marii epocii. Henrik al II-le şi soția lui, Ecaterina de Medici solicitau serviciile lui. Nostradam îl ferea pe rege de duel şi de rănire la ochi, care poate fi mortal în cazul lui. Henrik al II-lea a murit pe 10 iulie 1559 în urma unei lupte de cavaler, unde partenerul său i-a împuns ochiul drept cu sulita. După acest eveniment doica de odihnioară a regelui şi actuala amantă Diane de Portiers a trebuit să părăsească curtea. Am mentionat acesta, pentru că şi Diane de Portiers va fi interesantă la cercetările astrologice.

Ecaterina de Medici îi acorda un respect deosebit lui Nostradam. Datorită relației sale cu dânsa, incvizitia care permanent era în urma lui nu l-a lovit. Nostradam trăia într-un permanent conflict; a trebuit să poarte nu o mască ci două. Potrivit lui Le Pelletier, interpretatorul lui Nostradam era creştin numai aparent, în interior a rămas păgân. Tatăl lui Nostradam a trecut la religia catolică dar probabil a făcut-o din forțare şi nu din convingere interioară. Cu toate acestea Nostradam respecta elementele religiei catolice.. Probabil că aparținea ordinului al treilea al Sfântului Francisc şi făcea acte caritabile în serviciul celor săraci. Se zvoneste că a fost şi patriot francez dar şi cetătean al lumii. Informatiile contradictorii ne conduc la concluzia că sigur purta o mască; profetiile sale erau mulțiplu codificate şi folosea simboluri, imagini, cuvinte ciudate.

Nostradam avea al privilegiu că-si cunostea data mortii sale. La sfârşitul lui iunie a scris pe efemeridele lui Johann Stadius: " Aici deja este aproape moartea mea. „A murit la 2 iulie 1566, dimineata devreme. Corpul lui a fost asezat într-un sarcofag în biserica franciscană din Salon de Crauxi în pereti. Liniştea mortilor a fost însă tulburat de un eveniment. În 1791 mormântul lui Nostradam a fost profanat.. Soldatul care a spart piatra funerară a doua zi a murit. Imediat s-au gândit la profetia lui Nostradam care a spus: " Se va întâmpla o nenorocire cu cel care îmi va deschide mormântul. „Pe pieptul lui Nostradam au găsit o placă de cupru, în care detestă pe cetătenii orasului, care cu toate că i-au făcut o promisiune îi perturbă liniştea. Pe această placă era scris ziua şi ora când va avea loc perturbarea pietătii.

Este inutil să mentionez că Nostradam a intrat în centrul atentiei în ultima perioadă. Se tin congrese sub numele lui, se fac filme despre el şi despre profetiile sale, pe care foarte mulți ar vrea să descifreze. Aici nu intru acum în detalii.

Să vedem tot ce stim despre viața lui Nostradam, în primul rând din punct de vedere al poziției lui Lilith. Luna Neagră o are în Săgetător, la sfârşitul casei a VIII-a, în conjunctie cu Pluto la începutul casei a IX-a. Temele care aparțin de acesta sunt: moştenirea ocultă şi ebraică, persecutarea de fanaticii bisericii, botezul, care n-a reuşit să decidă dacă este creştin sau păgân, atractia lui de orinul Sfântului Francisc, moartea primei sale familii, întîlnirile sale cu moartea, cu ciuma şi cu epidemii,

invizitia care permanent stătea la pândă în spatele lui, ca să-l „decapiteze” si nu în ultimul rând inițierea lui printr-un act ritual- toate acestea sunt simbolizate de Luna Neagră. Trigonul Lilith-Chiron este un simbol frumos al stiintei de vinecare şi al capacităților de vizionar.

Nostradam se afla în legătură cu forța şarpelui, mai ales cu a celui care se ridică. Şarpele cunoaşte toate tainele şi este izvozul înțelepciunii şi vede în viitor. Poate să dăruiască capacități de profetie şi clarvedere (să ne gândim la Lakhesis) Si el este simbolul mântuirii şi al întregimii. Înainte de toate însă este intermediar între lumi. Dacă-l identificăm Şarpele cu Lilith, atunci putem dezvolta afirmația potrivit căreia Nostradam se află în legătură cu puterea şarpelui. Nostradam era în legătură cu Lilith şi a eliberat forța magică a Lunii Negre.

Să ne amintim la cele spuse despre Luna Neagră şi axa nodurilor lunare. Două lumi se întâlnesc aici, două lumi se încrucisează. Pentru o clipă se deschide poarta între cele două lumi şi putem trece dincolo. Din acesta punct de vedere să verificăm următoarele: conjunctia Lună Neagră - Pluto a lui Nostradam era în conjunctie cu nodul sud al lui henrik al II-lea şi al lui Ecaterina de Medici. Poate că Nostradam din cauza asta putea să vadă în lumea lor?

Este interesant de amintit şi faptul că în timpul accidentului îngrozitor al lui Henrik al II-lea, Martele tranzita peste această poziție şi Saturn era în opoziție. Axa Lunii Negre în cazul lui Diane de Poitiers coincidea cu axa nodurilor lunare din tema regelui. După accidentul mortal al regelui a trebuit să părăsească curtea. Saturn în tranzit se afla în conjunctie cu Lilith ceea ce semnifică perioadă de rămas bun. Moartea lui Henrik îi asigura lui Nostradam gratiile lui Ecaterina şi recunoaşterea capacităților sale de clarvedere.

N-as vrea să intru în descifrarea profetiilor, dar cu acest exemplu aş vrea să vă impulsionez la cercetare. Dacă acordati timp pentru analiza horoscopurilor celor 4 oameni, veti vedea ce rol important avea aici Luna Neagră.. Se vede mai ales în acele evenimente, si date ca de ex. ziua mortii lui Henrik al II-lea sau noaptea Sfântului Bartolomeo care a asigurat renumele lui Ecaterina. Cei care s-au aprofundat în destinul lui Nostradam sau au făcut filme, în horoscopul lor poziții importante la primele grade ale semnelor mutabile. Aceste poziții în curând vor fi activate de Pluto (în vara anului 1999 va interveni şi cu Luna Neagră) şi este de asteptat că se vor interesa şi mai mult de profetiile lui Nostradam.

2. 17. 3. - Rufus

Rufus manifestă tot ce numim „bărbat feminin”. Este interesat de modă, şi probabil se va entuziasma dacă va citi scrisoarea din capitolul „Existenta androgină” pentru că şi el are dorinte asemănătoare. Rufus înainte de toate iubeşte femeile. Bărbații îl plictisesc, pe ei îi consideră lipsiti de fantezie. Imaginea lui de duşman preferat este macho şi nazistul.

Străbunii lui erau străiniStrăbunicul său era administratorul unui staret. Bunicii din partea mamei şi mama lui au părăsit tara din motive politice şi au devenit refugiati. Când au deschis din nou granitele tării respective, Rufus a călătorit împreună cu familia în tara sa pierdută. Bunicul său mereu povestea despre acele locuri şi Rufus vroia să le cunoască tara „din povesti”.

Bunicul său era îngrijitor de biserică şi după moartea lui, din cauza simplității şi neoficial soția lui a primit această funcție. Bunica lui Rufus efectua deci lucrări pe care în împrejurimi numai bărbații făceau

Mama lui Rufus era foarte religioasă şi deosebit de deschisă la mesajele Fecioarei Maria. Pelerinajele erau evenimente remarcabile în viața ei- la locurile ale aparitiei Fecioarei Maria- şi avea grijă să aibă cât mai des evenimente remarcabile de genul acesta în viața ei.. Rufus amintea că în fiecare an în mai aduceau o statuie a Fecioarei Maria în locuinta lor. În fața ei era o lumânare şi aveau mare grijă să nu se stingă

niciodată. Mama lui a adunat în jurul ei oameni cum era şi ea, şi viaţa cărora se baza în primul rând pe mesajele Fecioarei Maria.

Aceste mesaje de multe ori se amestecau cu mesajele amenintătoare ale unor vizionari. Lui Rufus chiar şi azi i se pare horror dacă aude mesaje de genul acesta. Si este o împotrivire în el fată de simbolistica catolică, cu toate că are mustrare de constiintă din cauza asta. „Dacă aud un banc în care înjură cineva, mă simt foarte prost" -spune el. „Există o uriaşă contradicţie în mine în legătură cu aceste conţinuturi. Până la urmă nu stiu ce să cred despre ele. Religia este o rană deschisă care sângerează în mine"

Rufus o simte pe mama lui ocrotitoare şi îngrijitoare. „Este o mamă hrănitoare" -spune „tot timpul pune ceva pe farfuria mea indiferent dacă vreau sau nu. Si totuşi nu este dominatoare". O consideră totuşi puternică pe mama lui şi o compară cu Fecioara Maria. Mai bine zis cu puterea ei. Pe tatăl său îl consideră „foarte corect dar nu prea dominant" (citat cuvânt cu cuvânt) Este ca şi cum nu s-ar putea apăra cu nimic de „puterea femeilor". Rufus acordă un rol important femeilor. „Si astăzi femeile sunt prietenii mei cei mai buni" -spune el.

Rufus a părăsit devreme casa părintească. În cele mai multe cazuri trăia împreună cu o femeie dar uneori chiar şi cu două (la o revenire a lui Lilith). Odată a avut o relaţie şi cu o femeie măritată. Când mama sa a aflat acest lucru imediat a adunat cercul ei de rugăciune, fraţii ei de credintă ca să se roage pentru salvarea lui Rufus.

Rufus pe femei din punct de vedere sexual le consideră revendicătoare; ar probleme la acesta capitol mai ales atunci când ele cer „să le calce cât mai bine". Femeile de multe ori îi povestesc imagininile născocite de fantezia lor, că sunt violate. Aceste asteptări îl determină pe Rufus la fugă. Rufus se teme de pierderea controlului. „Dacă pierd controlul, atunci mă tem că înnebunesc" (Trăiască Dionisos!) " Odată s-a întâmplat cu mine că m-am scufundat sexual atât de adânc că-mi tremurau mâinile şi picioarele. Am ajuns la limita unde energia mergea numai spre exterior- mă gândeam- şi am început să mă tem că mă va sfâsia total" Mainasii trimit salutări!Această întâlnire sexuală a şi avut urmări. Femeia a rămas însărcinată şi a făcut întrerupere de sarcină. (Lilith în tranzit în cvincunx exact cu Lilith natal.)

Rufus odată a răspuns la un anunt publicitar: " te caut". O femeie căuta o relaţie cu un transvestit. Rufus avea chef să răspundă la anunt. A devenit curios de problema limitelor între genuri. A călătorit la femeie. A intrat în locuintă şi femeia a strigat: " Isus pe tine mi-a promis. Acum imediat trebuie să ne împerechiem, iar pe urmă să ne căsătorim" Imediat l-a îmbrăţişat şi a rupt hainele de pe el.

Rufus a încercat să întrerupă relaţia, cât se putea de repede. Dar femeia şi de atunci îl urmăreste cu scrisori; încearcă să învăluiască revendicările sale sexuale, prezentând pagini întregi lenjeria sa intimă preferată. Odată l-a şi vizitat pe Rufus; tocmai a fost la un pelerinaj al Fecioarei Maria într-un loc apropiat şi a trecut şi pe la Rufus.

Rufus călătoreste mult şi cu plăcere. „Călătoria îmi dezvoltă unghiul de vedere" -spune. „Cred că aş muri dacă n-as mai putea călători" Călătorii interioare face încă de mic copil. În fantezia lui a călătorit în lumea de povesti, care era „adânc în jos" Au locuit acolo fiinţe din povesti; preferatul său a fost un centaur. „Mi-a plăcut foarte mult că nu era evident dacă este om sau animal". Lui Rufus îi plac întâmplările oamenilor care se miscă în zone de limită. Dar în spatele jocului cu limite se ascunde dorinta lui după totalitate, şi ştie acest lucru. Această dorintă influentează şi identitatea lui sexuală. Cu plăcere ar fi amândouă şi femeie şi bărbat. Sau poate androgin?

PARTEA A TREIA

3. 01. - Povestea finală - Mireasa lui Frankenstein

Cunoaşteti mireasa lui Frankenstein?. Dr. Frankenstein a creat un monstru, pe care a montat din bucăti de cadavre şi l-a trezit la viață. Poate că a vrut să aducă la viață pe omul perfect. Orice a fost intentia lui, a creat o ființă îngrozitoare, care n-avea inimă şi suflet. Stop! Să nu fim nedrepti fată de monstru, pentru că un singur lucru simtea: era singuratic. „Dr. Frankenstein, dă-mi o femeie!" -striga el.

De ce ne aminteste această întâmplare? -Si Dr. Frankenstein s-a apucat de lucru şi i-a montat o femeie. A luat câteva părti de corp, le-a adaptat nişte organe, a tras o piele, a tatuat sprâncene şi sâni mari. Pofta de creatie a lui Dr. Frankenstein n-avea limite; a format femeia ideală. Din nou de ce ne aminteste acest lucru?

Astfel a făcut cuplul de monstru, şi pentru că n-aveau inimă şi suflet, n-aveau nici pasiuni.

3. 02. - Partea cealaltă înnebunită

Ne temem să fim ceea ce suntem. Dar avem destule imagini despre ceea ce ar trebui să fim. Fritz Perls a exprimat acest lucru foarte potrivit. El gândea, că scoatem imaginile noastre din romane ilustrate. Nu este vorba despre bărbat sau despre femeie ci despre Supeman şi Glamourgirl. Un bărbat să fie tare, dacă-şi permite blândete sau moleseală, atunci trebuie să fie homosexual. Femeile însă folosesc marea parte din energia lor ca să arate ca femeile din reclame.

Acesta naste o presiune, şi duce ca un comportament dusmănos; vom concura cu propriul nostru gen. Din cauza asta suntem furiosi pe societatea patriarhală, care comandă aceste porunci. Aceste valori totuşi sunt atât de determinante că foarte mulți se supun, de teamă că altfel nu vor fi iubiti şi ispititori. Partenerul în cazurile acestea devine inamic, care trebuie tinut sub supraveghere. Fiecare luptă cu fiecare instrument. Dacă nu ne iubim pe noi însine aşa cum suntem, ci aşa cum ar trebui să fim, tot aşa nici pe celălalt nu-l iubim aşa cum este ci iubim închipuirea noastră despre el, cum am vrea să-l vedem. Si acest lucru ne condamnă la război şi la luptă în mocirlă.

Cu cât ne zbatem mai tare în mocirlă cu atât ne scufundăm şi mai mult. Îl învinovătim pe celălalt, suntem furiosi şi supărati, pentru că el nu este capabil să rezolve problemele noastre. Îl manipulăm şi îl tragem pe celălalt, suntem supărati pe el şi în sfârşit nu înțelegem de ce cădem de fiecare dată în noi însine. Deci avem relații ca şi omul primitiv cu oglinda.

Cuvântul magic sună astfel: atentie!Dacă cine strigă acest cuvânt spre noi, atunci ne oprim. Dacă ne oprim, ne dăm seama de singurătate, de frustrare, de goliciune şi de scârbă. Dacă rezistăm la acest capitol atunci deja am făcut primul pas. În momentul acesta „suntem atenti în interior". Mitul lui Lilith ne arată cât de important este să învățăm să fim atenti spre interior. Si să ascultăm şi pe alții. De multe ori e foarte greu să ne suportăm pe noi însine. Fritz Perts crede că unul dintre portile iadului care duce la seriozitate este faptul că ne fixăm în frustratii şi în plictiseală şi nu încercăm să iesim de acolo, să facem ceva interesant, sau să ne vaităm şi să ne plângem. Dacă ne fixăm acolo şi căutăm satisfactii-complementare, acesta nu duce la depăsirea situației.. Asta arată şi exemplul lui Adam; femeia-adaos, Eva nu este o rezolvare pentru problemele sale. Lupta între genuri există şi azi, choar dacă Eva o duce cu altfel de arme decât Lilith.

Dacă învățăm să fim atenti spre interior şi să stăm liniştiti, atunci favorizăm procesul centralizării. Dacă suntem centralizati, atunci suntem capabili să ne

apropiem deschis spre celălalt, îl putem asculta fără să căutăm justificări sau să-l învinovătim pe el. Nu este vorba despre faptul că trebuie să strigăm cine asupreste pe cine, sau cine ne supără mai tare, sau cine a fost afectat prima dată. Este vorba, să fim atenti: m-am rănit şi eu şi tu. M-am încurcat şi eu şi tu. Si lucrul acesta am putea continua până la nesfârsit. Putem să ne întristăm şi împreună pentru tristetile noastre actuale, ceea ce am provocat unul altuia.

Pentru început e de ajuns dacă povestim ce fel de răni am primit. Ajută dacă-l tratăm pe celălalt cu respectul cu care tratăm un străin; avem grijă unul de celălaltÎn majoritatea cazurilor unul dintre părti nu povesteste cele întâmplate ca şi celălalt, dar de aici nu trebuie să tragem concluzii clare. E de ajuns dacă considerăm golul dintre cele două povestiri un teren neutru, unde fiecare poate să-şi găsească adevărul lui, şi nu trebuie să-l învățăm pe celălalt. La început e greu să facem acest lucru. E greu să suportăm orice fel de vacuum. Si mai există şi teama şi nesiguranta că oare celălalt rămâne, sau se crează podul între noi doi sau ajungem la o neînțelegere. Dacă la capitolul acesta nu ne încurcăm cu autojustificare ci pur şi simplu suntem prezenti şi „lăsăm usa deschisă", atunci putem crea posibilitatea să se nască ceva nou.

Asta este o posibilitate de împăcare cu contradicții. Si cuplul care trăieşte în noi astfel încetează duelul şi conflictele şi frustrările fură mai puțină energie de la noi. Devenim mai rotunzi (oameni de sferă) si mai credibili. Vom avea nevoie de mai puține jocuri, si putem crea legături mult mai uşor.. Si vom fi recunoscători. Recunostinta este tot un cuvânt magic care duce la eliberare. Nici o parte nu-l condamnă pe celălalt.

Lilith susține acest proces. După cum am spus deja tine o oglindă în fața noastră, în care de multe ori dureros ne recunoaştem, si uneori abia suportăm. Aparitia lui Lilith însă înseamnă că această problemă strigă după rezolvare.

3. 03. - Inițiatorul viitorului

Mitul cel mai periculos pe care-l hrănim astăzi este nostalgia unei vieți echilibrate şi armonice.. Astfel omul actionează împotriva potențialului său, a posibilitătilor sale interioare, a dezvoltării capacitătilor sale interioare, dacă această evoluție îl amenintă cu greutăti. Trăim cultul evitării durerii. Noi hrănim acest mit şi folosim orice pentru apărare dacă considerăm că ceva este greu şi periculos pentru noi. Adică ne apărăm de Lilith.

Lilith a inițiat atunci când a pus sub semnul întrebării „armonia raiului" si astfel a creat germenele viitorului. A creat tensiuni şi asta a devenit amenintător pentru situația existentă. Herman Weidelener scrie:

Din refuzarea relațiilor tensionate apar foarte multe opuneri fată de ceea ce provoacă tensiunea.. Tensiunea niciodată nu este provocată de situația existentă ci de cea care urmează. Deci acel om care nu apreciază, nu iubeşte ci urâste tensiunea, este în măsură corespunzătoare şi neîncrezător şi apărător, şi poate şi urăste forța şi puterea pe care reprezintă viitorul. Lilith (Dionisos) stă în fața usii şi aduce tensiune. Ce câstigăm dacă-l lăsăm să între?

Am stabilit că dacă ne întâlnim cu Lilith ea de multe ori aduce greutăti, crize, dureri şi răni. Din gândirea patriarhale provine ideea că traumele trebuie evitate. Înțelesul traumei este „o puternică zguduitură sufletească" si rană. Rana însă initiază căutarea. Asta intensifică conştientizarea, pentru că constiinta este expusă la durerea provocată de rău, ca să putem cunoaşte binele-scrie Whitmont. Omul care caută vede conflictele sale interioare şi în speranta schimbării porneste prin durere şi bucurie. Acceptă durerea; si ceilalti pot avea dureri.

Este vorba despre faptul că acceptăm voluntari durerea şi conflictul. Cât timp trăim nu putem evita rănile. Dacă permanent am vrea să evităm rănile, am evita şi viața. Avem tendinta să ne apărăm de răni, separând de noi sentimentele şi supunându-le la tăcere. Blocăm contactele şi ne închidem. Din cauza refuzării durerii

devenim estompati. Trăim abstaract, unde cinismul şi destructia poate să înflorească. Acolo unde am devenit insensibili, ne-am eliminat sentimentele, acolo primim noi dureri. Dar de cele mai multe ori nu ne dăm seama.

Lilith ne face capabili să ne percepem din nou (si orice altceva) Ne face perceptibili şi dacă trebuie mai înainte ne şi zguduie bine sufleteste. Ea este reprezentanta unei conştiințe vechi şi a unei noi. Manifestă pe cel vechi ceea ce pierdem şi de care ne separăm. Aduce" acel magic ceaun în care clocoteste jocul vieții şi reînnoirea ei". Patriarchatul a reprimat acest plan magic, şi a pierdut relația cu acesta. De pe acest plan de constiintă am înțelege foarte greu pe Lilith; din acest unghi de vedere pare o zeiță arhaică, crudă, iar dimensiunile sale magice superstitii magice. Astfel este identificată numai cu matriarchat; întoarcerea sa ar fi o regresie. În nici un caz nu este vorba că patriarchatul ar trebui înlocuit cu matriarchat şi că trebuie să decidem cine să fie sus şi cine jos.

Trebuie să găsim noi forme. Dacă legăm valorile lui Lilith „cu înfăptuirile cele mai bune ale eticii, şi ale perioadelor mentale ale patriarchatului", dacă integrăm cunoaşterea străveche a lui Lilith în perspectivele noastre noi, atunci facem un pas spre o nouă constiintă.. Lilith ne învată să avem încredere în procesul vieții şi ne dăruieste intuitie care se referă la „aici şi acum". Astfel „ valorifică valoarea intimității şi acceptarea (clarificare conştientă şi diferentiere) a ceea ce este". Ne face receptivi la răniri, la durere la dusmănie dar în acelaşi timp şi la bucurie şi frumusete- şi ne dăruieste aceea capacitate ca să putem integra toate acestea. Lilith ne arată cum poate conlucra armonic sensibilitatea cu puterea. Astfel Lilith ne conduce în viitor. Faptul în sine că a apărut naste tensiune şi stim că tensiunea pune bazele viitorului.

3. 04. - Referiri astronomice la Luna Neagră

Luna nu se miscă pe o orbită sub formă de cerc în jurul Pământului, ci pe o linie mai complexă, pe care simplificat o numim elipsă. Orice elipsă are două puncte focare spre deosebire de cerc care numai un singur centru. Una dintre punctele focare ale orbitei eliptice a Lunii este însuşi Pământul. Celălalt punct focar este gol, acolo nu există nici un corp ceresc. Asta corespunde cu ceea ce numim Lună Negră sau Lilith, în sensul că este un punct care completează Pământul, şi care simbolic are calități „virtuale" sau" potențiale". Dacă includem acest punct în interpretarea horoscopului atunci completăm „golul". Se poate imagina deci, că Luna Neagră din cauza funcției sale complementare exercită o atractie şi în acelaşi timp ne dă posibilitate să fim la o anumită distantă de relația puternică a Pământului cu Luna. (Pământul punct focar)

Pământului se află în directia Lunii Negre. Ca să stabilim exact poziția acestuia trebuie să proiectăm pe ecliptică ori poziția celui de al doilea punct focar, sau poziția apogeului, dar tot acolo ajungem cu amândouă. Diferentă poate să existe numai atunci, dacă punctul obsearvatorului nu se află în centrul Pământului ci pe Pământ, ceea ce nu se obisnuieste în astronomie. Unii astronomi proiectează perigeul pe ecliptică şi acest punct se numeşte Priap- după numele zeului grec.

3. 04. 1. - Poziția de mijloc al Lilithului

Efemeridele singure ne dau numai poziția de „mijloc" al Lilithului. Lilithul de mijloc sau apogeul de mijloc se miscă foarte asemănător ca nodul de mijloc, adică în mediu cu o viteză de 6 minute 41 de secunde zilnic pe zodiac. Pentru un cerc întreg este nevoie de 9 ani (mai exact 8, 85 ani). Cifra mai rotundă este arătată de ciclul axei lui Lilith şi a axei nodurilor, ceea ce înseamnă că se află într-o legătură foarte strânsă: mai exact la fiecare 6 ani Lilith se află în conjunctie ori cu nodul nord ori cu nodul sud (si astfel este într-o relație asemănătoare cu axa nodurilor lunare, ceea ce se referă şi la aspectele).

Exemplul următor arată cât de precisă este relația: poziția de mijloc al lui Lilith a fost ultima dată în 1994 la începutul lui septimbrie peste nodul sud lunar. Exact aşa

a fost şi în septembie a anilor 1988, 1982, 1976, 1970, 1964, 1958, 1952 etc. Această poziție de septembrie din sase în sase ani se referă la întreg secol al XX-lea. Trebuie să ne întoarcem în secolul al XIX-lea ca să găsim decalajele în octombrie, găsim din nou această poziție şi firesc din sase în sase ani. Sunt puține ritmuri astrologice care corespund atât de exact cu calendarul cronologic!

3. 04. 2. - Căutarea poziţiilor „adevărate" sau „corijate" ale poziţiilor lui Lilith

Luna de fapt nu se miscă pe o orbită perfectă de elipsă, pentru că mişcarea ei este infuentată de forța de greutate a Soarelui. Asta influentează mai puternic locul perigeului (punctul cel mai apropiat de Pământ) ca al apogeului (puntul cel mai îndepărtat de Pământ) Cum a prezentat Dieter Koch într-un articol interesant: " Ce este Lilith şi care efemeridă este exactă? „.

Luna poate să se îndepărteze chiar şi la 5 grade distantă de poziția „de mijloc" al lui Lilith, dacă se află în apogeu. Dacă lucrăm cu perigeul de mijloc, care se află într-o opoziție exactă cu apogeul de mijloc, atunci greseala poate să fie şi mai mare, şi poate ajunge chiar şi la 25 de grade. De aceea trebuie să fim foarte atenti cu punctul opus, Priap.

În The New International Ephemerides, care apar din 1993 (1900-2050) pe lângă poziția medie (Mean) de Lilith apare şi poziția reală (True). Dacă încercăm să lucrăm cu această poziție putem vedea că există un salt chiar şi de 4 grade pe zi, astfel nu facem mare lucru cu el. Dieter Koch a stabilit în articolul respectiv că aici nu este vorba despre poziția „adevărată" a lui Lilith, ci despre o abstarctizare: Cu toate că Luna în comparație cu acest Lilith „real" se află în punctul cel mai îndepărtat de Pământ, nici această efemeridă nu este cea adevărată.

Si aceasta a fost determinată pe baza orbitei ideale a Lunii, după elipsa de moment, deci se bazează pe idealizare şi nu pe realitate. Mai concret: fac în aşa fel ca şi cum Soarele şi celelalte corpuri ceresti, care din cauza atractiei de masă influentează orbita Lunii, brusc n-ar exista şi orbita ar fi influentată numai de atractia de masă a Pământului. În felul acesta primim o mişcare eliptică mai clară. Dar am văzut că această elipsă are puține elemente comune cu realitatea.

Fac în aşa fel ca şi cum ar exista numai sistemul Lună-Pământ şi n-ar face parte din sistemul Solar. Asa zisa Lilith „adevărat" deci nu este real. Este valabil numai pentru clipa când Luna se află exact pe perigeu sau pe apogeu. Pentru celelalte poziții însă nu este valabil Lilithul „adevărat", pentru că se bazează pe o închipuire care nu corespunde cu realitatea. În realitate este săritor în ochi şi faptul că Lilithul „adevărat" uneori diferă chiar şi cu 30 de grade de poziția medie, pe când apogeul adevărat diferă numai cu 5 grade.

Cuprins

Cuvânt înainte 1
1. 01. - Mitul lui Lilith 3
1. 02. - Imaginea despre Dumnezeu 3
1. 03. - Partea feminină şi întoarcerea lui Lilith 5
1. 04. - Vizavi cu Luna Neagră - Priap 6
1. 05. - Dionisos 7
1. 06. - Eros 8
1. 07. - Văl şi amuletă 9
1. 08. - Sângele 10
1. 09. - Victima - Minotaurul 12
1. 10. - Perspectivele lui Lilith 14
1. 10. 1 - Marea mamă 14
1. 10. 2 - Aspectul Lamastum 15
1. 10. 3 - Aspectul Iştar 15
1. 10. 4 - Marea zeiță 16
1. 10. 5 - Adâncimea 16
1. 10. 6 -Metaforele cuvântului „ascuns” 18
1. 11. - Starea de androgin 18
1. 12. - Dumnezeul androgin 20
1. 13. - Schimbarea de haine şi travestiul 21
1. 14. - Părul şi părul de pe corp 23
1. 15. - Regina Saba 23
1. 16. - Şarpele, simbolul răului 24
1. 17. - Şarpele simbolul transformării 24
1. 18. - Şarpele, simbolul sexualității 25
1. 19. - Şarpele, simbolul înțelepciunii 26
1. 20. - Şarpele, simbolul sănătății şi a întregimii 26
1. 21. - Hidra 27
1. 22. - Lachesis 28
1. 23. - Şarpele şi vulturul 29
1. 24. - Lupta lui Iahve cu şarpele 30
1. 25. - Axa - Pomul raiului 31
1. 26. - Axa lumii 32
1. 27. - Şarpele pe axă 33
1. 28. - Axa Lunii negre 34
1. 29. - Demonul 34
1. 30. - Erosul, un demon 36
1. 31. - Erosul şi religia 37
1. 32. - Cântecul îngerilor 38
1. 33. - Țapul ispăşitor 38
2. 01. - O privire asupra axei 41
2. 02. - Luna Neagră în Semne şi aspectele sale cu planete 41
2. 02. 1. - Luna Neagră în Berbec şi aspectele sale cu Marte 41

2. 02. 2. - Luna Neagră în Balanță şi aspectele sale cu Venus *43*
2. 02. 3. - Luna Neagră în Taur şi aspectele sale cu Venus *46*
2. 02. 4. - Luna Neagră în Scorpion şi aspectele sale cu Pluton *48*
2. 02. 5. - Calomnia - CELE TREI SURORI (E. Gorion, Fântâna lui Iuda) *51*
2. 02. 6. - Luna Neagră în Gemeni şi aspectele sale cu Mercur *51*
2. 02. 7. - Luna Neagră în Săgetător şi aspectele sale cu Jupiter *53*
2. 02. 8. - Luna Neagră în Cancer şi aspectele sale cu Luna *55*
2. 02. 9. - Luna Neagră în Capricorn şi aspectele sale cu Saturn *59*
2. 02. 10. - Luna Neară în Leu şi aspectele sale cu Soarele *61*
2. 02. 11. - Luna Neagră în Vărsător şi aspectele sale cu Uranus *64*
2. 02. 12. - Luna Neagră în Fecioară şi aspectele sale cu Mercur *66*
2. 02. 13. - Luna Neagră în Peşti şi aspectele sale cu Neptun *69*
2. 03. - Luna Neagră în Case 72
2. 03. 1. - LunaNeagră în Casa I. *72*
2. 03. 2. - Luna Neagră în Casa a VII-a *73*
2. 03. 3. - Luna Neagră în casa a II-a *76*
2. 03. 4. - Luna Neagră în Casa a VIII-a *77*
2. 03. 5. - Luna Negră în Casa a III-a *79*
2. 03. 6. - Luna Neagră în Casa a IX-a *81*
2. 03. 7. - Luna Nouă în Casa a IV-a *84*
2. 03. 8. - Luna Neagră în Casa a X-a *86*
2. 03. 9. - Luna Neagră în Casa a V-a *88*
2. 03. 10. - Luna Neagră în Casa a XI-a *90*
2. 03. 11. - Luna Neagră în Casa a VI-a *92*
2. 03. 12. - Luna Neagră în Casa a XII-a *94*
2. 04. - Lilith şi Chiron 96
2. 05. - Cum este medicamentul lui Chiron ? 97
2. 06. - Axa Lunii Negre şi Nodurile Lunare 98
2. 07. - Oglinda lui Lilith 100
2. 08. - Ce declanşează Lilith în horoscop ? 101
2. 09. - Tranzitul Lunii Negre prin Case 101
2. 10. - Tranzitul Lunii Negre peste Planete şi invers 101
2. 10. 1. - SATURN - LUNA NEAGRĂ *102*
2. 10. 2. - URANUS - LUNA NEAGRĂ *102*
2. 10. 3. - NEPTUN - LUNA NEAGRĂ *102*
2. 10. 4. - PLUTON - LUNA NEAGRĂ *102*
2. 11. - Verdictul 103
2. 12. - Aspectul cvincunx 103
2. 13. - Orbul 104
2. 14. - Experiențe cu tranzite 104
Sarcină şi naştere *104*
Relația de cuplu şi sexualitatea *104*
Corp şi sănătate *105*
Schimbare, pierdere, criză şi reînnoire *105*
„Tranzacții negre” *105*
Trecerea granițelor *106*
2. 15. - Evenimente în câteva cuvinte 106
2. 16. - Clipa adevărului 108

2. 17. - Exemlpe pentru influența lui Lilith 109
2. 17. 1. - Artemisia Gentileschi 109
2. 17. 2. - Michael de Nostradam 111
2. 17. 3. - Rufus 113
3. 01. - Povestea finală - Mireasa lui Frankenstein 115
3. 02. - Partea cealaltă înnebunită 115
3. 03. - Inițiatorul viitorului 116
3. 04. - Referiri astronomice la Luna Neagră 117
3. 04. 1. - Poziția de mijloc al Lilithului 117
3. 04. 2. - Căutarea pozițiilor „adevărate" sau „corijate" ale pozițiilor lui Lilith 118
Cuprins 119